

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

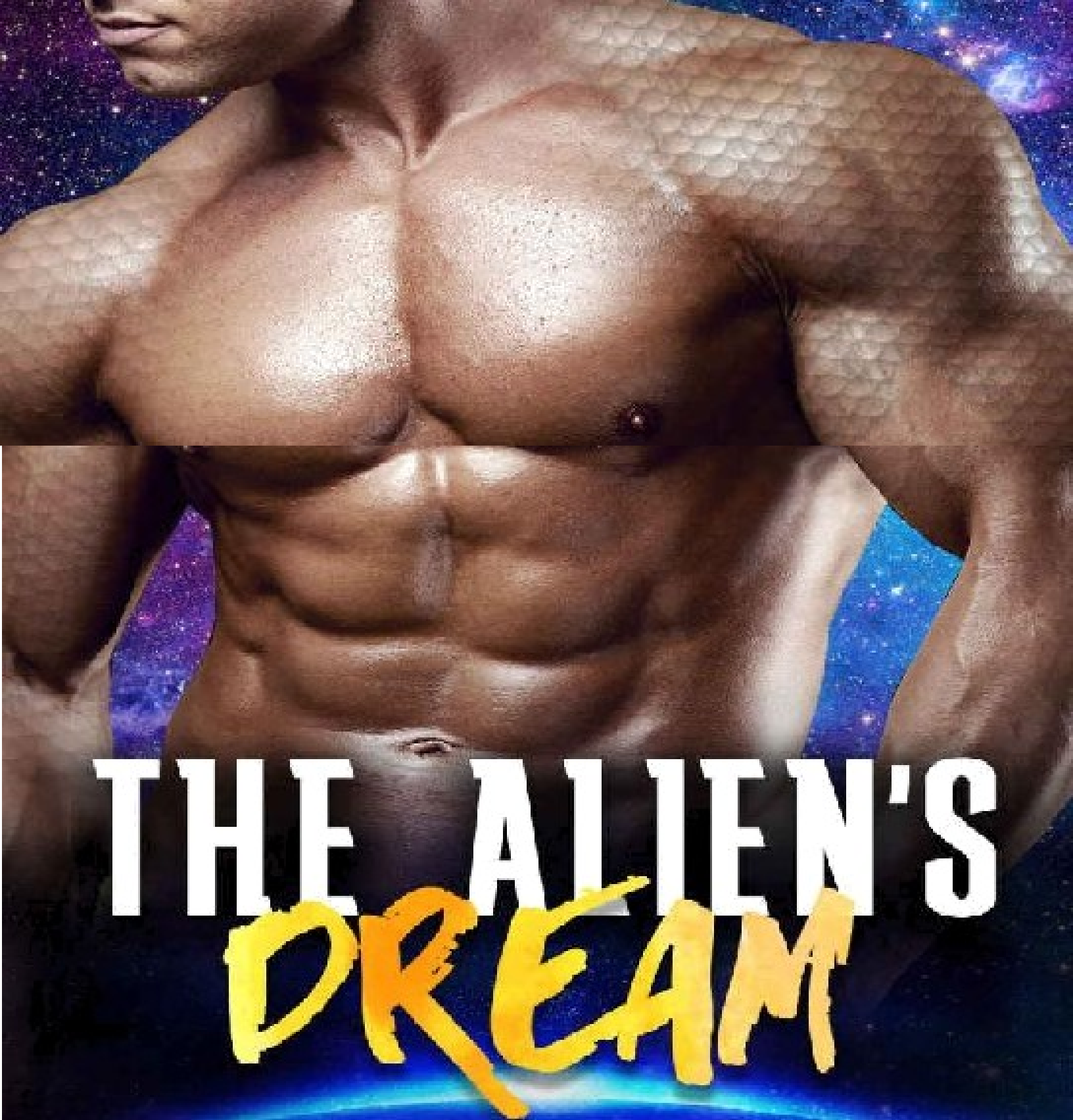
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİR SCT-FT ALLEN ROMANTİZMİ

v v a m O R s O & r ø x ' w s e n ø s

Z O E Y D R A V E N

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİNDEKİLER

TELİF HAKKI	
BAŞLIĞI	
BLURB	
POSTA LİSTESİ	
BİR	
İKİ ÜÇ	
DÖRT	
BEŞ	
ALTI	
YEDİ	
SEKİZ	
DOKU	
Z ON	
ON BİR ON	
İKİ ON ÜÇ	
ON DÖRT	
ON BEŞ	
ON ALTI	
ON YEDİ ON	
SEKİZ ON DOKUZ	
YIRMI	
YIRMI BİR	
YIRMI İKİ	
SONSÖZ	
LUXİRİA SAVAŞÇILARI POSTA	
LİSTESİ	
TEŞEKKÜRLER!	
ZOEY'DEN ZOEY	
HAKKINDA DAHA	
FAZLASI	

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Herhangi bir Gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yazarın açık yazılı izni olmaksızın, kısa ve öz bir şekilde kullanılması dışında, hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.
Bir kitap incelemesinde alıntılar.

Stok Sanat: Depositphotos

Kapak Tasarımı: Zoey Draven

Telif Hakkı © 2018 Zoey

Draven

OceanofPDF.com

UZAYLININ RÜYASI

(Luxiria Savaşçıları Kitap 5)

Zoey Draven tarafından

OceanofPDF.com

İkiz güneşlerin sıcak ve uzaylı savaşçıların daha ateşli olduğu Luxiria'ya hoş geldiniz...

Taylor Glass güçlü, iri yarı Luxirianlar tarafından kurtarıldığından beri hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Daha da kötüsü, kurtarıcılarının birinin, büyüleyici gri gözleri ve şimdiye kadar gördüğü en sert kaşları olan, külot eriten uzaylı bir erkeğin başrolde olduğu seksi, canlı rüyalar görmeden duramaz. Rüya dünyasının dışında, adam açıkça onunla hiçbir şey yapmak istemiyor ve bu Taylor'ın mümkün olan en kısa sürede Dünya'ya dönme planına mükemmel bir şekilde uyuyor, hayır dikkat dağıtıcılara ihtiyaç var. Kaderin başka planları olması çok kötü.

Büyükelçi Vikan, bir trajedinin onu koparıp aldığı günden beri eski sevgilisine sadıktır. Ancak koruması altındaki bir insan dışisine karşı içgüdüğü uyandığında, Luxirian savaşçısı inkar edilemez çekime karşı içindeki her şeyle savaşır, sadakat ve şehvet arasında kalır ve cömert kadını lanetler

kıvrımları ve yumuşak dudakları onu *çilgına* çevirir. Ancak iradesi onu hayal kırıklığına uğrattığında, Vikan aklı başında her savaşçının yapacağı şeyi yapar: Dünya'ya gitmeden önce dişiyi kaçıır.

Evine dönmeye kararlı olan Taylor, kendisini esir alan uzaylıya karşı hissettiği yoğun çekime karşı savaşır. Ancak *çok* gerçek rüyalarını gerçeklikten ayırt etmek zorlaştığında, Taylor korkmaya başlar. Luxiria'dan tek parça halinde ayrılamayabilir ve kalbini geride bırakmak zorunda kalabilirdi.

Tam uzunlukta, 55.000+ kelimelik, SFR romanı! Bu, Luxiria Savaşçıları serisinin beşinci kitabıdır ve en iyi deneyim için sırayla okunmalıdır.

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN

Zoey Draven'in Posta Listesine kaydolmak için nedenler:

1. Özel bonus bölümler/içerik
2. ARC fırsatları aracılığıyla ücretsiz kitaplar
3. Özel hediye kartı çekilişleri
4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutusu
5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)

**Zoey Draven'in Postaları için Kaydolun
Liste burada!**

OceanofPDF.com

BİR

UZAYLI yine ona bakıyordu.

Taylor Glass, kendisi ve diğer altı kadın *diğer* uzaylı tutsaklarının pençelerinden kurtarıldığından beri olduğu gibi, onun bakışlarının farkındaydı. İlk başta uzaylıların varlığını aklına yerleştirmekte zorlanmıştı... ama bunu aşmıştı. Taylor hep böyleydi.

Sekiz yaşındayken babasının bir dalış kazasında ölmesi mi? Taylor, genç yaşta üzüntüsünün onu geri getirmeyeceğini bilse de hayatına devam etti. Lise yıllarında maruz kaldığı zorbalıklar? Önemsediği tek fikrin büyükannesininki olduğunu bildiği için bunları görmezden geldi. Mali yardım almaya hak kazanamadığı için üniversiteyi bırakmak zorunda kalması mı? Serbest meslek sahibi bir iş sahibi oldu. Onun Alzheimer'la uzun bir savaştan sonra vefat eden büyükannesi? Bu çok zor olmuştu ama Taylor kırılan kalbini onarmış ve her zaman yaptığı şeyi yapmıştı: hayatına devam etmişti. Elinden geldiğince.

Belki de kalbi başkalarına karşı eskisi kadar yumuşak değildi. Belki de artık eskisinden daha çekingen ve sessizdi. Ama Taylor Glass çok genç yaşta önemli bir şey öğrenmişti: Önemli insanlar her zaman sizi incitebilirdi. Bilerek ya da bilmeyerek genellikle de *yaparlardı*.

Cam kadar keskin. Akranları onun hakkında böyle derdi. Taylor bu küçük kazma yüzünden incindiğini belli etmedi. O şekilde olmak istemiyordu. Öyleydi... ama olduğu şey buydu, kendini inşa ettiği şey buydu.

Ama ona iyi hizmet etmişti. Özellikle de şimdi. Özellikle de uzaylılar tarafından yakalandıktan ve galiplerin ödülünün insan ya da başka türlü kadınlar olduğu bir yeraltı dövüş ringine satıldıktan sonra.

Ama o korkunç, karanlık yerden kurtarılmışlar, adını bile bilmedikleri bir gezegene getirilmişlerdi. *O* ve onun gibiler tarafından.

Taylor gözlerini sıkarak kapattı ve uzaylının bakışını kesti. Yine de onu göz kapaklarının arkasından görebiliyordu. Uzaylının gözleri yağmur bulutları kadar griydi. Garip bir renk. Yabancı bir renk. Ve ona musallat olmuştu.

onu ilk gördüğünden beri hayal ediyordu.

İlk başta delirdiğini düşündü. Ya da bir çeşit zihinsel kırılma yaşadığını. Uzaylılar tarafından esir alınmıştı. Delirmek için herkesin ihtiyacı olan katalizör buydu. Ama kalbinin derinliklerinde bunun daha fazlası olduğunu biliyordu. Onun ilgisini çekmişti. Onu korkutuyordu. Kafasını karıştırmıştı.

Taylor gözlerini tekrar açtığı anda, adam sanki irade gücüyle başka tarafa bakıyordu. Yontulmuş, parıldayan çenesinin alt kısmı sanki kızgınmış gibi kıpırdadı. Sonra, garip, gırtlaktan gelen bir dille, küçük gruplarına göz kulak olan diğer iki uzaylıya bir emir verdi ve odanın uzak tarafındaki sürgülü metal kapılardan hissimla çıktı.

Taylor vücudunun gevşediğini hissetti ve dudaklarından küçük bir nefes kaçtı. Yeni temizlenmiş saçlarından bir tutamı geriye itmek için uzandığında eli titredi. Her gün yıkanmanın nasıl bir his olduğunu neredeyse unutmuştu. Bu odada büyük bir banyoya erişimleri vardı ve hepsi uzun, sıcak duşlar alıyordu. Yine de Taylor kendini kirli hissediyordu. Kirleri, pis kokuları, uzaylı tutsaklarının onu tuttuğu kafesin zeminine sıçrayan yemek artıklarını hatırladı. O gün ikinci kez banyo yapma isteği duydu.

Diğerlerinin konuştuklarını duyuyordu ama Taylor gözlemlemek ve dinlemekle yetiniyordu. Diğerlerinin gri gözlü uzaylıya duyduğu garip aşkı bilmesini istemiyordu ve eğer çok fazla konuşursa gerçeğin ortaya çıkmasından korkuyordu.

Tutuldukları odada onunla birlikte dört kadın daha -*insan* kadınlar- vardı. Beşinci bir kadın daha vardı ama Cecelia kanseri için tedavi görmek üzere Luxirian bir doktor tarafından götürülmüştü. Onu son gördüklerinden bu yana bir haftadan fazla zaman geçmişti. Ve Taylor bu yüzden hepsinin gergin olduğunu söyleyebilirdi.

"Sence bize ne yapmayı planlıyorlar?" Bianca sordu. Yılın sorusu. Herkesin aklında olan. Taylor uzaylıların İngilizce konuştuğunu biliyordu, her ne kadar ağır aksanlı bir İngilizce olsa da. Bir tanesi 'dil implantı' aldığını söylemişti, ne demekse artık. Yine de hiçbirisi onlara kaderlerini söylememişti. Söylemeye gerek yok, bu durum hepsini endişelendiriyordu. Orada çok ama çok daha iyi muamele görseler de, hala Dünya'dan çok uzaktaydılar ve geri dönmeleri mümkün değildi; yabancı bir ırkın merhametine kalmışlardı.

hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Taylor evini bir daha görüp göremeyeceğini merak etmeye başlamıştı.

Lainey dudaklarını büzdü, kaşları çatıldı. "Bu soruyu sormayı kes, Bianca! Hep bundan bahsediyorsun. Bunu duymaktan bıktım."

"Lainey," dedi Erin sakince. Erin her zaman sakindi, her zaman kırılgan tüyleri yumuşatırdı, genellikle Lainey tarafından kırıştırılan tüyleri.

Erin'in sadece adını söylemesi yeterli oldu ve Lainey kükreyerek gözlerini kaçırdı. Taylor geldiklerinden beri kızıl saçlı kızı yakından izliyordu.

'Kötü kız' tavrına ve hafif öfkesine rağmen Taylor ondan hoşlanıyordu. Belki de bunun nedeni birbirlerine benzediklerini düşünmesiydi. Lainey'nin soğuk dış görünüşünün ardında çok şey sakladığından ve daha da önemlisi bunun için nedenleri olduğundan şüpheleniyordu.

Bianca kendi içine kapandı ve gözlerini yere dikti. "Sadece eve gitmek istiyorum. Kocamın yanına dönmek istiyorum. Kızımı görmek istiyorum. Onun doğum gününü kaçırdım."

Grup sessizleşti. Fısıltıyla yapılan konuşmalar ve dile getirilmeyen gerçekler sayesinde hepsi Bianca'nın Dünya'ya bir an önce dönmek isteyen tek kişi olduğunu biliyordu.

"Ve yapacaksın da," diye ekledi Erin. "Bu uzaylılar tarafından kurtarılmanızın bir nedeni var. Ben, kendi adıma, onların bütün bunları ve bize bu şekilde davranıyorlar, eğer bize geri vereceklerse. Bu hiç mantıklı değil. Sadece sabırlı olmamız gerekiyor."

Gruplarının son üyesi Crystal henüz tek kelime etmemişti ki bu da başlı başına tuhaftı. Neşeli sarışın, şömineyi çevreleyen çukurda sessizce oturmuş, kucağındaki yemyeşil, parlak renkli yastığa bakıyordu. İçinde bulundukları oda büyüktü ama sanki düzenli olarak kullanılmıyormuş gibi az eşyayla döşenmişti. Duvarlar metaldi ve dışarıyı görmek için pencere yoktu. Özel banyo dışında odada bulunan tek şey gömme salon ve onlar için getirilmiş, duvarları kaplayan pelüş karyolalardı. Yemekler düzenli aralıklarla getiriliyordu ve her porsiyon yiyebileceklerinin üç katıydı. Yemekler şaşırtıcı derecede lezzetliydi, tabakları baharatlı etler ve beklenmedik tatlarla patlayan garip renkli meyvelerle doluydu.

Taylor, onlara iyi davranıldığını ve bu yüzden hepsinin gergin olduğunu düşündü. Hepsi diğer ayakkabının düşmesini bekliyordu. Hepsi Cecelia'nın güvende olup olmadığını, zarar görüp görmediğini merak ediyordu. Ve gerçek şu ki

hepsinin biraz çıldırdığı söylendi. Neredeyse iki haftadır odadaydılar.

Taylor iki muhafızın nöbet tuttuğu kapıya bir kez daha baktı. Bu uzaylıların hepsi birbirine benziyordu. Gördüklerinin hepsinin uzun, koyu renk saçları ya gevşek ya da örgü halinde sırtlarının ortasına kadar sarkıyordu.

Ya deri giysiler içindeydiler ya da üstsüz, her kası ustalıkla yontulmuş mükemmel vücutlar sergiliyorlardı. Boyları iki metrenin üzerindeydi ve derilerinde dans eden yara izleri vardı. Ve tenleri... bir serap gibiydi. Etraflarındaki ışığı yansıtan parıltıyan bir serap. İçinde bulundukları oda yumuşak bir sarı renkte parlıyordu, bu yüzden muhafızların derileri altın rengini almıştı. Ama savaş gezegenindeki kafesli odalarından kurtarıldıklarında... neredeyse çivit mavisine dönmüşlerdi.

Gözlerine gelince, çoğu açık maviydi. Bazıları koyu renkti. Ama onun uzaylışı... derin, gri gözlü gördüğü tek uzaylıydı.

Taylor titredi ve kendini silkeleyerek düşüncelerini ondan uzaklaştırdı, onu ilk gördüğünden beri gördüğü erotik rüyaları düşünmemeye çalıştı. Ve onun adını bile bilmiyordu.

"Taylor?" Erin mırıldandı. Taylor başını kaldırdığında dört çift gözün üzerinde olduğunu gördü. Doğruldu ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sen Tamam mı?"

Taylor boğazını temizledi ve küçük bir gülümsemeye zorladı. "Evet, sadece düşüncelere dalmıştım. Affedersiniz, bir şey mi dediniz?"

Erin konuşmanın eşiğindeymiş gibi görünüyordu ama sonra odalarının kapısı açıldı ve hepsi başlarını çevirdi. Şaşkınlık içinde, çoğunun son bir haftadır düşündüğü tek kadın kapıdan içeri girdi, ıslıl ıslıl ve onu hiç görmedikleri kadar sağlıklıydı.

"Cecelia!" Lainey haykırdı, kızıl saçlı kadın da herkes gibi ateş çukurundan kalktı.

Hepsi birden az önce kendilerini şaşırtan esmer kızın etrafını sardı ve sırayla onu kucklamaya başladı. Soru soran ya da yorum yapan ama hiçbirisi duyulmayan bir sürü ses yükseldi. Fakat

Cecelia gülümsüyordu. Ve arkasındaki metal kapı kapanmadan önce Taylor koridorun hemen dışında daha önce hiç görmediği farklı bir uzaylı gördü.

Cecelia'yı izliyordu ama Taylor'ın farkındalığını keskinleştiren şey bu değildi. Onu izleme şekliydi. Hiç şüphe yoktu ki Gözlerindeki bakış.

Ve kapı kapanmadan hemen önce Cecelia omzunun üzerinden ona baktı, uzanıp koluna dokundu, usulca sıktı, söylenmemiş bir söz söyledi. Bir haftadan uzun bir süredir ortalıkta görünmeyen arkadaşları bu yeni yabancıya gülümsedi, tıpkı onun kendisine baktığı gibi ona bakıyordu.

Bu durum diğerleri tarafından da fark edilmedi ve kapı kapanıp uzaylı gözden kaybolduktan sonra bile yavaş yavaş hepsi sustu.

İlk konuşan Lainey oldu. "Ne haltlar dönüyor? Kim bu *Bu* mu?"

Cecelia içini çekti ve sonra dudaklarına küçük bir gülümseme değdi, hafifçe kızardı.

Sonra şöyle dedi: "İçimden bir ses önce hepimizin oturması gerektiğini söylüyor. Size anlatmam gereken çok şey var kızlar."

OceanofPDF.com

İKİ

VIKAN'ın morali o gece zaten bozuktu çünkü önceki gece rüyasında yine Nitav'ı görmüştü. Rüyalar giderek sıklaşıyordu, belki de kendi suçluluk bilinciyle doğru orantılı olarak. Başkalarının aynı fikirde olmayacağını bilse de, kendini en kötü türden bir piç gibi hissediyordu. Diğerleri anlamazdı.

Bir başka huzursuz uyku gecesinde, Nitav'ı kur yaptıkları ilk günlerde rüyasında gördü. Karşılıklı, genç Üreme Ortakları olarak Aralarındaki çekim ani ve ezici olmuştu. Birbirlerine bağlanmaları sadece birkaç saniye, çiftleşme süreçlerinin başlaması birkaç saniye ve aşık olmaları da sadece birkaç saniye sürmüştü.

Zahmetsiz olmuştu. Kolay ve doğaldı.

Ve onun görüntüsü, ölümünden on döngü sonra bile peşini bırakmadı.

Bu yüzden, Luxiria'nın Başbakanı Vaxa'an o sabah komuta merkezine adım attığında, Vikan arkadaşının surat ifadesiyle uğraşacak durumda değildi.

Vaxa'an ona sert bir bakış attı, Vikan da ona karşılık verdi. Zihninin bir köşesinde paniğin başlangıcını hissetmeye başlamıştı. O biliyor muydu? Arkadaşı ve lideri onun saklamaya çalıştığı şeyden şüphelenmiş miydi?

"Benimle gel," diye emretti Vaxa'an onu geçerken. Vikan'ın çenesi titredi ama liderine itaat etti. Savaş odasına doğru ilerlerken insan dişileri barındıran kapılar. Ve aralarında onu bir kez daha uyandıran dişi de vardı. Nitav'dan beri hissetmediği, bir daha asla yaşamayacağını düşündüğü duygular onu sardı ve yumruklarını o kadar sert sıkı ki kanının ılık ılık aktığını hissetti.

Avucunun içinde.

Ancak bu seferki farklı bir uyanıştı, kontrol edemediği bir uyanış.

Savaş odasının sınırları içine güvenli bir şekilde girdikten sonra Vaxa'an alçak sesle, "İçgüdüleriniz birini mi seçti?" diye sorarak doğrudan amacına yöneldi.

senin için mi?" Vikan'ın
midesi sıkıştı.

Vikan kendini "Nitav'a sadık kalmaya devam edeceğim," diye cevap verirken buldu. "Sana sorduğum bu *değildi*," dedi Vaxa'an, sesini daha da yükselterek

Susturmak için bilinçli bir çaba göstermeden önce hafifçe sustu. Liderinin yüzünde sabırsızlık okunuyordu. "İçgüdüleriniz-"

"Evet," dedi Vikan, Vaxa'an'ın sözünü keserek, meseleyi geçiştirmenin hiçbir yolu olmadığını biliyordu. Gerçeği ertelemek hiçbir işe yaramayacaktı.

Vaxa'an sessizleşti, çenesi titriyordu. "Bunu neden sakladın? Bu... endişe verici."

Vikan doğruldu ve Vaxa'an'ın sabit bakışlarıyla buluştu. "Onları Krevorag'lardan kurtardığımızda ben de oradaydım. Onu zaten görmüştüm, bu yüzden İçgüdülerimin tepkisine yardımcı olamadım. Diğer erkekleri sınırlamak mı istiyorsun?

kadınlarla etkileşime girdim ama zaten maruz kalmıştım. Bunun bir önemi yok."

"Önemli," diye hırladı Vaxa'an dişlerini hafifçe göstererek. "Dişilerin burada kalma ya da evlerine dönme tercihlerini yapmadan önce yakalanmalarını istemiyorum. İçgüdünün onlardan birine tepki vermesi tehlikeli.

Çünkü bu *sizi* tahmin edilemez yapar. Bunu hepimiz biliyoruz. Burada kaldıkları sürece tehlikeye atılmayacak tek şey güvenlikleridir."

Vikan dişlerini sıkarak ona, "İçgüdülerimin isteğiyle hareket etmeyeceğim," dedi.

Ne kadar istersem isteyeyim, diye düşündü, suçluluk ve arzu birbirine karışıyor, içinde göğsünü tırmalamak istemesine neden olan bir şey yaratıyordu.

Vaxa'an bir an sessiz kaldı ve sonra uzanıp omzunu sıktı. Vikan bu dokunuş karşısında kaskatı kesildi ama kaslarını gevşemeye zorladı. "Nitav'ın ölümünden beri eskisi gibi değilsin. Kendini inkâr ederek neyi baştan çıkardığını bilmiyorsun Vikan." Vaxa'an onu serbest bıraktı. "Sana Altın Şehir'i terk edip karakoluna dönmeni emretmem ikiyüzlülük olur. Ne de olsa Çukur'dan bir insan eş talep ettim. Ancak, lideriniz olarak sizden şimdi gitmenizi istiyorum. *Lopixa*'ya dönün. İnsanlar güvenli bir şekilde gezegenlerine döndükten sonra sizi çağıracağım."

İçindeki her şey isyan etti ve Vikan içini kaynatan öfke parıltısı karşısında şok oldu. Bu Vaxa'an'dı, arkadaşı, lideri, savaşçı kardeşiydi. Ve Vikan'ın düşünebildiği tek şey yumruklarını onun suratına indirmeyi ne kadar çok istediğiydi.

Ama Vikan her zaman kendini kontrol etmiş, ihtiyaçlarını kontrol etmişti. Bu çatışmayı şiddetle çözme arzusuna yenik düşmek yerine, alçak sesle, "Haklısın. Benden bunu istemen ikiyüzlülük."

Vaxa'an doğruldu. "Vikan," diye uyardı.

"Sen dışına sahip çıktın. Lihvan onunkini sahiplendi. Şimdi Rixavox da öyle," dedi Vikan yumuşak bir sesle. "Tahmin edilemez olduğum için tehlikeli olduğumu düşünüyorsun. Haklısın. Kendi geleceğimi göremiyorum, bunu biliyorsun. Bu yüzden benden bunu istersen ne yapacağımı söyleyemem."

"Vikan," diye ısırdı Vaxa'an.

Vikan'ın tek söylediği, "Benden bunu isteme," oldu. "Köşeye sıkıştırılmaktan hoşlanmadığımı biliyorsun."

"On devir önce kara dünyaya yolculuk eden Nitav'a sadık kalacağınızı söylüyorsunuz," diye başladı Vaxa'an sessizce. "Yapabileceğinizi *düşündüğünüze* inanıyorum. Ama İçgüdülerimizin gücünü hafife alıyorsun, özellikle de

Kader arkadaşı söz konusu olduğunda. Size şimdiden söyleyebilirim ki, eğer bu yola girerseniz, geri dönüş yoktur. Sana bir şey yapmanı emretmemi istemezsin.

Gitmek mi? Tamam. Geleceğine senin karar vermene izin vereceğim, ama onun geleceğine de senin karar vereceğini bil."

Vikan derin nefesler aldı ve sakin kalmaya çalıştı, oysa İçgüdüğü içini parçalıyor ve onu dışısının yanında olmaya çağırıyordu.

Benim kadının değil, diye hatırlattı kendine, çenesini sıkarak. Nitav onun dışısıydı. Bunu hatırlamak ona iyi gelecekti.

Bu düşünce belirdiğinde bile, insan dışıyı zihninde canlandırmaktan kendini alamadı. Siyah saçları, solgun, tuhaf teni, kızarmış, pembe dudakları. Daha önce Vaxa'an'ın insan eşini 'öptüğünü' görmüştü. Bu, Luxirian çiftlerinin katıldığı bir eylem değildi, ama cazip gelmişti ve nasıl hissettireceğini merak etmişti. İnsan dışının dudaklarına çok sık bakmıştı. merak ederek, acı çekerek, ihtiyaç duyarak.

"Kader sana onun geleceğini gösterdi mi?" Vaxa'an sessizce sordu, mavi gözleri Vikan'ı yakıyordu.

Vikan özel olarak doğmuştu. Bu bir sır değildi ve pek de sürpriz sayılmazdı. Annesinin atası da kendisinden önceki atası gibi Kader'den aynı kutsamayı almıştı. Gerçi Vikan birden fazla kez bu kutsamanın bir lanet olduğunu düşünmüştü. Geleceğe ya da - yeterince sinir bozucu bir şekilde - Vikan'ın kendi eylemleri tarafından şekillendirilebilecek ve yaratılabilecek olası bir zaman şeridine, olası bir sonuca göz atmak yorucuydu. Yalnızca onun. Bu hiç istemediği ağır bir sorumluluktu.

Yeteneğinin belki de en talihsiz yanı, kendisine en yakın olanların, yaşam süresinin önemli bir parçası olacak olanların geleceklerini görememesiydi.

Bu yüzden Nitav'ın yaklaşan ölümünü ya da onu oraya götüren Jetutianların saldırısını görmemişti.

Vikan yumruklarını sıkı ve kısıp bir nefesle tısladı. Kontrol her zaman ondaydı. Öyle olmak zorundaydı. Ama son zamanlarda, koridorun hemen aşağısındaki insan dışı tarafından İçgüdüğü uyandırıldığından beri... kendini çözülmüş hissediyordu, bir zamanlar sıkıca çekilmiş ama şimdi gelişigüzel çözülen ve bir karmaşaya karışan bir ip gibi.

Bu daha önce hiç hissetmediğı bir şeydi.

"Hayır," diye ısırdı. "Onun geleceğini görmedim."

Anlamı üzerinde durmak istemiyordu, ama her an düşünmekten kendini alamıyordu.

Ancak diğer insan dışıların kaderlerini görmüştü ve bu da hoşuna gitse de gitmese de ona siyah saçlı olanın kaderi hakkında bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

Onunla bağlantılı olduğunu.

Her zaman bir seçenek vardır, diye hatırlattı kendine, kendini bir kez daha sıkarak.

Yine de, tüm yeteneklerine rağmen, Vaxa'an'ın bir sonraki sözüne hazırlıklı değildi. "Sessela artık hastalığından kurtulduğuna göre, artık Diğerlerini geciktirin," diye dikkatle başladı lideri. "Dışileri Dünya'ya geri göndermek için onun Altın Şehir'e dönmesini bekliyorduk. Artık Rixavox'la birlikte Luxiria'da kalmaya karar verdiğine göre... Kalan dışileri önümüzdeki dönemde bir gemiye bindirmeyi planlıyorum. Şu anda yakıt alıyor."

Sözcükler karnına çarptı ve asit gibi yandığı boğazına doğru ilerledi.

Bu onlar için olası bir gelecekti, evet. Bu inkâr edilemezdi. Ama Vikan başkalarını da gördü. Bundan sonra ne yapacağına bağlı olan başka yollar.

Zihnine saplanan keskin bir sızı onu sarsmış, ardından da sadece *yıkava* ile tedavi edilebileceğini bildiğı şiddetli bir ağrı gelmişti. Altın Şehir'deki evine döndüğünde, acısını dindirmek için depolarına dalacak ve gıpta edilen ilaçtan biraz yakacaktı. En azından kısa bir süreliğine.

"Başbakanınız olarak, batı topraklarındaki karakolunuza dönmenizi rica ediyorum Vikan," diye devam etti Vaxa'an yumuşak bir sesle.

elini tekrar omzuna koydu. "Arkadaşın ve savaşçı kardeşin olarak... bu kararı sana bırakıyorum."

Vikan düzenli bir nefes aldı ve gözlerini kaldırarak Vaxa'an'ınkilerle buluştu. Arkadaşının bakışlarında tereddütlü bir izin gördü.

Vikan başını sallayarak başka tarafa baktı. İkiz güneşler Luxiria'nın üzerine yeni doğmuştu. Yeni bir dönemdi ve karar vermek için önünde koca bir zaman vardı... ya da bir sonraki sabah gelene kadar karanlık, boş evinde acısız, yumuşak bir uyuşukluk içinde yatmak... ta *ki Luxiria* gidene kadar. Sonsuza dek ulaşamayacağı bir yerde.

Vikan başka bir bakış atmadan ve başını bir kez daha omurgasını uyuşturacak şekilde yere vurarak önce savaş odasını, ardından da komuta merkezini terk etti ve dışarı çıktığında Altın Şehir'in kuru sıcağıyla karşılaştı. Sıcakta nefes almak boğazından aşağı kum dökülüyormuş gibi hissettiriyordu.

Evine döndüğünde kapıyı kilitledi ve tökezleyerek *yıkavayı* sakladığı siyah metal sandığa gitti. Kurutulmuş bitki, dikdörtgen şeklindeki şişesinden kopardığında parmaklarında kolayca ufalandı ve titreyen elleriyle ince, gümüş, yıpranmış piposuna doldurduktan sonra ateş ocağının alevine tutarak içindeki solmuş maddeyi kararttı ve yaktı.

Vikan tatmin olduktan sonra pipoyu ağzına götürdü ve gri dumanı derin derin içine çekerek ciğerlerine su gibi dolmasına izin verdi.

Yıkava kol ve bacaklarını hemen uyuşturdu ve yere *yığıldı*.

Ateş çukurunun etrafındaki minderlere uzandı, acısı geçerken göz kapakları kısa süreliğine kapandı. Yüzler, iplikler ve kararlar eriyip gitti ve Vikan sabahtan beri ilk kez kendini olması gerektiği gibi hissetti.

Normal.

Piposundan bir nefes daha çekti ve dilinin üzerinde gezinen keskin dumanın tadına baktı.

Uyuması uzun sürmedi. Bir rüyaya daldı. Ve ilk kez Nitav'ı rüyasında görmüyordu.

Onu hayal etti.

OceanofPDF.com

ÜÇ

"ŞAKA YAPIYORSUN, DEĞİL Mİ?" Cecelia hikâyesini bitirdikten hemen sonra Lainey gözleri neredeyse komik bir şekilde açılarak sordu.

Erin tereddütle de olsa söze girdi: "O senin... eşin mi? Kocan gibi bir şey mi?"

"Bir hafta içinde bir uzaylıyla mı *evlendin*?" Lainey patladı.

Taylor kalbi boğazında zonklayarak Cecelia'nın yaşadığı şoku sakın bir şekilde atlatmasını izledi. Esmer kadın, "Evet. Temel olarak." dedi.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Lainey sesini biraz yumuşatarak sordu.

"Beyninizi yıkamışlar! Bunun ne kadar çılgınca olduğunun farkında mısın? sesler?"

"Bak," dedi Cecelia, "tüm bunların ne kadar çılgınca görüldüğünü biliyorum. Buna benim bile inanmadığım anlar oluyor ama *beynim yıkanmadı*, tamam mı? Ben ona *aşığım*." Cecelia içini çekerek bariz hayal kırıklığını kontrol altına aldı. "Onu ilk kez Privanax beni bu odadan aldığında gördüm. Ve bunu yaptığım an... Açıklaması çok zor. İlk görüşte aşka asla inanmadım ama orada *bir şey* vardı. Bu inkar edilemez bir bağlantı. O da bunu hissetti ve daha sonra bana buna uyanış dediklerini söyledi. Luxirianların İçgüdü denen bir şeyi vardır ve bu onları kaderdeki eşlerine yönlendirir. Ve eşlerini ilk kez gördüklerinde, uykuda olan İçgüdüleri canlanır. Rixavox'a olan da buydu."

Taylor dudağını ısırды ve ellerini kollarında aşağı yukarı gezdirdi çünkü Tüyleri diken diken olmuştu. Aklına hemen gri gözlü uzaylı geldi.

Cecelia yumuşak bir sesle devam etti: "Ve bu İçgüdüye sahip olmadığımız açık olsa da," dedi, "ben sadece... biliyordum. O duyguyu tarif bile edemiyorum."

Taylor yere baktı ve paniğin eşiğinde olduğunu hissetti. Çünkü esmerin neden bahsettiğini *tam olarak* bildiğini hissediyordu... o garip bağlantıyı, başka bir varlığa olan o baş döndürücü, kafa karıştırıcı çekimi.

Cecelia etrafında toplanan kadın grubuna yarı mahcup bir gülümsemeye baktı. "Yani... Onu gördükten sonra kelimenin tam anlamıyla bayıldım. Çok etkileyiciydi. Ve o çok... çok... *harika* biri. Sanki onu tüm hayatım boyunca tanıyormuşum gibi hissediyorum."

Bianca uzanıp onun koluna dokundu. "Mutlu görünüyorsun Cecelia. Hepimizi şaşırtmış olsa da senin adına sevindim."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Cecelia. *Gerçekten de* mutlu görünüyordu. Işıl ışıl mutlu. Sağlıklı olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Ve kanser..." Erin söze karıştı, "Gerçekten gitti mi?"

Cecelia yumuşak bir sesle, "Evet," dedi. "Privanax'ın taramalarında görünmüyor. Ve ben sadece gittiğini *hissediyorum*. Kendi bedenimi tanımak için herhangi bir teste ihtiyacım yok."

"Peki ya seni zehirleyen kaltak?" Lainey ilk şaşkınlığını üzerinden atarak sordu. "Ona ne oldu?"

Cecelia ayıldı, gülümsemesi soldu. "Rixavox ve benim burada olmamızın nedenlerinden biri de bu. Luxiria'nın lideri Vaxa'an onun yaptıkları için bir mahkeme emri verdi. Birkaç gün içinde gerçekleşecek."

"Sence ona ne olacak?" Crystal sordu.

Cecelia bir nefes verdi. "Bunu söylemek zor. Rixavox onun sürgüne gönderileceğini düşünüyor."

"İçlerinden birini sürgüne mi gönderecekler?" Crystal şaşırmış görünerek sordu. "Senin için mi?"

"Luxirianlar başkalarına karşı işlenen suçlara pek tolerans göstermezler. Rixavox bana erkeklerin kadınlara zarar vermesi durumunda cezalarının daha kötü olduğunu ve genellikle idam edildiklerini söyledi." Cecelia yumuşak bir sesle açıkladı.

grup. "Bir dişiye zarar vermenin olabilecek en kötü suç olduğuna inanıyorlar. Ve görünüşe göre, bu insan dişileri için de geçerli."

"Eh," diye mırıldandı Lainey, "en azından biz buradayken bize kötü davranmaları konusunda endişelenmemize gerek yok. Yine de bu bizi neden kilit altında tuttuklarını açıklamıyor."

Cecelia cevap vermeden önce dudağını ısırdı: "Vaxa'an çok yakında hepimizi evinize gönderecek."

"Gerçekten mi?" Bianca'nın nefesi kesildi, yüzü ışıltılı bir gülümsemeye dönüştü. "Lütfen bana şaka yapmadığını söyle."

"Öyle. Şu anda bile bir uzay gemisini donatıyorlar ve erzak yüklüyorlar," dedi Cecelia. "Yakıt ikmali zamanında tamamlanırsa yarın gibi erken bir tarihte yola çıkabilirsiniz."

Taylor nefesinin kesildiğini hissetti ve kadın grubunun etrafına baktı, hepsinin yüzünde heyecan vardı.

Ama Lainey aniden, "Bekle, neden bizimle eve dönmeyecekmişsin gibi konuşuyorsun?" diye sordu.

Cecelia basitçe, "Çünkü ben değilim," dediğinde tüm başlar Cecelia'ya doğru döndü.

"Cecelia, cidden, burada öylece kalamazsın!" Lainey karşı çıktı. "Senin evin Dünya'da."

"Benim evim artık burada," diye düzeltti Cecelia usulca, "eşimle birlikte. Ondan ayrılmayı asla hayal edemem. Bunu asla istemezdim."

Kollarını göğsünde kavuşturan Lainey, "Bir değil, *üç* insan kadının geride kaldığını düşünürsek, Luxirian siki oldukça şaşırtıcı olmalı!" diye ısırdı.

Onları görmeye gelen diğer iki insan kadın Kate ve Beks de Luxirianlarla 'çiftleşmişlerdi' ve görünüşe göre geride kalmayı tercih ediyorlardı. Kate *hamileydi* bile.

Cecelia, Lainey'nin kaba sözleri karşısında kızardı ama sonra *şöyle* dedi ama geride kalmamın nedeni bu değil."

"Seni burada bırakmamızı bekleyemezsin," diye devam etti Lainey. "Ya bu bir hataysa? Şu anda balayı evresindeyiz ama bundan beş, on, yirmi yıl sonra ne olacak?"

"Bunu zaten düşünmediğimi mi sanıyorsunuz?" Cecelia hepsine bakarak ağladı. "Rixavox ve ben *kan bağıyla bağlıyız*. Onu terk etmek kendimden bir parça koparmak gibi. Ve bunu kendiniz yaşamadan bunun nasıl bir şey olduğunu gerçekten anlayamazsınız."

Kan bağı mı? Taylor kaşlarını çatarak düşündü.

Cecelia, "Burada yaşamaya geçişin kolay olacağını söylemiyorum," dedi. "Zor olacak. Dünya'daki hayatımdan vazgeçiyorum ama bunun nedeni Rixavox'la sahip olduğumuz şeye inanmam. Ve tamamen emin olmadığım sürece geleceğim konusunda asla pervasız davranmam. Peki ya benim geleceğim? O kesinlikle bu işin içinde, uzun vadede."

Grup sessizleşti, muhtemelen hepsi Taylor'ın hissettiğini hissetmişti: Cecelia erkeği konusunda ciddiydi ve onun yanından ayrılmayacaktı. Taylor, artık Rixavox olduğunu bildiği uzaylı erkeğin Cecelia'ya kısa bir süre önce onları selamlamaya gelmeden önce attığı bakışı hatırladı. O zaman bile bu bakışın ne anlama geldiğini biliyordu.

Aşk, arzu, mutluluk, hepsi tek bir bakışta toplanmıştı.

Cecelia uzun bir aradan sonra, "Benim burada kalmam senin için hiçbir şeyi değiştirmeyecek," diye devam etti. "Seni tecrit altında tutmalarının nedeni

Çünkü Vaxa'an seni gördüklerinde hiçbir erkeğin İçgüdülerinin uyanmasını istemedi. Hepimizi Dünya'ya geri göndermek için benim dönüşümü bekliyordu ama

Artık ben kalıyorum, gecikmeniz için bir neden yok."

Taylor'ın kalbi, "*Ama ya İçgüdülerinden biri çoktan uyanmışsa?*" diye düşünürken bir kez daha heyecanla çarptı.

Yine o yakıcı bulutlu gri gözler gözünün önüne geldi. Taylor titredi, oda sıcak olmasına rağmen göğüs uçları gömleğinin altında çakıllaştı.

Hayır, hayır, hayır, diye düşündü, kendini kontrol etmeye çalışarak. Bir şey yoktu. Sadece biraz çıldırmıştı ve olmayan şeyleri hayal ediyordu.

Evet. Bu kadardı.

Rahatlamak için elinden geleni yapan Taylor, "Sence yarın gidiyor muyuz?" diye sormadan edemedi.

Ona göre ne kadar erken olursa o kadar iyiydi.

* * *

Vikan uyuşturulmuş sersemliğinden yavaşça kalktığında, Luxirian gümüş ayı tepesinde parlaktı ve seyrek konutuna gölgeler düşürüyordu.

Aklına ilk gelen insan dişi oldu ve beklediğinden daha uzun süre baygın kalmış olmaktan korkarak bir panik sarsıntısı hissetti. Bu içgüdüsel bir tepkiydi ve dolayısıyla yeni uyanan İçgüdüsünün tepkisiydi. Kaderindeki eşine yakın olma ihtiyacıydı, böylece aralarında bir bağ kurabilir, dişinin onu kendisine bağladığı gibi onu da kendisine bağlayabilirdi.

Vikan gözlerini sıkıca kapattı, şakağı hafifçe vuruyordu. *Yikava*'nın son etkisi henüz tam olarak geçmemişti ama yakında geçecekti.

İnsan dişisinin erotik rüyalarının kanıtı olan sikinin zonkladığını ve sertleştiğini fark ettiğinde hayal kırıklığına uğramış bir utanç kapladı içini. Vikan çenesini sıktı ama şehvetini elinden geldiğince görmezden geldi.

Nitav'ın ölümünden beri Vikan bekardı, sekse ve çiftleşmeye ilgi duymuyordu, ki bu da hayatının baharındaki bir Luxirian erkeği için alışılmadık bir durumdu. Luxirianlar seksi kutlar, ona saygı duyarlardı. Bir savaşının, özellikle de

Rütbesi ve mevkisi bu kadar uzun süre çiftleşmeden kalmaya elverişli değildi ama Vikan başka bir dişi almayı kendine yediremiyordu. Nitav'ın o dünyadan ayrılmasından sonra bile ona sadık kalmak istemişti.

Vikan, *yikavanın* kısa süreli etkisiyle titreyen, zayıf uzuvları üzerinde merkezdeki ateş çukurundan yukarı itildi. Evinin içi karanlıktı, ateş çoktan sönmüştü. Sessizliği, konutunun önünden ısıklık çalarak geçen yumuşak rüzgârı dikkatle dinledi ve yalnızlık onu öyle bir çarptı ki, neye uğradığını şaşırıldı.

Bacakları tutmadı ve minderlere doğru yuvarlandı. Avuçlarını gözlerine bastırarak onları ovuşturdu, yırtık, muhtaç, acımasız.

Ve ilk kez, kader arkadaşının ne anlama geldiğini düşünmek için kendine izin verdi.

Kör değildi. Vaxa'an'ın Kat'le olan mutluluğunu gördü. Lihvan'ın eşi Beks için her şeyi yapacağını biliyordu. Ve şimdi, bir zamanlar sadece bir dişiyle birlikte olmayı hayal edemediğini söyleyen Rixavox, Sessela'sı olmadan varlığını kavrayamıyor ve sadece onu görüyordu.

İçgüdüünün uyandığı insan dişi de hayatını aynı şekilde değiştirecek miydi? Bunu bilmiyordu. Ama Vikan, Vaxa'an'ın söylediklerinin doğru olduğundan şüphelenmeye başlamıştı... kaderindeki eşinin gücünü ve çekimini ve İçgüdüünün iradesini hafife almıştı.

Nitav'la tanıştığı günden beri ona sadık kalmıştı. Şimdi, on döngüden fazla bir süre sonra, tek gereken insanın ay döngüsünün yarısıydı. Vikan'ın başka bir geleceği, yaşamaya hazırlandığı hayattan başka bir seçeneği, onu tatmin edecek ve ona bir amaç verecek tek şeyin Büyükelçilik görevleri olduğu boş konutlardan oluşan bir hayatı düşünmesini sağlayacak bir varlık. *Ve yikava.*

Vikan derin, açgözlü bir hava çekti içine. Şu anda yaşadığı yer uyuduğu zamankinden daha serindi ama yine de havanın ağırlığı altında boğuluyormuş gibi hissediyordu.

Çünkü o anda Vikan bir karar verdi.

Kader ona bir eş hediye etmişti. Bunun ne anlama geldiğini keşfetmediği için sonsuza dek pişmanlık duyacaktı. Onun adını bile bilmeden gitmesine izin verme düşüncesini gerçekten hazmedebilecek miydi? Kokusunu, dokunuşunun sıcaklığını ya da sesini bilmeden?

İçgüdüü göğsünde gezinip konuşulmayanları hissederken, acımasız bir farkındalık onu vurdu.

Bir bağlantı kurmaya *çalışmadan* onun gitmesine izin verebileceğini sanmıyordu.

Vaxa'an'ın verdiği mühlet şu anda içini yakan ateşi alevlendirmişti çünkü fazla zamanı olmayacağını biliyordu. O anda ona gitse bile, Vaxa'an ikiz güneşler doğduğunda dönüş yolculuklarına başlamayı planlıyordu.

Vikan bir nefes verdi. Bu yeterli bir zaman değildi.

Yumruklarını birbirine kenetleyerek, zihni çılgınca çalıştı ve sonunda *yıkava'nın* onun üzerindeki etkisini kırdı.

Aklına saçma ve pervasız bir fikir geldiğinde sustu. Vaxa'an'ın onu daha sonra cezalandıracağı bir fikirdi bu ama Vikan'ın kader arkadaşı *luxiva* hakkında bilgi edinmek için bolca vakti olmasını sağlayacaktı.

Planının ters gitmesi için çok fazla olasılık vardı. Vikan aynı zamanda çok fazla seçeneği olmadığıının da farkındaydı.

abucak, olası geleceğinin bu ipine tutunarak kararını verdi. Sonuçlarıyla daha sonra ilgilenecekti. Kısa bir süre sonra, konutunun lavabosunda vücudunu yıkadı ve yeni bir tunik ve bacak örtüleri giyerek, Altın şehir'e getirdiği yetersiz eşyalarının geri kalanını seyahat çantasına doldurdu.

En azından kısa bir süre için geri dönmeyecekti çünkü Vaxa'an'ın onu sonsuza dek elinden alma şansı olmadan önce eşini almaya niyetliydi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DÖRT

"EVET," diye inledi TAYLOR, o hınzır, çıkıntılı dilini kalçalarının arasına kaydırıp zonklayan, açgözlü klitorisinin üzerinde hafifçe gezdirirken, tam da onun sevdiği şekilde. Sırtını eğdi ve teni sarf ettikleri efordan dolayı kızarmış ve nemliydi ama onun durmasını asla istemedi.

Dilini bir kez daha savururken gri gözleri ona baktı. Taylor bu bakışı tanıyordu, yüzünde sık sık görmüştü ve uzaylı erkeğine duyduğu arzu, daha yeni iki kez boşalmış olmasına rağmen damarlarında sıcak bir şekilde akıyordu.

daha önce, yine uçurumun kenarındaydı.

"Sikimi almaya hazır mısın, luxiva?" diye homurdandı, sonunda ihtiyacı Onunla çiftleşmeden önce sık sık diliyle onu birden fazla orgazma ulaştırmaktan hoşlanmasına rağmen ön plana çıkıyordu.

Onun lezzetli, kalın sikini düşünmek bile zevkten dört köşe olmalarına neden oluyordu. Başını salladı, sesi kısılmıştı, "Evet bebeğim. Lütfen. Sana ihtiyacım var."

Hemen dizlerinden kalktı ve kürkleri ve minderlerle dolu rahat yataklarından kalktı, görkemli siki harekettten gergin karnına doğru sallanıyordu. Opalescent pre-cum en ucunda parıldadı ve Taylor dudaklarını ısırdı, meme uçları daha da sıkı çakıllaştı, çünkü o umutsuzca tatmak istiyordu. Onun tadına bağımlıydı.

Bir mırıltıyla, onun şehvetli bakışlarını yakalayan erkek, kalçalarını yakaladı ve yatağın dibinde konumlanana kadar onu aşağı çekti, uylukları onun için müstehcen bir şekilde genişledi. Gücü ve ihtiyacı onu daha da tahrik etti, mümkünse ve ayak bileklerini kavrayarak onu daha da itti onu kabul etmek için daha geniş.

Adam hiçbir uyarıda bulunmadan kadının içine girdiğinde boğazından boğuk bir çığlık koptu ve bu çığlık, adam onu sertçe kavrayıp tek başına, erotik bir kararlılıkla seksine girerken iniltiye dönüştü.

Göğüsleri onun itişleriyle sallanıyor ve erkeği homurdanıyor, bakışları gözlerinden göğüslerine, birleştikleri yere doğru kayıyordu.

Karşı koyamayarak öne doğru eğildi ve meme ucunu ağzının arasına alıp öyle bir emdi ki, kız bunu ayak parmaklarına kadar hissetti.

Taylor onun boynuna sarıldı, onu orada tuttu, ona sadece Böylece göğüslerini değiştirebilecekti. Adam onu iyice becerirken etlerinin birbirine çarpma sesini dinledi, o topuzlu horoz onun her hassas parçasının üzerinde kayıyordu. Adamın uzun, siyah saçlarının tenini gıdıkladığını ve delikli meme uçlarının karnına sürtündüğünü hissetti.

Cennet.

Cennet gibi hissediyordu.

Sonunda, emmekten kızarmış olan hassas meme uçlarını serbest bıraktı ve alnını Taylor'ın alnına dayadı. Taylor'ın çok sevmeye başladığı hırıltılı hırıltısı aralarında yankılandı ve Taylor bunu kendi göğsünde hissetti. Yumuşak bir şekilde, sert ve iddialı hamlelerinin tam tersi bir yumuşaklıkla onu öptü, sıcak, kadifemsi dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi ve Taylor kollarını ona doladı, onun içinde kayboldu, başı zevk, sevgi ve ezici bir mutlulukla doldu.

Onun gibi birini bulacağını hiç düşünmemişti. Bu kadar mutlu olacağını hiç düşünmemişti.

Ve o yoğun aGk hissi, orgazmıyla aynı anda göğsünde patladı ve Taylor tırnaklarını adamın sırtına geçirmekten kendini alamadı, daha da yükseğe tırmanmaya baGlarken ona tutunmaya çalıştı.

"Vikan!"

Adı boğazından yırtıldı, gözleri onunkileri yakaladı ve tuttu. zevk onun içinden geçti. Fırtınalı gri gözler onu orgazm ve sonrasındaki orgazm boyunca gördü. Bir kez bile başka tarafa bakmadı. Ondan asla gözlerini kaçırmak istemedi.

Ve sonunda boşaldığında, tohumu kızın içine sıcak bir şekilde aktı, onun sıkışık, hassas duvarlarını yıkadı ve kükremesi çoğu gece -ve sabahları ve öğleden sonraları- olduğu gibi evlerinin etrafında yankılandı.

Taylor onu kollarıyla kavrayıp içinde tuttu ve o da mırıldanarak koyu renkli boynuzlarını yanağına sürttü, sahiplenici ve şefkatli bir Luxirian hareketiyle Taylor'ın uykulu bir şekilde gülümsemesine neden oldu.

Ve uyuyakaldığında, aralarındaki kan bağının nabzını hissetti, sevgisini hissetti, her şeyi hissetti ve onun kollarında uykuya daldı, teninde onun kokusu ve dudaklarında fısıldayan bir iç çekiş olarak onun adı.

* * *

Taylor bir sonraki uyandığında, adam oradaydı, yanına çömelmişti, gri gözleri odanın karanlığında bile parlıyordu.

"Vikan," diye fısıldadı, hâlâ yarı uykulu, halsizdi ve ona uzanıyordu. "Neden yataktan çıktın?"

Kız onun adını söylediği anda sarsıldı. Dudakları hafifçe aşağı döndü, kaşları çatıldı. Ama eli ön kolunun sıcak, güçlü, kadifemsi tenine dokunduğunda sakinleşti, gözleri alçak ışıpta titriyordu.

Göğsünden hafif bir mırıltı geldi ve sonra mırıldandı, "Uyu, *luxiva*."

Taylor gevşedi, başını salladı, göz kapakları adamın sesinin sıcaklığı onu sakinleştirirken kapanmaya başlamıştı bile.

Uyudu.

Bir sonraki uyandığında Vikan'ın kollarındaydı, gelin tarzındaydı ve Vikan onu bir tür dairesel aracın üzerine taşıyordu. Tunığının örtmediği tenini serin bir esinti yıkadı.

Taylor aklının bir köşesinde, o zamandan beri dışarı çıkmadığını düşünürsek, bu hissin, rüzgar hissinin tuhaf olduğunu düşündü...

Serin ve temiz havayı içine çekerek keskin bir nefes aldı. Berraklık bir anda geri geldi, beyni tamamen uyandığında tüm silindirleri ateşledi, derin rüyanın sisleriyle savaştı, neler olduğunu, neyin gerçek olduğunu ya da hala garip, canlı rüyalarından biri olup olmadığını ayırt etmeye çalıştı.

Ve tam da dışarıda, son birkaç haftadır bulunduğu garip gezegende olduğunu, gece olduğunu ve az önce rüyasında gördüğü gri gözlü uzaylı dışında etrafta kimsenin olmadığını fark ettiği anda... Taylor soluk soluğa kaldı ve adamın çelik gibi kollarında çırpındı.

"Neler oluyor?" diye homurdandı, sesi uykudan hâlâ cızırtılıydı.

Taylor'a daha fazlasını sorması için zaman vermemişti ki içinde bulundukları dairesel, açık hava aracı uğuldamaya ve titreşmeye başladı. Bir an sonra araç yerden kalktı ve Taylor'ın şaşkın çılgılığı gökyüzüne doğru savrulurken rüzgârda kayboldu.

Taylor'ın midesi düşmüş, donmuş ve hareketsiz bir şekilde onun göğsüne yaslanmıştı. Sonunda, gri gözlü uzaylının uzun parmakları kontrol panelinin üzerinde ustalıkla çalışırken, diğer koluyla hâlâ onu kucaklıyor olsa da, lanet bir *hovercraft* olduğunu fark etti.

Hovercraft yavaşladığında, Taylor'ın bakmaya bile cesaret edemediği yerden yüksekte, ince havada süzülürken rüzgâr nihayet sessiz bir ısığa dönüştü. Taylor aşağıya bakmak yerine yukarıya, *ona* baktı. neler olduğunu anlamaya çalışıyordum.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye sordu, gözleri üzerinde geziniyordu. rüyalarında ezberlediği özellikler. Garip bir şekilde, bir parçası ondan korkmuyordu. Garip bir şekilde, bir parçası onun kendisine hiçbir şekilde zarar vermeyeceğini biliyordu. Bu yüzden korkmak yerine sinirlenmeye karar verdi. "Bırakın beni!"

O yapmadı.

Bunun yerine, hovercraft'ın yolculuğunun yönünden memnun görüldüğünde, o şaşırtıcı gözlerini ona çevirdi ve onu sadece bakışlarıyla yerine sabitledi. Kızgın olmasına rağmen, vücudunun ona daha fazla yaslandığını hissetti, aniden yoğunluğundan nefessiz kaldı.

Adamın tanıdıklığı onu sarstı, tam da aklının bir köşesinde "*Deliriyorum*" diye düşündüğü sırada.

Çünkü Tanrı yardımcısı olsun, onun kollarında taşınmanın nasıl bir his olduğunu *biliyordu*.

Adamın nasıl koktuğunu, kaslı cüssesinin çıplak bedeninde nasıl bir his uyandırdığını, kulağına kötü sözler fısıldarken karanlık ve gürültülü sesinin nasıl çıktığını biliyordu.

Hepsi onun hayalleri sayesinde.

Sanki kendi aklı varmış gibi vücudu ona karşı yumuşarken bile bunun imkânsızlığıyla mücadele etti. Onunla hiç konuşmamışken bunları *nasıl* bilebilirdi?

Hayır. Mücadelesine devam etti, göğsünü itti ve bacaklarını çırpı, sonunda onu hovercraft'ın zeminine indirdi, ancak onu vücudu ile kontrol paneli arasında tuttu.

Taylor nefesini içine çekti, tam onu azarlayacaktı ki birden, "Bana Vikan dedin," dedi.

Çünkü bu senin adın, diye neredeyse alaycı bir şekilde ısıracaktı ki aklı onun sözlerine ve ne anlama geldiklerine takıldı.

Kalp atışları göğsünde gümbürdüyordu.

Hatırlamasına rağmen inkar etti. "Hayır, yapmadım." Gözleri kısıldı. "*Tev*, kadın. Yaptın."

Şimdi biliyordu ki, daha önce uyandığında onu 'yatakta bulamadığında', *bu* diğer kadınlarla aynı odada olmuştu. Bir şekilde oradan çok uzakta olduğunu bildiği bir yerde, yabancı ama tanıdık bir yatakta değildi.

Minderlerin koyu zümrüt yeşilini, altındaki kürklerin yumuşaklığını bile hatırlayabiliyordu.

Taylor gözlerini sıkıca kapattı, panik yükseliyordu. Ona ne oluyordu?

Yanağına yapılan bir dokunuş gözlerinin açılmasına neden oldu ve parmak uçlarından geri çekildi, ancak onunla metal panel arasında sıkışıp kaldığı için gidecek hiçbir yeri yoktu.

Onun bakışlarıyla karşılaştığında, söylemek üzere olduğu kelimeler boğazında düğümlendi. Adam onu inceliyordu ama dokunuşu yanağından hiç ayrılmadı.

"Rüya görüyordun kadın," dedi, sesi tenini okşayan kalın, kadifemsi bir törpüydü. Sesinin tonu hiçbir tereddüt barındırmıyordu. Söylediği şey gerçkti.

Taylor'ın nefesi kesildi. Ona yardım edebilir miydi? Ona neler olduğunu biliyor muydu?

Ama önce... boğazına takılan taşı yuttu ve sessizce, sadece rüzgârdan duyabileceği kadar yüksek sesle sordu: "Adın Vikan mı?"

Gözbebekleri parladı, cevabını umutsuzca bilmek istediği sorusunu sorarken gözleri dudaklarına kaydı. Aralarında bir şeyler yükseldi ve Taylor'ın aklına ilk gelen Cecelia'nın dün söyledikleri oldu... Rixavox'la aralarında inkâr edilemez bir bağ, açıklayamadığı garip bir çekim vardı.

Taylor'ın nefes alışları hızlıydı ama gözlerini ondan alamıyordu. "*Tev, luxiva*," diye mırıldandı. "Bana Vikan derler."

Tüm korkuları sadece bir avuç kelimeyle doğrulanmıştı.

"Neden bunu zaten biliyordum?" diye sordu ona usulca, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi. Kaşları birbirine çatıldı, artık *hiçbir şey* mantıklı gelmese de her şeyi anlamlandırmaya çalışıyordu. "Bunu *nasıl* bilebilirim? Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Öngörü yeteneği tuhaf şekillerde ortaya çıkar," dedi ona, eli yanağından omzuna doğru kayarken, sanki ona dokunmadan edemiyormuş gibi.

"Öngörü mü?" diye tekrarladı aptalca, başını sallayarak. "Geleceği görmek gibi mi? Bu çılgınlık."

'Deli' kelimesini duyunca kaşlarını çatı ama ne demek istediğini anlamış gibiydi. "Hayatım boyunca bu yeteneğe sahip oldum, dişi. Bu benim bir parçam. Ve şimdi, Kader onu benim *aracılığım*la sana bağlamış gibi görünüyor."

Neden bahsediyordu bu?

"Ben..." dudakları kıpırdadı ama ne diyeceğini bilemedi. "Hayır, hayır. Adını bir yerlerde duymuş olmalıyım. Muhafızlardan biri söylemiş olmalı ve ben de duydum. Hepsi bu kadar. Kan bağı meselesi de... Cecelia daha önce bundan bahsettiği içindi. O bahsettiği için rüyamda ortaya çıktı."

Boğazından şaşkın bir hırıltı koptu. "*Kan bağı* mı?"

Ama Taylor onun sözlerini ya da bakışlarındaki ani yoğunluğu fark etmedi bile. Kendini biraz sersemlemiş hissetti ve mırıldandı, "Oturmam gerek. Düşünmeye ihtiyacım var. Bunların hepsi çok fazla."

Dizleri bükülmeye başladığında Vikan onu kendine doğru çekti ve sıcak eli sırtının küçük kısmını desteklemek için aşağı indi. Onu bu şekilde tutmasının yakınlığı onu sarstı ve kendini onun kollarından kurtarıp hovercraftın yan tarafına oturarak dizlerini göğsüne doğru çekti.

Vikan onun önünde çömeldiğinde, gözleriyle tam olarak buluşmadan fısıldadı, "Lütfen. Bana düşünmem için zaman ver."

Kaşlarını çattı, uzun bir süre onu inceledikten sonra yavaşça nefesini verdi ve uzun boyuna doğru yükseldi. Boyu iki metreden fazlaydı, muhtemelen *sekiz* metreye yakındı. Adamın kendisine biraz alan açacağını hissederek biraz rahatladı.

Ama ona bu zamanı tanımadan önce sessizce sordu: "Bana adını söyley misin, dişi?"

Soru karşısında irkilerek ona baktığında, adamın yabancı yüz hatlarında ağırbaşlı ve ciddi bir ifade vardı. Ses tonu... tereddütlüydü, sanki bilmek istediğinden emin değilmiş gibiydi.

"Taylor," diye cevap verirken buldu kendini ikinci bir tahminde bulunamadan. "Benim adım Taylor."

Çenesini göğsüne indirdi ve gözlerini gökyüzüne kaldırmadan önce sert bir nefes verdi. Taylor onun yüzündeki ifadeyi görünce neredeyse nefesi kesiliyordu. Çok... acı çekmiş görünüyordu. Çok *üzgün*.

Ama bakışının geldiği gibi gittiği de oldu. Vikan ondan uzaklaştı, kontrol panelindeki görevine devam ederken sırt kasları kaskatı kesilmişti ve Taylor'ı az önce ne olduğunu merak etmek zorunda bıraktı.

Çünkü gerçek şu ki, o rüya -ve ondan önce gelen daha niceleri- onu sarsmıştı. İnanamayacağı kadar korkutmuştu. Ancak o gece gördüğü rüya hepsinden daha canlıydı. Yapabilirdi

Her ayrıntısını, seks kokusunu, odanın sıcacık karanlığını, adamın sıcaklığının üzerinde gezinmesini, göğsünde daha önce hiç hissetmediği o mutluluk ve aidiyet duygusunu hatırlıyordu.

Vikan'ın arkasını dönmüş haline bakarken, hayalini kurduğu uzaylı erkeğin onu gecenin bir yarısı sıradan bir hırsız gibi neden kaçırdığını merak etti.

Ama en önemlisi, tüm bunların ne anlama geldiğini merak ediyordu.

OceanofPDF.com

BEŞ

VIKAN bakışlarını kararlılıkla Luxiria'nın açık, karanlık ufkuna dikti. Batı topraklarına bakıyorlardı, karakolun olduğu yere

Lopixa, Lopitax'ın parıldayan gümüş denizinin üzerinde yükseliyordu.

Onun evi.

Vaxa'an onu Nitav'ın ölümünden kısa bir süre sonra *Lopixa* Büyükelçisi yapmıştı. Geriye dönüp baktığımızda, Vikan o sırada içinde bulunduğu duygusal ve zihinsel durumda bir ileri karakolu yönetecek durumda değildi. Ama Vaxa'an bunun çok ihtiyaç duyulan bir dikkat dağıtıcı olacağını biliyordu ve birçok açıdan *Lopixa* Vikan'ı kurtarmıştı. *Lopixa* ona bir amaç vermişti.

Ancak hemen arkasında, hovercraft'ın yan tarafına kıvrılmış, hayattaki yeni amacı duruyordu. Ve kadın ona bakmaya zor dayanıyordu.

Taylor.

Adını söylediğinden beri sessizdi ve Vikan sabrının sınırında, o konuşmaya hazır olana kadar bekledi. Önce başkalarının harekete geçmesini beklemek onun doğasında yoktu ama onun için öğrenecekti.

En iyisinin bu olduğunu düşündü, çünkü hâlâ kızın bilmeden ya da bilmeyerek ona anlattıklarını sindirmeye çalışıyordu.

Onu ve potansiyel geleceklerini hayal ediyordu.

Her nasılsa, Kaderler ona bağlantıları aracılığıyla vizyonlar göstermişti, henüz var olduğunu bilmediği bir bağlantı.

Onun adını biliyordu. Onun için komuta merkezine geldiğinde, onunla aynı kamarayı paylaşan diğer insan dişileri telaşlandırmamak için sessizce, onun uyarılmışlığının kokusunu almıştı ve bu neredeyse onun felaketi olacaktı. O uyurken neler olduğunu biliyordu, çünkü aynı şey onun da başına gelmişti. erotik rüyalar. Ama uyandığında ve onun adı dudaklarından o kadar tatlı döküldüğünde, kendini... güçlü hissetmişti. Kendini... boş değil, uzun zamandır hissettiklerinin tam tersi hissetmişti.

O anda kararlılık onu ateşlemişti. Ve ona uzandığında, ön koluna dokunduğunda... dokunuşu her zaman sahip olduğu şeyi ateşlemişti

Korktum.

Söndürülemez bir ihtiyaç. Ve güçlü, baş döndürücü bir arzu.

Sadece şehvet değil, derin bir uykudan uyandığı o anda gözlerindeki bakışa duyulan arzu. Gözlerindeki bakış yumuşak, tanıdık, misafirperver ve bilgili bir bakıştı. Bu, imrenilen bir yakınlıktı ve onun içindi. Hepsi onun içindi.

Bu bakış onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertecekti.

Vikan Taylor'dan vazgeçerse, her onurlu erkeğin yapacağı gibi onun Dünya'ya dönmesine izin verirse, ne kadar çok şey kaybedeceğini artık biliyordu. Ve o da

Bunu araştırmakla doğru seçimi yaptığını bilerek rahatlamalı mıydı, yoksa Nitav'a bu kadar kolay ihanet ettiği için utanç ve suçluluk mu hissetmeliydi, bilemiyordu.

O zamanlar bile içinde sürekli bir savaş vardı. Eski görevi ve yeni arzusu arasında kalmıştı.

Tam *Virax* ovalarının üzerinde uçarlarken, arkasında bir hareket algıladı. İnsan dişi ayağa kalkıp sanki evcilleşmemiş bir canavarmış gibi yavaşça ona yaklaşırken belli belirsiz bir yer değiştirme.

Kızın boğazından garip bir ses çıktığını duydu ve sonra, "Sanırım... Artık konuşmaya hazırım," dedi.

Vikan hemen ona döndü ve otomatik uçuş kumandasına gözü kapalı bir şekilde dokundu. Hovercraft tepki olarak yavaşladı ama rüzgârın sözlerini daha az savurmasına izin verdi.

Vikan ona yaklaştı, çekime karşı koyamadı -ve açıkçası karşı koymak istediğinden bile emin değildi- ama kadın elini uzattı ve avucunu Vikan'ın göğsüne bastırdı. Parmakları sıcak ve yumuşaktı ve Vikan memnun bir hırıltıyı güçlükle zapt etti.

Ona kolayca dokundu, ama sonra ona dokunduğunu fark eder gibi oldu ve hemen elini geri çekti.

"Hayır," dedi gözlerini kaldırarak. Yumuşak elini ince omuzlarının hemen arkasına düşen ipeksi, siyah saçlarında gezdirdi. "Sen... sen orada kal."

Vikan'ın dudakları büküldü ama kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak onaylarcasına homurdandı. Bir an için gözleri Vikan'ın ön kollarını kaplayan, savaşçı eğitimi ve savaşta döne döne inşa edilmiş ve güçlenmiş kas kordonlarında gezindi. Bakarken pembe dudakları aralandı ve göğsünde bir mırıltı yükseldi; bu, içgüdüsünün eşinin bariz incelemesine verdiği otomatik tepkiydi.

Vikan, Nitav'ın da vücuduna bakmayı sevdiğini, çiftleşmelerden sonra vücuduna ve yaralarına sık sık hayran olduğunu hatırlayınca mırıltısını bastırdı.

Hovercraft'ın zeminine baktı, çenesi sıkıştı, sonra bakışlarını Taylor'a çevirdi ve onun konuşmasını bekledi.

"Öncelikle," diye başladı, "neden buradayım? Beni neden diğerlerinden ayırdınız?"

Karmaşık bir soruydu ama Vikan ona karşı dürüst olacaktı. Onun dürüstlüğü ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Ve ona yalan söylemek hiçbir işe yaramayacaktı, özellikle de Vaxa'an'ın peşlerine düşmesinden önce çok az zamanları olduğu için. O zaman bile Vikan, Vaxa'an'ın Taylor'ın yokluğundan çoktan haberdar olup olmadığını, diğer insan dişilerden birinin uyandığında içlerinden birinin gitmiş olduğunu görüp görmediğini merak etti.

"Aramızda bir enerji olduğunu hissediyorsun," dedi Vikan, sesi karanlık bir törpü gibiydi. "Bizi hayal ediyorsun. Bana doğru çekiliyorsun ama yine de Nedenini biliyorum."

Onun inkâr etmesini bekledi ama inkâr etmeyeceğini biliyordu. Vikan doğruyu söyledi.

"Ya da belki nedenini biliyorsunuzdur," diye ekledi, çiftleşmiş insanların -Kat, Beks ve Sessela- grubun geri kalanına ne kadarını anlattığını merak ederek.

Taylor onun bakışlarından kaçmadı ama dudakları ince bir çizgi halinde birbirine yapıştı. Vikan onun cesaretine hayret etti.

"Şüphelensem bile..." demeden önce yutkunduğunu duydu. Başını salladı ve sonra keskin bir nefes vererek, "Bu gezegenden yakında ayrılmamız gerekiyordu. Beni götürerek aslında neyi başarmak istedin?"

Vikan ona açıkça, "İkiz güneşler doğduğunda gitmeye hazırdın," dedi. "Vaxa'an bana o kadarını söyledi. Bilmeden gitmene izin veremezdim..."

Bakışlarında yanmaya başlayan bir ateş vardı. "Neyi bilmeden?"

"Benim olsan da," diye hırladı.

Taylor'ın nefesi kesildi ama sonra yumruklarını iki yanında sıkıldığını gördü. "Sen aklını kaçırmışsın. Beni geri götürmek zorundasın. Sabah kalkacak o gemide olacağım. Olmak *zorundayım*."

Vikan'ın aklından ilk kez karanlık bir düşünce geçti ve içinden kopup gelen yoğun kıskançlıkla irkildi.

"Zaten bir erkeğin mi var?" diye homurdanarak ona doğru bir adım attı.

İçgüdüğü göğsünde kıpırdandı, yüzü olmayan bir insan erkeğinin düşünceleri beyninde uçtu. O erkeğin *kendisine ait* olana dokunduğu düşüncesi dişlerini birbirine geçirdi.

Vikan ruh halinin ne kadar çabuk değiştiğini fark ettiğinde kendini kısa tuttu ve kanında dolaşan ilkel iğüdüleri kontrol altına almaya çalıştı.

Taylor onu inceliyordu ama yaklaştığında bile ondan geri çekilmediğini fark etti. Yerinde durmuş ve hatta çenesini yukarı kaldırmıştı.

"Yapmış olsam bile bu seni ilgilendirmez," dedi gözlerini kısarak. Vikan keskin bir nefes aldı. Demek dişisinin pençeleri vardı.

Bu hoşuna gitti.

"Bu beni ilgilendirir, kadın," diye homurdandı. "Seninle ilgili her şey artık beni ilgilendiriyor. Bir erkeğiniz var mı?"

"Eğer gerçekten benden-" "*Bir erkeğiniz var mı?*"

"Hayır," diye tersledi ve rahatlaması neredeyse yere yığılmasına neden olacaktı. "Bu çok saçma. Sadece beni tutulduğumuz yere geri götür. Zaman kaybediyoruz."

Vikan yutkundu, onun tepkisi karşısında biraz tedirgin olmuştu. Daha önce hiç kiskan bir erkek olmamıştı. Nitav'la bile, diğer erkekler tarafından tehdit edilmemişti.

Ona olan ilgilerini belli ederlerse savaşçılar.

O halde neden daha önce neredeyse hiç konuşmadığı bu insan dişiyi bu kadar sahipleniyordu?

Bu sadece onun İğüdüşüydü, diye düşündü. İğüdüşü Nitav için hiç uyanmamıştı. Bunu kabullenmiş, onu her şeye rağmen sevmişti. Kader arkadaşları nadir bulunurdu ve yaşamı boyunca kendisinininkini keşfetmeyi hiç beklememişti.

Yine de... kader arkadaşı tam önünde duruyordu ve kafasını omuzlarından koparmak üzereymiş gibi görünüyordu.

Bu kadar küçük olmasaydı ve uzanabilseydi, Vikan denediğine şaşırmazdı.

"*Nix*," diye homurdandı.

Gözleri kısıldı ve yavaşça tekrarladı: "*Nix?*" "Hayır," dedi adam İngilizce olarak.

"*Hayır* mı? Hayır, ne?" diye tekrarladı, kaşları Vikan'ın insanların kafa karışıklığını ifade ettiğinden şüphelendiği şekilde çatılmıştı.

"Seni geri götürmeyeceğim. Ta ki..." diye devam etti, ne söyleyeceğinden bile emin değildi.

Emin olana kadar olmaz.

Ama ne hakkında emin?

Bilmiyordu.

Yine, kendini... çözülmüş hissetti, o gergin iplik yavaşça çözülüyordu.

Ama sonra sakinleşti. Çünkü ilk kez acı hissetmediğini fark etti. İlk kez, imgelemleri uzak tutmaya çalışmadığını fark etti çünkü imgelemler yoktu. Genellikle, yoğun beyaz bir ışık gibi zihninde patlamadan önce göğsünde yükselir ve kabarırlardı. Genellikle Vikan, dağılıncaya kadar onları zorlamak ve onlara karşı savaşmak zorunda kalırdı, bu da sadece *yikava* ile körelttiği o acıya yol açardı.

İlk kez, zihninde yaklaşan bir baskı yoktu. Omuzları rahatlamış, kasları gevşemişti.

Karşısındaki kadını incelerken dudakları aralandı. Koyu renk saçlarından bir tutam görünmeyen rüzgârla yanağına doğru kıvrılmıştı ama yeşil gözleri ona bakıyordu. Bunun onun yüzünden olduğunu bir anda fark etti. Bedeni, zihni ve İçgüdüğü onun varlığında huzur buluyordu.

Vikan bir mırıltı çıkardı ve Taylor bu sesle kıpırdandı, dudağını kemirmeye başladığında düz beyaz dişleri parladı.

"Seni geri götürmeyeceğim," diye homurdanarak ona doğru yaklaştı. Kadın doğruldu, gözleri sanki saklanacak bir yer arıyormuş gibi ondan hovercraftın etrafına kayd. "Henüz değil."

"Yapmak zorundasın," dedi, sesinin tonu gittikçe yükseliyordu. "Gidecekler..." diye devam etti, adam kokusunu alabileceği kadar yaklaştığında ve onu ciğerlerine daha fazla çektiğinde, tıpkı *Yikava*.

Göz kapakları titreyerek kapandı, ağzı ihtiyaçla sulandı. *Fates*, gümüş denizin kıyısındaki berrak bir sabah gibi kokuyordu. Hafif ve lezzetli ve baş döndürücü.

"Vaxa'an gemiyi sensiz göndermeyecek, dişi," diye mırıldanırken buldu kendini, ona bakarken sesi kalınlaşıyordu. Kalbinin göğsünde nasıl çarpmaya başladığını duydu. "Sana söz veriyorum."

"Vikan..." diye mırıldandı ve Vikan gergin olduğunu fark etti. "Bence yapmamalısın-"

Adam yanağındaki o çıldırtıcı saç telini parmak uçlarının arasında ovuşturmadan önce geriye doğru taradığında kendini kesti. Yumuşak, kalın ve gürdü. Etinin üzerinde sürüklenirken nasıl bir his vereceğini ya da kürkünün üzerine yayıldığında nasıl görüneceğini merak etti.

Vikan kaydığını hissetti. Göz kapakları ağırlaştı, aleti yarı sert halinden bacak kaplamasının dikişine çarpana kadar kalınlaştı

güçlü bir şekilde. Neredeyse inleyecekti. Cinsel uyarılmanın ne kadar baş döndürücü ve güçlü olduğunu unutmuştu.

"Rüyada ne gördün, *Luxiva*?" diye homurdandı.

Burnundan keskin bir nefes aldı, genişlemiş, şaşkın bakışları onunkilerle buluştu ve tutuldu. *Fates*, çok güzel gözleri vardı. Ay ışığından gümüş çizgileri olan yeşil.

İnce tuniğinin altında göğüs uçlarının gerildiğini gördü ve Vikan bir mırıltı daha çıkararak onu avuçlamaktan kendini zorlukla alıkoydu. Kadının yumuşak kıvrımları onu çözülmekle tehdit ediyordu.

"Ne?" diye fısıldadığında gözleri hafifçe odaklanmamıştı.

"Rüyada ne gördün?" diye tekrarladı usulca. "Bu gece sana geldiğimde, tahrik kokunu aldım. Amin ıslaktı ve erkeğin için yanıp tutuşuyordu, değil mi?"

Taylor nefesini tuttu ve Vikan'ın çok iyi bildiği sisi dağıtmaya çalışır gibi başını salladı. Ama o zaman bile Vikan'ın burun delikleri alevlendi çünkü yine onun kokusunu alıyordu, ilgisinin ve rüyasının anısının ipuçlarını.

"Hayır, konuşacak daha çok şeyimiz var," dedi ama sesi boğuk bir fısıltıdan öteye geçmiyordu.

Vikan pürüzlü parmak uçlarını kızın açıkta kalan kollarında, tuniğinin kısaltılmış kollarının eteklerinden ince bileklerine kadar gezdirdi, Onları kolayca çevreledi. Onun teninin yumuşaklığı ve sıcaklığı karşısında inledi.

Taylor onun dokunuşuyla ürpertici bir nefes aldı, göz kapakları kısa bir an için kapandıktan sonra açıldı. O da hissetti. Çekimi. İhtiyacı. Bağlantıyı. İnkâr edilemezdi ve karşı koymak neredeyse imkânsızdı.

"Söyle bana," diye mırıldandı, başını onun kulağına yaklaştırarak. Kadının kokusu gittikçe güçleniyordu, kadının uyarılmışlığı adamın başını zevkle döndürüyordu.

"Çiftleşiyor muyduk, dişi? Aminı sert ve güçlü bir şekilde mi yoksa yumuşak ve yavaş bir şekilde mi alıyordum?"

Boğazından küçük bir inleme sesi geldi ve kısa bir an için ona doğru sallandı.

"Ya da belki de *beni* götürüyordun," diye düzeltti, düşünceyle siki zonkluyordu.

"Ben..." diye denedi.

"Başka rüyalar da oldu mu, *Tev*?" diye sordu. "Bu gecedan önce çok daha fazlası."

Kadının kalın kalın yutkunduğunu duydu ve sorusuna cevap olarak usulca "Evet" dediğinde vücudu arzuyla gerildi.

"Kaç tane?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı. Dudağını ısırды, gözleri Vikan'ın kavradığı ince bileklerine takıldı. Odaklanamayan bakışları Vikan'a döndüğünde, Vikan onun biraz korkmuş görüldüğünü fark etti. "Bana neler oluyor?"

Vikan durdu, gerçeklik zihnindeki şehvet sisini delip geçti.

Çok hızlı olduğunu fark etti. Çok fazla. Kontrolü ele alın.

Yavaşça, vücudunu saran kışkırtıcı arzudan kendini kurtarmayı başardı, ancak bu kolay bir başarı değildi. Özellikle de kaderindeki dişinin elinin altında olduğunu ve onun uyarılma kokusunun dilinde tadabileceği kadar güçlü olduğunu düşünürsek.

İmkânsız bir başarı olduğunu fark etti. Ama kadının bileklerini serbest bırakacak ve bir adım geri çekilecek kadar kontrolü elinde tutmayı başardı.

Taylor hava almak istercesine gözlerini kırptırdı ve ürkek bir nefes aldı, hovercraft'ın kenarında kendini sabitlemek için arkasına uzandı.

Dudaklarını aralamış, sert ve kesik kesik nefesler alarak ona bakıyordu.

Kadının sorusuna yanıt olarak, "Benim de başıma gelmeyen bir şey yok, kadın," dedi.

Birdenbire yüksek sesli bir trıl sesi başını hovercraft'ın kontrol paneline doğru çevirdi ve sesle birlikte midesi bulandı.

Yakıt göstergesiydi.

Ve bu yüksek sesli trıl, tehlikeli bir şekilde azaldıkları anlamına geliyordu.

OceanofPDF.com

ALTI

"VRAX!" VIKAN yüksek vızıltı sesini duyar duymaz aniden patladı.

Taylor *bunun* iyi bir şey olamayacağını biliyordu.

Ve az önce olan her ne haltsa ona rağmen.

Arzu ve kafa karışıklığının dokunuşları hâlâ damarlarında sıcak bir şekilde atarken, Taylor bunu şimdilik geride bırakması ve neyin yanlış olduğunu bulması gerektiğini biliyordu.

"Bu ses ne anlama geliyor?" diye sordu, Vikan'la aynı anda kontrol paneline doğru koşarken sesi hafifçe soluklaşmıştı.

Parmakları, her temas ettiğinde mavi renkte yanan gümüş dokunmatik ekranın üzerinde uçtu. Taylor'ın Luxirian rakamları ya da sözcükleri olduğunu tahmin ettiği garip semboller ekranda belirdi ve hemen ardından bir şeyin kapanmasına benzer uğursuz bir ses duydu.

Hovercraft sarsıldı.

"V-Vikan?" diye sordu, gözleri kocaman açılmıştı.

"Korkma, *lüksiva*," diye mırıldandı, dikkati dağılmış bir halde, parmakları bir uzman dokunuşuyla komutları giriyor. "İnmek zorundayız."

Burada mı? diye düşündü çılgınca, manzaraya ilk kez bakıyordu.

Dışarısı hâlâ çok karanlık olduğu ve tek ışık kaynağı ay olduğu için pek bir şey göremiyordu.

"Gel," diye mırıldanarak ona doğru uzandı. Hiç düşünmeden emrettiği şeyi yaptı ve onu kendisi ile kontrol paneli arasına sıkıştırdı, kolları vücudunu sardı ve başını göğsünün içine soktu, böylece başka hiçbir şey göremedi.

"Yakıt tasarrufu için alçalmalıyız."

"Ne?" diye fısıldadı, içine korku düşmüştü. "Hayır, Vikan, ben-"

"Güven bana, dişi," diye kulağına fısıldadı ve onu bedenine daha sıkı çekti.

"Sana zarar gelmesine izin vermeyeceğim."

Bir nedenden ötürü, sözleri vücudunu rahatlatı. Ve onu çok az tanımasına rağmen, doğru söylediğini içinde hissetti. Hızlı bir nefes alarak başıyla küçük bir selam verdi ve "Tamam" dedi.

Ayrıca, başka ne seçeneği vardı ki?

Pençeli parmak uçlarından birini pedin üzerinde gezdirmeden önce, "Güçlü dur dişi," diye emretti.

Hovercraft hemen yere doğru eğildi ve Taylor'ın kolları Vikan'ın beline dolandı, parmakları Vikan'ın sırtındaki gergin kaslara saplandı. Yere doğru savrulmaya başlamadan önce Taylor'ın haykırarak zamanı bile olmamıştı. Motorlar ya da hovercraft'a güç veren her ne haltsa sessizliğe gömülmüştü ve Taylor'ın tek yapabildiği başını Vikan'ın göğsüne gömmek ve iyi olmaları için dua etmekte.

Korkunç bir lunapark treni yolculuğu gibiydi, tek farkı kemerinin bağlı olmaması ve sahip olduğu tek bağı kendini sardığı uzaylı erkek olmasıydı.

Sonsuza kadar düşmüşler gibi görünüyordu ama gerçekte belki on saniyeydi. Vikan'ın vites değiştirdiğini, motorları tekrar çalıştırmak için kolunu uzattığını ve inişlerini dengeleyip hızlarını yavaşlattığını duyduğunda, saf rahatlama uzuvlarına hücum etti ve onu titretti.

Taylor hovercraft çakıl taşına benzeyen bir şeye çarpma kadar bakmaya cesaret edemedi, çarpma Vikan'ın onu panele doğru bastırmasına yetecek kadar sertti, çok fazla savrulmaması için etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdı. Kayarken her yöne sıçrayan taşların küçük takırtılarını duydu ve sonunda durdu.

Kısa bir sessizlik anından sonra motorlar durdu. Taylor Vikan'ın göğsünün etrafından baktığında yerde olduklarını gördü. Güvendeydiler.

Uzuvları donmuş gibi görüldüğü için önce Vikan hareket etti.

Yüzüne bakabilmek için onu geri çekti ve ne kadar... yoğun görüldüğünü görünce şok oldu.

"*Luxiva*," diye mırıldandı, avucunu sırtında, kollarının üzerinde gezdirdi, sanki zarar görmediğinden emin olmaya çalışıyormuş gibi abartılı bir şekilde onu kontrol etti. "Affet beni. Affet beni. Yakıtı daha önce kontrol etmedim... *vra*! Benim gibi değil. Senden beri hiçbir şey bana benzemiyor."

Taylor'ın dudakları aralandı, son sözleri onu hem korkutmuş hem de tanımlamak istemediği bir şeyle kızarmasına neden olmuştu. Çünkü onun neden bahsettiğini çok iyi bildiğini hissediyordu. O da artık kendini pek kendisi gibi hissetmiyordu. Hepsi o lanet rüyalar ve düşünmeden edemediği o lanet gri gözler yüzünden.

Onu ilk gördüğünden bu yana iki haftadan biraz fazla zaman geçmişti. Ve her şey farklıydı.

Taylor yutkundu, kalbi nihayet öfkeli pompalamasını yavaşlatmaya başlamıştı. Dikkatini adamın bakışlarından, sözlerinden uzaklaştırmak için onun arkasına baktı ve karanlık bir açıklıkta olduklarını gördü. Rüzgârda hışırdayan ince ama yüksek çimen benzeri bitkileri seçebiliyordu sadece. Ve uzakta, sahile vuran yumuşak dalgalara benzeyen sessiz bir tıslama sesi duyduğuna yemin etti.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu sessizce, farkındalık üzerine çökmüştü. "Yedek yakıtınız var mı?"

Vikan sustu. "Bana kızgın değil misin?"

Taylor kendini onun bakışlarıyla buluşmaya zorladı ve yumuşak bir sesle, "Gece beni hiçbir açıklama yapmadan alıp götürdüğün için kızgınım. Ve evet, buraya düştüğümüz için de kızgınım. Ama bu hovercraft'a bilerek yakıt koymadığın anlamına gelmiyor." Ani bir düşünceyle ona baktı. "Öyle değil mi?"

"Seni asla böyle tehlikeye atmam," diye homurdandı, bir elini uzun, ipeksi siyah saçlarında gezdirirken, belli ki acil inişlerinden dolayı sarsılmış, kendine kızgındı.

Taylor tuttuğu küçük nefesi dışarı üfledi. "O zaman sadece ilerleyebiliriz. Kızgın olmak durumumuzla ilgili hiçbir şeyi değiştirmez. Şimdi, yedek yakıtınız var mı?"

Vikan ona baktı. Yüzünde hâlâ aynı karanlık, düşünceli ifade vardı ama Taylor onun... şaşırdığını hissetti.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı ve Taylor omuzlarının çöktüğünü hissetti. "Bu bölgede yetişen bir kökle yakıt yapabilirim, ama bu çeyrek ay sürer. döngüsü."

Bunun bir hafta demek olduğunu düşündü. İdeal olmasa da bu da bir seçenektir. "Yardım çağırabilir misin?"

"Yakıt olmadan olmaz," diye mırıldandı, ilk kez çevrelerine bakarken. Taylor hâlâ onun kollarında olduğunu, kollarını hâlâ ona doladığını, parmaklarının sanki bırakmaya korkuyormuş gibi sırtına battığını fark etti. İrkilerek parmaklarını bıraktı ve parmak uçlarına kan hücum etti.

Belli bir isteksizlikle onu bıraktı ve geri çekildi. Kısa bir hırıltıdan sonra gözlerini kaçırdı ve garip, neredeyse soğuk bir ses tonuyla, "Karakolum buradan çok uzakta değil. Senin için yürümek belki üç adım sürer."

Spans mı?

Adam başını sallayarak, kadının başını salladığını düşündü. Üç gün. Kulağa o kadar da kötü gelmiyordu.

"Seni ben taşıyacağım," dedi, bir yandan da ayaklarına bakıyordu.

Ve bu yüzden tehlikeliydi. Ona kendini unutturabilirdi.

"Ne taraftan?" diye sordu, omuzlarını geriye iterek, aniden kararlı bir şekilde.

Taylor tartışmamak için dudağını ısırdı, yolculuğa başlamak için sabırsızlanmasına rağmen bunun muhtemelen en iyisi olduğunu biliyordu. Bir metre önünü bile zor görüyordu ve etrafta hangi uzaylı yaratıkların gizlendiğini kim bilebilirdi ki?

Sadece bu gecelik, onun kendisini taşımasına izin verdi. Belki yol boyunca ayakkabı yapacak bir şeyler bulabilirdi.

"Nerede sığınak bulacağız?" diye sordu sessizce, yerleştikten ve kısa bir süre sessizce yürüdükten sonra. Hâlâ onun içinde gergindi.

sıcaklığını ve bağımlılık yapan erkeksi kokusunu görmezden gelmeye çalışıyordu. Ama zordu.

"Çok uzakta olmayan mağaralar olmalı," diye yanıtladı onu. "Eğer Kader bizimle birlikteyse, oralarda yerleşim olmayacaktır."

Taylor Luxiria'da dolaşan hayvanları ve yaratıkları merak ederek ürpermekten kendini alamadı.

Belki sinirinden belki de dikkatini dağıtmak istediğinden, ama yumuşak bir sesle, "Beni neden aldığına dair soruma hiç cevap vermedin. Sanırım nedenini bilmeyi hak ediyorum."

"Sana nedenini söylemiştim," diye cevap verdi sinir bozucu bir erkek. Vikan'ın uzun adımları teklemekten mırıldandı: "Vaxa'an seni ve diğer dişileri Dünya'ya geri gönderecekti. Bunun olmasına izin veremezdim. Henüz değil. Düşüncesizce ve belki de aptalcaydı ama başka seçeneğim olmadığını hissettim."

"Sana ait olup olmadığını bilmek istediğini söylemiştin," dedi. "Açıklaman buydu. Gerçekten *bunu* bir cevap olarak kabul etmemi mi bekliyorsun? O kadar emin bile görünmüyorsun."

Adamın göğsünde alçak bir hırıltı başladı ve kadın bunu yanında hissetti. "I eminim, kadın."

"O zaman bir hata yaptın," dedi basitçe, kalbinin onun boğuk sözleriyle nasıl sıçradığını görmezden gelerek.

"Bu konuda mutlu olduğumu söyleyemem," diye homurdandı ve yine huysuzlaştı.

Taylor nefesini içine çekti, kızgınlık ve öfkenin yükseldiğini hissetti. Ve biraz da incinmişti, ki bu hiç mantıklı değildi.

"O zaman harika!" diye cevap verdi, kaşlarını çatarak ondan uzaklaşmaya çalışarak. Az önce hovercrafttan gördüğü uzun çimenli bitkilerden oluşan bir ormana girmişlerdi. Bitkiler ikisinin de üzerinde yükseliyor ve patikadan geçerken hışırdıyorlardı. Bir filizin kıvrılmış kenarı yanağına değdi ve zımpara kağıdı gibi hissetti.

"Bu, İçgüdülerimin senin için uyandığı gerçeğini değiştirmiyor. İkimiz de ne istiyor olursak olalım, aramızda daha fazla bir şey olup olamayacağını görmek bizim görevimiz."

Sözler onun dudaklarından dökülürken Taylor aynı anda pek çok şey hissetti. Ama en net olan şey rüyasındaki o duyguydu. O tam ve mutlak mutluluk, o güven, saygı ve sevgi.

Boğazını temizledi, birden boğazının düğümlendiğini hissetti çünkü uzaylı erkek için böyle bir şey hissetmesinin mümkün olmadığını biliyordu

onu kollarında taşıyordu. Neredeyse bir kayıp gibiydi. Rüyalarındaki erkek... her şeydi. Potansiyel bir partnerde aradığı her şey.

Vikan gerçek hayatta mı?

Birincisi, adamın ruh hali ona kırbaç etkisi yapıyordu. Bir an onu baştan çıkarmaya çalışıyor, bir sonraki an onun için endişeleniyor, bir sonraki an ise neredeyse soğuk davranıyordu.

Taylor'ın tek istediği Dünya'ya dönmekken, onun insan bile olmadığı, yabancı bir gezegende yaşadığı gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"Bu bir 'sen' sorunu gibi görünüyor. Bu *benim* görevim değil," dedi. "İçgüdüleriniz şu anda uyanık olsa bile, bunların hiçbirini ben istemedim." Hırladı. "İstediğim tek şey diğerlerinin yanına dönmek ve gezegenime geri dönmek. Benimle birlikte olmaktan memnun değil misin? İyi o zaman. O zaman ben gittiğimde, ben hiç var olmamışım gibi hayatına geri dönebilirsin. Ben de kendi hayatıma döneceğim."

Vikan yürümeyi bıraktı, kasları gerilmiş ve kasılmıştı. Ama Taylor ona bakmadı. Garip bir nedenden ötürü ona bakamayacak kadar üzgündü. Ve neden onun kendisiyle gönülsüzce birlikte olduğu düşüncesi göğsünü sıkıyordu?

Çok saçmaydı.

"Kadın," diye hırladı.

Yine de dümdüz ileriye, içinden geçtikleri uçsuz bucaksız ot denizine baktı.

"Bana bak," diye emretti.

Taylor'ın dişleri birbirine sıkıca kenetlendiği için çenesi titriyordu. Taylor onun dediğini yapmadan yürümeye başlamayacağını anlayınca yavaşça başını çevirip ona baktı ama isteksizliğini belli etti.

Yüz ifadesi gök gürültüsünü andırıyordu ama korkmamıştı. Nedense bedeni ve zihni henüz farkında olmadığı bir şeyi biliyordu.

"Sahip olduğun o *bilme* hissi," diye başladı, sesi sessiz ama netti, "aramızdaki o bağ hissi, mesafe ne olursa olsun *asla* kaybolmayacak. Bu seni çok ilgilendiriyor. Hayatına zarar görmeden dönebileceğini düşün. Ama bunun kendine söylediğin bir yalan olduğunu bil."

Burun deliklerinden keskin bir nefes aldı. Ama işi bitmemişti.

"Tıpkı kendime, gerekirse seni bırakabileceğimi söylediğim yalan gibi," diye bitirdi sözlerini, yüz hatları asık ve kasvetliydi. Gözleri karanlıkta gümüş gibi parlıyordu.

Ay ışığı. Sanki sonradan aklına gelmiş gibi huysuzca ekledi: "Onurlu bir erkek olduğumu düşünmek hoşuma gidiyor. Ben bile *o kadar* onurlu değilim."

OceanofPDF.com

YEDİ

ZATEN HER ŞEYİ MAHVETTİ, diye düşündü Vikan, tam da batı topraklarının bu bölgesinde olduğundan şüphelendiği bir dizi mağarayı gözüne kestirdiği sırada.

Uzun bir süre boyunca sessizlik içinde yürümüşlerdi. Vikan Taylor'a gerçeği söyledikten sonra, ne düşünürse düşünsün arkadaşlıklarının başlangıcının onu da etkilediğini söyledikten sonra Taylor sustu ve başını çevirip önlerine baktı. Vikan'ın kollarında bu kadar gergin olmasaydı, uyuduğunu düşünebilirdi.

Bir an sonra, çizmeli ayakları baldırlarına kadar inecek kadar yumuşak kuma dokundu. Dışisinin üzerinde yürüyebileceği kadar yumuşak olduğunu biliyordu ama ona kızgın olmasına rağmen onu yere bırakmaya hiç niyeti yoktu.

Her şey o kadar ters gitmişti ki, Vikan onun kendisini affedip affetmeyeceğini merak ediyordu. Önce onu gecenin bir yarısı kaçırmış, sonra yakıt kaybı ve zorunlu iniş, ardından da *Lopixa*'ya yürüyerek gitmek zorunda kalmıştı.

O gece ona sıcak kürkler yerine kayalık, soğuk bir mağara verecekti.

Ve sonra ona, İçgüdüünün onun için uyanmasından memnun olmadığını söylemişti. Sözcükler yanlış çıkmıştı ama Vikan anlamının temelini nasıl inkâr edebilirdi?

Ömrünün geri kalanını hissizlik içinde geçirmeye razı olmuştu. Bunu kabullenmişti.

Yine de, beklemediği bir anda geldi ve bildiğini sandığı her şeyi çarpıttı.

Onun yüzünden Nitav'a sadakatsizlik ediyordu. Onun yüzünden doğru düzgün düşünemiyor ve ruh hali değişkenlik gösteriyordu. Onun yüzünden bedeni ve zihni bir yabancının gibi hissediyordu.

Ve onun sayesinde... uzun zamandır ilk kez *bir şeyler* hissetti.

Belki de ağzından kaçırıldığı şey yerine *bunu* ona söylemeliydi.

Ancak Vikan hiçbir zaman bazı savaşçı kardeşlerinin sahip olduğu gibi güzel sözlerin ustası ya da büyüleyici bir dilin sahibi olmamıştı. Her zaman açık sözlü ve sessizdi, öyle ki diğerleri onun soğuk ve duygusuz olduğunu düşünüyordu. Oysa gerçekte Vikan bunun tam tersiydi. *Çok fazla şey* hissediyordu. Öngörü yeteneği bu durumu daha da karmaşık hale getirmişti. Vikan'ın nasıl başa çıkacağını bilmesinin tek yolu, umutsuzca duygularını durumlardan ayırmaya çalışmaktır. Çünkü eğer yapmazsa... onların yoğunluğu bazen onu boğabilirdi.

Tıpkı Nitav'a yaptıkları gibi.

Nitav'la birlikte kendini ona açmış, birlikte inşa ettikleri şeye karşı kendini savunmasız bırakmıştı.

Sonunda mı? Bu kayıp onu neredeyse öldürüyordu.

Ve Vikan, kollarındaki insan dışıye fazla bağlanmasına izin verirse - ki zaten bundan korkuyordu - o zaman dışının onu kendi isteğiyle terk ederse onu daha da derinden yaralama yeteneğine sahip olacaktı. Bunun kendisine Nitav'ın ölümünden daha fazla zarar vereceğinden korkuyordu.

O zaman bile, Taylor onu terk ederse, kader arkadaşı onu terk ederse... buna dayanamayacağını biliyordu. Bir daha asla. İçgüdüğü işin içindeyken ve ona derinden bağlıyken olmazdı.

Koluna dokunana kadar ona daha sıkı sarıldığını fark etmedi. Bu temas onu sarstı, kemiklerini sızlattı ve aşağı baktığında onun kendisini yakından izlediğini gördü.

Boğazına takılan taşı yuttu ve "İleride mağaralar var" diye homurdandı. Sonra isteksizce onu ipeksi kumun üzerine bıraktı ve kendini toparlayana kadar belinden tuttu. Küçük, solgun ayaklarını artık göremeyinceye kadar battı.

Sessiz bir "Tamam" dışında başka bir şey söylemedi ve onu seçtiği mağaraya götürmesine izin verdi. Soğuk mevsimde mağaralar *kikixa* tarafından kullanılırdı, gürültülü, büyük uçan yırtıcı hayvanlar buralarda yuva yapmayı severdi.

Rotasyonun o döneminde boş olmalarını umuyordu.

Ancak onlara ulaştıklarında Taylor'a girişte kalmasını işaret etti ve ardından en büyük mağaranın içine girerek dikkatle *kikixa* tüylerinin küçük ısıklarını duydu. Sadece sessizlik duydu ve gözleri kararmış karanlığa hızla alışarak daha da yaklaştı.

Mağara küçüktü ama ikisine de yetecek kadar büyüktü ama ateş yakacak yer yoktu. Ne olur ne olmaz diye büyük mağaraya en yakın olan diğer mağarayı da kontrol etti ama orada da *kikixa* izi yoktu ve Vikan gecenin geri kalanında buranın güvenli olacağını biliyordu.

Taylor'a döndüğünde, kollarını vücuduna sarmıştı ve üzerinde sadece kalçalarının ortasına kadar uzanan ince bir tunik vardı. Vikan bir kez daha kendine ve gelişigüzel planına lanet okudu ve aceleyle ona doğru koştu, dışısı üşüdüğü halde onu ısıtmadığı için utanç duyuyordu.

"Gel," diye mırıldandı ve kız ona baktığında gözlerinde bir şey parladı. Ama bir an sonra kayboldu ve başını sallayarak onu mağaranın girişine götürmesine izin verdi.

"Hiçbir şey göremiyorum," diye mırıldandı, parmakları onun bileğini bulurken. Vikan bu temas karşısında göğsünün kabardığını hissetti ve onu belinden yakalayıp içeriye doğru yönlendirmeden önce sadece bir an direndi. Çok da uzakta olmayan kıyıdan gelen nemli ve soğuk bir hava vardı ama yine de içerideki en uzak noktaya kadar ona yardım etti. Onu denizden gelen buz gibi serpintiden korumak için sırtı girişe dönük uyuyacaktı.

Hiç tereddüt etmeden kalın tuniğini bedeninden sıyrarak göğsünü ortaya çıkardı ve onu aşağıya indirmeden önce mağaranın zeminine bıraktı.

Ne yaptığını fark ettiğinde, göremese de bir an tereddüt etti ve sonra, "Üşümeni istemiyorum Vikan," dedi.

Tıpkı daha önce olduğu gibi, adı dudaklarından döküldüğünde, İçgüdüğü içinde gürledi, erkeksi tatmin vücudunun her sinirine yayıldı. Sesi en tatlı günahı ve rüyalarında, şehvetini alırken kulağında onun adını inlediğini duymuştu.

"Olmayacağım," dedi ona, sesi daha koyu, boğazı istekle kalınlaşmıştı. "Birbirimizi ısıtacağız."

Nefesi kesildi. Karanlıkta onun gözlerinin hafifçe açıldığını gördü. "Ben... Bilmiyorum eğer..."

Ama vücudunu bir ürperti kaplayınca vazgeçti. Eşinin pratik bir dişi olduğunu keşfediyordu ki bu onun hayranlık duyduğu bir özelliğiydi. Çok az şeye sahip oldukları için vücut ısisına olan ihtiyacı anlayabilirdi.

"İyi," diye fısıldadı. "Biraz uyuyalım, tamam mı?"

"Güneş doğar doğmaz yolculuğa başlayacağız, *tev*?" dedi ona yumuşak bir sesle ve mağaranın zeminine, onun yanına indi.

Vücudunu onun etrafında şekillendirirken, kalınlaşmış, sertleşmiş aletinin onu tedirgin edebileceğini çok geç fark etti. Onu sırtı göğsüne yaslanacak şekilde konumlandırdı, böylece onu sıcak tutmak için kollarını ön tarafına dolayabilecekti.

Yine de, siki onun yemyeşil arka tarafına bastırıyordu ve onu kendisine karşı hissetmek arzusunu hafifletmeye yardımcı olacak hiçbir şey yapmadı. Aslında tam tersi.

"Bu..." diye devam etti, sesi biraz daha tizleşti. "Lütfen bana bunun düşündüğüm şey olmadığını söyle."

"Aldırma kadın," dedi Vikan sertçe. "Görmezden geliyorum."

Taylor nefesini içine çekti. "*Bunu* görmezden gelmek biraz zor."

"İçgüdülerim bedenim üzerinde kontrol sahibi," dedi ona, "bu ihtiyaçlar üzerinde. Senin yanında olduğum sürece ve hatta olmadığım zamanlarda bile bu durumda olacağım."

Boğazının arkasından Vikan'ın bir Luxirian'ın çıkaramayacağını düşündüğü garip bir ses çıkardı. "Bu... bu sağlıklı olamaz."

"Bu doğal," dedi ona, sesi boğuklaşarak. Kadının kokusu onu sarmıştı ve her nefesini açgözlülükle içine çekiyordu.

Sonra suçluluk duygusuyla, Nitav'dan beri bir dişiyi kucağına almadığını ve bir daha asla almamayı düşündüğünü fark etti. Bunu, bir dişinin sıcak ve yumuşak hissini özlemişti.

Kasları gerildi ve ısırarak, "Uyu. Önümüzde uzun bir süre var."

Vücudunun onun etrafında nasıl sıkılaştığını fark ettiyse de yorum yapmadı. Onun dediklerini cesurca yapmaya çalışırken hiçbir şey söylemedi. Ve bir süre sonra vücudu yavaşça gevşedi, uzuvları gerginlikten gevşekliğe geçti.

Sonunda nefesi düzleşti, göğsü sakın bir ritimle kollarını okşadı ve Vikan onun rüyalarına daldığını anladı.

Vikan uyumayı planlamamıştı ama paylaştıkları bağ onu çok meraklandırmış ve belki de biraz endişelendirmişti.

Onu tekrar rüyasında görecekti miydi? Merak etmeden duramıyordu. Ve onunla orada buluşmayı umut etmekten başka bir şey yapamadı.

Böylece, göz kapakları kapandığında uykuyla yüz yüze geldi.

* * *

Onu aktif bir şekilde aradıktan sonra bulması sadece birkaç dakika sürdü. Bir lipikixa'nın çok sevdiği yuvasına çekilmesi gibi, Vikan da bir mknatis gibi Vikan'a çekilmiş ve onu bir işaret feneri gibi takip etmişti. Vikan'ın, onu bu kadar çabuk

Onu keşfetti ama şaşırdığını söylerse kendine yalan söylemiş olur.

Aralarındaki bağ alevlendiğinde, adam onun rüyasına fırlatıldı.

Rüyada yürümek Vikan'ın hiçbir zaman güçlü yanı olmamıştı. Annesinin efendisi

saygı duyulan bir rüya gezginiydi, ama Vikan'ın asıl yeteneği her zaman öngörü olmuştu.

Bu yüzden, onunkine girdiğinde ilk başta garip hissetti, kıramadığı kalın bir sis gibi. Ama onu gördüğü an, zihnindeki sis bir anda dağıldı. İçgüdüsi göğsünü doldurdu, göz bebekleri büyüdü.

Rüyalarında kendini daha özgür hissediyordu. Rüyalarında acı çekmiyordu. Çoğu zaman kendi rüyalarını kontrol ediyor, onları Nitav'ı canlı tutmanın bir yolu olarak kullanıyordu. Onu orada sık sık ziyaret ediyordu, onun anısını, onların anılarını.

Ama ilk kez suçluluk hissetmiyordu. Kendini değişmiş, daha çok kendisi gibi ya da belki de eşi için olmak istediği kişi gibi hissetti, eğer durumları farklıydı. Kendisine bu izni vermeye karar verdi. Parçalanmış zihninin ya da suçluluk duygusuyla dolu görevinin onu oraya kadar takip etmesine izin vermeyecekti.

Rüyalarda sadece o ve o olurdu.

Kendisinin ve diğer insan kadınların tutulduğu, çıplak, penceresiz duvarları ama pelüş mobilyaları olan odayı hayal ediyordu. Ama Vikan zihninin ne kadar tuhaf olabileceğini biliyordu. Odaları boştu. Sadece o vardı ve görünürde başka hiçbir dişi yoktu. Ve Ateş çukurunda oturmuş, minderlerin arasına sokulmuş alevlerin yükselişini izliyordu.

Vikan, İçgüdüsinin isteğiyle harekete geçmeden önce ona katıldı, yanına oturdu. Ona dokunmaya, sarılmaya ihtiyacı vardı. İçgüdüsiyle savaşıyordu. Onu gördüğü andan beri, ama orada, hiçbir şey onu ondan uzak tutamazdı.

Bu yüzden hemen onu kaldırdı ve kucığına oturttu, kollarını sırtına dolayarak onu güvenli bir şekilde kucakladı.

"Vikan," diye mırıldandı, güzel yeşil gözleri Vikan'ın kılere takıldı. Ve orada gördüğü ifade, onu daha önce uyandırdığı zamanki ifadenin aynısıydı. Yumuşak ve tanıdık, samimi bir bilgi ve şefkat dolu.

Kasları gevşemiş, zihni sakinleşmişti. Göğsünde mırıltılar yükselmeye başladı.

"Luxiva," diye mırıldandı ona, boynuzlarını alnına dayamak için öne doğru eğildi, keskin uçlarına dikkat ederek onu kokusuyla işaretledi. Yumuşak bir iç çekiş yanağından süzülür ve gözlerine baktığında, oradaki her renk telini görebilecek kadar yaklaştığında, küçük, çıldırtıcı bir gülümsemeyle onu izliyordu.

Vikan geri çekildi, böylece parmak uçlarının arkasını kızın üzerinde gezdirebildi. dudakları, yumuşaklığı hissediyordu. İçine şehvet doldu ama bunu elinden geldiğince kontrol etti, yine de sakinin kadının arka tarafına doğru titreyişini hissedebiliyordu.

Kız şakacı bir şekilde parmaklarını ısırduğında, donuk beyaz dişleri hafifçe ısırırken parladığında şok ve arzu onu hareketsiz kıldı. Vikan hırladı, onun Aleti bir kez daha o kadar şiddetli zonkluyordu ki, kızın onu hissedip hissetmediğini merak etti.

"Neyi ayarttığını bilmiyorsun, kadın," diye homurdandı.

Ellerini onun çıplak göğsüne koyarak "Ben de öyle," diye karşılık verdi. Ellerini ön tarafında gezdirmeden önce yara izlerinin ve kaslarının üzerinde gezdirdi. "Neler yapabileceğini çok iyi biliyorum."

Vikan, kız boğazından yuvarlanan iniltiye engel olamadı. Parmakları bacak örtülerinin kumaşıyla buluştu ve kalın malzemenin içinden uzunluğunu izledi.

Görünüşe göre Taylor'ın rüyalarında, onun sahip olduğu özgürlüğe kendisi de izin veriyordu. Onu daha önce gördüğü imgelemlerdeki gibi hatırlıyordu. bilmeden olası geleceklerini gördü, gerçekliğinde tanıdığı erkek olarak değil. Gerçekte kendini ondan ayrı tutuyordu. Rüyalarında ise ondan ayrılamıyordu.

Onun bu rüyanın gerçek olduğunun farkında olmadığını, Vikan'ın bu rüyaya bilerek girdiğini bilerek, bileğini nazikçe kavradı ve onu çekti. elini sikinden çekti.

"Sadece sana sarılmak istiyorum, Luxiva," diyerek onu kendine yaklaştırdı, İçgüdüğü aklının bir köşesinde sinsice dolaşmasına rağmen. "Bana izin verecek misin?"

Taylor ona baktı, gözleri yumuşadı ve başını salladı Alnını Vikan'ın göğsüne bastırmadan önce. Vikan onu daha sıkı çekti, saçlarının kokusunu içine çekti, koyu renkli pençelerinin uçlarını kollarında aşağı yukarı gezdirdi, hassas cildine batırmamaya dikkat etti.

"Neden bu odadasın, luxiva?" diye sordu ona usulca, rüyanın sınırlarını test ederek.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Az önce buradaydım."

"Her yerde olabilirsin," dedi. "Nereye gitmek istiyorsun?" "Lopitax," diye mırıldandı ve Vikan vücudunun sarsıldığını hissetti. "Beni bizim kıyıdaki nokta."

Vikan'ın göğsü tekrar doldu ve hafifçe sarsılarak başını salladı. Tüm yaşamı boyunca öngörü yeteneğiyle yaşamıştı ama bu yeteneğin başka bir varlıkta doruğa ulaştığını görmek beklenmedik bir şeydi. Sarsıcıydı.

Ne de olsa geleceklerini ya da en azından geleceklerinin potansiyel yolunu önceden görmüştü. Taylor zihninin derinliklerinde her şeyi biliyordu. Ve öyle görünüyordu ki

sadece uykuda, rüyalarda bu vizyonları kabul etmesine izin verirdi.

Lopitax. Bu, ikisini de Lopitax kıyılarında, karakoluna en yakın denizde ve sık sık sabahın erken saatlerini ufuktan yükselen ikiz güneşleri izleyerek geçirdiği yerde öngördüğü anlamına geliyordu. Kadının bahsettiği yeri tam olarak biliyordu çünkü onu götürebileceği tek yer orasıydı.

Rüyasında, onunkini değiştirdi. Bir anda onları en sevdiği yere getirdi ve bir anda gümüş rengi deniz onları karşıladı, güneş yükselmeye başladıkça parıldıyor ve ışıldıyordu. Ayaklarının altındaki kum

Vikan onu bir uçurumun dibine götürürken yumuşak, yoğun bir kürk gibi.

Taşa yaslandı, pürüzsüz taşı teninde hissetti, uzun bacakları önünde uzanıyordu. Onu aralarına çekti, sırtını göğsüne yasladı, böylece ikisi de yeni açıklığın yükselişini izleyebilecekti. Küçük avuçları adamın bileklerini kavradı, nabzını ve kalbinin ölçülü atışını hissetti.

"Çok daha iyi," dedi usulca ve Vikan onun sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

SEKİZ

TAYLOR gülümseyerek uyandı, kalbi göğsünde tekliyordu ve kendini... *onun* etkisiyle yüksek hissediyordu.

Ama gecenin olayları zihninde tekrar canlanıp da varış noktalarından çok uzakta, ıssız, soğuk bir mağarada olduğunu ve Vikan'ın kollarında olduğunu, ama *onun* Vikan olmadığını fark ettiği an, o gülümseme soldu.

Yine, onun kaybını göğsüne saplanan bir bıçak kadar keskin hissetti ve bu hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Gece boyunca bir ara pozisyon değiştirmişlerdi. Taylor yüzünü Vikan'ın çıplak göğsüne dayamıştı, nefesi Vikan'ın delikli meme uçlarından birinin üzerinde geziniyordu. Onu daha önce hiç gömleksiz görmediğini fark etmesi sadece bir anını aldı, ama rüyalarında onun neye benzediğini biliyordu, göğüs ucundaki küçük deliğin altın olduğunu ve sol göğüs kasının hemen üzerinde uzun bir yara izi olduğunu biliyordu.

Deliriyorum, diye düşündü ama panik yerine teslimiyet hissetti. Sanki olanları kabullenmeye başlıyordu, sanki Vikan'ın ona anlattıklarını gerçekten yutuyordu.

Çünkü başka ne açıklaması olabilirdi ki? Diğer kadınların hiçbiri onunki gibi rüyalar görmüyordu. Olası cevaplar aramak için sormuştu. Hepsi olabildiğince huzurlu bir şekilde uyurken, o, tıpkı az önce uyandığı gibi, *adamın* ve kendisinin bazen erotik, bazen de erotik olmayan garip, canlı sahneleriyle sarsılmıştı.

Lopitax kıyılarında oturuyorlardı. Ve bu ismi nedense biliyordu ama Vikan daha önce söylediği için mi yoksa *gördüğü* için mi hatırlayamıyordu.

Vikan uyanıktı. Yüzünü onun göğsünden ayırdığında, adam onu izliyordu. Taylor ona karşı titredi ama üşüdüğü için değil. O gözler çok tanıdık geldiği içindi.

"Rüyada ne gördün?" diye sordu ona, ilk sorusuydu bu. Sesi uykudan boğuk çıkmıştı ve Taylor bunun küçük bir teselli olduğunu biliyordu.

bir uzaylı olmasına rağmen, uyandığında sesinin değiştiğini söyledi.

Gözlerindeki bir şey onu yumuşattı ve daha düşünmeye fırsat bulamadan dudaklarından şu sözler döküldü: "Biliyor musun, ben rüya gördüm."

Vikan'ın yüz ifadesi değişmedi. Parmakları, gece boyunca tuniği yukarı kalktığı için kadının sırtının alt kısmında gezindi. Kadının cinsel organı çıplak ve açıktaydı ama Vikan aşağıya bakmadı. Adamın bacağı kadının bacağının üzerine atılmıştı, tam anlamıyla sahiplenici ama samimi bir kucaklamaydı bu.

Gece boyunca ne kadar sarmaş dolaş olduklarını fark etti ve Taylor, hiçbir zaman kızaran biri olmamasına rağmen, yanaklarına bir sıcaklık yayıldığını hissetti.

Doğrulmaya çalışarak adamın bacaklarını itti ve üzerini örtmek için tuniğini aşağı çekti. Zaten onun aklından geçenleri biliyor gibiydi, zaten onun bilmediği bir şeyi biliyor gibiydi. En azından bedenini koruyabilirdi. O bunu da almadan önce alçakgönüllülüğünün bir kısmını korumak için ondan özel.

Çünkü onun gözlerindeki ifadeye ve midesindeki kıpırtıya bakılırsa, Taylor yakında onu bu şekilde tanıyabileceğinden korkuyordu.

Özellikle de rüyalarında Vikan'ı ziyaret etmeye devam ederse. Bir gün uyandığında ikisini karıştırabilir ve düşünmeden hareket edebilirdi.

Çünkü rüyalarındaki Vikan mı? Birbirlerinin her santimini keşfetmişlerdi.

Orada otururken ufuktan istikrarlı bir şekilde yükselen iki güneşe baktı. Şaşkınlıkla, mağaralarının önünde uzanan bir okyanus gördü ve gelgit geliyordu ama henüz alarm verecek kadar yakın değildi.

Tıpkı rüyası gibi. Pırıl pırıl bir denizin üzerinde, Vikan'ın yanında olduğu bir gün doğumu.

Dün gece gördüğü rüya, önceki haftalarda gördüklerinden farklıydı.

Taylor'ın nedenini anlayamaması dışında.

Birincisi, rüyasında Vikan ondan cinsel olarak uzak durmuştu, ki bunu hiç yapmamıştı. Ve uyuduğunda beklediği gibi sevecen bir erkek olmasına rağmen, dün gece neredeyse bu sevgiye, bu temasa *ihtiyacı varmış* gibi görünüyordu.

"Ne düşünüyorsun, kadın?" diye mırıldandı, o da oturuyordu. Kadın ona söyleyemedi.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi, zihni bulanıklaşana kadar düşüncelerinin karışık dizisini kesti. "Artık gitmeliyiz."

Vikan mağaranın zemininden ayağa kalkarken sessizdi ve Taylor onu görünce küçük bir nefes çekti. Üzerinde tişörtü olmadan daha da iri görünüyordu. Geniş omuzlar, belirgin kollar, ince kalçalara uzanan yontulmuş bir göğüs ve muhtemelen bir ağaç gövdesini ezebilecek güçlü uyluklar. Boyu bir metreyi rahatlıkla aşıyordu ve tepesinden hafifçe kalkmış olan kıvrık siyah boynuzlarına çarpmamak için mağarada hafifçe çömelmek zorunda kalıyordu.

Ya pantolonundaki şişkinlik?

Kolunun ön kısmı büyüklüğündeydi ve gecenin büyük bölümünde adamın ereksiyonunu kendisine doğru bastırılmış hissettiğinden görmemesi imkânsızdı.

Taylor gözlerini adamın çıplak göğsünde ve kollarında gezdirirken, yara izlerinin ince gümüş çizgilerini görürken aralarındaki bu bağ sıkılaştı. vücudunu. Kate, Luxirianların bir tür savaşçı olduğunu, yaşamak için savaştıklarını ve mücadele ettiklerini söylemişti.

Ya Vikan?

Kesinlikle bir savaşçıya benziyordu.

Taylor yutkundu ve seksinin ılık ve ıslak olduğunu, kalp atışlarının boğazında çırpındığını fark etti.

Ama onu kim suçlayabilir ki?

Vikan'ın burun delikleri alevlendi ve Taylor bir anda hovercraft'ta onun tahrik kokusuyla ilgili bir şeyler söylediğini hatırladı. Yüzü tekrar alevlendi ve kendini başka tarafa bakmaya zorladı, boğazını temizledi, bir yandan da vücudunu tekrar kontrol altına almak istedi.

Bu bir rüyaydı, diye düşündü. Rüyalarında her zaman azgın ve gergin olurdu ama bu ihtiyaçları genellikle rüyasındaki Vikan tarafından giderilirdi... ki Vikan bir önceki rüyasında bunu yapmamıştı.

"Erkeğini istemekte utanılacak bir şey yok," diye duydu, adamın sesi tenini koyu kadife gibi okşuyordu.

"Sen benim değilsin," diye fısıldarken buldu kendini.

Vikan tereddüt etti ama sonra, "Öyleyim, dişi. Bunu eninde sonunda anlayacaksın."

Taylor başını salladı ama onunla tartışmanın anlamsız olduğunu biliyordu. "Hadi gidelim," dedi. Girişe iki adım kalmıştı ki Korku midesini doldurmadan önce mağaraya girdi. Ayakkabılarının olmadığını hatırladı.

Vikan tişörtünü yerden aldı ve o bir şey söyleyemedi tişörtü ikiye böldü, yeterince dolgunlaşana kadar birkaç kez katladı.

"Burada bekle," diye emretti, iki parça gömleği yere bırakarak onun yanında. Taylor onun mağaradan çıkışını, dün gece geldikleri yöne sapışını izledi.

Ve mağaranın sessizliğini dinlerken Taylor ilk kez bir korku hissetti. Ya geri dönmezse? Ya ona bir şey olduysa? Gerçek hayattaki Vikan'la biraz çatışıyor olabilirdi ama bu onun gitmesini istediği anlamına gelmiyordu, özellikle de yabancı bir gezegende olduğu ve dünyanın neresine gitmesi gerektiği konusunda hiçbir fikri olmadığı için.

Alt dudağının kenarını kemirerek, bir türlü kıramadığı gergin bir alışkanlıkla, *boş* verip mağaranın girişine doğru yürümeye karar verdi, derme *çatma* ayakkabıları elindeydi, sonra da inanılmaz yumuşak kumun üzerine atladı. Ayak bileklerine kadar battı ama etrafına Vikan'ı aradı. Onu göremeyince paniğe kapıldı.

Derin nefes al, dedi kendi kendine. Saçmalıyordu. Vikan onu öylece terk etmezdi. Bunu biliyordu, derinlerde bir yerde.

"Taylor," diye duydu ama ses kızgın geliyordu. Yine de tek hissettiği rahatlamaktı ve bu kadar düşüncesiz olduğu için kendine lanet okudu. Bu onun yapacağı bir şey değildi.

Ancak insanlardan şüphe etmek *kesinlikle* ona göre idi. Bundan hoşlanmıyordu. O da öyleydi. Ama büyükannesi hariç, değer verdiği, hatta sevdiği insanlar onu hep hayal kırıklığına uğratmıştı, öyle ki Taylor fazla yakınlaştığı herkesten bunu beklerdi.

"Sana içeride kalmanı söylemiştim," diye ısırdı, gözleri ondan sahile, dün gece geçtikleri uzun zımpara otlarına kaydı. "Bu tehlikeli!"

Onu hemen kollarının arasına aldı-Taylor itiraz bile etmedi
-Ve onu mağaranın sınırlarına geri getirdi.

Yüz ifadesi gerilmişti ve çenesi titriyordu. Hiç düşünmeden uzanıp adamın yanağına dokundu ve mırıldandı: "Özür dilerim. Düşündüm ki..."

Güvenli bir şekilde içeri girdiklerinde, ona sarılmaktan vazgeçmemiş olsa da kendini toparlaması biraz zaman aldı.

"Her şey olabilirdi-," diye hırslayarak sözünü kesti. Onun gözleriyle karşılaştığında gözleri parladı. "Güzelliğinin sizi kandırmasına izin vermeyin. Biz

karakolumun yakınında ve bu kıyılarda dolaşan tehlikeli yaratıklar var. Eğer sizi korumak için orada olmasaydım..."

Taylor onun göğsünün teninde titrediğini hissetti ve gerçekten sıçıp batırdığını anladı. Taylor'ın hâlâ onun eşi olduğundan emin olmamasına rağmen, Taylor onun hakkında emin görünüyordu, ona bundan mutlu olmadığını söylemesine rağmen bunu ona söylemişti.

Onun sarsıldığını görebiliyordu ve mağaranın dışında birkaç adım atmaktan başka bir şey yapmamıştı.

"Özür dilerim Vikan," diye tekrarladı, parmakları hâlâ onun yanağına dokunuyordu. "Sen gittikten sonra çirkin bir şey düşündüm. Geri gelmeyebileceğini."

Vikan'ın gözleri parladı. "Seni terk etmeyeceğimi biliyorsun. *Asla*," diye ısırdı. "Eşim olmasan bile sen hâlâ bir dişisin. Luxirian erkekleri bir dişiye zarar gelmesine asla izin vermez."

"Biliyorum," diye mırıldandı Taylor. "Biliyorum. Ben sadece..." dudaklarını birbirine bastırdı, parmakları hâlâ onun için hazırladığı yastıklı gömleğin parçalarını tutuyordu. "İnsanlara kolay kolay güvenmiyorum. Onlara gerçekten güvenebilir miyim bilmiyorum, tamam mı? Bir yanım senin beni terk etmeyeceğini biliyor. Diğer yanım ise... yani, diğer yanım senden bunu bekliyor."

Bu, çok uzun zamandır biriyle paylaştığı en dürüst şeydi.

Vikan ona yüzyıllar gibi gelen bir süre boyunca baktı, ama sonunda kasları gevşedi ve göğsünde yankılanan hırıltı azaldı.

Taylor rahatladığını hissetti ve parmakları yavaşça onun yüzünden çekildi. "*Lopixa*'ya doğru yolculuk ederken dikkatli olmalıyız," dedi. "Bensiz hiçbir yere gitmeyeceğine ve emirlere itaatsizlik etmeyeceğine dair bana yemin et."

Taylor yavaşça, "Sensiz hiçbir yere gitmeyeceğime söz veriyorum. Ama sana itaat edeceğime söz veremem."

"*Luxiva*," diye gürledi uyarırcasına.

"Bu benim doğamda yok. Kendim için en iyi olduğunu düşündüğüm şeyi yaparım," dedi.

"İkimiz için de en iyisinin ne olduğunu *biliyorum*," diye karşı çıktı. "Bu konuda bana güveneceksin."

"Eğer bu konuda patronluk taslayacaksan hayır," diye cevap verdi küçük bir nefes çekerek. Şimdiden kavgaya geri dönmüşlerdi. Ama bu onun tüylerini diken diken etmek yerine, garip bir tür iletişim gibi hissettiriyordu.

"*Vrax*," diye küfretti, sesi kızın hayal kırıklığı olduğunu tahmin ettiği bir tonda çıkıyordu. İçinden kendini beğenmiş bir eğlence heyecanı geçti ve küçük gülümsemesini saklamaya çalıştı. Ama o bunu gördü ve gözleri kısıldı. Bunu görünce göğsünde bir mırıltı başladı ve "Bana bilerek itaatsizlik etmeyi seviyorsun" diye mırıldandı.

Tek cevabı kaşlarını kaldırmak oldu.

"Çok iyi," dedi onu şaşırtarak. "Benim dişi pençelerini kullanmayı seviyor ama benim de *bundan hoşlandığımı* bilin."

Birdenbire Taylor kendini o kadar da kendini beğenmiş hissetmedi. Yüzündeki gülümseme kayboldu ve yerine ani, şaşırtıcı bir arzu yükseldi.

"Bir değişiklik yapalım," diye mırıldandı ve Taylor kısa bir süre dudaklarına baktı, onu öpmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyordu, her ne kadar bildiğine dair bir his olsa da. Ne de olsa onu rüyalarında binlerce kez öpmüştü. "Güvenliğin açısından, her konuda bana itaat edeceksin."

"Ama ben-," diye sözünü kesti.

"Başka herhangi bir konuda kararı size bırakıyorum."

Taylor ona baktı, belli belirsiz bir şekilde kaybetmiş gibi hissediyordu. Ama aynı zamanda bundan hoşlandığını da hissetti?

Küçük bir nefes alarak, "Peki," diye mırıldandı.

"Yeminini istiyorum," dedi ama ses tonu daha hafif bir şeye dönüşmüştü. Huysuz ve karamsar adamının kendisiyle alay ettiğini anlaması sadece bir anını aldı.

Ve tıpkı onun pençelerini sevdiğini iddia ettiği gibi... Taylor *bunu* sevmiştii. Ama onun bunu görmesine izin vermedi.

"Güvenliğim konusunda senin kararlarına güveneceğime söz veriyorum," diye mırıldandı sonunda. "Şimdi beni yere bırak."

Belli bir isteksizlikle adamın dediğini yaptı ve kadın doğruldu, gömleğinin eteklerini kalçalarını örtecek şekilde aşağı çekti. Adamın gözleri orada oyalandığında, kadın biraz nefessiz kaldı.

Onun -ve kendisinin- dikkatini dağıtmak için, "Ee? Gitmemiz gerekmiyor mu?"

Vikan kendini silkelemiş gibi görünüyordu ve sonra bacak örtülerinin cebinden bir şey çıkardı. Zımpara otunun uzun ipleriydi bunlar. "Otur," diye mırıldanarak gömleğin parçalarını Taylor'ın elinden aldı. Başını yana eğmiş, onu izliyordu ve Taylor onun beklediğini biliyordu

istediğini yapıp yapmayacağını görmek için.

Gözlerini deviren ama garip bir şekilde gülmek isteyen Taylor, bir sandalyeye oturdu. mağara duvarının küçük çıkıntısı. Vikan'ın önünde diz çökmesini izledi.

Ama adamın dilinin çimlerin zımpara kâğıdı kenarını yalamak için dışarı fırladığını görünce sustu.

Cinsel organı zonklamaya başladı. Dili tıpkı bildiği gibi kabarıktı ve o dilin topladığı her ot parçasını yalayışını izledi.

Yardım edemiyordu ama adamın *o* dili üzerinde kullandığı özellikle canlı bir rüyayı hatırlıyordu. Kalçalarını, omuzlarını aralarına sıkıştırabileceği kadar açmış ve sonra yüzünü amına gömmüş, ıslak yarığına uzun çizgiler çizerek yalamış, sonra da dilinin çıkıntılarını dilini klitorisinin üzerinde gezdirdi. Onunla acımasızca alay etmiş, onu orgazmın eşiğine getirmiş, durmadan önce bunu tekrar tekrar yapmıştı. Sonunda ona akılsızca yalvarmış ve sonunda, adam sikini içine daldırmış ve neredeyse anında boşalmaya başlamıştı.

Taylor küçük bir inilti çıkardı, uyarılmışlığının bedenini bu kadar kolay kontrol etmesi karşısında şok olmuştu. Vikan dondu kaldı, gözbebekleri neredeyse simsiyah olana kadar genişledi.

"Kadın," diye ısırdı. Bir uyarı daha. "Aminin kokusunu alabiliyorum." Tabii ki alabiliyordu, lanet olsun.

Söylemeyi düşünebildiği tek şey "Aldırma" oldu.

"Yapamam," diye homurdandı.

"O halde dün gece nasıl hissettiğimi artık biliyorsun," diye hızla karşılık verdi. Adamın sikinin kıcında yarattığı hissi hatırlamak tahrik olmasını engelleyemedi. Daha da kötüleştirdi.

Vikan hiçbir şey söylemedi ama işine devam ederken hırıltılı mırıltısı mağarada yankılandı. Az önce yaladığı ot parçalarını avuçlarının arasında hızlıca ovaladı, ta ki kız zımpara kâğıdına benzeyen küçük parçacıkların dökülüp geride pürüzsüz bir yüzey bıraktığını görene kadar.

Çabucak, iki parça sicim yapmak için ipleri birbirine ördü. Sol ayağına uzandı ve tabanını kavradığında ayak parmakları büküldü. Parmakları güçlü ama nasırlı ve pürüzlüydü, tam da Taylor'ın bir erkeğin ellerinin nasıl olması gerektiğini düşündüğü gibiydi.

Yastıklı gömleğinin bir parçasını kızın ayağının altına bağladıktan sonra çimenleri ustalıkla sararken küçük mağara gerilimle doluydu. İpi dolayarak ayak bileğinin etrafında sabitledi. İşini bitirdiğinde parmakları orada oyalandı, gözleri kısa bir süreliğine kızinkilere kayd.

Adam bir şey söyleyemeden -ya da bir şey *yapamadan*- sol ayağını adamın elinden çekti ve sağ ayağını ona verdi. Hiç tereddüt etmeden

O ayağı çabucak halletti ve çok geçmeden Taylor'ın sandaletleri oldu. Onları denemek için ayağı kalktığında şaşırtıcı derecede rahat olduklarını fark etti.

Şimdi, keşke ona iç çamaşırı ve pantolon yapabilseydi.

Dudağını ısırarak yutkundu ve aralarındaki cinsel gerilimi görmezden gelmeye çalıştı. *Tereyağı bıçağıyla kesilebilecek kadar yoğun gerilim* ifadesini şimdi anlıyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu sessizce.

Vikan ayağı kalktı, o kadar yakınında duruyordu ki vücudunun kışkırtıcı sıcaklığını hissedebiliyordu.

"*Tev*," diye cevap verdi, sesi saf günah gibiydi. Taylor nefesini dışarı üfledi.

"Gidelim o zaman." Uzun bir gün olacaktı.

OceanofPDF.com

DOKUZ

Vikan onu kısa bir süre dinlenmesi için gölgelik bir koruya getirdiğinde TAYLOR yorulmuş, terlemiş ve kasları protesto için ağrımaya başlamıştı.

Ne kadar zamandır yolculuk ettiklerini bilmiyordu. O sabah erken saatlerde mağarayı geride bıraktıktan sonra, Vikan onları 'seyahat çantası' dediği şeyi ve kontrol panelinin altına sıkıştırılmış keskin, gümüş bıçaklardan oluşan bir kılıfı almak için düşen hovercraft'a geri götürmüştü. Silahlar olduğunu hemen fark etmişti. Onları görmek Taylor'ı korkutmuş, bu topraklarda ne tür hayvanların dolaştığını merak etmişti.

Ama şu ana kadar henüz bir şey görmemişlerdi. Yabani, kıvrımlı sarmaşıklar ya da sık çalılar nedeniyle görüşün kısıtlı olduğu bazı bölgelerde Vikan yavaşlıyor, konsantre oluyor ve tehlikede olmadıklarından emin olmak için dinliyordu. Bu anlarda onu kendine yakın tutuyordu. Vikan'ın incelemek ve analiz etmek için çömeldiği bazı izler dışında, bütün gün açıkta olacaktı.

O koruda kısa bir mola verdiğinde güneş çoktan başlarının üzerinde yükselmişti. Manzara Vikan'ın ruh hali kadar değişkendi; kıyı şeridi ve kumluktan boş, kayalık düzlüklere, aloe veraya benzeyen ince, yeşil bitkilerden oluşan yüksek ormanlara -eğer aloe vera yirmi metre havaya uzanır ve uçlarına pamuk topuna benzer dev şapkalar tünerdi.

Taylor yine de şikâyet etmedi. Bu pamuk topları, çoktan batmaya başlamış olan iki güneşin yoğunluğundan güzel bir rahatlama sağlamıştı.

Vikan yakında gece için bir sığınak bulacaklarına söz vermişti. Çok az süren konuşmaları sırasında ona batı topraklarında gecenin daha çabuk çöktüğünü ve hava karardıktan sonra dışarı çıkmamaları gerektiğini söylemişti. Ama Taylor ona, bir sorun haline gelmeden önce onları güvenli bir yere götürecek kadar güveniyordu - ki bu onun için zaten büyük bir şeydi.

Vikan, dev bir aloe vera bitkisinin köküne yaslanıp alnındaki teri silerken onu yakından inceledikten sonra, "Ben

bir barınak aramaya başlayın. Geceyi burada geçirebiliriz."

Taylor itiraz etmedi. Yorgun ve açtı. Vikan'ın çantasında 'seyahat kumanyası' dediği bir şey vardı ve çoğunu ona vermişti. Bir çeşit tatsız, kurutulmuş etti ama karnını doyurmuş ve günün erken saatlerinde ona enerji vermişti. Ama şimdi canı güzel bir hamburger ve patates kızartması çekiyordu.

Onunla kıyaslandığında ne kadar formsuz olduğu için utanmış olabilirdi. *Saatlerdir* engebeli arazide yürüyorlardı ve o günü dinlenerek geçirmiş gibi görünüyordu.

"Bana uyar," diye mırıldandı nefesini tuttuğunda.

O kadar yorgundu ki, Vikan'ın ilk başta teklif ettiği gibi onu karakoluna kadar taşımasına izin vermeyi ciddi ciddi düşünüyordu. Ama uzun bir gün geçirmiş olmasına rağmen, lanet olası gururu hâlâ buna engel oluyordu.

Geceyi geçirecekleri barınağı bulmak için yola devam etmekte bir sakınca görmeyen Taylor, Vikan'ı aloe vera ormanı boyunca neredeyse ormanın dışına çıkana kadar takip etti.

Vikan orada potansiyel bir sığınağa göz attı. Aloe vera yapraklarının eğri büğrü oval bir şekilde bir araya toplandığı ve yerden dimdik yükseldiği bir noktaydı. Yaprakların arasında birkaç boşluk vardı ama çoğunlukla, ikisi için fazlasıyla yeterli büyüklükte, tamamen kapalı bir alandı.

Vikan yapraklardan birini kenara iterek içine girmesi için geniş bir alan yarattı. Serin, süngere benzeyen toprak zemine oturduğunda ilk başta düşündüğünden bile daha genişti.

Adam onu takip etmek için hareket etmediğinde, bunun yerine çantasını ayaklarının dibine koymakla yetindiğinde, başını soru sorarcasına eğdi, "İçeri gelmiyor musun?"

"Et, su ve ateşe ihtiyacımız var," diye yanıtladı onu izleyerek. "Sen burada dinlen. Ben fazla uzaklaşmayacağım."

"Seninle gelmeme izin ver," diye mırıldandı, kasları protesto için ağrısa da çoktan ayağa kalkmıştı.

"Nix," dedi.

"Kendi yükümü çekememe fikrinden hoşlanmıyorum," diye açıklamaya çalıştı.

Yüz ifadesi neredeyse alaycı bir hal aldı. "Kendi yükünü kendin çekmelisin. Buna hareket etmek denir."

Uzun bir gün geçirmiş olmalarına rağmen Taylor yorgun kahkahasını bastıramadı. Dil implantı sayesinde Vikan'ın İngilizcesi olağanüstü olsa da, yine de bazı cümleleri tam olarak kavrayamamıştı.

"Bu bir deyim," dedi ona. "Ben burada oturup hiçbir şey yapmazken senin bütün işi yapmandan hoşlanmadığım anlamına geliyor."

"Dişisinin ihtiyaçlarını karşılamak bir erkeğin sorumluluğudur," dedi ona, hâlâ şaşkındı.

"Uzun zamandır kendi başımın çaresine bakıyorum Vikan," dedi ona.

"Bu şimdi değişiyor," diye ısırdı, sabırsızlanıyordu. Elini sol boynuzunun üzerinde gezdirdi. Kemiğin sağ boynuzuna göre daha pürüzsüz ve aşınmış olduğunu fark etti ve bu alışkanlığı ne zaman edindiğini merak etti. Sonunda, bir şeyler düşündükten sonra başını salladı ve "Ateş için bir çukur kazalım mı, *tev?*" dedi.

Şaşkınlık onu gülümsetti. "Tamam."

Bir an tereddüt ettikten sonra göğsündeki kınından gümüş kılıçlarından birini çıkardı. Ona uzattı ve mırıldandı, "Kazmana yardımcı olacak."

Ve eğer bir şey olursa... bu onu koruyacaktı.

"Uzakta olmayacağım. Her şeyi duyabileceğim.

Yaklaşın," diye güvence verdi ve Taylor başını sallayarak bıçağa kısa bir süre baktı.

"Çabuk dön," dedi ona bakarak ve elini barınaklarının yaprakları arasından uzatıp ön kolunu sıktı.

Vikan'ın gözleri kızın eline baktığında parladı ve arkasını dönmeden önce başını bir kez daha salladı.

Taylor küçük bir nefes vererek onun gidişini izledi ve içinde yükselen endişeye engel olamadı. Ancak o sabahki gibi bir endişe değildi bu. Taylor, aptalca düşüncesizliğinden sonra Vikan'ın onu asla öylece bir yerde bırakmayacağını biliyordu. Aksine, o anda *onun* için korku hissetti.

Ama o yetenekli ve güçlü bir erkekti. Onun bu toprakları tanıdığına ve ne yaptığını bildiğine güvenmek zorundaydı.

Bu yüzden terli, yorgun ve ağırlı olmasına rağmen çömeldi ve ateş çukurunda çalışmaya başladı, ona verdiği bıçağı acı kahve telvesine benzeyen zengin, hoş kokulu toprağa sapladı.

İşini bitirdiğinde alnındaki teri sildi, kalbi kazmanın verdiği fiziksel eforla çarpıyordu ama yaptığı işe minnettar bir bakışla bakıp gülümsedi.

Vikan geri döndüğünde kılıcındaki kiri siliyordu. Gideli belki yirmi dakika olmuştu ama elinde

iki ölü, büyük hayvan tutuyordu. Siyah, pırıl pırıl kürkleri ve inanılmaz derecede uzun kulakları vardı.

"Çok hızlıydı. Bunlar ne?" diye sordu, onu gördüğünde yaşadığı rahatlamayı gizlemeye çalışarak.

"*Mirizax*," diye mırıldandı. "Bu topraklar onlarla dolu."

"Yürürken hiç görmedim."

"Toprağın altında yuva yapıyorlar," dedi ona, oyunu barınaklarının çemberinin içine bırakarak. Yine de içeri adım atmadı. Ona bir bakış attı ateş çukuru ve başını salladı, "Güzel, dişi. Bu alevleri iyi tutacaktır."

Küçük bir övgü olmasına rağmen göğsünü ısıttığını hissetti ve midesinde garip bir çarpıntı başladı. O anda onu memnun etmek *istediğini* fark etti.

"Fazla uzun kalmayacağım," dedi ve geri çekildi. Taylor iki - onlara ne demişti? -*mirizax*'a baktı ve kısa bir nefes verdi. Etlerinin küçültülmüş paketlerde gelmesine alışkındı, ama bunu biliyordu.

Luxiria'da *bu* işler böyle yapılırdı. Buna alışsa iyi olur.

Bıçağa bakarak ona uzandı ve kendisine en yakın hayvanı yakaladı. Kürkü vizon gibi inanılmaz derecede yumuşaktı ve fısıldayarak, "Özür dilerim. Bu gece bizi beslediğiniz için teşekkür ederiz" diye fısıldadı ve bıçağı hayvanın çıkıntılı, kemikli omurgasında aşağıya doğru sürükledi.

Vikan'ın açlıktan ölüyor olması gerektiğini biliyordu, çünkü yolculuk erzakının çoğunu yemesine izin vermişti. En azından akşam yemeklerini hazırlamasına yardım etmek istiyordu, böylece döndüğünde daha çabuk yiyebilecekti.

Yine de, daha önce hiç bir hayvanın derisini yüzmemişti, bu yüzden ne yaptığını tam olarak bilmiyordu. Kirli bir işti ve *mirizaksın* derisini yüzdükten sonra kürkünü kurtarmayı ummuştı ama ilkinin kesmişti. Yine de çabalarının karşılığını derisi yeni yüzülmüş bir hayvanla almıştı ama onun kadar temiz değildi.

ama bu onun ilk denemesiydi.

Vikan, o ikinciye başladıktan kısa bir süre sonra geri döndü. Bu kez aloe vera yapraklarının oluşturduğu çemberin içine girdi ve bir kucak dolusu

garip şeyler. Aloe vera yapraklarının üzerindeki pamuk tüylerine benzeyen beyaz renkli bir yosun vardı. Sonra iğrenç kokan koyu yeşil, pul pul kayalar vardı. Sonra büyük, düz, koyu renkli bir taş vardı. Sonuncusu tanıdığı bir şeydi. Bunlar, aloe vera ormanına girmeden çok önce uzun, cılız ağaçlardan sarkarken gördüğü bej renkli su kabaklarıydı. Bir düzineden fazla toplamıştı.

"Meşgulmüşsün," diye mırıldandı, gözlerini ona dikerek.

"Sen de öyle," diyerek *mirizax*'a baktı ve Taylor doğru yaptığını umarak dudağını ısırdı.

"Daha önce hiç bir hayvanın derisini yüzmemiştim," diye itiraf etti.

"Onları mahvettim mi?" "*Hayır*," dedi adam. "İlk kez iyi kesmişsin."

"İç organları sana bırakacağım," diye onu uyardı. Elleri şimdiden kürk parçalarıyla kaplanmış, tanımlamak istemediği sıvılara yapışmıştı. Adamın getirdiklerine göz attı. "Hiç su bulabildin mi?"

Bej renkli su kabaklarına dokundu. "Su içeride. Yine de önce ateşe ihtiyacımız olacak."

Taylor başını salladı, ikinci *mirizaksı* da çabucak bitirip kürkünün içine geri koydu, üzerlerine kir bulaşmamasına dikkat etti.

Vikan bir anda ateş yaktı. Koyu renkli, pis kokulu yeşil kayaları önce dairesel bir şekilde yerleştirdi, sonra da üzerlerini beyaz yosunla kaplayıp doldurdu. İki bıçağını kınından çıkardı ve kaba kuvvetle birbirine vurarak yosunlara takılan muhteşem beyaz kıvılcımlar yarattı, cızırdayarak alev alan yeşil, pul pul kayalara indi.

Bütün bu süreç bir dakikadan az sürmüştü. Taylor, Vikan'ın ne yaptığına dair merakı arasında yüz ifadesini izlemişti. Niyetliydi, odaklanmıştı. Taylor bunu ilkel bir şekilde, kendisinin bağışık olduğunu düşündüğü bir şekilde, yıkıcı derecede çekici bulmuştu. Ama bu uzaylı erkek bir saatten kısa bir süre içinde onlara akşam yemeği hazırlamış, su bulmuş ve ateş yakmıştı.

Ateşin çıplak göğsünü parlatması ve tenini altın rengine büründürmesi de buna yardımcı oldu.

Taylor yutkundu ve düzenli bir nefes üfledi. Elleri kan ve kürkle kaplıyken ve uzun bir seyahat gününün ardından kirli ve bitkin bir haldeyken cinsel olarak tahrik olabilmesi onu şaşırtmıştı.

Yine de öyleydi.

Vikan da bunu anlamıştı çünkü göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi ve burun delikleri açıldı.

"Kadın," diye uyardı.

Taylor bıçağı ona uzattı, ikisi de bariz olanı görmezden gelirlerse utançtan ölmeyeceğini umuyordu.

Ama adamın bakışları ona o kadar şanslı olamayacağını söylüyordu.

Sonunda mırıldandı, "Bak, eğer aramızdaki bu şey her iki yöne de gidiyorsa, o zaman seni fiziksel olarak çekici bulmama şaşırmmamalısın. Hayalini kurduğum... hakkında... bilirsin işte." Titrek bir nefes aldı. "Ayrıca, bunu bu sabah konuşmuştuk. Sadece görmezden gel o."

"Bu, sonunda bunu kabul ettiğin anlamına mı geliyor?" diye sordu, su kabaklarını yanan ateşin yanına koyarak etrafında bir halka oluşturdu.

Dikkatle, "Henüz ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi. Ateşe baktı. "Nasıl... nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çünkü İçgüdülerim uyandı. Bu bir erkeğin olabileceği kadar kesin," diye yanıtladı.

"Fark etmez," dedi sonunda. "Hâlâ Dünya'ya geri dönme niyetindeyim. Luxirian vahşi doğasında seninle geçireceğim üç ya da dört gün bunu değiştirmeyecek. Umarım bunun farkındasındır."

Vikan sessizleşti. "Üç ya da dört açıklık uzun bir süre. Göreceğiz."

Taylor ağzı açık kaldı. "Gerçekten kalmamı *istiyor* olamazsın? Birbirimizi neredeyse hiç tanımıyoruz. Ayrıca, iki saniyeliğine tartışmayı bırakmayı başarsak bile, tüm bu İçgüdü olayının gerçekleşmesinden memnun olmadığını bana kendin söyledin!"

"Sözlerim yanlış anlaşıldı," diye mırıldandı, gözleri ateşin üzerinden ona bakarken parlıyordu. "Kulağa öyle geldiğini kastetmemiştim."

"O zaman ne demek istedin?" diye sordu, kalbi boğazında çarpıyordu. Kabul etmek istese de istemese de, sözleri canını yakmıştı, sanki onu bir şekilde eksik bulmuştu. Onu incittiklerini inkâr etmeye *çalışmıştı* ama işe yaramamıştı.

Vikan boğazından hırladı ama cevap vermedi. Taylor sonunda pes etmeden önce uzun bir süre bekledi.

"Sadece yemek pişirelim, tamam mı?" diye mırıldandı, hayal kırıklığına uğramıştı.

Taylor özel hayatlarını paylaşma konusunda çekingen olduğunu düşünüyordu. hayatı ve geçmişi hakkında detaylar. Ama onun bile Vikan'ın yanında hiçbir şeyi yoktu. Vikan'ın onu kol mesafesinde tuttuğunu hissediyordu. Onu kendisine bakarken yakaladığında, orada arzu ve ihtiyaç gördü. Ona aralarındaki bağdan emin olduğunu söyledi ama sonra bu bağı *istemiyormuş* gibi davrandı.

Kafa karıştırıcıydı. Bu durumla ilgili her şey kafa karıştırıcıydı ve Taylor bunları düşünmekten yorulmuştu. Neredeyse uyuyabilmeyi ve böylece rüyasındaki Vikan'ı ziyaret edebilmeyi diliyordu.

Rüyalarına bağımlı hale geldiğinden endişeleniyordu. *Ona.*

Ama rüyaları şu anki gerçekliğinden güzel bir kaçıştı ve bu kaçışı her şeye tercih ederdi.

Vikan derisi yüzülmüş leşleri ateşin kendi tarafına sürükleyip hızlıca kesip iç organlarını temizlerken çenesi kızgınmış gibi kasılıyordu. Ardından, ateşin yanına yerleştirdiği yassı taşın üzerine koymadan önce ince et şeritlerini dilimledi.

Et hemen cızırdayarak pişti ve kokusu Taylor'ın burun deliklerine kadar yayıldı. Ağzı sulandı ve midesi guruldadı. O ana kadar ne kadar aç olduğunu fark etmemişti.

Tamamen piştikten sonra Vikan bir dilim çıkardı, temiz bir bıçakla sapladı ve sapı ateşin karşısında ona uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi sessizce, ona sinirlendiği için kendini biraz kötü hissediyordu. O gün güvende olmasını sağlamış, yolculukları sırasında karşısına çıkan engelleri sabırla aşmasına rehberlik etmiş ve gece için sıcak bir yemek ve ateş yakmasını sağlamıştı.

Vikan onaylarcasına başını öne eğdi ama bir şey söylemedi ve ateşin çıtırtısı dışında tam bir sessizlik içinde yemeklerini yediler.

Et şaşırtıcı derecede lezzetli ve doyurucuydu. Taylor iki tane daha yedi. Vikan'ın kendisine ikram ettiği dilimleri bitirmesine izin verdi ve ikinci *mirizaksı* da kolayca bitirdi.

Daha sonra, ateş çukurunu kaplayan su kabaklarından birini yerinden kopardı ve pençesini bir ucuna geçirerek kalın, sert kabuğunu deldi, sonra da ona uzattı.

"İç," diye mırıldandıktan sonra kendisi için bir tane daha aldı. Su kabağına gözlerini dikerek adamın dediğini yaptı ve içti.

İçindeki su ılıktı ama temizdi. Belirgin bir toprak tadı vardı ama daha şimdiden vücudunu nemlendirdiğini hissedebiliyordu. Su kabağının içindekileri boşalttıktan sonra Vikan ona bir tane daha verdi, yarısını hâlâ kirli olan ellerini yıkamak için kullandı.

Vikan sanki onun düşüncelerini okumuş gibi çantasını karıştırıp yedek bir tunik çıkardı ve onu altı büyük kumaş şeridine ayırdı. Ona bir tane ve bir tatlı su kabağı uzattı.

"Yıkamak için," diye mırıldandı ve Taylor ona küçük, tereddütlü, minnettar bir gülümseme verdi.

Bezi suya batırıp yüzünde ve açıkta kalan derisinde gezdirmeye başladı; kiri, teri ve pisliği yıkayıp ovalayarak temizliyordu. Taylor Vikan'ın bakışlarının farkındaydı ve yüzü kızardı ama temizlik seviyesinden memnun olana kadar ona bakmadı.

İçini çekti, memnun bir şekilde boş kabağı ve yanındaki bezi yere bıraktı. Beslendi, sulandı, ısındı ve bir nebze de olsa temizlendi.

Şimdi bir de yol arkadaşıyla didişmeyi bırakabilseydi, durum göz önüne alındığında keyfi oldukça yerinde olacaktı.

Vikan bıçaklarını temizliyor ve bileyliyordu ki aniden, "İçgüdülerimin uyanmasından memnun olmadığımı söyledüğimde Çünkü bir eş istememiştim. Bunu sana bir hakaret olarak söylemedim. Asla."

Taylor'ın dudakları aralandı ve sessizce onun sözlerini sindirdi. Sonunda ona açılıyor muydu? Sadece birazcık mı?

"Neden bir eş istemiyorsun? Cecelia bize her Luxirian erkeğinin kendi eşini bulmak istediğini, bu yüzden ayrı tutulduğumuzu söyledi."

Vikan sessizdi ama tam Taylor konuşmasının bittiğine dair umudunu yeniden yitirmeye başlamıştı ki, "Bir zamanlar bir eşim vardı," dedi.

Taylor'ın nefesi kesildi. Bir anda, bazılarını tanımlamak istemediği çok sayıda duygu hissetti.

Ama o bu sözleri söyledikten sonra olan en tuhaf şey, Taylor'ın daha önce bir eşi olduğunu bilmesiydi.

Ama ilk kez, nasıl bildiği konusunda çıldırmak yerine, bunu kabullenmesine izin verdi. Ancak o zaman hatırladı. Bu bir rüyaydı, gördüğü pek çok rüyadan biriydi. Yataklarında uzanmışlardı, seks dolu bir gecenin ardından doymuşlardı ve adam ona eski eşinden bahsetmişti. Taylor sormuştu, hatırlıyordu. Eşinin onun hayatında önemli bir yeri olduğunu biliyordu ve onu kıskanmıyordu. Vikan'ın onu ne kadar sevdiğini bildiği halde nasıl kıskanabilirdi ki?

her gün bu sevginin boyutunu hissetti mi?

Şu anda Taylor, eşinin adını bildiği için yüzündeki kanın çekildiğini hissetti.

"Nitav," diye fısıldadı, ateşe bakıyordu çünkü Vikan'ın gözleriyle karşılaşmaktan korkuyordu, bu bilginin bir kez daha ne anlama geldiğinden korkuyordu.

Vikan tıslayarak nefes verdi. "Adını biliyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı Taylor, rüyadaymış gibi hissediyordu, inanamamanın sersemliği içindeydi. Gözlerini sıkıca kapattı ama göz kapaklarının ardında şunu gördü

belirli bir rüya gördü, Vikan'ın kendisinden sevecen ama mesafeli bir şekilde bahsettiğini gördü ve duydu. Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ben... biz..."

Söyleyecek bir şey yoktu.

Taylor'ın bunları nasıl bildiğine dair bahaneleri de o noktada tükenmişti.

Ve eğer Vikan'ın iddia ettiği şey doğruysa, yani rüyaları aslında rüya değil de geleceğin *vizyonlarıysa*, bu onlar için ne anlama geliyordu?

Bunu düşünmek istemedi.

Vikan ondan daha çabuk toparlandı. "O benim kader eşim değildi. Kendi seçimim olan bir eşti, Luxirianların deyimiyle bir Üreme partneriydi."

Taylor dikkatini dağıtmanın bir yolu olarak her türlü bilgiye sarıldı. "Ne kadar zamandır... ne kadar zamandır birlikte edindiniz?"

Belki ne kadar zamandır birlikte olduklarını biliyordu. Belki ona söylemiştir. Ama Taylor bunun hakkında çok fazla düşünmek istemediğini fark etti. Zaten kendini yeterince korkutmuştu.

"Çok olmadı," diye mırıldandı. "Onunla Veba vurmadan önce bir rotasyonda tanıştım." "Veba mı?" diye fısıldadı, terimi tanımıştı ama bir kez daha,

üzerinde durmayı reddediyor.

"Düşmanlarımız tarafından yapılan bir saldırı. On döngü önce atmosferimize bir virüs saldı. Dişilerimizin çoğunu öldürdü. Geri kalanlar kısır kaldı."

"Nitav'ı öldürdü," diye mırıldandı ona bakarak.

Acısı yüzünden okunuyordu, gün gibi açıktı. Hâlâ onu unutamadığını fark etti ve bu bilgiyle göğsünde bir şey ezildi.

"Tev," dedi.

"Onu seviyordun," diye biliyordu.

Yine başını eğdi. "Tev."

Taylor boğazındaki yumruyu yutarak başını salladı.

"Olanlar için üzgünüm," diye mırıldandı sonunda, sevdiği birini bu şekilde kaybettiği için üzgündü. Büyükannesi öldüğünde Taylor hazırlıklı olmuş, hastalığı ilerledikçe yavaş yavaş yasını tutmuştu.

Yine de Taylor'ın onun yokluğunu hissetmediği tek bir gün bile olmamıştı.

"Onu çok sevmiş olmalısın," diye yorumladı Taylor onun gözleriyle tam olarak buluşmadan. "Bunca zaman sonra bile ona hâlâ sadıksın."

Ve öyleydi. Şimdi anlaşılıyordu... Cecelia onlara İçgüdü'nün karşı konulmaz bir çekim gücü olduğunu söylediği halde Taylor'ı neden uzak tuttuğu.

"Kadın," diye mırıldandı.

"Ben..." diye devam etti, birden kendini kapana kısılmış hissetti ve bundan hiç hoşlanmadı. "Sanırım şimdi uyumaya gideceğim. Uzun bir gün oldu."

Vikan onu izliyordu ama omuzları hafifçe çökmüş, uzun koyu renk saç telleri göğsünün üzerine düşmüştü.

"Taylor," diye seslendi, adı dudaklarından öyle bir döküldü ki, kızın istememesi gereken şeyleri istemesine neden oldu... ya da yapamadı. Taylor onun gözleriyle karşılaştığında usulca, "Deniyorum," dedi.

Sözleri ona çarptı. Ne demek istediğini çok iyi biliyordu ama bunun bir önemi olmadığını fark etmemişti. Taylor yakında ölecekti. Kaybettiği aşkının ardından yas tutmaya devam edebilir ve Taylor'ı arzuladığı için kendini suçlu hissetmek zorunda kalmazdı.

İki taraf da kazandı.

Peki neden Taylor bir şey kaybetmiş gibi hissediyordu?

"İyi geceler Vikan," dedi sessizce, yan dönmeden önce, sırtı ateşe, sırtı ona dönüktü.

Uykunun onu ele geçirmesi uzun zaman aldı ama sonunda uyku geldiğinde Taylor içinde bulundukları imkânsız durumun daha da imkânsız hale geldiğini fark etti.

ON

VIKAN o gece rüyasına girmedii.

Bunun yerine, hava sıcaklığı düşmeye başladığı ve dışisinin üşümesini istemediğı için uyanık kalıp ateşi izledi.

Vikan kendini bir yabancı gibi hissederek alevlere baktı. Zihninde ne bir acı ne de onu yiyip bitiren bir baskı vardı. Vücudu huzur içindeydi, peki neden öyle hissetmiyordu?

Ateşin karşısında, eşinin uyumasını dinledi. Bu onun uzun zamanını almıştı. Ama nefes alışları yavaş yavaş dengelenmişti ve sırtı ona dönük olmasına rağmen, her nefes alışında belinin nazik kıvrımlarının yükselip alçaldığını izliyordu.

İhtiyaçtan kasılmıştı, İçgüdüğü onunla birlikte uğılduyordu. Uyanmış bir erkeğin kaderindeki eşini sahiplenmeden bu kadar uzun süre geçirmesi doğal değildi ve İçgüdüğü bu gerçeğı ortaya koyuyordu. Sertleşmediğı ve ağrımadığı tek bir an bile yoktu ve kendini delirmenin eşiğinde hissediyordu.

Savaşçı kardeşlerinin insan eşlerine nasıl kur yaptıklarını ve onlara nasıl kur yaptıklarını bilmiyordu.

Birincisi, muhtemelen on rotasyon boyunca yasını tuttıkları bir önceki eşlerinin olmamasının yardımını oldu.

Ateş çıtırdarken Vikan'ın yumruğı sıkıldı. Taylor Nitav'ın adını biliyordu. Yine de, aralarındaki bağlantı sayesinde onun yeteneğinin kendi zihniyle köprü kurduğuna inanmayı reddediyordu. Aralarında bir bağ olduğu aşikâr olmasına rağmen bunu kabul etmekte bile zorlanıyordu.

Her şey yanıştı, çarpıktı.

Ve Vikan bunu nasıl düzelteceğini, bozulmuş olanı nasıl onaracağını bilmiyordu. Çünkü kendisi de dahil olmak üzere pek çok şey kırılmıştı.

Ama... onun için doğru kişi olmak istiyordu, kendi kendine tereddütle itiraf etti.

Bir gece önce onunla birlikte *Lopitax* kıyılarında oturup ikiz güneşlerin doğuşunu izlerken gördüğü rüyada... kendini doğru hissetmişti. Kendini bütün hissetmişti.

Nitav için bu kadar uzun süre yas tutmasına izin vererek nelerden vazgeçtiğini fark etmesini sağladı. Veba'dan sonra pek çok erkek gibi o da geleceğe, bir eşe, bir çocuğa dair her türlü umudundan vazgeçmişti.

Kader ona ikinci bir şans vermişti. Ve o bunu boşa harcamak istemedi.

Ama onlara bir şans vermesi için *onu* nasıl ikna edebilirlerdi? En azından bir süreliğine, ayrılma kararından emin olana kadar Luxiria'da kalması için onu nasıl ikna edebilirlerdi?

Ona kalması için hiçbir neden vermediğini fark etti, ağzı acımasız bir çizgiyle inceldi.

Gecenin bir yarısı onu esir almış, beklenmedik durumlarını zorlamıştı. Ona arzusunu göstermekten, soğuk bir şekilde onu elinde tutmaya Mesafesini korudu. Aslında ona bir eş istemediğini çünkü Nitav'ı unutamadığını söylemişti.

Ve tüm bunlardan sonra, hala onun kalmasını, onu istemesini, onunla bir şeyler inşa etmeye çalışmasını bekliyordu.

Vikan gözlerini sımsıkı yumdu ve ne kadar aptalca davrandığını fark edince başını salladı.

Ona davranış şeklinden sonra, Altın Şehir'e dönmek için umutsuzca çabalayıp kaçmamasına daha çok şaşırmıştı.

Ateşe bakarken sadece iki seçeneği olduğunu biliyordu. Bunlar oldukça basitti.

Bunlardan ilki, Taylor'ı Altın Şehir'e geri getirebilmesi ve Dünya'ya temelli dönmeden önce ona veda edebilmesiydi. Onu bir daha asla göremeyecek ve *Lopixa*'daki hayatına geri dönecekti. Ama onu asla unutamayacaktı. Bir dişi tarafından rahatsız edilmek yerine, iki kişi tarafından rahatsız edilecekti. Ve Vikan, hayatını eskisi gibi hissiz bir yalnızlık içinde yaşayacak olsa da sonsuza dek değişeceğini biliyordu.

İkinci seçenek ise Nitav'a veda etmesi, Taylor'la yeni bir hayata başlamak için kendini suçluluk duygusundan kurtarmasıydı. Ona ne kadar iyi bir eş olabileceğini gösterebilir, onu kalmaya ikna edebilir ve onun sevgisini, rüyasında hissettiği sevginin aynısını umabilirdi.

Kolay olmayacaktı. Vikan sevilmesi en kolay erkek olmadığını biliyordu. Ama deneyecekti. Tıpkı Taylor'a söylediği gibi.

Çünkü gerçekte başka ne seçeneği vardı ki?

Onu kısa bir süre için bile olsa tanıdıktan sonra, Nitav'ın anısına tutunarak daha önce nasıl hayatta kaldığına asla geri dönemeyeceğini biliyordu,

Acısını *yıkava* ile uyuşturuyor ve daha önce olduğundan daha da fazla bir kabuk haline geliyor.

Yakında onu öldürecekti.

Artık bu şekilde yaşamak *istemiyordu*.

Böylece, o gece uyurken eşini izlerken kararını verdi. Taylor'a onunla birlikte yaşamının nasıl bir şey olduğunu gösterecekti. Ona her zaman istediği yönünü gösterecekti. Artık onun yanında içgüdülerini inkâr etmeyecekti.

Ve Nitav'a veda etmesi gerekecekti. Bir kez ve herkes için.

Üzerinden bir şey kalktı. Evet, hâlâ suçluluk hissediyordu ama... eskisi kadar boğucu değildi. Derinlerde bir yerde, Nitav'ın kendisinin böyle bir erkek olmasını istemeyeceğini biliyordu. Kaderindeki eşiyile potansiyel yeni bir başlangıcı kucaklarken bunu hatırlaması gerekiyordu.

Eğer ona sahip olursa.

Ateşin karşısındaki yerinden kalkan Vikan, yanına uzanmadan önce uyuyan eşinin yanına geçti.

Hiç tereddüt etmeden onun bedenini kendine çekti, yüzünü göğsüne bastırdı, bacaklarını onunkilerle birleştirdi ve kollarını ince, küçük omuzlarına doladı. Onun sıcaklığı ve kokusuyla vücudundaki gerginlik azaldı ve boynuzlarını nazıkçe onun ipeksi, siyah saçlarına sürttü.

Dudaklarından küçük bir iç çekiş kaçtı ama uyanmadı. Uykuda ona daha da yaklaştı, vücudu onunkini tanıyordu.

Yumuşak bir sesle ona mırıldandı: "Bunu düzelteceğim, *Luxiva*. Sana bunun sözünü veriyorum."

* * *

Taylor orgazmın ortasında uyandı.

Rüyasında -sürpriz, sürpriz- Vikan'ı görüyordu ve adam onu elleri ve dizleri üzerine yatırmış, arkasından güçlü bir şekilde itiyordu.

Ve boşalmaya başladığı anda gözleri yavaşça açıldı, tüm vücudu kamburlaşırken nefesi sersemlemiş bir şekilde dışarı çıktı.

Sonra, yarı yolda, yanında bir hırıltı duydu, *adamın* ellerinin onu kendine doğru çektiğini hissetti.

Taylor çaresizce inledi, orgazmı uzadıkça teninin verdiği his onu çılgınlığa sürükledi. Meme uçları adamın ince, yumuşak

Gömleğinin malzemesi, uykusu sırasında bir kez daha beline kadar yükselmiş ve cinsel organını açıkta bırakmıştı.

Bir inleme dışında Vikan ona dokunmamıştı ama rüyasında dokunmuştu. Nasırlı başparmağının ucu klitorisini enfes bir ritimle ovarken onu iyice beceriyordu.

"*Luxiva*," diye mırıldandı, sesi derin uykudan dolayı hâlâ gıcırıltılıydı. Kadın onu uyandırmış olmalıydı. "*Kader*, senin kokun. Beni geri alacaksın, dişi."

Orgazmının son kalıntıları vücudunda titreşiyor, seksi zonklarken boğazından küçük inilti çıkarıyordu.

İşi bittiğinde, gerçekliğe geri döndü. Ve bunu yaptığında, onun Yüzü hemen kızardı ve üzerini örtecek şekilde tişörtünü aşağı çekmek için kıpırdandı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, Vikan'a bakmaya cesaret edemiyordu ama eninde sonunda onunla yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu. Nefesini üfleyerek tereddütte yanına baktı, kalbi boğazında çarpıyordu.

Sürekli mırıldanarak hırlıyor, göğsü inip kalkıyordu. Onu kollarına almıştı ve bir gün önce uyandığı pozisyona benzer şekilde yan yana, birbirlerine bakıyorlardı.

Ona doğru eğilmişti ve her nefes alışında sertleşmiş meme uçları adamın göğsüne sürtünüyordu.

"Ben... Özür dilerim," diye fısıldadı, çok utanmıştı.

O gri gözler onu *yakıp kavuruyordu*. Gözlerindeki yoğunluk neredeyse erimesine neden oluyordu ve ona nasıl bakarsa baksın, onun kendisine ait olmadığını, kalbinin bir başkasına ait olduğunu hatırlamak zorundaydı.

Ancak bir sonraki sözleri bu düşüncelerin beyninden uçup gitmesine neden oldu. "Seninle nasıl çiftleştim?" diye gürledi kulağına, boğuk kelimeler lezzetli bir yaramazlıktı. Adamın siki karnına doğru sertleşmişti ve kadının dudakları, siki kendisine doğru *nabız* gibi attığını hissettiğinde aralandı.

"Söyle bana."

"Vikan..." diye mırıldandı, gözleri Vikan'ın gözleri arasında gidip geliyordu.

Parmakları sırtında gezindi, ama sonra ellerini tişörtünün *altından* geçirip çıplak tenine dokunarak onu şok etti. Gözleri irileşti, nefesi kesildi.

Ve sonra nefesi kesildi çünkü Vikan onun kıcının yanaklarını kavradı ve siki sıkıca aralarına sıkışana kadar onu içine çekti. Bir an için göz kapakları ağırlaştı çünkü bu tam da hayalindeki Vikan'ın yapacağı türden bir şeydi. İlkel, agresif ve çok *seksiydi*. Ama bu onun hayalindeki Vikan değildi. Bu gerçek Vikan'dı.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes aldı, gözlerini kırptırdı ve bunun hâlâ bir rüya olup olmadığını merak etti. Ayırt etmek gittikçe zorlaşıyordu ve bu da onu korkutmaya başlamıştı.

"Söyle bana," diye hırladı boynuzlarının kenarlarını alnında gezdirirken. "Bilmem gerek."

Taylor ciğerlerine kadar hava çekti, doyamadığını hissediyordu. Ve yine de, orgazmının hemen ardından bile vücudunun ona tepki verdiğini hissetti.

"Ben..." diye başladı, dudaklarını yalayarak. Tanrım, adam çok *sıcaktı*. Ve çok *güzel* kokuyordu.

"Lütfen, *luxiva*," diye mırıldandı, kalçalarını salladı ve nefesi kesildi, horozu karnına doğru kayıyordu, aralarında sadece deri pantolonu vardı.

Onu bitiren "lütfen" oldu.

"Arkadan," diye fısıldadı, yanaklarının bir kez daha kızardığını hissederek. "Ellerimin ve dizlerimin üzerindeydin."

"*Tev*," diye tısladı, göz kapakları kısa bir an için kapandı, kalçaları bir kez daha sarsıldı.

Başının döndüğünü hissetti. Ne haltlar oluyordu?

"Vikan," diye fısıldadı, ellerinin kıkında esnekleştğini hissederek. "Yapmamalıyız. Bu sadece işleri karmaşıktır ve işler zaten çok karmaşık."

Kıpırdamadan durdu, kadının sözleri nihayet aklına girmişti. Bir iniltiyle, nefesi saçlarını karıştırana kadar başını eğdi ama kalçalarını ona doğru sallamayı bıraktı.

Ancak ellerini kızın kıkındaki kabarıklıklardan çekmedi.

Taylor az önce olanları sindirmeye çalışırken bir süre sessizlik içinde yattılar. Sonunda konuştuğunda, ona bakmak için geri çekildi ve "Neden 'özür dilerim' dedin?" diye sorarak onu şaşırttı.

Gözlerini kırptırarak ona baktı ve "Çünkü. Çünkü ben... Ben bunu beklemiyordum..."

"Orgazm," diye homurdandı.

Dudağını dişledi. "Evet."

"Bu çok doğal," dedi ona. "Bunda utanılacak bir şey yok, özellikle de eşinle birlikteyken."

Kalın bir sesle yutkundu ve mantığını korumaya çalıştı: "Sen benim eşim değilsin Vikan."

Gözleri parladı ama gördüğü şey öfke değildi. Kararlılıktı.

"Sen uyurken bir şeye karar verdim," dedi ona aniden, tam da sabah güneşinin bir ışını içinde uyudukları aloe vera yapraklarından oluşan çemberi delip geçerken.

Neredeyse sormaya korkuyordu. "Ne?"

"Aramızdaki bu mesafe artık olmayacak," dedi. Taylor neredeyse boğulacaktı ama o bir şey söyleyemeden devam etti: "Sana hiçbir neden vermemişken, senden bana bir şans vermeni isteyemeyeceğimi fark ettim."

Şaşırmış bir şekilde gözlerini kırıştırdı.

"Şu andan itibaren *Lopixa*'ya ulaşana ve sonra Altın Şehir'e geri dönene kadar sana sebep vereceğim," dedi ona. "Aramızdaki ilişkiyi düzeltmek istiyorum. Ama senin de olabileceklere açık olmanı istiyorum. Bunu yapacak mısın?"

Taylor yavaşça ve göz göze gelmeden, "Bu ona hâlâ aşık olduğun gerçeğini değiştirmez. Nitav'a."

Vikan, bakışları Vikan'inkilerle birleşene kadar onun çenesini eğdi. "Seninle bir gelecek olasılığı varsa, geçmişi bırakmam gerektiğinin farkındayım. Onun gitmesine izin vermeliyim. Onun dostluğumuz üzerinde hiçbir etkisi olmayacak."

"Bunu söylemek yapmaktan daha kolay Vikan," diye mırıldandı. "Çok şey istiyorsun. Ve dürüst olacağım, bunun verebileceğim bir şey olduğundan bile emin değilim."

"Senden tek istediğim önümüzdeki birkaç dönem boyunca zihnini bana açık tutman. Bize," diye mırıldandı, bakışları tamamen ve bütünüyle ona odaklanmıştı. "Birbirimiz için iyi olabiliriz. Sen bunu öngördün."

"Ne gördüğümü bilmiyorum," diye fısıldadı.

Vikan alnını onunkine değdirdi ve bu onun boğazını düğümledi. Yakın... çünkü Vikan rüyalarında sık sık aynı şeyi şefkatle, *sevgiyle* yapmıştı.

"Üç açıklık," diye mırıldandı. "Eğer Altın Şehir'e ulaştığımızda Dünya'ya geri dönmek istersen... o zaman gitmene izin vereceğim. Vedalaşacağız ve birbirimizi bir daha asla görmeyeceğiz."

Bu düşünce neden onu korkuyla, yanlışlıkla dolduruyordu? "Üç aralık," dedi yine yumuşak bir sesle.

"Lütfen, *luxiva*."

Ve onu yine 'lütfen' sözü etkiledi... çünkü sonunda kendini yavaş da olsa başını sallarken buldu.

"Tamam," diye fısıldadı. "Sana bunu vereceğim."

Ve az önce kendi kalbini bir başkasıyla imzalayıp imzalamadığını merak etti. Bu kelimeleri. Çünkü eğer gerçek Vikan hayalindeki Vikan gibiyse, onu kendine aşık etmek için üç güne ihtiyacı olmayacağını hissediyordu.

OceanofPDF.com

ON BİR

VIKAN... FARKLIYDI, diye düşündü Taylor, öğleden sonranın ortalarına doğru.

Tam olarak 'gece ve gündüz' ifadesi değildi ama ondaki değişim fark ediliyordu.

Ve bu onu telaşlandırdı.

Çünkü birincisi, 'yeni' Vikan'ın 'eski' Vikan'dan kesinlikle daha sevecen olduğunu keşfediyordu. Ona dokunmak için her zaman bir neden buluyor gibiydi; ister salyangoz büyüklüğündeki bir kayanın üzerinden geçmesine yardım ediyor olsun, ister geçici sandaletlerinin ipini ayarlamak için önünde eğiliyor, kendini ayağa kaldırırken bileğine ya da kalçasına dokunduğundan emin oluyordu.

Çıldırıcıydı. İlk başta şaşırmış, avucunun her sıyrılışında ya da yanaklarındaki kiri nazik bir şekilde sildiğinde kaskatı kesilmişti.

Ama sonunda buna alışmıştı ve bunun ne zaman olduğunu bilmiyordu. Siyah çamurla derinleşmiş bir alanda yürümek için elini tuttuktan sonra Taylor onun ilgisinden, dokunuşundan *hoşlanabileceğinden* şüphelenmeye başladı.

Bir erkek arkadaşı olmayalı uzun zaman olmuştu. Ve o zaman bile, en uzun ilişkisi sadece beş ay sürmüştü. İşler ciddiye binmeden önce erkeklerden ayrılmak kötü bir alışkanlıktı, bilerek kendi etrafına sardığı bir başka koruma katmanıydı.

Bu değiştirmeye çalıştığı bir şeydi. İlk uzaylı grubu tarafından yakalandığı gece -kadınları kafeste, karanlıkta tutanlar- harika bir adamla harika bir randevudan eve yeni dönmüştü.

Adı Karl'dı. Sarışındı, nazik kahverengi gözleri vardı ve kâr amacı gütmeyen yerel bir kuruluş için çalışıyordu. Güvenliydi, evet, ama mükemmel bir beyefendiydi, nazikti, açıktı ve ona olan ilgisini açıkça belli etmişti.

Taylor onunla ikinci kez buluşacağı için heyecanlıydı. Şimdi, onun kendisini terk ettiğini düşünmüş olabileceğini fark etti... aslında uzaylılar tarafından yakalanmış ve iradesi dışında götürülmüştü.

Taylor iç çekti. Yetişkin hayatının çoğunda, birlikte bir geleceği olmayacağını bildiği erkekleri bilerek seçmişti, çünkü çok fazla bağlandığında onları bırakmak çok daha kolaydı. Korkunç bir döngüydü.

Karl bu döngüyü sona erdirmek için bir girişimde bulunmuştu çünkü yirmili yaşlarının sonlarına doğru hayatından daha fazlasını istediğini fark etmeye başlamıştı. Kendi küçük butik dükkanını kurmuştu. Fazla bir şey değildi ama rahat bir yaşam sürmesini sağlıyordu ve başarılı olmak için çok çalışmıştı. Bir grup kız arkadaşı ve tatmin edici bir sosyal hayatı vardı. Yine de bir gün bir aile istediğini, sevebileceği, üzerine titreyebileceği ve şımartabileceği çocuklar istediğini fark etti.

Dışarıdan bakıldığında Karl tam da birlikte bir gelecek hayal edebileceği türden biriydi: güvenilir, sadık, nazık, güvenli. Evet, belki kimyaları uyuşmuyordu ama Taylor bunu aramadığını biliyordu. Artık aramıyordu.

Göz ucuyla Vikan'a baktığında, onun kendisi için tamamen yanlış olduğunu fark etti. Birincisi, onunla ilgili erotik rüyalarını hatırlamadan onun gri bölgelerine bakamazdı. Zaten bu tehlikeli bir bölgeydi. İkincisi, en az onlar kadar güvensizdi. Belki birkaç

Yıllar önce Taylor bunu sorun etmezdi.

Şimdi mi? Geleceğine bakıyordu.

Kafasının içindeki o küçük ses, *onun da dahil olabileceği bir gelecek* diye fısıldadı. Rüyalarının tuhaf olduğunu inkâr edemezdi. Eski arkadaşının adı ya da yatağındaki kürklerin rengi ve hissi gibi bilemeyeceği şeyleri bildiğini de inkâr edemezdi. Hem de çok yakında.

İkiz güneşler başlarının üzerindeyken ve sırtından boncuk boncuk ter akmaya başlamışken, daha fazla zımpara otunun arasından geçerek yollarına devam ediyorlardı ki, açıklığın içinden bir parıltı gördü.

"Bu bir göl mü?" diye sordu inanamayarak. Yine de göğsünde bir heyecan yükseldi. Tam o sırada içinde yüzebileceği berrak, taze, soğuk bir su için neler vermezdi.

"Bir giriş," diye düzeltti. "Kıyı çok uzakta değil."

Zımpara otlarının oluşturduğu yoğun ormanı aştıklarında, giriş daha net bir şekilde göründü. Su *gümüş* gibi görünüyordu, güneşin altında parılıyordu.

Güneş. Hafif esintiyle dalgalanıyordu ama onun dışında sakindi.

"İçeri girmek güvenli mi?" diye sordu, adamın evet diyeceğini umarak.

Vikan ona baktı, kolunu onun kine bastırıldığını hissedebileceği kadar yakındı.

"Tev," diye mırıldandı. "İstiyor musun?"

Taylor hevesle başını salladı ve oraya doğru yürümeye başladı. Giriş dardı ama en sonunda hafifçe şişkinleşiyordu, burada küçük bir kum plajı vardı. Mini bir okyanus gibi, diye düşündü.

Bu gezegende sahip olmayı kesinlikle düşünmediği tek şey bir plaj günüydü.

Sonra ya tişörtüyle yüzmesi gerektiğini fark etti... ya da çıplak girmesi gerekecekti. Günün geri kalanını ıslak kıyafetlerle geçirmek istemediğini ve Vikan'ın önünde soyunmak istemediğini düşünürsek, her iki seçenek de ona cazip gelmedi.

Omuzlarında taşıdığı çantaya bakınca, önceki gece kendini yıkayabilmek için yedek gömleğini kullandığını anladı, çünkü hâlâ dikkat dağıtacak kadar çıplaktı.

Dudağını ısırarak seçeneklerini tarttı ve suya baktı. Öyle ya da böyle orada serinleyecekti.

Vikan'ın çantasının yere düştüğünü duydu ve ona bakmak için döndüğünde pantolonunun bağcıklarını çözüyordu.

Taylor sarsıldı, dudakları aralandı. "Ne yapıyorsun?"

Çok insani bir ifadeyle kaşlarını çatı. "Bacak kaplamalarımı çıkarıyorum."

Sonra da eğilerek bacaklarından çıkardı ve çantasının yanında bir yığın haline getirdi.

Adam doğrulurken Taylor'ın ağzı kurudu, kalbi boğazında zonklamaya başladı.

Vikan, göğsündeki kılıflı bıçakların kayışı dışında tamamen çıplak bir şekilde önünde duruyordu, onu da çabucak çözüp bıraktı.

Taylor, nefesini tuttuğunu fark ettiğinden beri gizlice nefes almaya çalışıyordu. Ama sesi hâlâ sudan çıkmış balık gibi çıkıyordu.

O yaptı.

Adam çok iriydi. Sadece sert, nabız gibi atan siki değil -kısa bir süre için bakışlarını tamamen üzerine çekti, içindeki *tüm* doğru yerlere vuracak çıkıntıları ve *topuzlarıyla*- ama tüm *vücudu*. Kısa bir süre için aklına

David'in heykeli. Bir noktada, *onun David'in* özü olduğunu düşündü. erkeksi güç ve kuvvet ve duygusallık, ama sonra Vikan'ı gördü.

Her kas mükemmel bir şekilde yontulmuş ve oyulmuştu. Her yara izi bir şekilde gücünü arttırdı. Vücudunun her değişimi muhteşemdi. Ve Taylor hiçbir zaman bir sanatçı olmamıştı, ama aniden, yakalamak istedi ve onu ölümsüzleştirmek.

"Sanki beni daha önce görmemiş gibi bakıyorsun, kadın," diye mırıldandı birden. "Ama gördün. Daha önce birçok kez."

Taylor gerçekliğe geri döndü ve söylediklerinin ima ettiği şeylerle kafası karıştı.

Şehvetinin ve arzusunun kokusunu alabildiğini biliyordu, çünkü sırlıslıkla olmuştu. Ateşle oynadığını bilmesine rağmen, "Arkanı dön Vikan," diye mırıldandı.

Sesi seks hattındaki bir operatörün sesine benziyordu ama emin olmak zorundaydı.

Ve bu, deliriyor olsa da en azından bunun inanılmaz da olsa bir açıklaması olduğunu bilmek için ihtiyaç duyduğu onay olacaktı.

Ama başka neye inanabilirdi ki? Çünkü onu daha önce görmüştü, tıpkı söylediği gibi.

Vikan onun istediği şeyi yapıp, uzun, yontulmuş arka tarafını görebilmesi için ayakları üzerinde döndüğünde, tüm korkularının teyidi sırtının küçük kısmı boyunca uzanan uzun, yatay bir çizgide saklıydı.

Orada olacağını bildiği bir yaraydı, ama bu konuda nasıl hissedeceğini bilmiyordu. Rüyasında ona binlerce kez dokunmuştu. Ve eğer bu an bir rüya olsaydı, Vikan'a yaklaşıp, uzanıp parmaklarının ucuyla yaranın üzerinde gezinir ve sonra parmaklarını Vikan'ın kalçalarında gezdirerek ağrıyan, sertleşmiş sikini bulmasını sağlardı.

Onu eline dökülene kadar okşayabilirdi. Ama bu bir rüya değildi. Bu gerçektir.

"Suya gir," dedi sonunda ona, sesi yumuşaktı, hâlâ yara izine bakıyordu. "Ve ben sana söyleyene kadar arkanı dönme."

Taylor bir an için Vikan'ın onu reddetmiş olabileceğini düşündü çünkü Vikan ona emir almayı seven bir erkek gibi görünmüyordu. Belli ki onunkini umursamamıştı çünkü istediğini yapmıştı.

Yavaşça, kalbi boğazında atarken, gömleğini başından çekti, kendi giysilerinin yanına bıraktı, ta ki çıplak bir şekilde yatağın üzerinde durana kadar.

girişin kıyıları.

Yavaşça suyun içine indi. Vikan yumuşak, dalgalı sesi duyunca sırtı hafifçe gerildi ama arkasını dönmedi.

"Tamam" diyene kadar olmaz.

Döndüğünde gözleri ateş gibiydi, yoğun ve onu kavuracak kadar sıcaktı. O kadar gergindi, o kadar sarsılmıştı ki suyun ne kadar güzel hissettirdiğini, uzun bir yolculuk sabahından sonra ne kadar ferahlatıcı olduğunu neredeyse fark etmemişti.

Vikan'ın ayakta durabildiği ve dibe dokunabildiği düşünülürse, küçük giriş o kadar da derin değildi. Ancak Taylor yaklaşırken suya basmak zorunda kaldı.

Adamın durduğu yerde, çıplaklığını görmemesini umarak elleri ve bacaklarıyla sekiz şekli yaptı.

Ama sonra bunun önemli olmadığını fark etti. Eğer şüphelenmeye başladığı şey doğruysa, o zaman gerçekten bir önemi yoktu.

"Ne arıyordun?" diye sordu, sesi derin, zengin ve güzeldi. Saçlarının uçları suyun içinde yüzüyor ve koyu bir siyaha dönüşüyordu.

Ona yalan söylemek için bir neden göremiyordu. Şimdi değil. "Yara izin," diye mırıldandı, onu yakından izleyerek. "Sırtının alt kısmında olan."

"Efendimden aldığım mı?" diye usulca sordu.

Taylor yutkundu ama bu daha çok bir yudum gibi geldi. "Onu nasıl aldığını bana hiç söylemedin," dedi. Rüyasında bir kez sorduğunu hatırlıyordu. Ama rüya bulanıklaşmıştı ya da adam ona anlattığında uyanmak üzereydi. "Onu... babandan mı aldın?"

"Tev," dedi, yara izini bilmesi konusunda Taylor'dan çok daha rahattı. Ama ona söylediği şey doğruysa, yani hayatı boyunca öngörü yeteneğine sahip olduysa, bu onun için anormal bir şey olmayacaktı.

"Bilerek mi?" diye sordu, bir babanın oğlunu nasıl bu şekilde yaralayabildiğini merak ederek. Yara izi çok derinmiş gibi görünüyordu.

"Benim babam bir savaş generaliydi," dedi ona. "Bu ne anlama geliyor?"

"Savaş generallerine kültürümüzde büyük saygı duyulur," dedi. "Genç savaşçıları eğitir ve onları ırkımızı savunan ve güçlü tutan erkekler haline getirirler. Bir savaş generali babam olduğu için gurur duydum."

"Ama... ama o seni incitti," diye haykırdı.

"Bütün savaşçıları eğitim sırasında yaralanır. Yara izlerimin yarısı savaşçı eğitiminden kalma," diye açıklamaya çalışsa da Taylor'ın bunu anlaması zordu. Kulağa... yoğun geliyordu. Sparta kültürü gibi. "Benim efendim,

Ancak bana karşı diğerlerinden daha sertti. Göstermek istemedi eğitim sırasında tercih etti. Bunu başarabilmek için daha katı olması gerekiyordu."

"Bu onun için zor olmadı mı?" Taylor kısa bir süre sonra suya bakarak, bir babanın bunu nasıl isteyerek yapabildiğini merak ederek sordu.

"Tev," dedi. "Onun için zor olduğunu biliyordum. İlişkımız asla eskisi gibi olmayacaktı çünkü o benim zihnimde her zaman bir savaş generali olacaktı, artık bir efendi değil."

Taylor'ın kalbi göğsünde biraz sızladı ve ona doğru yaklaştı. "Ona ne oldu?"

"Savaşta öldü," dedi. "Gezegen dışındaydı, Urvenia'da, ittifakımız için savaşıyordu. İsteddiği gibi bir savaşçının ölümüyle öldü."

"Özür dilerim," dedi yumuşak bir sesle. "Senin için kolay olmamıştır."

Kaybetmeyi o da biliyordu. Kolay olmadığını biliyordu.

"Peki ya annen?" diye sordu.

Vikan'ın ifadesi biraz değişti, ağzı sıkılaştı. "Beni bu dünyaya getirirken öldü. Onu hiç tanımadım, sadece efendimin bana anlattığı hikâyeleri dinledim."

Taylor nefesini içine çekti. "Vikan..."

Bir süre sonra, "Efendim ve ben onun hakkında neredeyse hiç konuşmadık," diye itiraf etti. "Bazen keşke konuşsaydık diyorum. Keşke ondan daha çok şey isteseydim."

Taylor suya girdiklerinde bu konuşmayı yapacaklarını pek tahmin etmemişti ama bir şekilde kendini, "Ben de annemi hiç tanımadım. Ben daha bebekken gitmiş."

"Öldü mü?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Hayır," dedi Taylor. "Sanırım o hâlâ hayatta. Bir yerlerde. Beni ve babamı terk etmeyi seçti."

"Yavrularını isteyerek terk eden bir anne mi?" dedi Vikan. "Bu... akıl almaz bir şey."

"Belki de Dünya'da durum farklıdır," diye mırıldandı kollarını vücuduna sararak. Avuçlarının içine biraz su aldı ve serinlemek için yüzüne sıçrattı. Bunu aynı zamanda zaman kazanmak için de kullanıyordu. Taylor genellikle ailesinden bahsetmezdi ama bir şekilde Vikan'ın yanındayken bunu yapmakta kendini güvende hissediyordu. "Görünüşe göre bir bağımlıymış."

"Bağımlı mı?"

"Alkol mü yoksa uyuşturucu mu olduğunu hiç sormadım," diye itiraf etti usulca, adamın gözlerinin içine bakarak, kendini çok savunmasız hissediyor ve bundan hiç hoşlanmıyordu. "Bilmeye dayanamazdım. Büyükanнем bana ondan bahsetti çünkü babam onun adını bile asla söylemezdi."

Vikan suyun içinde kaydı.

"Üzgünüm," dedi yumuşak bir sesle. "Bu konuşulacak en rahat şey değil. Beni görmezden gel."

Dudakları büküldü. "Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum, *Luxiva*. Her şeyi bilmek istiyorum."

"Her şey, ha?" diye tekrarladı sessizce.

"Bunun için hala vaktimiz var," dedi. "Birbirimiz hakkında bilgi edinmek için."

"Sadece üç gün," diye hatırlattı ona. "Bir insanı üç günde gerçekten tanıyabilir misin?"

"Beni üç aralıktan çok daha uzun süredir tanıyorsun, *luxiva*," dedi ona, *vizyon* adını verdiği rüyalarına atıfta bulunarak. "Bana gelince, ben çabuk öğrenen biriyim."

Taylor az önce konuştuklarına rağmen neredeyse gülümsüyordu. "Yeteneklerin konusunda kendine çok güveniyorsun."

"Olmaya hakkım var," diye mırıldandı, onun bakışlarını tutarak.

Taylor ürpermesini güçlkle bastırarak konuyu son zamanlarda sıkça düşündüğü bir konuya çevirdi. "Eğer iddia ettiğin gibi geleceği görebiliyorsan, neden bizi görmüyorsun?"

Vikan sustu. "Benim yeteneğim bu şekilde çalışmıyor. En iyi ihtimalle öngörülemez ve çok fazla acıya neden olur."

"Devam et," diye teşvik etti, dikkat kesilmişti.

"Bu annemin soyundan gelen bir yetenek. Onun babası da aynı yeteneğe sahipti ama onun gücü rüya gezintisindeydi."

Taylor dondu kaldı. "Rüya yürüyüşü mü?" "*Tev*," diye mırıldandı. "Ve... bunu da yapabiliyor musun?"

Taylor'ın kalbini hızlandıracak kadar uzun bir süre tereddüt etti. "*Tev*."

"Sen... sen benimkine mi girdin? Bu yüzden mi her gece rüyamda seni görüyorum?" diye sordu, cevabı bilmek istediğinden emin değildi.

Vikan ona yaklaştı ve elini uzatıp yüzüne dokunabileceği kadar yaklaştı. "Bir kere."

Taylor'ın nefesi kesildi. "Ne zaman?"

Ama ne zaman olacağını zaten biliyormuş gibi bir his vardı içinde.

"Birlikte *Lopitax* kıyılarında oturduğumuz zaman," diye cevap vererek onun şüphelerini doğruladı. Bu, onun cinsel girişimlerini geri çevirdiği tek rüyaydı, o zaman bir şeylerin *ters* gittiğini hissetmişti.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. Ama bilmek zorundaydı. "Neden... neden beni reddettin? İçgüdülerin hakkında bildiğim her şeye rağmen benimle seks yapabilirdin ama yapmadın."

"Çünkü gerçekte," dedi ona, suya basmak zorunda kalmasın diye onu sabit tutmak için uzanarak. Dokunuşu tenini hassaslaştırdı. "I size şu anki ben olarak geliyordum, ileride tanıyacağınız erkek olarak değil."

Başı dönüyordu ama garip bir şekilde onun ne dediğini tam olarak biliyordu.

"Senden bu şekilde faydalanmak istemezdim, kadın," dedi yumuşak bir sesle ve parmaklarının ucuyla elmacık kemiklerinin üst kısmını okşadı. Elleri sertleşmiş olsa da dokunuşu nazikti.

"Geleceğimize dair hayaller gördüğüme gerçekten inanıyorsun, değil mi?"

Kaşları çatıldı. "Elbette inanıyorum. Hâlâ kendin inkâr ediyor musun? Bildiğiniz onca şeyden sonra bile mi?"

"Ben... ben," diye durakladı, dudaklarını yaladı ve garip Luxirian denizinin tadına baktı. "Artık neye inandığımı bilmiyorum."

"Bunu kabul etmeniz için ne gerekiyor?" diye sordu. "Bizi kabul etmek mi?"

"Bir 'biz' olmadan önce düşünülmesi gereken çok fazla değişken var Vikan," diye mırıldandı.

Onun sözleri karşısında yüz ifadesi gerilmek yerine, hafifçe kendini beğenmiş görünüyordu. "En azından olabileceğini kabul ediyorsun. Ben azimli ve inatçı bir erkeğim, *luxiva*. Umut olduğu sürece, olabilecek tüm değişkenlerin üstesinden gelebiliriz."

Taylor beklenmedik, gergin bir kahkaha attı ve adamın elleri çıplak omuzlarında gezinirken nefesini içine çekti.

"Bugün bana çok dokunuyorsun," diye belirtti.

"Sakıncası var mı?" diye sordu, başını yana eğerek, dokunuşunu hiç kaldırmadan. Cevap vermedi çünkü gerçeği bilmesini istemiyordu: bundan çok hoşlandığını. "Yeniden başlamaya karar verdik, değil mi? Bunun bir parçası, söz konusu sen olduğunda içgüdülerimi artık inkâr etmeyeceğim anlamına geliyor. Ve

Luxirianlar dışilerine dokunmak için can atarlar."

Taylor ilk kez, kendisine dışı dediğinde onu düzeltmedi. Onu neden düzeltmediği üzerinde durmadı.

"Sakıncası var mı?" diye tekrar sordu, azimli ve inatçı bir erkek olduğu sözüne sadık kalarak.

Taylor onun bu işin peşini bırakmayacağını bildiğı için nefesini tuttu. Belki de her şeye rağmen onun hakkında bir şeyler öğreniyordu.

Parmakları boynundaki nabzın üzerinde dalgalandı, böylece kalbinin hızlanma şeklini hissetti. Bu... beklenmedik derecede samimiydi, özellikle de bunu yaparken gözleri onunkileri aradığında.

"Hayır," diye fısıldadı. "Hayır, umurumda değil."

OceanofPDF.com

ON İKİ

GÜNEŞ batmaya başladığında Vikan onlara gece için bir barınak buldu. Neyse ki, *Lopixa*'nın çok uzak sınırlarındaki *Loniva* bölgesine geçmeye başlamışlardı. Bu da manzaranın değişmeye başladığı anlamına geliyordu. Karakolu *Luxiria*'nın en batı ucunda yer aldığından, topraklarının kayalık olduğu ve uzun kıyı şeridinde eriyen sarp uçurumlarla dolu olduğu anlamına geliyordu.

Batı topraklarında geceler daha uzundu, bu da çabucak bir sığınak bulmaları gerektiği anlamına geliyordu. Ve *Loniva*'da oldukları için Vikan, yıllar boyunca rüzgâr ve dalgaların etkisiyle oluşmuş büyük, karanlık bir uçurumun yüzüne oyulmuş boş bir mağarayı kolayca buldu.

Ancak oraya ulaşmak için aşınmış, dik bir patikadan tırmanarak kıyı şeridine ulaşmaları gerekiyordu. Zorlu bir yürüyüştü ama mağarada yaratık olmadığını görünce güvende olacaklarından ve hatta mağaranın yeterince derin ve geniş olduğunu düşünerek geceyi sıcak geçireceklerinden emin oldu. Kükreyen rüzgârlardan ve denizden gelen serpintilerden kaçarak ateş yakmak için geniş bir alana sahip.

İçeriye güvenli bir şekilde yerleştiklerinde, *luxiva*'sı kısa bir süre için mağaranın zeminine yaslandı. Uzun bir gün olmuştu ve öğleden sonra erken saatlerde girintide yüzmeleri onu rahatlatan tek şeydi.

Vikan dışısına bu deneyimi yaşattığı için bir kez daha utanç duydu. Umutsuzca farklı olmasını, ona mağara zeminleri ve küçük av hayvanları yerine sıcaklık, sıcak yemekler ve yumuşak kürkler verebilmeyi diledi.

Ama dışısı bir kez bile şikâyet etmemişti. Yorgunluktan terlemiş ve arazide nefes nefese kalmış olsa bile.

Göğsünde ani ve ürkütücü bir sevgi kabardı. Ona yaklaştı ve önceki geceden kalma seyahat çantasında sakladığı su kabaklarından ona bir yudum vermek için eğildi. Minnetle içti ve pençeleriyle bir çentik attığında başını geriye doğru eğdi.

"Beni alçaltıyorsun, kadın," dedi ona, bunu söyleme ihtiyacı duyarak, saçının bir tutamını geriye itti. Ona dokunmadan duramıyordu. Dokundukça da bir bağımlılık gibi daha çok arzuluyordu. "Seni bu duruma aptalca soktum ama sen bana ne kadar güçlü ve dirençli olduğunu gösterdin."

Yanakları baştan çıkarıcı bir pembe tonunda kızarmış, dudakları su içtiği için ıslanmıştı. Kız dudaklarını yalarken adam hırladı.

Kısa bir duraksamadan sonra ona "Ben sadece ilerlemeyi seviyorum," dedi. "Bana göre geçmişe takılıp kalmanın bir anlamı yok. Hiçbir işe yaramıyor, öyleyse ne faydası var?"

Vikan, Taylor'dan önce tek yaptığığın geçmişe takılıp kalmak olduğunu düşünüyordu. Kendini o kadar kaptırmıştı ki, son on rotasyonun yanından geçip gitmesine izin vermişti.

Öngörü yeteneğine sahip olduğunu düşünürsek, bu ironikti. Ama ne zaman geleceği için heyecanlanmıştı ki?

Şu ana kadar değil.

Lopixa'ya ulaşmalarına sadece iki açıklık kalmıştı. Bu hızla giderlerse, beklediklerinden daha erken bile varabilirlerdi.

"Senden bir şeyler öğrenebilirim," diye mırıldandı sonunda, gözleri birleşmişti. Kadın onu izledi, gözleri tanımlayamadığı bir duyguyla parlıyordu.

Sonra su kabağından bir yudum daha aldı ve ona geri verdi.

"Bana nasıl ateş yakılacağını öğretir misin?" diye sordu.

Vikan bununla mücadele etti. Ona yardım etmek için zaten ısrar etmişti, ama *Luxiria*'da dişilerine bakmak erkeklerin sorumluluğundaydı. onun için her şeyi sağlar.

Bu ona doğduğundan beri aşılınmış bir içgüdüydü.

Ama eşi *Luxirian* değildi. O bir insandı. Şimdi, *Vaxa*'an'ın zaman zaman *luxiva*'sının çalışma ve ortaklıklarına eşit katkıda bulunma ihtiyacından neden rahatsız olduğunu anlıyordu.

Luxiria'da durum farklıydı ama dişisi bağımsız ve güçlü iradeli olduğunu kanıtlıyordu. *Luxiria*'ya nasıl uyum sağladıysa, o da ona uyum sağlayacaktı.

Uzun bir aradan sonra nihayet "*Tev*," diye mırıldandı. "Gel."

Onun önünde çömeldiği yerden kalktı ve yerden kalkmasına yardım etmek için elini tuttu. Avucunu kadının sırtının küçük kısmına koyarak, çantasını geride bıraktıktan sonra onu mağaradan çıkardı.

Orada, *Loniva* kıyılarında, evinde gibiydi. Bitki örtüsünü tanıyor, neyin yenilebilir olduğunu ve neyin en kolay alev alabileceğini biliyordu. Ve kıyıya vuran dalgalara bakarak, ne yakalayacağını biliyordu.

O gece yemek için kadın.

Böylece ona tüm bunları gösterdi. Ayaklarını örtmek için kullandığı uzun *illix* yapraklarının çıra olarak kullanılabileceğini, ancak sadece kaba, taşlı koruyucu tabakanın kullanılabileceğini açıkladı. Sonra ona, bir alevin iki yay boyunca yanmasını sağlayan, çok eski kum ve kilden oluşan bir tür topaklanmış karışım olan *reverax'a'yı* bulmak için kumu yeterince derine nasıl kazacağını gösterdi. Ona biraz toplamakta yardım etti.

Böylece kapalı bir ateş çukuru yapabildiler ve sonra mağaraya geri döndüler.

Ve oraya vardığında, biraz daha uzun sürse de, iki bıçağıyla ilk ateşini yaktı ve bundan o kadar memnun görünüyordu ki Vikan da onun memnuniyetini hissetti.

Vikan yemeklerini yerken onun sıcak kalacağından memnun, tereddütle de olsa yanından ayrıldı.

Genellikle *Lopitax*'ta dalmaktan hoşlanırdı. Hayallerinin bile girmeye cesaret edemediği su altında olmanın sessizliğinin tadını çıkarıyordu. O akşam

farklı değildi ama eşine dönmek, onun huzurunda olmak için şiddetli bir ihtiyaç hissediyordu. Bu yüzden, yemeklerini çabucak bitirdi, farkında olmadan yüzen büyük bir *grimivala'yı*, hâlâ koruyucu kabuklarının içinde olan birkaç *mervi'yı* ve bir *bibivax'ı* tuzağa düşürmeyi başardı.

Okyanustan çıktığında sıırıslılandı, saçları sırtından aşağı sarkıyordu ama yakaladığı balıkla gurur duyuyordu. O gece dışisini iyi besleyecekti.

Hızla ona döndü, geceyi geçirecekleri mağaranın derinliklerine indiğinde gözleri hemen onu aradı.

Taylor ateşi izliyordu ama onu gördüğü anda yüz hatlarında bir duygu parıltısı belirdi. *Rahatladığını* fark etti ve bu bilginin yerleştiğini hissetti.

"Hâlâ seni terk edeceğimden mi endişeleniyorsun, *luxiva*?" diye sordu usulca, ona doğru adım atıp elindekini ateşin yanına, yere bırakırken.

Ateş ışığı yüzünü yumuşattı ve gözlerini altın gibi parlattı.

"Hayır, o değil," diye cevap verdi. Gözleri adamın vücudunun hatlarını izledi ve gövdesinden aşağı akan deniz suyu damlacıklarının üzerinde gezindi. Deniz kokusunun ötesinde bile onun ilgisinin, uyarılmışlığının kokusunu alıyordu. Bu süre boyunca garip zamanlarda bu kokuyu almıştı ve bu onu tamamen çılgına çevirmişti.

"O zaman ne?" diye sordu, İçgüdüğü göğsünde canlanırken sesi hafifçe düştü.

"Senin için... endişelendim," diye itiraf etti, dolgun alt dudağını dişlerken.

"Batıda çok ama çok uzun süredir yaşıyorum, *lüksiva*," dedi. mırıldandı. "Bu toprakları iyi bilirim ve bir Luxirian savaşçısını çok az şey alt edebilir."

Taylor bir nefes verdi ve onun ateşin yanında saçlarını savurmasını izledi. İçine bir damla deniz düştüğünde alevler cızırdıyor ve kısa süreliğine maviye dönüyordu.

Bir sonraki sorusu "*Luxiva* ne demek?" oldu. Bu soru onu şaşırttı ve omuzları büküldü.

"Dostum," diye gürledi cevap olarak.

Nefesini içine çekti. "Sen... Nitav'a öyle mi dedin?"

Mağara sessizleşti. İkisi de donmuştu. Ateş bile onun cevabını bekliyor gibiydi.

"*Nix*," dedi yumuşak bir sesle. "*Luxiva* eş anlamına gelir, ama daha spesifik olarak 'kaderli olan' anlamına gelir. Nitav..." Tekrar denemeden önce sözünü kesti. "Nitav benim kader eşim değildi. O bir Üreme ortağıydı, seçilmiş biriydi."

Taylor'ın bakışları ateşe kaydı, ifadesi okunamıyordu. "Neden onun senin kader arkadaşın olmadığını düşünüyorsun?"

Vikan da birlikte geçirdikleri süre boyunca sık sık aynı şeyi merak etmişti. "Kaderin benim için başka planları vardı," diye cevap verdi, bakışlarını onun bakışlarından ayırmadan, dile getirmediği anlamın ona ulaşmasını umarak.

"Kader arkadaşları yollarını ayırdığında ne olur?" diye yavaşça başladı.

Ölüm, diye düşündü hemen, ama bunu ona söylemedi. Taylor'ın kendisini mecbur hissettiği için değil, isteyerek seçmesini istiyordu.

Ama gerçek aynı kaldı. Birçok kaderli eşleşme diğeri olmadan hayatta kalamazdı. Gerçi Vikan, çiftlerden birinin Luxirian olmaması durumunda bu durumun her iki taraf için de geçerli olup olmadığını bilmiyordu. Ancak birçok erkek, kader arkadaşları Veba sırasında öldüğünde, yapamayacaklarına ve yapmayacaklarına karar verdi. diğeri yarısı olmadan yaşamak. Bu süre zarfında sadece pek çok dişiye değil, pek çok erkeği de kaybetmişlerdi.

"Yapabilirlerse hayatta kalırlar," demişti ona.

Kızın kaşlarının şaşkınlıkla çatıldığını görünce bıçaklarından birini hızla kınından çıkardı ve yemek hazırlıklarına başlayabilmek için kızın yanına yerleşti.

"Şimdi," diye mırıldandı, "eşimi beslememe izin ver."

* * *

Taylor kendisine bakılmasına alışık değildi. Küçüklüğünden beri, babası öldüğünden ve büyükannesi onu yanına aldığından beri bağımsızdı.

Bunu Vikan'a, onun Jura döneminden kalma devasa bir balığı hazırlayışını izlerken söyledi. Uzun bir balığı ustalıkla kopardı, beyaz dikenleri ve gri, parıldayan pulları kazıyıp temiz, kendinden emin vuruşlarla fileto çıkarmadan önce.

"Önceki erkekleriniz sizinle ilgilenmedi mi?" diye sorduğunda çıkardığı ses neredeyse kuşkulu bir homurtuya benziyordu.

"Eğer sorduğun buysa, yemem için bir şeyler avlamadılar," diye cevap verdi, ses tonu biraz alaycıydı.

Dudaklarında bir kaş çatma belirdi ve boynuzlu başını çevirerek ona baktı. "Benden önce kaç erkek geldi?"

Taylor boğazının arkasından şaşkın bir ses çıkardı. "Bana kaç tane erkek arkadaşım olduğunu mu soruyorsun?"

'Erkek arkadaş' deyince yüzünde şaşkın bir ifade belirdi ama ne demek istediğini anlıyor gibiydi. "Tev."

Yutkundu ama ona söylemeye karar verdi. "Beş."

Eli bıçağında durdu ama yumruğu kabzada sıkılaştı. "Beş," diye tekrarladı.

"Hiçbiri çok uzun sürmedi," diye mırıldandı. "Neden? Kaç tane kadınla birlikte oldun?"

"Eğer ortaklıklardan bahsediyorsanız, o zaman sadece Nitav. Eğer çiftleşmelerden bahsediyorsanız..." Sustu ve nefesini dışarı üfledi.

"Bilmiyorum."

Taylor'ın ağzı açık kaldı. "Kaç tane cinsel partnerin olduğunu bilmiyor musun?"

Neden damarlarında sıcak bir kıskançlık dalgası dolaştığını hissetti? Zihninde onu yakından tanıyan yüzlerce kadın canlanıyordu.

Ve onu hiç öpmemişti bile. En azından gerçek hayatta.

"Luxirianlar çiftleşme konusunda liberaldir," dedi ona. "Biz bu konuda en özgür türlerden biriyiz."

"Ama... ama," diye mırıldandı.

"Nitav'dan beri bir kadınla birlikte olmadım," diye itiraf etti, bakışlarıyla onu yakarak. "Ama ondan önce genç bir savaşıydım. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"O beş erkek arkadaşımın dördüyle seks yaptım," dedi ve ondan bir hırıltı çıkardı. "Bu konuda kızgın olamazsın, çünkü az önce
"Kaç kadınla seks yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Hâlâ boğazından hırıltılar çıkarıyordu ve aniden onu ensesinden yakalayıp kendine çekti. Alnını onunkine bastırdı ve Taylor denizden yeni çıkmış teninin kokusunu içine çekerek nefesini tuttu.

"O kıskançlığı hissediyorsun, değil mi?" diye homurdandı. "Başkalarının bana dokunduğunu ve senin dokunmadığını düşününce hissettiğin o yakıcı his."

"Vikan," dedi usulca, gözlerini onunkilerden ayırmadan.

"Ne zaman istersen bana dokunabilirsin, kadın," diye homurdandı ve kadın bu sözlerin midesinde lav gibi biriktiğini hissetti.

"Korkuyorum," diye itiraf etti, başı dönüyor ve neler olduğunu merak ediyordu.

"Neden?"

"Çünkü... çünkü durmak istemeyeceğimden korkuyorum," diye itiraf etti, kaşları çatılmıştı. "Aramızda bir şeyler olduğunu kabul ediyorum. Bunu hissediyorum."

Sürekli, birkaç gece önce beni almadan önce bile. Ve eğer ona teslim olursam ne olacağından korkuyorum. Bana ne yapacağından korkuyorum."

Vikan'ın gözleri kayarak kapandı ve nefesini vermeden önce derin bir nefes aldı. Sonra onu serbest bıraktı, sıcaklığı göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu. Taylor biraz sallandı kendini sabitlemeden önce.

Vikan hiçbir şey olmamış gibi kılıcını aldı ve hazırlıklarına devam etti.

"Bu kaçınılmaz," dedi yumuşak bir sesle. "İçgüdünün çağrısına direnen kaderli bir çift düşünemiyorum."

Bir anda, öğleden önceki çıplak vücudunun anısı zihninde canlandı. İnanılmaz derecede büyük ve kalın olan, hem üstünü hem de altını kaplayan sert topuzları olan sikini hatırladı. Başı sakızla parıldıyordu.

Dudağını ısırды, teni o kadar uğulduyordu ki üşümemesine rağmen kollarını vücuduna sardı.

Adamın haklı olduğuna dair bir his vardı içinde.

"Ben... Uyup uymayacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti.

"Tev, yapacağım," diye mırıldandı hemen, sanki bu konuşulacak en doğal şeymiş gibi. "Bedenin beni kabul etmek için yaratılmış."

Taylor uyarılmanın etkisiyle nefesini içine çekti. Eli bıçağın üzerinde kaydı ama sonra kendini tuttu ve devam etti.

Sözlerine şöyle devam etti: "Bu konuda uyumlu olduğumuzu biliyorsun. Ne kadar iyi olacağını gördün."

Olacak. Olabilir değil.

Sanki eninde sonunda seks yapacakları kesinmiş gibi. Ve bir şekilde... bunun doğru olduğunu biliyordu.

Taylor neredeyse inleyecekti ama kalçalarını birbirine bastırdı, sadece bunu düşünürken, sadece rüyalarını hatırlarken bile ne kadar tahrik olduğunun kokusunu almasını engellemeye çalıştı.

Kahretsin, onu istiyordu.

Bunu cinsel hayal kırıklığına ve son iki gündür onun etrafında olmasına bağladı. Ama Taylor her zaman ne istediğini biliyordu. Ve şu anda bu oydu.

O bile bunun berbat bir fikir olduğunu biliyordu.

"Onunla savaşıyorsun," dedi adam, işine ara verip ona bakarak. Adamın kalçası kızinkine değdi ve kız kıpırdamadı. "Neden?"

"Çünkü birbirimizi pek tanımıyoruz!" diye haykırdı. "Çünkü zaten yakında gideceğim."

Vikan'ın burun delikleri alevlendi ve kısık bir sesle mırıldandı: "Benimle kalmayı seçtiğini farz edelim."

Başını salladı, "Vikan..."

"Kalmak istediğini farz edelim. Benimle olmak o kadar korkunç olur muydu?"

Taylor'ın kaşları çatıldı. "Hayır. Ben sadece... her şey çok hızlı oldu. Ve zamanın yarısında ne olduğunu bilmiyorum. Hatta çoğu zaman ne hissettiğimi bile bilmiyorum."

"Buna açık olacağına söz vermiştin," diye nazikçe hatırlattı ona. "En azından benim karakoluma ulaşana kadar."

"O kadar kolay değil," dedi ona ama sonra yutkundu. O gün çok farklıydı, daha önce olduğu kadar gergin değildi. Daha açıktı. Ve o da anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirmemişti. Ağır bir iç çekerek onun gözlerine baktı. "Ama haklısın. Söz verdim."

"O zaman bu gece için," diye başladı, "rol yapalım."

"Ben... Sekse hazır olup olmadığımı bilmiyorum," diye itiraf etti, boynunda bir kızarıklık yükseliyordu.

Başını iki yana salladı. "Bu gece çiftleşmeyeceğiz. Dikkatimizi dağıtacak hiçbir şey olmadan aramızdaki ilişkinin nasıl olabileceğini görelim."

Ona bakarken, teni ateşten parlıyordu, bunu yapıp yapamayacağını merak etti. Gerçekten her şeyi, tüm endişelerini unutup onunla birlikte rol yapabilir miydi? Sadece bir gece için?

Elini uzatıp köprücük kemiğine dokunduğunda, orada teninin yumuşaklığını hissettiğinde, sanki kendine engel olamıyormuş gibi, vücudu ona cevap veriyor gibiydi. Kasları gevşedi, kalbi beklentiyle yerinden fırladı.

Bir gece eğlenmeye hakkım var, diye düşündü. En son ne zaman biriyle rahatladığını hatırlamıyordu, hiçbir koşul olmadan, seks beklentisi ya da konuşulmayan şeylerin garipliği olmadan.

Onunla ne kadar kaygısız, ne kadar mutlu olduğunu hatırlayarak hayalleri zihninde canlandı. O anda da böyle hissedip hissedemeyeceğini görmek istedi.

Ya yapabilseydi? Bunun işleri zorlaştıracakını kabul ediyordu.

Ama şansını denemezse asla bilemeyecekti.

"Tamam," dedi, bir kez daha ona teslim olarak. Adam neden bu kadar ikna ediciydi? "Sadece bu gece için, rol yapabiliriz."

Vikan mırıldandı.

Ve Taylor, adam onunla işini bitirdiğinde az önce söylediklerinin 'Ünlü Son Sözler' kategorisine gireceğini hissetti.

ON ÜÇ

"BU ÇOK İYİYDİ," dedi Taylor keyifle iç geçirerek. Karnı lezzetli, yeni yakalanmış deniz ürünleriyle doluydu, sıcak ve kuruydu ve konu Vikan olduğunda her şeyi fazla düşünmemek için kendine izin verdiğinde, onunla birlikte olmaktan keyif alıyordu. Hem de son derece.

"Biraz daha?" diye sordu ona, yanında getirdiği yaratıklardan birinden beyaz balığa benzeyen doyurucu etten bir parça kopararak. Eti kıza uzattı ve kız da onu beslemesine izin verince mırıldandı.

Şaşırtıcı bir şekilde Taylor buna aldırmadı. Başka biri olsa, erkek arkadaşı olsun ya da olmasın, bir erkeğin onu besleyeceği düşüncesinden çekinirdi. Ama Vikan için bu doğal bir şeydi. Ve bu onu o kadar memnun ediyordu ki, ona bakabilmek Taylor'ın hoşuna bile gidiyordu.

tepkileri ve her ısırıktan sonra erkeksi bir memnuniyetle ona bakışı.

Ancak bu sefer, dilinin kenarlarının adamın parmaklarını sıyrmasına izin vermekten kendini alamadı, lezzetli tatlara göz gezdirdi ve tadını çıkardı.

Vikan durdu ve hırladı. Göz ucuyla Vikan'ın kalkmış sikinin *nabzının* attığını gördü; bu hareket Vikan'ın uyarıldığını çok açık bir şekilde gösteriyordu.

"Artık doydum," diye mırıldandı onun bakışlarını tutarak. "Yemek için teşekkür ederim."

Tam bir ziyafet olmuştu. İlk başta, adamın kıyıdan yakaladığı garip, tuhaf görünümlü yaratıkları denemekte tereddüt etmişti ama denediğine memnun olmuştu. Dokular pul pul balıklardan ve çiğnenebilir istiridyelerden farklı değildi ve tatlar taze ve lezzetliydi.

"Benim için onurdu, dişi," diye mırıldandı ona.

Taylor gülümsedi. "Beni beslemeyi gerçekten sevdin, ha?"

"Tev," diye homurdandı. Sonra da "Luxiria'da eşler arasında paylaşılan bir yakınlıktır" diye açıkladı.

Yanakları kızardı. Hayatı boyunca, son birkaç gündür olduğu kadar hiç bu kadar kızarmamıştı. "Ah."

Adamın yemeğın geri kalanını çabucak bitirmesini izledi ve genelde ne kadar yediğini merak etti. O vücudu, o kasları beslemek için muazzam miktarda yemesi gerekiyordu.

"Yani," diye başladı, "Luxirianların savaşçı olduğunu söylediniz. Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

Onun hakkında rüyalarında bildiklerinin ötesinde daha fazla şey bilmek istiyordu. Çünkü istese de istemese de kendini bu yabancı gezegende bulmuştu ve onun ırkı hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğini fark etmişti.

Adam utanmadan onu kendine doğru çekti ve Taylor da sıcaklığının ve ilgisinin tadını çıkararak ona izin verdi.

"Savaş zamanlarında müttefiklerimize ve Uranya Federasyonu'na yardım ederiz," dedi ona. "Luxirianlar tüm Çeyreklerde en iyi savaşçılar olarak bilinir. Genç yaştan itibaren eğitim alır, yaşam süremizin tamamını gücümüzü ve becerilerimizi geliştirmeye adanırız."

"Demek gerçekten savaşlarda savaşıyorsun," diye mırıldandı kaşlarını çatarak. Neden onun bunu yaptığı düşüncesi midesine korku salıyordu? "Savaşlarda mı?"

"*Tev*," dedi. "İhtiyaç duyulduğunda çağırılırız. Ama ben artık bir Büyükelçiyim ve ilk çağrılacak başka savaşçılar da var."

"Büyükelçi mi?"

"Vaxa'an'ın Elçilerinden biri. Beş kişiyiz. Koşuyoruz ve Luxiria'ya yayılmış karakolları denetleyin. Benim karakolum *Lopixa*, batı topraklarında. Bu topraklar," dedi, "benim sorumluluğumdadır."

Dudakları aralandı. "Burası gerçekten *senin* karakolun mu? Ben sadece orada yaşadığınızı sanıyordum."

"Orada yaşıyorum," dedi ona, kolu Taylor'ın beline dolandı ve başının yan tarafını Taylor'ınkinin içine soktu. Birkaç gün önce, Taylor bu kadar sevecen olabileceğini asla tahmin edemezdim. Öyle görünüyordu ki... Daha önce ona *soğuk* davrandım.

Şimdi mi? Onu tanımlamak için bu kelimeyi asla kullanamazdı.

"Nitav öldükten kısa bir süre sonra Vaxa'an beni *Lopixa*'nın Büyükelçisi yaptı," diye itiraf etti ona. "Orayı sevmeye başladım ve hayal edebileceğim tek ev orası. Umarım onu size bütünüyle gösteririm."

Bir süre sonra yumuşak bir sesle, "Belki görürsün," dedi. "Ama sanırım ben zaten bir kısmını gördüm."

En azından rüyalarında.

Homurdandı. "*Tev*, bu doğru."

"Çok fazla iş olmalı," diye yorum yaptı. "Yani bir karakolu yönetmek."

"Altın Şehir'den *Lopixa*'ya gidip gelmem gerekmediğinde, idare edilebilir. Huzurlu bir ileri karakol. Orada genç savaşçıların bir bölümünü eğitiyoruz ama aynı zamanda diğer karakollara ve Altın Şehir'e yiyecek ve ateş yakıtı da ithal ediyoruz."

"Etkilendiğimi farz edin," diye hafifçe takıldı.

Sesi eğlenmiş gibi çıkarak bir nefes çekti. Sonra kulağının kabuğuna doğru mırıldanarak tüylerini diken diken etti: "Rütbem bana senin de paylaşacağın ayrıcalıklar ve lüksler. Sana iyi bakabilirim, *luxiva*."

Taylor dudağını ısırdı, onun sesiyle midesi bulandı. Adamın tek istediği onunla ilgilenmekmiş gibi görünüyordu. Peki ya o ne olacaktı?

Rol yaptıkları için dönüp ona baktı ve fısıldadı: "Ben de seninle ilgilenmek isterdim Vikan."

"Yapacaksın," dedi hemen, eli aşağı kayarken. "Başka şekillerde." Adamın söyledikleri bacaklarının arasında sıcaklık birikmesine neden oldu. Yine de, dedi,

"Bu... kastettiğim bu değildi. Sana seksten daha fazlasını vermek isterdim."

"Duyduğuma göre kader arkadaşları arasındaki seks Hayal ettim," dedi ona, yutkunarak, gözleri kızararak. "Bu sadece seks değil. Kan bağıdır. Arkadaşıktır. Bir başkasını o kadar yakından tanımaktır ki bir bütün olursunuz. Geleceğimizde yatan şey budur."

Kan bağı dediğinde nefesi kesildi çünkü rüyalarında bunu deneyimlemenin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyordu. Ne *olduğunu* bile bilmiyordu ama nasıl hissettirdiğini, o bağlantıyı, o doğruluğu biliyordu.

"Bu ikimizi de çıplak bıraktı," diye devam etti. "Birbirimize vereceğimiz şey budur."

"Bu beni korkutuyor," diye sessizce itiraf etti. "Seni korkutmuyor mu?" "*Tev*," diye cevap verdi hemen, bu da onu şaşırttı.

"Ama sen bunu kabullenmiş görünüyorsun."

"Korkuyorum," dedi. "Ben de bundan korkuyorum. Ama korkunun kararlarımı kontrol etmesine izin vermeyeceğim. Korkunun kaderimi kontrol etmesine izin vermeyeceğim. Artık değil. Başka bir varlığa bu kadar yakından bağlı olmak beni korkutuyor ama aynı zamanda bunu istiyorum.

Çok
çok."

Taylor bunun üzerine yumuşadı.

"İlerlemek gibi bir şey, *tev?*" diye mırıldandı ona, daha önce söylediklerini tekrarlayarak.

Dudaklarına yayılan küçük gülümsemeye engel olamadı. "Evet, sanırım öyle."

Taylor, Nitav'a da böyle davranıp davranmadığını merak etmekten kendini alamadı. Dürüst, açık, sevecen, şefkatli, koruyucu. Bir partnerde istemeyi düşündüğü her şey.

Yine de ondan önceki dişi ne kadar derinden sevdiğini unutmak zordu. Hâlâ o ilişkiyi atlatamamış olması onu endişelendiriyordu. Vikan'ın aklı hâlâ geçmişteyken nasıl bir gelecek düşünebilirlerdi ki?

Taylor gözlerini kapadı ve kendi kendine bunu düşünmeyeceğini söyledi. O gece olmaz. İkisine de bundan zevk alacağına, sonuçları ne olursa olsun olabileceklerden yararlanacağına dair söz vermişken olmazdı.

Ona Nitav hakkında soru sormak dilinin ucundaydı. Onunla olan hayatı, nasıl biri olduğu, güzel olup olmadığı, onu güldürüp güldürmediği hakkında.

Ama yapmadı. Her ne kadar Vikan hakkında daha fazla şey bilmek istese de- Çünkü uzaylı erkeği biraz takıntılı haline getirdiğini itiraf edecek kadar kendine karşı dürüsttü - o gecenin sadece onunla ve kendisiyle ilgili olmasını istiyordu. Başka kimseyle değil.

Eğer rol yapacaklarsa, o da *gerçekten* rol yapabilirdi.

Bunun yerine konuyu değiştirdi ve ona aklında olan bir şeyi sordu.

"Bana yeteneğinizden biraz daha bahseder misiniz?" diye sordu. "Senin için nasıl bir şey olduğunu?"

Vikan uzun bir süre sessiz kaldı, öyle ki Taylor onun kendisine cevap verip vermeyeceğini bile merak etmeye başlamıştı. Ama sonunda ona, "Dediğim gibi, annemin soyu Kader'den gelen hediyelerle doluydu. Nadirdir, çok nadirdir. Senden başka hiç kimse benim gördüklerimi göremez."

Taylor yutkundu. "Annenin bir yeteneği olup olmadığını biliyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Erkeklerde görülme eğilimi var. Efendim bana onda olmadığını söyledi ama bana efendisinin yeteneğinden bahsetti."

"Rüya gezgini," dedi usulca, ona bakarak. Adamın kolu kadının belini sıkıca sarmış, onu vücudunun yan tarafına doğru bastırarak destekliyordu.

"*Tev*," dedi, küçük mağaralarındaki ateşin titreyip sallanmasını izlerken. "Ama benim yeteneğim her zaman öngörü olmuştur. Doğrusu bundan nefret ediyorum."

Uzanıp onun kalçasına dokundu. "Gerçekten mi?"

"Bunu kimseye söylemedim. Asla," dedi, gözlerini ateşten ayırıp kızın eline baktı, sonra gözlerini kızın yüzüne kaldırdı.

Taylor bu bakış karşısında kendini çıplak, savunmasız hissetti. "Neden nefret ediyorsun? Geleceği görebilmeyi isteyen pek çok insan tanıyorum."

Boğazının arkasından çakıllı bir ses çıkardı. "Bunu oldukça faydasız buluyorum. Ve oldukça fazla acı veriyor."

Kaşları çatıldı. "Ne şekilde?"

Vikan bir nefes verdi. "Genelde sadece kaderleri benimkine bağlı olmayan isimsiz Luxirianların görüntülerini görürüm."

"Yabancıların geleceklerini görüyor musun?"

diye sordu. "*Tev*," dedi. "Dediğim gibi, oldukça işe yaramaz."

"Onlar için değil belki," diye denedi. "Onları bulmayı hiç denedin mi?"

Başını sallayarak onayladı. "Genç savaşçı dönemlerimde, *tev*. Onların geleceğinde iyi şeyler görmek hoşuma giderdi. Bu beni bir şekilde rahatlatı. Ama kötüler... onların trajedileri, kayıpları, kazaları, verdikleri kırılan kararlar...

sevmediklerim." "Ne gibi?"

Dalgın bir şekilde elini sırtında gezdirdi ve sonra şöyle dedi: "Savaşçı eğitiminden yeni çıktığım bir gece genç bir kadın gördüm. *Lopixa*'da yaşıyordu. Altı ya da yedi rotasyondan daha yaşlı değildi. Oyun oynamayı ve karakolun hemen dışında uzanan kayalıklar boyunca yürümeyi severdi. Denizin üzerindeki ışığı seyretmeyi severdi." Taylor'ın bağırsakları sıkıştı, sesinin tonundan hoşlanmamıştı. "İmgelemimde, çok yaklaştığında uçurumdan düştüğünü gördüm."

Taylor'ın boğazı düğümlendi. "Vikan..."

"Zihnimde onun çığlığını duydum. Rüzgarın çığlıklarını duydum. Bu mide bulandırıcı sesi duydum. Ve sonra hiçbir şey duymadım. Sadece sessizlik."

Aman Tanrım.

"Vaxa'an yeteneğimi biliyordu. Savaşçı eğitimi sırasında yakındık. O benim arkadaşım ve henüz Başbakan olmamasına rağmen, o zamanlar Altın Şehir'den ayrılmamamız gerektiği halde *Lopixa*'ya gitmeme yardım etti. Bu dışıyı aradık ve aradık, o kadar uzun süre aradık ki artık çok geç olduğundan korktum."

"Onu buldun mu?" diye fısıldadı, kıpırdamaya bile cesaret edemiyordu.

"*Tev*," dedi. "Vaxa'an bana eşlik ettiği için, vardığımız gece onu karşılamak için karakol nüfusunun çoğunun katıldığı bir kutlama yapıldı. Vaxa'an toplantıdaki görevlerini yerine getirirken ben de genç kadını aradım." Vikan sessizleşti, eli hâlâ genç kızın sırtında geziniyordu. Yavaşça, "Ve onu dış mahallelerde, imgelemimde düştüğünü gördüğüm uçurumun çok yakınında buldum," dedi.

"O iyi miydi?" diye sordu, neredeyse sormaya korkarak. "*Nix*, o ölmüştü," dedi ona.

Taylor'ın nefesi kesildi. "Aman Tanrım. Vikan..."

"Bir *xrivalla* sürüsü sınıra yaklaştı. Kutlamalarda pişen et ve av hayvanlarının kokusu onları cezbedti. Ve Muhafızlar toplantıdaydı, bu yüzden dış mahalleler gözetimsiz ve korumasızdı. Onunla karşılaştığımda, ondan geriye pek bir şey kalmamıştı ama zihnimdeki bir iz gibi onu aynı şekilde tanıdım."

Taylor kucağına baktı, gözleri yaşlarla doldu, sadece küçük kızın kaderi yüzünden değil, Vikan'ın sesinde hissettiği gergin duygu yüzünden, hala bile onu ne kadar derinden etkilemişti.

"Gördüğünüz gibi, bunun hiçbir faydası yok," dedi usulca. "Kaderine müdahale etmeye çalıştığım için daha kötü, daha acı verici bir ölüm yaşadı. Ben de onun gibi cezalandırıldım."

Adamın kollarında döndü ve yanağına dokunmak için öne doğru uzandı. Adamın gri gözleri kıza kayd ve kızın gözyaşlarını görünce kaşlarını çatı.

"Bu senin hatan değil Vikan," diye fısıldadı. "Sen sadece ona yardım etmeye çalıştın."

Sessiz kaldı. Sonra şöyle dedi: "O uçurumdan geçerken hep onu düşünüyorum."

"Hâlâ oraya gidiyor musun?"

"*Tev*. Bazen bir hatırlatma olarak. Ama artık sınırlarımızın her zaman güvende olduğundan ve devriye gezildiğinden emin oluyorum. Her zaman."

"O zaman belki de bu süreçte başkalarını da kurtarmışsındır," dedi onu teselli etmek isteyerek. "Onunki gibi bir kaderle karşılaşabilecek ama senin eylemlerin sayesinde karşılaşmayan başkalarını."

Alnı onunkiyle buluştu, boynuzları saçlarına dolandı.

"Sadece öyle olmasını umabilirim," dedi. "Ama ne görürsem göreyim bir daha asla müdahale etmeye çalışmadım."

"Onları hâlâ görüyor musun? Hayaller?" diye sordu usulca. "*Tev*," dedi. "O zamandan beri daha da kötüleştiler..." "Nitav," diye tahmin etti Taylor o sözünü bitirdiğinde.

"*Tev*," dedi, ona bakmak için alnından geri çekilerek. "Ve ben Acıyı hafifletmek ve onları kontrol altında tutmak için *yikava* kullandığımı itiraf ettim." Şaşkınlıkla kaşlarını çatı.

Sonra açıkladı, "Bir uyuşturucu."

"Ah," diye fısıldadı, gözleri ondan uzaklaşıyordu. Annesini düşünerek dudağını ısırды. Taylor annesi yüzünden hayatında uyuşturucuya hiç dokunmamıştı, dokunmak da istememişti.

"Bunu bir daha kullanmayacağım, *Luxiva*," dedi ona. "Sana söz veriyorum."

Ve Taylor onun bunu kastettiğini biliyordu. "Ağrıya iyi geldi mi? Başın ağrıyor muydu?"

Başını salladı. "Her zaman. Bazen imgelerin boğazımı tırmaladığını, zihnime girmeye çalıştığını hissedirdim. *Yikava* her şeyi uyuşturmaya yardımcı oldu."

"Bunun için seni suçlayamam Vikan," diye mırıldandı. Uyuşturucu kullanımının bir parçası olmak istemese de, onun neden kullandığını biliyordu.

Ona baktı ve sonra şöyle dedi: "Senin yanında hiç acı hissetmiyorum." Kadın sustu. "Ne?"

"Sanki zihnimi, bedenimi sakinleştiriyorsun," diye cevap verdi, parmaklarını saçlarında gezdirmeden önce başının iki yanını kavradı. "Seni komuta merkezinden aldığımdan beri bir kez bile imgelem görmedim. Ve genellikle, *yikava* ile bile bu süre zarfında pek çok şey görüyorum."

Dudakları aralandı.

Ve onu terk edersem ne olur diye düşünmeden edemedi.

Onları sürekli görmeye geri mi dönecekti? Onu bu acıyla tekrar başa çıkmaya mahkum eder miydi?

Anda kal, diye hatırlattı kendine, geleceğe kapılmamaya çalışarak, sadece bir kereliğine.

"Kararın ne olursa olsun," diye mırıldandı, eliyle onun eline dokunarak, "bunun için sana teşekkür ederim."

"Ne için?" diye fısıldadı, parmaklarını birbirine dolamaktan kendini alamadı.

"Hayatımda ilk kez kendimi bütün ve normal hissetmemi sağladığınız için."

Gözyaşları boğazının arkasını yaktı. Vikan o gece rol yapmalarını, onun kendisinden, kendisinin de ondan olduğunu ve dünya kadar zamanları olduğunu iddia etmelerini önerdiğinde, bunu beklemiyordu. Vikan'ın ona bu kadar açılmasını, içeri girmesine izin vermesini, ona sonsuz bir nezaketle dokunmasını ve ona tüm evrendeki tek kadınmış gibi bakmasını beklemiyordu.

Ve bu yüzden göğsünde dönen yoğun duygu girdabını beklemiyordu.
Taylor onu öpmek istedi.

Onu kollarına almak ve tenini kendi tenine bastırıldığını hissetmek istedi.

Ama orada değil. Az önce en karanlık anılarından birini itiraf ettiği karanlık, küçük mağaralarında değil. Onu açık gökyüzünün altında öpmek istiyordu, yanaklarında tuzlu serin esintiyi hissetmek ve onun sıcaklığının kendisini ısıttığını hissetmek istiyordu.

Bakışları onun yanından mağaranın girişine doğru kaydığında, ayın parlak gümüş ışığını gördüğünde ve *Lopitax* kıyılarının yumuşak dalgalarını duyduğunda, onu ilk kez nerede öpmek istediğini biliyordu.

"Denize girebilir miyiz Vikan?"

"*Rebax*?" diye sordu, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. "Şu anda mı?"

Muhtemelen neden bu kadar tuhaf bir şey sorduğunu anlamaya çalışarak onu inceledi.

"*Tev*," dedi sonunda. "Sanki seni bir şeyden mahrum edebilirmişim gibi."

ON DÖRT

"GÜVENLİ, DEĞİL Mİ?" diye sordu dişisi.

Vikan neredeyse gülümseyecekti ve uzanıp onun kalçasını sıktı. "Şimdi pes edemezsin."

Kıyının kenarlarında duruyorlardı. Gökyüzü koyu çivit rengindeydi, Luxiria'nın ayının yanında milyonlarca yıldız parlıyordu.

"Hiçbir yaratığın sana zarar vermesine izin vermem *lüksiva*," diye mırıldandı kız yine tereddüt edince.

Ve Vikan sonunda başını sallayıp ona küçük bir gülümseme fırlattığında göğsünde bir sıcaklık hissetti. Kendisini koruması için ona güveniyordu. Bu bilgi onu herhangi bir *yıkava* düzeltmesinin yapabileceğinden daha yüksek hissettirdi.

"İstersen önce ben gireyim," diye mırıldandı, girişteki öğleden sonralarını hatırlayarak. Suya girene kadar onu nasıl döndürmüştü.

Elini onun koluna koydu. "Hayır, sorun yok."

Ve sonra Vikan hareketsiz kaldı çünkü yavaşça, sanki kendinden emin değilmiş gibi Kadın tuniğinin eteklerini çekiştirdikten sonra başının üzerinden geçirip vücudundan çıkardı.

Yumuşak, ince kumaş parmaklarında gevşek bir şekilde asılı kaldı, sonra kuma düşmesine izin verdi ve vücudunu ilk kez onun gözlerinin önüne serdi.

Vikan'ın nefesleri hızla geliyordu. Gözbebekleri, gözlerinin tüm renklerden yoksun, siyah görüldüğünden emin olana kadar parladı. Ve göğsünden düzenli bir hırıltı yükseldi,

dişisinden gözlerini ayıramıyordu.

O mükemmeldi. Tamamen mükemmel.

Soluk teni gümüş ışıktaki parlıyordu; esmer pembe meme uçlarıyla dolgun göğüslerini, dar belini, gür, yuvarlak kalçalarını ve çiftleşmenin agresif sancıları içinde vücudunu sardığını hayal ettiği uzun, biçimli uyluklarını ortaya çıkarıyordu.

İçgüdüğü zihninde ön plana çıkarak onu deliliğin sınırında hissettirdi. Ama o kontrol ipine asıldı, bunu yapmak istemiyordu.

İçgüdüünün kendini göstermesine izin vererek eşini korkutur.

Taylor ona bunu veriyordu... bu *doğruluğu*. Hiçbir şey ona yemyeşil eşine bu şekilde bakmaktan daha doğal gelmemiştir.

Çılgın bir canavar gibi üzerine düşmesine ne kadar yaklaştığını bilmiyordu. Ama bunun yerine, bir şekilde, bir şekilde, o aralıkta ikinci kez kendini ona açmadan önce bacak örtülerinin bağcıklarını yavaşça çözdü.

Ve tıpkı o öğleden sonra yaptığı gibi, gözleri onun vücudunu izledi - kızgınlığı kokusunu alabilmesi için yükseliyordu- göğsünde ve karnında gezindikten sonra sikiinin üzerinde durdu. Alet onun için nabız gibi atıyor, geniş başında daha fazla ön sperm damlası parıldıyordu.

Taylor'ın dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı ve Vikan inledi.

"Kadın," diye homurdandı. "Sadece bu kadarını kontrol edebiliyorum."

Sesi kendi sesine hiç benzemiyordu, bu da İçgüdüünün yüzeye ne kadar yakın olduğunun bir başka göstergesiydi.

"Bir keresinde," diye mırıldandı, "bu kontrolün sınırlarını test etmek isterim." Onunla alay ettiğini anlaması bir anını aldı.

Hırladı. "Zaten öylesin."

Taylor gülümsedi, küt beyaz dişleri parlıyordu. Onun gülümsemesinden hoşlanıyordu.

Adam uzanıp onu belinden yakalayarak kollarının arasına aldığıında bu gülümseme şok olmuş bir nefese dönüştü. Kadının tenini kendi tenine değdirmek... eşsiz bir histi.

Nitav ile bile, bu yoğun bağı, bu yoğunluğu hiç hissetmemiştir.

İhtiyacım var.

Bunu fark ettiğinde suçluluk duygusunun kendisini rahatsız etmesini bekledi. Ama sürpriz bir şekilde, sadece *luxiva*'sına karşı bir arzu hissetti.

İkisini de *Lopitax* denizine götürürken mırıldanıyordu ve Taylor kendini daha da sabitlemek için kollarını onun boynuna doladığında ses derinleşti.

Kabaran bir dalga yukarı sıçrayıp ikisinin de çıplak tenine çarptığında çığlık attı.

"Buz gibi!" diye haykırdı ama sonra gülerek onun sıcak bedenine daha da yaklaştı. "Aman Tanrım, bu kimin fikriydi?"

Vikan'ın yüzü, onun içten ve hoş kahkahası karşısında uzun zamandır takınmadığı bir ifadeye büründü.

Taylor bunu görünce dudakları aralandı ve Vikan onun gözlerinin yumuşadığına yemin etti. "Gülümsüyorsun," diye nefes aldı.

"Öyle miyim?"

"Evet."

Tam o sırada büyük bir dalga Vikan'ın bedenine çarparak ikisini de sırlıslıklam etti. Vikan onları daha sakın sulara götürmek için yoluna devam ederken Taylor gözlerindeki tuzlu suyu kırıştırdı. Dalgaların sadece dalgalardan ibaret olduğu ve artık dokunamayacağı boşluğa ulaştığında deniz tabanının dibinde durdu.

Dişisinin gitmesine izin vermek istemiyordu ama kontrolünü kaybetmeye, o gece çiftleşmeyeceklerine dair ona söylediği sözleri çiğnemeye çok yaklaşmıştı. Bu, onun çıplak bedenini kendisine karşı hissetmeden önceydi.

"Su senin için çok mu soğuk?" diye merak etti, yavaşça kollarının çemberinden uzaklaşmasına izin verdi.

Saçları yüzünün etrafında ıslak dallar halinde sallanıyordu ama yanakları kızarmış ve gözleri parlıyordu.

"Hayır," diye cevap verdi, ona doğru geri çekilerek onu şaşırttı. "Yakında alışacağım."

Vikan, kız kendisine doğru geldiğinde hırlayarak çıplak kalçalarını kavradı. Kız kollarını onun boynuna dolayıp vücutlarını birbirine bastırırken İçgüdüğü memnuniyetle mırıldandı.

Sert meme uçlarının göğsüne değdiğini hissettiğinde "*Luxiva*," diye mırıldandı. "Numara yapıyoruz, değil mi?" diye mırıldandı. "Rol yapıyoruz biz birbirimize aitiz."

Vikan'ın göğsü onun sözlerinden ve kaygan hissinden dolayı kabardı. Ne zaman Kadın bacaklarını adamın beline doladığında, adam bir nefes çekti ve sikinin başı kadının kalçalarının alt kısmına sürtündü.

Rol yapmak.

Bir anlamda öyleydiler ama başka pek çok açıdan değillerdi. "Biz birbirimize aitiz," diye düzeltti.

"Öyle mi?" diye fısıldadı, nefesi adamın yanağında geziniyordu, o kadar yakındı ki. "Sadece bana mı aitsin?"

Vikan'ın çenesi onun sözleri karşısında gerildi ve dile getirilmeyen soruyu anladı.

O cevap vermeden önce başını sallayarak, "Boş ver. Bu gece sadece biz varız, değil mi?"

Vikan omuzlarının gevşemesine izin verdi. "*Tev*, dişi. Sadece biz."

"O halde," diye mırıldandı, sesi deniz suyunun üzerinde yumuşak bir şekilde yankılanıyordu, "seni gerçekten öpmek istiyorum Vikan."

Sustu. "*Tev*?"

Taylor'ın bakışları onun dudaklarına kaydı. "Sorun olur mu?"

Vikan yutkundu, eğer onu diğer insan dişilerin eşlerini öptüğü şekilde öperse, kontrolü elinde tutamayacağından korkuyordu.

Ama onu nasıl reddedebilirdi?

Ayrıca, onu bundan mahrum etmek *istemiyordu*.

Hâlâ 'mış gibi' yaptıklarına açıkça inanıyor olsa da, Vikan'ın tek amacı ona bunun ötesinde bir şey göstermekti, ayrılma kararını yeniden düşünmesini sağlayacak bir şey. En azından kısa bir süre için.

"Tev," diye mırıldandı.

Elleri ensesinden yukarı, oradaki hassas ete doğru kaydı ve adam boğazının altından inledi. Kendisine dokunulmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki Bu şekilde, yumuşak ellerle, nazik bir okşayışla.

Karnının alt kısmının sıcaklığını hissedebiliyordu. Biraz daha aşağı kayarsa, amının girişinde duracağının çıldırtıcı bir şekilde farkındaydı.

"Bana ne yaptığını bilmiyorsun, kadın," dedi, sesi karanlık bir gümbürtüden başka bir şey değildi.

Taylor bir an bile kaybetmedi. Parmakları kısa bir süre onun boynunda gezindi ve sonra onu öne doğru çekti.

Dudakları kendi dudaklarıyla birleştiğinde, kulaklarında kükreme duydu, onun küçük, nefes nefese soluğunun doğrudan sikine doğru cızırdadığını duydu.

Dişisi en yumuşak dudaklara sahipti ve onları kendisine daha da sert bastırduğında hırladı.

Öpüşmek Luxirian partnerlerinin yaptığı bir şey değildi, ancak eşi onu öperken Vikan neden olmasın diye düşünemedi. Omuriliğinde zevk kıvılcımları dolaşıyordu ve parmaklarının her dokunuşu, dudaklarının onunkini okşadığı her küçük hareket muhteşemdi.

Dilinin dudaklarının kenarında gezindiğini hissettiğinde inleyerek içeri girmesine izin verdi.

Ve sonra öpücük tamamen başka bir şeye dönüştü.

Dudaklarından yumuşak bir inilti döküldü ve kolları kalkıp onu sıkıca sararken deniz suyunun şırıltısı kulaklarına ulaştı.

Çabucak ona karşılık vermeyi ve öpücüğünü eşleştirmeyi öğrendi, kendi dilini onun ağzının derinliklerine soktu.

Çiftleşmek gibiydi, diye düşündü. O anda çiftleşme eylemine en çok yaklaşılabildikleri andı. Sert dilini onunkine doğru kaydırıp tadını ve sıcaklığını keşfederken, kalçalarının hareket etmeye başladığını hissetti.

"*Luxiva*," diye mırıldandı, sesi çaresizlik sınırındaydı. Kadın inleyerek adamın başını geriye çekti.

Parmakları kadının kalçalarına kenetlendi, pençelerinin uçları kendini hatırlamadan önce kadının tenine battı. Kalçalarını sabit tutmak ya da karnına *daha sert* bastırması için onu yönlendirmek arasında kaldı.

"*Vrax*," diye küfretti, vücudunun büyümeye başladığını, kaslarının şiştiğini hissetti.

Luxirianlar cinsel enerjiden, uyarılmadan ve salıverme eyleminden güç alırlardı. Bundan güç alırlardı, kelimenin tam anlamıyla. Ve o da bu etkileri hissetmeye başlamıştı. Seks bir Luxirian'ın gücünü üç katına çıkarma yeteneğine sahipti. Dört Çeyrek'teki en korkulan savaşçılar olmalarının bir nedeni vardı.

"Vikan," diye inledi aralarında, nefesleri hızlı hızlı çıkıyordu. "*Tanrım*, tadın neden bu kadar güzel?"

Çünkü onlar birbirleri için yaratılmışlardı, diye düşünmeden edemedi. Çünkü bir daha hiçbirisi, her ikisi için de daha uygun olamazdı.

Baştan çıkarıcı dili onu yaladı ve delirtti. Peki ya dilini dudaklarının arasına alarak emdiğinde? Aletin ucundan daha da fazla ön sperm çıktığını hissetti ve vücudunu dışısiyle çiftleşmeye hazırladı.

"Durma," diye yalvardı, bir kez daha geri çekilmek zorunda kaldığında kalçaları ona karşı dönüyordu.

"Kadın," diye homurdandı, nefesleri düzensizdi. Çözölmeye başlamıştı, kontrol ipi çözölüyordu. "Uçurumun kenarındayım. Yapamam-"

Ve sonra akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı. Sanki kendi içgüdüsiymiş gibi, onun dikleşmiş, sert boynuzlarını yakaladı, yumrukları tabanlarına dolandı ve dudaklarını zorla kendisine doğru çekti. Onun sikini de yakalamış olabileceğini, bir Luxirian'ın boynuzlarının uyarıldığında hassaslaşır.

Vikan hırladı, kırıldı ve o ince, yıpranan kontrol ipliği koptu. Onunla çiftleşmeyecekti ama dışısiyle işi bittiğinde, onun vücudunu sanki kendi vücuduymuş gibi yakından tanıyacaktı.

Taylor inledi, şehvetten ve aralarındaki çekimin yoğunluğundan sarhoş olmuştu ve kalçalarını aşağı doğru çektiğinde, sikinin başı amının kıvrımlarının üzerinden kaydı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Vikan'ın alt dudağını ısırmadan önce. "*Evet*, Vikan."

Lopitax denizinin ortasında onun bedenine istediğini yapamazdı, bu yüzden hızla kıyıya doğru yola koyuldu ve bir şekilde dudaklarını yol boyunca birbirine bağlı tutmayı başardı. Kız, adamın boynuzlarını sıkıca kavradı. Bu son derece zevkli ve son derece samimiydi.

Adam kıyıya ulaşır bedenlerini okyanustan çıkardığında, kadının bacakları adamın etrafında bir mengene gibi gerilmiş, dolgun göğüsleri adamın göğsüne yaslanmıştı.

Ağzı sulandı, onları emme *ihtiyacı duydu*.

Kıyafetlerini kıyıda bıraktı, onun için planladığı şeyle tüneline ihtiyacı olmayacağını biliyordu. Bunu hatırlayacaktı Sabah onları geri al.

Ama o anda, zevk alması gereken bir kadın vardı. Ve *hiçbir şey* onun dikkatini dağıtamazdı.

* * *

Vikan onu mağaralarının pürüzsüz zeminine yatırdığı anda Taylor işlerin hızla kızıştığını fark etti.

Gözlerini kırıştırdı, dudakları aralandı, vücudu kızardı, içinden yoğun bir uyarılma, arzu ve ihtiyaç akıyor, başka bir şeye konsantre olmasını zorlaştırıyordu.

Öpücüğü bir uyuşturucu, tadı bir bağımlılık olmuştu. Şimdiden onu tekrar örebilmek için kendine çekmeye çalışıyordu. Ve tekrar, ve tekrar.

Onu öpmeyi asla bırakmak istemedi.

Daha da önemlisi, neden en başından beri onu öpmediğini merak ediyordu.

İkisi de denizden dolayı hâlâ ıslaktı ama ateşin sıcaklığı kalan nemi çabucak yok ediyordu.

"Vikan," diye nefes aldı, meme uçları karıncalanıyordu, *tüm vücudu* karıncalanıyordu.

Aralarındaki bağın bu olduğunu biliyordu. Vikan ne zaman İçgüdü'sünden bahsetse hissettiği şey buydu, bu çılgın, şehvetli yoğunluk Taylor'ın doğru dürüst göremeyeceği kadar yoğunlu.

Tek bildiği, onu daha önce başka bir erkeği hiç istemediği kadar çok istediğiydi.

"Bu gece çiftleşmeyeceğiz dişi," diye hırladı ona, kalçalarını yukarı doğru salladığında, vücudu kendi isteğiyle hareket ederek onu baştan çıkarmaya çalışıyordu.

Taylor hayal kırıklığı içinde neredeyse inleyecekti, gözleri adamın sert, kalın sikine kaydı. Parıldayan, opalesan pre-cum başını ıslattı ve dudaklarını yaladı, onu kucaklamak istedi.

"*Vrax*," diye nefesinin altından küfrettiğini duydu ve bunun ateşle oynamak olduğunu biliyordu.

Vikan iri yarı bir erkekti, sadece siki değil vücudu da iriydi. Sekiz ayak boyuna yaklaşıyordu ve muhtemelen üç, muhtemelen *dört* yüz kilodan fazla saf kas ve cüsseye sahipti.

Onun kontrolünü kaybettiğini, yüzeyinin hemen altında hissettiği saldırganlığa ve ihtiyaca teslim olduğunu düşünmek bile amını ıslatıyordu. Tüm bu gücün, tüm bu kuvvetin merhametine kalmak nasıl bir şey olurdu? Vahşi bir erkekten başka bir şey olmasaydı, hayvani çiftleşme, sevişme, *sahiplenme* ihtiyacına teslim olsaydı nasıl olurdu?

Zaten biliyorum, diye düşündü. Geleceklerinde onunla bu şekilde çiftleşmişti. Rüyalarında, hayallerinde, her ne haltsa, Vikan onu sıkı kontrolünün ötesinde kızdırdığında onu bir canavar gibi becermişti.

Şu anda bile o zamanki hislerini hatırlayabiliyordu. Aleti ne kadar kalın ve ağırdı, kalçalarının arasına vuruyor, ona tüm saldırganlığını, arzusunu, ilkel ihtiyaçlarını veriyor, tohumunu içine dökmeden, onu işaretlemeyen, onu kendisinin yapmadan önce.

Taylor inleyerek kalçalarını sıktı ve mağaranın zemininde kıvranmaya başladı.

Her şeyi hatırlıyordu.

Mağara şimdiden uyarılma kokusuyla baş döndürücü ve misk kokuluydu. Taylor bile kokuyu alabiliyordu, bu yüzden Vikan'ın buna nasıl dayanabildiğini merak etti.

Daha fazla beklemedi. "Bu gece çiftleşmeyeceğiz dişi, ama seni çok iyi tatmin edeceğim," diye tekrarlardı. Taylor'ın sırtı dikleşti. "Yapmamı istiyor musun?"

"Evet!" diye bağırdı hemen. "Vikan, konuşmayı kes ve *buraya gel*."

Boğazının arkasından eğlenen bir kıkırdamaya benzeyen bir ses çıkardı. Ama kadının dediğini yaptı ve onun için genişlettiği kalçalarının arasına diz çöktü.

"*Fates, luxiva*," diye mırıldandı, teninin üzerinde oynaşan ateş ışığının aydınlatığı vücuduna bakarak. Kendinden utanmasına gerek olmadığını fark etti. Vikan'ın ona bakış şekli, vücudu hakkında ne düşündüğünü sorgulamaya yer bırakmıyordu.

Ona duyduğu arzu yüzünde açıkça yazıyordu. Yanıp sönen bir neon tabela kadar net.

Buna karşılık olarak, en mahrem yerini görebilmesi için kalçalarını daha geniş açtı. Ve bakışları onun cinsel organına odaklandığında, öpüşmekten *bu noktaya* ne kadar çabuk geldiklerine şaşırdı. Onu öpmek istediğinde bunu beklemiyordu. Ama o öpücük...

Tanrım, o öpücük.

Her şeyi değiştirmişti.

Ateşle oynamıştı ve şimdi *kızarmak* üzereydi.

Vikan öne doğru eğilip kızın sivri meme uçlarından birini dudaklarının arasına aldığında boğazından bir inilti yuvarlandı. Koyu renk saçları omzunun üzerinden dökülerek vücudunu okşuyor, uçları karnını gıdıklıyordu. Dişlerini hafifçe hassas tomurcuğun üzerinde gezdirdiğinde sırtı kavislendi ve tepki olarak seksinin nabzının attığını hissetti.

Diğer göğsüne geçti, onu emdi, yaladı ve yuttu, aldığı zevk inanılmaz derecede yoğundu. Taylor daha önce hiç göğüsleriyle oynuyordu, ama sanki çoktan boşalmanın eşiğindeymiş gibi hissediyordu ve adam onu en çok istediği yere, kalçalarının arasına dokunmamıştı bile.

Ama erkeği oraya varmak için kıcını yırtıyordu.

Çünkü göğüsleriyle işi bittiğinde, göbek deliğine dalmadan ve pençelerinin uçlarını yanlarında gezdirmeden önce, o hınzır, çıkıntılı diliyle aralarındaki vadide bir çizgi yaladı. Yumuşak dilinin sıcaklığı ile keskin pençelerinin batması arasındaki tezat Taylor'ın nefesini tutmasına, klitorisinin daha önce hiç olmadığı kadar zonklamasına neden oldu.

"Vikan," diye fısıldadı, sesi boğuk çıkıyordu.

"*Tev, luxiva?*" diye mırıldandı, dilini kasık kemiğinin üzerinde gezdirirken bile koyu renk gözleri kıza dikilmişti.

Çok yaklaştın.

Onunla alay ediyordu. Daha birkaç gün önce Vikan'ın böyle davranacağına asla inanmazdı. O zamanlar ona karşı soğuk, mesafeli ve kapalıydı.

Şimdi mi? Ateş ve sıcaklıktı, verebileceği hiçbir şey kalmayana kadar onu tamamen tüketmeye kararlıydı.

Bu kadar kısa bir süre içinde çok şey değişmişti. Cecelia'nın bir haftadan kısa bir süre içinde Luxirian savaçısına aşık olması artık ona o kadar da çılgınca gelmiyordu.

Bu Luxirianlar da neyin nesi? diye merak etti.

Taylor haykırdı, Vikan aniden yer değiştirdiğinde sırtı eğildi ve dilini bacaklarının arasında, tam seksinin dikişinin üzerinde sert bir vuruşla gezdirdi. Sivri dili her noktaya tam isabet ediyor, derisi vızıldıyor muş gibi hissedene kadar klitorisinin üzerinde geziniyordu.

"Evet," diye tısladı usulca. "Tam orası! Aman Tanrım!"

Yaptığı şeyi tekrarladı, mırıltılı bir hırıltı mağarada yankılandı, o kadar yüksek ve güçlüydü ki kız bunu klitorisinde hissetti.

İnanılmaz, diye düşündü çılgınca, orgazmının yaklaştığını hissederken elleri bir şeyleri kavramaya çalışıyordu. Ama sadece mağaranın zeminini hissediyordu.

Daha önce verdiğı yanıtı hatırlayarak uzandı ve onun yerine boynuzlarını kavradı.

Kalçalarının arasında kükredi, sesi boğuktu çünkü dilinin ucuyla klitorisini ileri geri hareket ettirmekle meşguldü.

Ama başını ellerine doğru iterek boynuzlarını avuçlarının içinde kaydırđı, bu yüzden hoşuna gittiğini anladı.

Taylor asla bırakmadı. Ve rol yaptıkları için, boynuzlarının onun siki olduğunu hayal etti. Amının üzerindeki her kucaklama ve yalama, Vikan'ın kalçalarının arasında inlemesine neden olan sert, siyah kemiğin üzerinde bir bükölme çekişi ve vuruşuydu.

Taylor'ın dudakları aralandı ve içinden geçen cinsel gücü hissetti. Ona zevk vermeyi, kendisini hissettirdiğı kadar iyi hissetmesini sağlamayı seviyordu.

Ama çok geçmeden, çünkü o çok *iyiydi*, vücudunda tanıdık yükselen gerilimi hissetti.

"Boşalacağım Vikan," diye haykırdı, boynuzlarını sıkıca kavramıştı, gerçekten onun sikini tutuyor olmasını *diliyordu*. "O-oh!"

Tam boşalmaya başladığı sırada Vikan dilini amının derinliklerine daldırdı, girişini ve en hassas iç duvarlarını yaladı. Taylor göz kapakları kapandığında yıldızları gördü, sırtı kamburlaştı, hayatının en yoğun orgazmı vücudunu parçaladığında seksini yüzüne sürttü.

Ve erkeğinin o yaramaz dilini derinliklerinde yaladığını ve parmaklarının pedleriyle klitorisini nazikçe yuvarladığını hissetmekten başka bir şey yapamazdı.

Sonsuza kadar sürecekmis gibi görünüyordu ama sonunda bittiğinde Vikan'ın durmadığını fark etmesi sadece bir anını aldı. Hâlâ yumrukları vardı.

boynuzlarının etrafına sarılmıştı ve dili hâlâ kızın amındaydı.

"V-Vikan," diye fısıldadı, dilinin uzunluğunu tomurcuğun üzerinde hafifçe gezdirirken klitorisi hassaslaştı. "Ben... Dinlenmek için biraz zamana ihtiyacım var."

"Nix," diye homurdandı, gözleri simsiyahtı, "Bilmiyorsun."

Ve sonra Taylor'ın nefesi kesildi, tüm vücudu karıncalandı, çünkü adam hemen kalçalarının arasında çalışmaya geri döndü.

Kısa bir süreliğine bakışları mağaranın tavanına doğru kaydı. Alevlerin gölgeleri duvarlar boyunca titriyordu. Tam o sırada Vikan dilini tekrar kadının içine gömdü ve kadının kalçalarının başının etrafında sıkılaşmasına neden oldu.

Ve vücudunun derinliklerinde bir orgazm daha hissettiğinde, bunun uzun, çok uzun bir gece olacağını biliyordu.

OceanofPDF.com

ON BEŞ

Vikan sonunda onu dinlenmeye bıraktığında, dört orgazm olmuştu.

O zaman bile, onunla işi bitmemişti.

Vikan sonunda *gece* için dinlenmesine izin verdiğinde, saymayı unutmuştu. ona kaç orgazm yaşattığını bilmiyordu. Bildiği tek şey vücudunun uğuldadığı, teninin o kadar hassas olduğuydu ki Vikan ona her dokunduğunda nefesi kesiliyor ve avucunun içine doğru kıvrılıyordu. Ayak parmakları, parmakları, vücudunun her uzvu, saçının her *teli* gibi amcığı da karıncalanıyordu.

Farklı hissediyordu. Değişmiş.

Ve eğer Luxirianlar kadınlarına böyle davranıyorsa, Kate, Beks ve Cecelia'nın kendi kadınlarıyla kalmayı seçmelerine şaşmamalı.

Ayrıca Vikan'ın boşalmadığını da biliyordu. Üçüncüsünden sonra, ara vermesi için ona yalvarmış, iyiliğine karşılık vermek istediğini söylemişti, özellikle de o kadar tahrik olduğundan beri kalçaları gıcırdadığı ve lanet *olası zemini* becerdiği için.

Ama onu reddetti.

Ona dokunursa, o gece 'çiftleşmeyeceklerine' dair verdiği sözü bozacağını söylemişti. Ona sikini *istediğini*, artık umursamadığını söylediğinde, ona en tatlı öpücüğü vermişti.

onu kollarında eritti ve o gece çiftleşmeyeceklerini usulca tekrarladı.

Sinir bozucuydu ama adam onun dikkatini çabucak dağıtmıştı. Ve sonunda onu serbest bıraktığında, sonunda bitkin yalvarışlarına boyun eğdikten sonra, Taylor mağaranın zeminine çöküp Luxirian'ına sarılmaktan başka bir şey yapamadı, onu kollarına alıp göğsüne sıkıca bastırduğunda.

Sonra hemen bayıldı ama bir rüyanın içine düştü.

* * *

"Doyumsuzsun," diye mırıldandı Taylor, adam boğazında bir çizgi yaladığında nefesi kesildi. "Vikan."

"Beni suçlayabilir misin, kadın?" diye homurdandı, kalçalarını kavradı, onu kendisine doğru bastırdı, böylece zonklayan horozunun sertleşmiş uzunluğunu hissetti.

Ama geri çekildi, yüzünün yanlarını kavradı, böylece ona yakından bakabildi. Çünkü garip bir şekilde rüya gördüğünü biliyordu ama bu diğer tüm rüyalarından farklıydı.

"Bu gerçek mi?" diye fısıldadı, bakışları adamın gri gözleriyle birleşip onları tutuyordu.

"Her zaman gerçektir, kadın," diye yanıtladı.

Lopixa'daki yatak odasındaydılar, biliyordu. Çünkü orayı görmüştü. daha önce hiç görmemişti. Oda genişti ve geceydi, tek aydınlatma kaynağı pencerelerden geliyordu, gümüş rengi ay ışığı süzülerek içeri giriyordu.

Yatağı gördü, bir düzine kürkten oluşan bir platform, parlak renkli minderler kenarları kaplıyordu. Tam dibinde duruyorlardı, odadaki tek ses sessiz bir uğultuydu. Bunun karakolun kayalıklarının hemen ötesinde uzanan Lopitax denizi olduğunu biliyordu.

Taylor alt dudaklarını ısırды, adamın sözleri zihninde yankılanıyordu. Adam haklıydı. Çünkü artık rol yapmıyorlarmış gibi hissediyordu.

"Yani şu anda rüyanda mı yürüyorsun?" diye sordu sonunda.

"Tev," diye yanıtladı. "Öyleyim. Ulaşana kadar sadece birkaç açıklığımız var. Lopixa, eğer öyleyse. Birlikte geçirdiğimiz zamandan faydalanmak istiyorum."

Taylor onun sözleriyle yumuşadı ve pençe uçlu parmaklarını çıplak kolunda gezdirdiğinde nefesi kesildi. Teni hâlâ hassastı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye mırıldandı kulağının kabuğuna doğru, kokusunu içine çekerek, boynuzlarının yanlarını şakağında gezdirmeden önce.

Taylor kızardı, boynuzları şimdi farklı bir ışık altında görüyordu.

"İnanılmaz," diye cevap verdi usulca. Taylor hayatı boyunca hiç utangaç olmamıştı. Yaşıtları ve arkadaşları onu her zaman çekingen olarak tanımlamışlardı, ama eğer durumun bunu gerektirdiğini düşünürse fikrini söylemekten çekinmezdi.

Ama sonra?

Vikan onu mümkün olan en iyi şekilde utandırıyor. Dudakları karşılık olarak kıvrılırken karnında binlerce kelebeğin uçtuğunu hissetti.

Onun gülümsemesini seviyordu. Daha birkaç gün önce böyle bir şey görebileceğini, onun böyle bir yeteneğe sahip olabileceğini asla düşünemezdi.

Gülümsemesinin biraz paslı ve az kullanılmış olduğunu söyleyebilse de, bunu görmesine izin vermesi her şeyi daha da güzelleştirdi.

"Belki de daha önce birlikte olduğun tüm kadınları bu kadar kıskanmamalıyım," diye yorumladı, dudaklarından alaycı bir gülümseme geçti. "Çünkü

Belli ki onlardan çok şey öğrenmişsiniz."

Vikan başını sallayarak bir nefes verdi. "Kadın," diye uyardı. "Keşke bu iyiliğe karşılık vermeme izin verseydin," diye mırıldandı. daha yakın.

"Seni bir mağara zemininde bir canavar gibi çiftleştirmek istemiyorum," diye homurdandı, elleri kadının sırtının alt kısmına yerleşti.

Taylor'ın gözleri dikkatle odasındaki yatağa kaydı. "Yani Lopixa'ya varana kadar beklemek zorunda mıyım? Buraya gelene kadar mı?"

"Tev," diye yanıtladı. "Sadece sana en yumuşak kürkleri verdiğimde, sıcak, iyi hazırlanmış yemek ve rahatça dinlenip iyileşmenize izin verdi. Hak ettiğiniz tüm lüksler."

Taylor onun için bunları sağlamak istemesinden biraz fazla hoşlanmıştı. Bağımsızlığıyla her zaman gurur duymuştu ama bu sefer kendini bu işten sıyırmıştı. Vikan sadece onu mutlu etmek istiyordu ve o da buna izin verecekti. Sadece birlikte geçirdikleri kısa süre için bile olsa.

Bu düşünce ayıltıcıydı ve çok fazla soru sormadan önce kaşlarının çatıldığını, kalbinin göğsüne gömüldüğünü ondan saklamaya çalıştı.

Dikkatini dağıtmak için yatağa baktı ve "Artık buradayız. Bu kürkler yumuşak görünüyor."

Vikan hırlayarak onu mümkünse kendisine daha da yaklaştırdı. "Lopixa'ya ulaşana kadar, amını dilleyerek ve inlemelerini duyarak kendimi doyuracağım, tev?"

Taylor umutsuzca bir nefes çekti. Ne zaman onunla biraz edepsizce konuşsa, yardım edemiyordu ama karşılık veriyordu. Ve bu karşılık giderek Uykuya dalmadan hemen önce ona yaşattığı orgazm maratonuna rağmen kalçalarının arası sırılsıklamdı.

Ama kahretsin, erkek onu hiç olmadığı kadar tahrik etmişti. "Gel," diye mırıldandı, "sana sarılmak istiyorum."

Onu yatağa götürdü, minderlerin arasına yasladı ve sırtı önüne gelecek şekilde kalçalarının arasına çekti. Sonra başını hafifçe eğdi ve başını döndüren derin bir öpücük verdi.

"Sen..." diye fısıldadı, uzaklaştıklarında gözleri odaklanmamıştı. "Neden bu kadar harikasin?"

Kolları sıkılaştı ve boynunun arkasına bir öpücük kondurarak kadifemsi dudaklarını oradaki hassas derinin üzerinde gezdirdi.

Taylor gülümseyerek içini çekti ve ona daha sıkı sarıldı. "Bizi bunun için mi buraya getirdin? Yatağında sarılıp öpüşelim diye mi?" diye alay etti. "Tipik bir erkek."

"Burası bizim uyku platformumuz, luxiva," diye düzeltti. "Ama tev, ben yaptım." Kadın şaşkın bir kahkaha attı.

"Ve böylece manzarayı görebildik," diye mırıldandı.

Taylor tam önlerindeki duvara dayalı uzun pencereden dışarı baktı.

"Evimiz," diye başladı, "Lopixa'nın en yüksek noktasında. Buradan her şeyi görebiliyoruz."

Evimiz.

Taylor dudaklarını ısırdı, bu biraz fazla hoşuna gitmişti.

Önlerinde, karanlık okyanusun millerce ve millerce uzanan geniş alanını görebiliyordu. Sanki bir deniz gibi görünüyordu.

Ayın ışığından cıva, kalın bir gümüş.

Hayatının geri kalanında bu manzaraya uyandığını hayal edebiliyordu.

"Burada olduğumuzu gördün mü?" diye sordu, nefesi kulağının üzerinde geziniyordu.

Taylor nefesini tuttu ama sonunda itiraf etti: "Evet, pek çok." "Bana bir tanesinden bahset," diye rica etti.

"Çoğu," diye başladı, boynunda bir kızarıklık hissederek, "seks yaparken çekilmiş."

Mırıldandı, elleri önünden aşağı kayarken özgürce hareket etti, kalçalarının arasına girmeden önce göğüslerini sıyırdı. Nefes nefese kaldı, adamın sıcaklığını ve baskısını orada hissetti.

Ama hiçbir şey yapmadı. Sadece elini orada tuttu, onu hissetti. Sahiplenici, seksi ve çok ateşli hissettiriyordu.

"Söyle bana," diye emretti.

Titrek bir nefes verdi, kalçalarının adamın elinde gıcırdamasını engellemeye çalışıyordu. Ama zordu, çok zordu.

"Umm," diye mırıldandı. "Bir imgelemde bizi burada, yatağın üzerinde gördüm. Beni... ellerimin ve dizlerimin üzerinde, yatağın kenarına doğru eğmiştin."

Adamın boğazından sert bir hırıltı yükseldi ve eli kadının amcığının üzerinde hafifçe sıkıştı. "Devam et, dişi."

"Sanırım... Sanırım bir yerlere gitmiştin," dedi, hatırlamaya çalışırken kaşlarını çatı, şehvetin sisini üzerinden atmaya çalışarak zihin. "Bir süreliğine gitmiştin, belki Altın Şehir'e, ama kısa bir yolculuk olduğu için geride kalmıştım. Ve o gece eve geldiğinde, açlıktan ölüyordun. Daha eve varmadan iki kez seks yaptık. yatağa."

Vikan bir nefes verdi, siki kadının sırtında titreşiyordu.

Parmakları hafifçe cinsel organının dikişleri arasında gezindiğinde Taylor'ın nefesi kesildi. "Sert davrandın," diye fısıldadı. "Ama hoşuma gitti. Buna ihtiyacım vardı. Sana ihtiyacım vardı. Ve beni boşalttığında, ellerimi bu kürklerin içine soktuğumu hatırlıyorum, sadece... sadece seni hissetmekten başka bir şey yapamıyordum."

"Vrax," diye küfretti usulca, uyluklarının arasında hafifçe oynarken bile, sadece bir dokunuş fısıltısı, neredeyse onu orgazm etmeye yetecek bir baskı değil.

Ama iyi hissettirdi. Sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmışlar gibi samimi hissettirdi.

"O zaman kan bağıını hissettin mi?" diye homurdandı.

"Aramızdaki?" Nedense bu soru Taylor'ı savunmasız hissettirmişti.

"Sanırım öyle," diye yanıtladı. "Ne olduğunu anladığımdan bile emin değilim."

Vikan'ın parmakları durakladı ve Vikan onun boynuna tekrar bir öpücük kondurduğunu hissetti. "Bilmek mi istiyorsun?"

"Cecelia gittiği yerden döndüğünde bununla ilgili bir şeyler söylemişti," dedi Taylor. "Ve o gece, sen benim için gelmeden hemen önce rüyamda gördüğümünden eminim."

"Nasıl bir histi?" diye sordu ona.

Onun soracağından korkuyordu. Ama bu kadar uzun süre korku onu durdurmamıştı, bu yüzden kendini "Sanki birdik" derken buldu.

"Tev."

"Ben... Ben seni, düşüncelerini, duygularını hissedebiliyordum. Benim için hissettiğin her şeyi hissettim ve sana da aynı şekilde yayın yaptığımı biliyordum. Bu

eşit derecede korkutucu ve yine de doğal hissettirdi. Normal." Omzunun üzerinden ona bakmak için döndü ve dudaklarını yaladı. "I..."

Kelimeleri söyleyip söyleyemeyeceğini bilemediği için sustu.

"Söyle bana," diye mırıldandı, boştaki eli kaşlarının arasında bir çizginin olduğu boşluğu okşamak için geldi. Sonra elini dudaklarına götürdü.

"Seni sevdim" derken dudakları parmaklarını okşadı.

Vikan'ın gözbebekleri büyüdü ve o kadar siyahlaştı ki yansımasını görebildi.

"Ve seni sevdiğime eminim, Luxiva." derken sesi sertti.

Taylor boğazındaki yumruyu yutarak teması kesti ve adamın kollarında dönerek pencereden karanlık denize baktı. Kalbi göğsünde çarpıyordu ve kalp atışlarını tekrar kontrol altına almaya çalışarak düzenli bir nefes aldı.

Bir an için sessizdi. Sonra nefesi kesildi, rüyanın değişip dönüştüğünü hissetti. Vikan onları yataklarından çekti, dev taş heykellerden oluşan bir çemberin önünde durana kadar Lopixa'dan tamamen çıkardı.

Kara her yöne doğru kilometrelerce uzanıyordu, deniz görünürde yoktu. Ve Taylor artık batı topraklarında olmadıklarını, onlara yakın bile olmadıklarını biliyordu.

Karanlıktı, Luxirian dolunayı hala tepemizde asılı duruyor ve etrafı aydınlatıyordu. İkisinin de üzerinde gökdelenler gibi yükselen heykellerin yüzlerine baktı. Mükemmel bir daire şeklinde dizilmişlerdi ve Taylor altı tane saydı. Üçü erkek, üçü kadın olan bu heykellerin zaman içinde yıpranmış ve yumuşamış yüz ifadeleri sakın ve dingindi.

"Kaderler," diye mırıldandı Vikan ona doğru, onu bedenine yaklaştırarak. "Ravrax'tor ovalarındayız. Burası çiftleşme töreni olan ravraxia'nın gerçekleştiği yerdir."

Taylor ondan heykellere bakarak, "Ben... ben anlamıyorum," diye itiraf etti.

"Burası kan bağının başladığı yer, luxiva," dedi. "Kader eşleri ravraxia'yı gerçekleştirirken buraya ya da başka bir kutsal yere gelir ve Kader'in kutsamasını isterler."

"Tamam," dedi Taylor yumuşak bir sesle, heykellere bakarak. "Peki onların onayını alıp almadığını nasıl anlıyorsun?"

Vikan mırıldanarak Taylor'ın kızarmasına neden oldu. "Bileceksin, dişi. Görme tamamlandığında, çiftleşme çağrısının eşleşmeyi tükettiği söylenir, ancak yoğunlaştırılır. Onlardan bir armağan," dedi ona ve başını Kaderlere doğru salladı.

"Yoğunlaştırılmış," diye fısıldadı, o gecenin başlarında, kendisini korkutacak kadar güçlü bir ihtiyaç ve arzuyla aşırı uyarıldığı zamanı düşündü. Bu 'çiftleşme çağrısının' bundan daha yoğun olduğunu hayal bile edemiyordu.

"Tev. Kaderli çift, çiftleşme çağrısı geçene kadar burada, ovada kalır, genellikle birkaç dönem" dedi.

"Günlerce mi sürüyor?" diye soluk soluğa kaldı, iri gözlerle ona baktı.
"Şaka yapıyorsun herhalde."

"Nix, ben değilim," diye mırıldandı. "Ravraxia'nın ilk gecesinde kan bağı gerçekleştirilir. Bu, kaderli çiftin, gecenin ilk çiftleşmesi sırasında, bir içki içerek kendilerini sonsuza dek birbirlerine bağladıkları zamandır. aynı anda, bir başkasının kanıyla."

"Yalan söylemeyeceğim, kulağa biraz... iğrenç geliyor."

Vikan gülümsedi, hınzır gülümsemesi kızın kalbini hoplatmaya yetmişti. "Şu anda, hiçbir şeyin onunla kıyaslanamayacağını duydum, dişi."

"Peki kan içtikten sonra ne olacak?" derken sesi soluğu kesilmişti.

"Fellixix oluşur. Bağ. İmgelemlerinde hissettiğin şey buydu, Taylor. O bağlantı."

Taylor kısa bir an için gözlerini kapattı ve nasıl hissettiğini hatırladı. O sevgi, o mutluluk, o sıcaklık. Hayatında hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı, onunla birlikte olduğu, onu sadece paylaştıkları o bağ aracılığıyla hissettiği zamanki kadar.

Her şey karmaşıklaşmaya başlamıştı. Çok, çok karmaşık.

Gözlerini açtığı anda öne doğru bir adım atarak adamın kollarının çemberinden çıktı. Adam ona dokunurken düşünmek zordu.

Kaderlere daha yakından bakmak istedi ama Vikan onu çemberin içine adım atmadan hemen yakaladı.

"Nix," diye mırıldandı kulağına. "Görme'nin başlamasını istemiyorsan, sınırın ötesine geçemezsin."

Taylor'ın gözleri onunkileri buldu. "Ama bu sadece bir rüya."

Başını iki yana salladı. "Burada bir önemi yok. Kaderler bunun gerçek olduğunu biliyor. Rüyada yürüdüğümüzü biliyorlar. Çağırırsak gelecekler." "Tüm bunlar ne anlama geliyor?" diye sordu usulca. "Neden bana

Bu mu?"

"Kan bağının en gerçek haliyle ne olduğunu bilmek istiyordun," diye yanıtladı. "Ben de sana bunu göstermek istedim çünkü imgelemlerin sana geleceğinin yolunu gösteriyor. Eğer seçersen, bu da o geleceğin bir parçası olacak."

Eğer beni seçersen, söylenmeyen şey buydu. Ama Taylor bunu yüksek sesle ve net bir şekilde duydu.

"Vikan," diye fısıldadı, yüzünü ona dönebilmek için kollarında döndü. "Burada kalamayacağımı biliyorsun. Yakında gitmem gerektiğini biliyorsun."

Sessizliğe gömüldü. Ve Taylor'ın kalbi o kadar ağırlaştı ki, korkunç, korkunç bir hata yapıp yapmadığını merak etti.

Ama hangi hatayı düşünüyordu? Vikan'ı bu şekilde yönlendirmenin, birlikte bir gelecekleri varmış gibi davranmanın bir hata olduğunu mu düşünüyordu?

Yoksa hatası ayrılabilceğini düşünmesi miydi? Zamanı geldiğinde ondan vazgeçebileceğini düşünmek miydi hatası?

"Yolculuğumuz henüz bitmedi, lüksiva," dedi sonunda, onu bir kez daha kendine çekerek.

Adam onu öpebilmek için başını eğdiğinde Taylor'ın gözleri kayarak kapandı ve gözyaşları boğazının arkasındaki tatlılığı yaktı. Taylor'ın elini tuttu.

boynunu daha sıkı tutarak onu kendine doğru çekti.

"Hâlâ vaktimiz var," diye fısıldadı onun dudaklarına.

OceanofPDF.com

ON ALTI

"VIKAN, BEKLE," diye soluk soluğa bağırdı dişisi, ertesi sabah erkenden. Güneş yeni doğmuştu ve Vikan onları ortak rüyalarından yavaşça uyandırmıştı.

Açıklığa doğru yolculuklarına başlamadan önce eşini birkaç kez daha orgazma ulaştırmaya hazırды ama kadın onu daha fazla uzaklaşmadan durdurmuştu.

"Tev?" diye mırıldandı. "Ne oldu?"

Taylor bir nefes verdi, yanakları kızarmıştı. "Sanırım daha fazla bir şey yapmadan önce konuşmamız gerekiyor."

Kaşları çatıldı ama yavaşça diz çökerek kadının kalçalarının arasına girdi ve vücudunda yukarı doğru kaymaya başladı. Işık mağaranın içinden süzölmeye başlamıştı ve gelgitin içeri girmeye başladığını görebiliyordu. Yakında ayrılmaları gerekecekti.

Derin bir nefes aldı ve şöyle dedi: "Bu konuda daha açık olacağımızı söyledüğimizi biliyorum. Ama bu sadece..." Gözleri onunkilerle birleşti. "Aramızdaki her neyse, düşündüğümde daha ciddi bir hal aldığını hissediyorum. Sadece *rol* yapıyormuşuz gibi gelmiyor. Artık öyle hissetmiyorum. Dün geceden sonra değil. Ve seni yönlendirmek istemiyorum, Vikan. Düşünmeni istemiyorum. Bir andan diğerine aklımdan neler geçtiğini bilmezken, sırf yakınlaşıyoruz diye kalacağımı sanma, tamam mı?"

Vikan bir elini saçlarında gezdirdi. "Altın Şehir'e ulaştığımızda Dünya'ya gideceğine ikna oldun mu? Şu anda bana tereddüt etmeden gideceğini söyleyebilir misin?"

Taylor başını salladı. "Ben... demek istediğim bu! Bilmiyorum. Size bu cevabı veremem çünkü ben olsam ne yapardım bilmiyorum."

"O zaman amını yalamak varken neden konuğuyoruz?" diye mırıldandı, elleri ağığı doğru kayıyordu.

"Vikan! Bu iş ciddi."

Keskin bir nefes üfledi. "*Luxiva*."

"Evet?"

"Bilmem gereken tek şey, fırsatınız olsa Dünya'ya gideceğinizden emin olmadığınız" dedi.

"Evet, ama-"

"Şu anda başka hiçbir şeyin önemi yok," diye devam etti, eğilip dudaklarını öperek. "Ama seni uyarıyorum, ödülüm seni burada benimle tutmak olacaksa adil oynamayacağım. Kirli savaşıacağım."

"Vikan," diye fısıldadı, güzel yeşil gözleriyle ona bakarak Aydınlık ama kırılğan. Dudağını ısırdı ve sonra şöyle dedi: "Daha birkaç gün önce Nitav'ı hâlâ unutmadığınızı ima etmiştin. Burada seninle kalmayı seçmiş olsam bile... Onunla rekabet edemem. On yılı aşkın bir süredir onun yasını tutuyorsun. Kim bununla yarışabilir ki?"

Kaşlarını çattı. "Taylor."

"Hâlâ çözmemiz gereken bir sürü şey var," diye devam etti o bir şey söyleyemeden. "Dün gece olanlar yüzünden bunları öylece unutamam."

"Senden bunu istemiyorum," diye homurdandı. "Dişi, Nitav hiçbir zaman benim kader eşim olmadı."

"Evet, ama siz ikiniz birbirinizi *seçtiniz*. Bazı açılardan, bu daha da güçlü. Ve itiraf etmeliyim ki bu beni korkutuyor. Beni *sen* seçmedin. İçgüdüleriniz seçti. Nasıl karşılaştırabilirim ki?"

Vikan alnını onunkine dokundurdu, göğsü ağrıyordu. "Taylor," dedi usulca. "Lütfen sana söyleyeceklerimi dinle."

"Vikan..."

"*Nix*. Dinle," diye homurdandı. "İkinizi asla karşılaştırmadım ve karşılaştırmayacağım. Bunu kesinlikle biliyorum. *Tev*, Nitav ve benim birbirimizi seçtiğimiz doğru. Ama bunun çok uzun zaman önce, hatta başka bir çağda olduğunu söylemekte de haklısın. Şimdiki ben değildim. Tekrar o erkek olmam mümkün değil."

Gözlerinin içine bakabilmek için geri çekilmeden önce uzun bir iç çekti, böylece onun gözlerindeki gerçeği görebilecekti.

"Onu tanıdığımı pişman değilim. Onu sevdiğim için pişman değilim," diye mırıldandı. "Ancak ölümünün beni bu kadar uzun süre ve bu kadar etkilemesine izin verdiğim için pişmanım. Bunu şimdi görebiliyorum. Bunu görmemi *sen* sağladın. On rotasyon boyunca karanlıkta yaşadım. Ve sonra sen geldiğinde, seni gördüğümde, aniden her şey değişti. İlk başta, senin de hissettiğin gibi, buna içerledim."

Başlangıç. Buna karşı koydum ya da en azından denedim. Seni istedim, seni arzuladım ama bu şansı kendime veremezdim."

"Gideceğimi öğrenene kadar," diye usulca bitirdi sözlerini. "Bu yüzden o gece beni aldın, birdenbire."

"Tev," dedi başını eğerek. "Vaxa'an bana kalan dişileri eve göndereceğini söylediğinde paniğe kapıldım. Seninle bu şansı değerlendirmesem sonsuza dek pişman olacağımı biliyordum. Aklımı o kadar kaçırmıştın, o kadar karıştırmıştın ki, yeterince dişimiz olup olmadığını bile kontrol etmemiştim. yakıt."

Vikan, Taylor'ın dudaklarını hafifçe büktüğünü görünce sevindi. Daha önce çok kasvetli, çok ciddiye. Onun gülümsemesini görmek istiyordu.

"Eğer endişelendiğin kişi Nitav ise," diye mırıldandı, "endişelenme. O öldü. Bu dünyadan gitti."

Yutkundu ve bu bilginin göğsünün derinliklerine yerleştiğini hissetti. Kabullenme, biliyordu, bunca zaman

sonra. "Artık beni elinde tutan sensin." Taylor'ın nefesi kesildi.

"Vikan," diye fısıldadı. "I..."

"Eğer hala benimle kalma şansın olduğunu söylüyorsan, bu çok küçük bir şans olsa bile, bunu kabul edeceğim. Seninle alabileceğim her şeyi alırım. Tev?"

Ona kelimelerle cevap vermedi. Onun yerine yüzünü kavradı ve onu öpebilmek için aşağı indirdi. Adam ona karşı homurdandı ve öpüşmelerinin vahşiliğine kapıldı, artık bağımlısı olduğunu biliyordu.

Artık savaşçı kardeşlerinin insan eşlerini neden her zaman öptüğünü biliyordu, sanki öpmemek için çareleri yokmuş gibi.

Sonunda ayrıldıklarında Taylor nefes nefese kalmış, gözleri buğulanmıştı.

"Şimdi," diye homurdandı, vücudunu onun üzerinde kaydırarak. "Bu konuşma bitti mi? Çünkü kadını için sabırsızlanıyorum."

Ve daha fazla konuşmadılar. O sabah, ikiz güneşler doğarken mağaralarını dolduran tek ses, dışisinin inlemeleri ve nefes nefese soluk alışlarıydı.

Ve Vikan eşini memnun ederken, daha önce hiç hissetmediği bir kararlılığın bedenini doldurduğunu hissetti. İlk kez umut hissetti. ulaşılabilir bir olasılıktır.

Taylor'a doğruyu söylüyordu. Onunla kalması, geleceklerini birlikte geçirmeleri için bir şans bile varsa, o zaman

bunun gerçekleşmesi için elinden gelen *her şeyi* yapacağını söyledi.
Vikan onu elinde tutmak için her şeyi yapardı.

* * *

Bir hafta önce biri Taylor'a Vikan'la birlikte terli, kirli ve gülümseyerek vahşi doğada yürüyüş yaparken hayatının en güzel anlarını yaşayacağını söyleseydi buna inanmazdı.

İşeyene kadar kahkahalarla gülerdi.

Ama işte oradaydı... sırlıslıkla aşık olduğu ya da olmadığı uzaylı sevgilisiyle hayatının en güzel anlarını yaşıyordu.

Çünkü gerçek Vikan mı? Rüyalarındaki Vikan'a çok benziyordu. Ya da daha doğrusu, hayallerindeki. Sadece bunu fark etmesi biraz zaman almıştı. Ama ona açılmaya başladığında bağlantıyı kurmak kolay olmuştu.

Hava kararmak üzereydi ve Vikan bir kez daha sığınacak bir yer aramaya başlamıştı. Ona batı topraklarında günlerin daha kısa olduğunu söylemişti. Geceler ise daha uzundu. Ama Taylor buna aldırımıyordu. Doğrusu, geceleri severdi. Özellikle de uzun saatleri seksi, hınzır ve yetenekli bir dile sahip bir erkekle geçirdiğinde.

Özlemle, günün nereye gittiğini merak etti. Deniz kenarındaki mağaralarından ayrılalı o kadar da uzun zaman olmamış gibi görünüyordu. Ama sonra fark etti ki Vikan'la birlikte olmak, onun bir savaşçı olarak geçirdiği zamanları anlatmasını dinlemek, ziyaret ettiği ya da savaştığı farklı gezegenleri anlatmasını dinlemek ya da ona Dünya'daki hayatıyla ilgili sorular sormak, farklı ülkeleri, dilleri ve kültürleri açıklamaya çalışırken onu dinlemek... zamanın uçup gitmesini sağlıyordu. Çok eğlenmişti. Son derece. Düşündüğünden çok daha fazla gülmüştü.

Vikan'ın her saat başı mırıldanarak onu en yakındaki kayaya ya da ağaca doğru itmesi ve dilini bacaklarının arasına gömmesinden bahsetmiyorum bile. Görünüşe göre kadının seksi onun için sürekli ıslaktı ve Taylor son 24 saat içinde hiç onunla olduğu kadar boşalmamıştı.

Güneş ufukta gittikçe alçalırken, *Lopixa*'ya sadece bir gün daha yaklaştıklarını düşünmeden edemiyordu. Bu konuda karışık duygular içindeydi. Bir yandan, *Lopixa*'ya ulaşmak sıcak, yumuşak bir yatak anlamına geliyordu. Bu, sonunda seks yapabilecekleri anlamına geliyordu, Taylor'ın giderek daha fazla düşündüğü bir şeydi bu.

Diğer yandan bu, hayatının en büyük kararlarından birini vermeye bir gün daha yaklaştığı anlamına geliyordu. Ve buna hazır olup olmadığını bilmiyordu.

Altın Şehir'e dönmesi gerekmeden önce *Lopixa*'da ne kadar kalacaktı? Yakınlaştığı insan kadınlardan biri olan Bianca'yı düşündü. Bianca'nın evinde bir kocası ve küçük bir kızı vardı. Taylor'ın *Lopixa*'da geçirdiği her an, Bianca'nın ailesinden uzakta katlanmak zorunda kalacağı bir başka andı.

Diğer kadınların hiçbirinin geri dönmek için bu kadar acil bir ihtiyacı yoktu. Hepsi de yirmili yaşlarının ortalarında ya da sonlarındaydı ve zamanlarının çoğunu alan tam zamanlı işleri vardı. Hiçbirinin erkek arkadaşı bile yoktu ve Taylor'ın öğrendiğine göre, birçoğunun hayatlarında hâlâ yer alan çok az aile üyesi vardı.

Bunu düşündükçe Taylor geri dönmesinin neden bu kadar acil olduğunu merak etmeye başladı, özellikle de Vikan'ın artık hayatının bir parçası olduğu gerçeğini göz önünde bulundurunca.

Ve muhtemelen geleceğimin çok büyük bir parçası, diye düşünmeden edemedi.

Onunla geçirdiği her an, her şeyi daha da zorlaştırıyordu.

Onu geride bıraktığını hayal et. Peki ya ayrılırsa, ne olacaktı? Kader arkadaşlarının ayrılması hakkında soru sorduğunda ona belirsiz bir cevap vermişti. Onu Altın Şehir'den götürdüğü gece, Dünya'ya dönerse onu, aralarındaki bağı *her zaman* hissedeceğini söylemişti.

Ama Dünya'da olsaydı, ona geri dönmesinin hiçbir yolu olmazdı.

Bu düşünce göğsünün *fiziksel olarak* ağrımasına neden oldu. Vikan'ı bir daha göremeyeceği, dokunuşunu bir daha hissedemeyeceği, sesini duyamayacağı ya da ona *lüksiva* dediğinde karnındaki o yumuşak, sıcak heyecanı hissedemeyeceği düşüncesi bile canını *yakıyordu*. Onu *gerçekten* tanımaya başladığı kısa süre içinde mümkün olduğunu düşündüğünden daha fazla acı veriyordu.

Vikan onları bir kez daha denize doğru götürdü. Batı toprakları sayısız kayalığa oyulmuş mağaralarla doluydu ve o gece sığınacakları uygun bir mağarayı çabucak buldular.

Ateş yakmak için malzemeleri toplarken Vikan onun koluna dokunarak mırıldandı: "Çok sessizsin kadın. Bir sorun mu var? Seni üzecek bir şey mi yaptım?"

Taylor kaşlarını çattı, "Hayır, tabii ki değil. Bana karşı... gerçekten çok iyiysin."

"O zaman nedir?"

Şimdiye kadar birbirlerine karşı dürüst olmuşlardı, bu yüzden Taylor ona yalan söylemezdi. "Ben sadece bundan sonra ne olacağını düşünüyorum.

Lopixa'ya ulaştığımızda

Yani."

Boğazının arkasından bir ses çıkardı ve başını sallayarak onayladı.

Sonra da "Ne olacağını bilmiyorum, kadın" dedi.

"Birkaç gün seninle kalmak istersem bencillik etmiş olurum diye endişeleniyorum. Özellikle de diğer kadınlar Dünya'ya dönmek için bu kadar hevesliyen," diye itiraf etti. Ya da en azından Bianca öyleydi.

Vikan ateş yakıtı olarak kullandıkları kili kazarken durup ona baktı. Çömelmış bir pozisyondaydı, uyluk kasları pantolonunu zorluyordu. Gri gözleri açık renkti ama ifadesi ciddiydi.

Vikan ona, "Bu kararı vermek zorunda olmayabilirsin, *Lüksiva*," dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

Keskin bir nefes aldı. "Vaxa'an seni kaçırdığımı biliyor, o gece olmasa bile ertesi sabah kaçırdığım kesin. Senin de gönüllü olmadığını bildiğinden eminim."

Taylor kaşlarını çatı. "Tamam. Ama bunun ne önemi var ki?"

"Seni *Lopixa*'ya götüreceğimi biliyor. Biraz beklerdi.

Altın Şehir'den ayrılmadan bir süre önce, ama vardığımızda çoktan orada olması mümkün."

"Beni geri götürmek için mi?"

"*Tev*," dedi başını sallayarak. Ama ses tonundaki bir şey midesini bulandırdı.

"Peki ya sen?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Seni kaçırdığım için beni cezalandırması mümkün. Cezalandırmayabilir de. Aklından neler geçtiğini bilmek zor."

"Cezalandırılmış mı?" diye fısıldadı, gözleri kocaman açılmıştı.

"Ama... eminim o kadar ciddi bir şey değildir. Yani, ben senin eşinim, değil mi?"

Vikan onun önünde durmak için ayağa kalkmadan önce burun deliklerinden uzun bir nefes verdi. Omuzları okyanus manzarasını tamamen kapatıyordu, o kadar büyüktü ki. Yavaşça eğildi, böylece alınlarını birleştirebildi.

Hemen kalp atışları biraz sakinleşti ve onu yavaşça içine çekti.

"Öğreneceğiz," diye mırıldandı sonunda. "Vaxa'an benim savaşçım oldu kardeşi, yakın bir arkadaş, uzun bir süre için. Ben onun Büyükkelçisiyim, ama o

Sizi götürmemi ihanet olarak değerlendirdi çünkü insan dışilere dokunulmaması gerektiğini açıkça söyledi."

"Peki ya Cecelia? Peki ya Beks?" diye sordu, karnındaki öfke alevlenirken kaşlarını çatarak. Bu adil olmayan bir durumdu. "Hepimiz Luxirianlar tarafından Çukur'dan kurtarıldık ama yine de onların arkadaşlarını seçtiler. Onlarla birlikte kalmayı seçtiler ama Lihvan ve Rixavox bunun için cezalandırılıyor mu? Hayır. Peki siz neden cezalandırılıyorsunuz ki?"

"Çünkü Lihvan ve Rixavox, Vaxa'an'a ne yapacaklarını açıkça belirttiler. niyetleri vardı ve kesinlikle onları çalmadılar," dedi Vikan. "Vaxa'an'la senin hakkında konuştuğumda... ona seni takip etmeyeceğimi söyledim."

Kaşları çatıldı.

"Bana inanıp inanmadığını bilmiyorum ama yaptıklarımın dolaylı güveninin bir kısmını kaybettiğimi de biliyorum. Ve onu gördüğümde bunun için onunla yüzleşmeliyim."

"Ama bu yarın da olabilir," diye fısıldadı kaşlarını çatarak. "*Lopixa*'ya yakın olduğumuzu söylemiştin."

"*Tev.* Varıyoruz. Bir dahaki sefere varacağız."

"Yani," dedi sessizce, "bu birlikte geçireceğimiz son gece olabilir."

Bu düşünce onda ağlama isteği uyandırdı ve Taylor en son ne zaman ağladığını hatırlamıyordu.

ağlamıştı. Belki büyükannesi nihayet vefat ettiğinde, ama bu dört yıldan fazla bir süre önceydi. Ve o zamandan beri çirkin ayrılıklar, işini kurmaya çalışırken stresli ve uzun günler ve geceler ve iç burkan bir yalnızlık yaşadı.

Hayır, bekle.

Daha dün gece ağladığını fark etti. Vikan ona küçük kızla ilgili imgelemine anlattığında. O zaman gözyaşları yüzünden aşağı akmıştı ve belki de o anda bunun farkına bile varmamıştı.

Başkaları için çok önemli olmayabilirdi ama Taylor biri için ağladığında o kişinin kendisi için önemli olduğunu biliyordu. Hem *de çok* önemli. Ve bu ona çok şey anlatıyordu. Ona, hakkında çok fazla düşünmekten korktuğu şeyleri anlatıyordu.

"Eğer bu gece son gecemizse," diye fısıldadı ona, keskin nefesini yanağında hissederek, "en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum Vikan."

"*Luxiva-*"

"Yumuşak kürkler ya da sıcak yemekler ve dinlenmek umurumda değil," diye mırıldandı. "Bunlar benim için önemli değil. Ben sadece... Bu gece seni istiyorum. Çünkü bunu yapmazsam, ne olursa olsun hayatımın geri kalanında pişman olacağımı hissediyorum. Tamam mı?"

Vikan onu inceledi. Onun içindeki gerginliği hissedebiliyordu. İlk kez seks yaptıklarında, bunun başka bir yerde, güvende olacaklarını bildiği, ona istediği gibi bakabileceği bir yerde olmasını istediğini biliyordu.

Ve bu ona biraz daha aşık olmasını sağladı.

Ama Taylor ne istediğini bilen bir kadındı. Ve o gece? Vikan'ı istiyordu.

"Sanki seni bir şeyden mahrum bırakabilirmişim gibi, *lüksiva*," dedi sonunda.

OceanofPDF.com

YEDİ

O GECE, her şeyi bir önceki gece yaptıklarının aynısını yaptılar.

Ateş yaktılar, Vikan onlara denizde akşam yemeği yakalamaya gitti, yemeği pişirdiler, karınları doyana kadar yediler ve sonra günün yorgunluğunu atmak için kumsalda soyunarak yüzmeye gittiler.

Ve tıpkı önceki gece olduğu gibi, her şey bir öpücükle başladı.

Lopitax denizinin ortasında, pek de masum olmayan, tüyler ürpertici, beyin uyuşturan bir öpücük.

Ve Vikan ikisini de sudan çıkarıp mağaralarına geri getirdiğinde, bu öpücük Taylor'a kadar daha da kontrolden çıktı.

nefes nefese kalmıştı ve Vikan fırtına gibi hırlıyordu.

Kısa bir an için geri çekildiğinde, Taylor onun her hareketiyle birlikte ağır ağır sallanan, dikleşmiş ve karnına yaslanmış sikini gördü.

Nefesi kesildi ve bir an için sinirler uzuvlarının donmasına neden oldu. Kendini ilk kez seks yapan bir bakire gibi hissediyordu, heyecanlıydı ama ne bekleyeceğini tam olarak bilmiyordu.

Dahası, adamın içine girip giremeyeceğini bile şüpheyle karşılıyordu.

Ama hiçbir şey onu caydıramazdı. Tıpkı Vikan'ın daha önce söylediği gibi, korkunun onu geride tutmasını istemiyordu. Buna izin vermeyi reddetti.

Böylece, ateşleri mağarayı aydınlatıp duvarda ve vücutlarında gölgeler titreştirirken, Taylor uzanıp yumruğunu adamın sikinin etrafına sardı.

Hırıltısı sert ve gürültülüydü, mağaranın içinde yankılanıyordu, çünkü kız ona ilk kez dokunmuştu.

Taylor alt dudağını yaladı, yüz hatlarında küçük bir gülümseme belirdi. O kadar büyüktü ki eli bile tam olarak sarılamadı. Ve yumruğunu onun uzunluğundan aşağı kaydırıp sonra tekrar yukarı kaldırarak erkeğin sırtının eğilmesini sağladığında

Aletinin üstünü ve altını kaplayan sert çıkıntılar ve topuzlar avucunun içinden kayıyordu. Başında ön sperm parıldıyordu ve Taylor başparmağını Ucunu etrafa sürerek.

Kadın onu mağaranın zeminine geri itmeyi başardığında adamın nefes alış verışı göğsünden kopacakmış gibi kesik kesikti. Pozisyonlarını değiştirdiler, böylece kadın adamın yayılmış kalçalarının arasında diz çökmüştü, eli sikini.

Ona bakarken kalbi heyecanla çarpıyordu. O... nefes kesiciydi. Gri gözleri parlıyordu, boynuzları dikleşmişti, çenesinin güçlü çizgisi onun bir sonraki hamlesini beklerken sıkışmış ve gerilmişti.

Ve vücudu... vücudu bir ziyafet gibi önüne serilmişti. Yontulmuş göğsü, delinmiş, kışkırtıcı meme uçları, karnının uzun hatları ve kalçalarının gücü. Ve kalçalarının arasında yatan şey...

Taylor ona bakarken iniltisini güçlkle bastırdı. Hayatı boyunca başka hiçbir varlıktan bu kadar etkilenmemişti ve bir daha asla etkilenmeyeceğini de biliyordu.

"Sen harikasın Vikan," diye fısıldadı. "Seninle ilgili her şey." Onun sözleri karşısında gözleri karardı.

Sonra fısıldadı: "Ve ne olursa olsun, o gece beni alıp götürdüğün için çok mutluyum."

"*Luxiva*," diye tısladı.

Ama sonra daha fazla beklemedi. Yavaşça onun üzerine eğildi, saçları öne doğru düşerek kalçalarının üst kısmını gıdıkladı ve bakışlarını ayırmadan sikinin sığabildiği kadarını dudaklarının arasına aldı.

Taylor onun karşılık veren kükremesinin tüm mağarayı salladığına yemin etti. Dili altından, topuzlarının üzerinden kayarken sikinin ağzında titreşmesine neden oldu ve

İçinde *harika* hissedeceğini bildiği çıkıntılar. Onu daha fazla içine çekmeye çalışırken burun deliklerinden derin derin nefes aldı. Ama o çok, çok büyüktü. Hassas başını emmeye ve tabanından ucuna kadar uzun çizgiler yalamaya karar verdi, bu da onun inlemesine ve altında kıvranmasına neden oldu.

Taylor kadınsı gücün içini doldurduğunu hissetti. Elinin altında üç, dört yüz kiloluk, muhteşem, inanılmaz derecede güçlü bir uzaylı erkek vardı. Ve o istiyordu ki

Dün gece ve o sabah ve öğleden sonra verdikleri tüm küçük 'molalar' için ona hissettirdiği kadar iyi hissettirmek.

Taylor dudaklarını adamın kocaman sikinin etrafına sardı ve emdi, yaladı ve ona taptı. Ve mağara onun hırıltılarıyla doldu.

Hayatının geri kalanında duymak istediği mırıltılar ve erkeksi, sert iniltiler.

"Yeter, kadın," diye homurdandı sonunda. "*Lütfen.*"

Vikan'ın kesinlikle yalvaran bir erkek olmadığını biliyordu. Ve bu sadece birbirlerine olan bağlarının yoğunluğunu, o anın yoğunluğunu aydınlatmaya yaradı.

Taylor ondan uzaklaştığında açgözlü nefesler emdi, dudaklarına bulaşan pre-cum'u yaladı. Vikan bir küfür savurdu, gözleri tamamen kararmıştı.

Aleti sıcacıktı ve kızın avuçlarında zonkluyordu. Ve amcığı hiç olmadığı kadar ıslaktı, uyarılma kalçalarından aşağı damlıyordu.

Daha fazla beklemek istemedi, bu yüzden ona merhamet etti. Aletini bıraktığı an, adam harekete geçti ve evcilleşmemiş bir canavar gibi hırlamaya başladı. Bu sesi imgelemlerinden tanıyordu. Ne zaman bu kadar heyecanlansa, kontrolünü kaybetse, İçgüdüünün iradesine yenik düşüyordu.

Vikan onu belinden yakaladı, kolayca yerden kaldırdı ve altına yatırmak için ters çevirdi.

Onu tepeden tırnağa vücuduyla sardı ve kendisini bu şekilde kızdırdığı için cezalandırıcı bir öpücük verdi.

İçine doğru inledi, kalçaları utanmazca yuvarlandı, onun sikini bulmaya ve içine girmesi için onu ikna etmeye çalıştı.

Mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde aldığını biliyordu. Çünkü bir an sonra iki eliyle ayak bileklerini kavradı ve kalçalarını iyice açtı.

Kızın ne kadar ıslak olduğunu görünce tısladı. Sesi kendi sesi gibi bile çıkmıyordu, "Erkeğine ihtiyacın var. Amın erkeğin için *ağrıyor.*"

"Evet," diye yumuşakça inledi. "Vikan, lütfen. Daha fazla bekleyemem."

Boğazından sert bir hırıltı koptu ve sikinin başını girişine yerleştirmek için aşağı uzandı. Kadın kalçalarını aşağı doğru eğmeye çalıştığında, adam onu sıkıca tutarak hareket etmesini engelledi.

"Vikan!" diye inledi, onun kısıtlayıcı kavrayışından kurtulmaya çalışıyordu.

Ona doğru eğildi, sikinin başı bir santim içeri girdi, ama daha fazla değil, çok doğru ve iyi ve sinir bozucu. Kızın dudaklarını son derece pis ve hınzır bir öpücükle kavradı, dili kızın ağzının derinliklerinde gezindi.

"Söyle bana," diye hırladı ona karşı. "Bana benim olduğunu söyle, *luxiva.*"

Pek çok şey konuşulmamıştı, ama ona bakmak için geri çekildiğinde, dudakları öpücüğünden karıncalanıyordu, tüm vücudu yanıyordu.

"Ben seninim," diye boğuk bir sesle konuştu. "Vikan, ben seninim."

Ve bu sözcükler öpücüğe boğulmuş dudaklarından döküldüğü anda Vikan nihayet kalçalarını güçlü bir şekilde itti, siki kaygan, cennet gibi bir hareketle kadının içine girdi.

Aman Tanrım!

Taylor yıldızları gördü. Sırtı kamburlaştı, ağzı sessiz bir çığlıkla açıldı. Zevk ve biraz da acı vücuduna saldırarak, tadına doyamadığı baş döndürücü bir hisle birleşti.

Vikan çok kalındı. Onu öylesine germişti ki, hayatı boyunca hiç bu kadar dolu hissetmemişti. Her küçük hareket, ikisinin de aldığı her nefes, sikiinin daha önce hiç hissetmediği bir şekilde hassas duvarlarına sürtünmesine neden oldu. Her çıkıntı ve topuz onu sıktı, etrafında daha da fazla uyarılma biriktirdi.

Onun içine girdiği an... sanki bir vahiy gibiydi. *O kadar doğru*, o kadar inanılmaz derecede doğru hissettirmişti ki, sanki hayattaki tek amaçları bu şekilde birbirleriyle birlikte olmaktı. Birbirine bağlanmış, tek vücut olmuştu. Adam onun içinde o kadar derindi ki, kadın adamın nerede başladığını ve kendisinin nerede bittiğini bilmiyordu... ve Tam tersi.

Ve göğsünün derinliklerinde inlediğinde, kendini *onun* içine girmekten, ona ait olanı sahiplenmekten alıkoyamadığında?

Tanrım, muhteşemdi.

Bakışlarını hep onun üzerinde tuttu, çenesi öylesine sıkılmıştı ki paramparça olacağından korktu.

"*Taylor*," diye hırladı.

Adam kalçalarını daha da yukarı çektiğinde nefesi kesildi, elleri kışının yanaklarına kenetlendi. Açığı değiştirdi ve o lanet olası topuzlarla g noktasına vurmasına izin verdi.

Ve sonra ne olduğunu anlamadan boşaldı.

Hayatının en yoğun orgazmı onu bir anda vurdu, o kadar yakıcıydı ki, aşırı zevk ve Vikan'dan başka hiçbir şey kalmayana kadar beynindeki her düşünce, tüm endişeleri ve korkuları silindi.

* * *

Vikan kükredi, dışisinin horozunu bir mengene gibi nasıl sıkıştırdığını, iç duvarlarının onun etrafında titreştiğini ve zonkladığını hissetti.

Çiftleşmenin sisi içinde, kaba hırıltıların, uyarılma ve seks kokusunun ve onunla olabildiğince derinden çiftleşirken etinin onunkine çarpma sesinin ötesinde, Vikan tamamen onun tarafından *tüketildi*.

Kader arkadaşıyla seks yapmanın nasıl bir şey olduğuna dair hikâyeler duymuştu ama abartılara pek inanmamıştı.

Şimdi yaptı.

Ve doğrusu, eğer kan bağı bile yokken çiftleşme böyle oluyorsa, çiftleşmenin yoğunluğunu ve verdiği zevki *kavrayamıyordu* bile.

İçgüdü, kalçaları kızın kalçaları arasında sikişirken, sanki kız elinden alınacakmış gibi hızlı ve sert bir şekilde amcığını talep ederken aklının tam sınırındaydı.

Boğazından sahiplenici bir hırıltı yükseldi ve Vikan onun bedenini daha da derine batacık şekilde konumlandırdı.

Gecenin ilk orgazmını yaşayan kadın ona baktı.

Yanakları kızarmış, gözleri şehvet ve zevkten parlamış ve çıldırmıştı. Kolları iki yana açılmıştı, göğüsleri her hamlede sallanıyordu. Adam eğilip kızın sivri meme uçlarından birini emmekten kendini alamadı ve kız boğuk bir inilti çıkardı, adı yemyeşil, pembe dudaklarından döküldü.

Her zaman böyle olacaktı. Bu geceden sonra onu kendisiyle kalmaya, Luxiria'da birlikte bir hayat kurmaya ikna edebileceğini biliyordu. Bu onun gözlerindeydi, yüzündeki yumuşak şaşkınlık ifadesinde, sanki ne *olabileceklerini* ilk kez görüyormuş gibiydi.

Bu onun için çok fazlaydı.

Amcığının sikini bir kez daha sıkıttığını hissettiğinde, ilk orgazmı zirveye ulaşmaya başladığında ikinci orgazmı vücudunu parçaladı. Yarım ay döngüsünden fazla bir süredir gergin ve tahrik olmuştu.

Çukur'dan kurtarma görevleri sırasında onu ilk kez gördüğünden beri, onun yüzünden... Ve bir kez olsun rahatlamamıştı.

"Tohumumu istiyor musun, *luxiva*?" diye homurdandı, onu daha sert becerdi, orgazmının kalınlaşmış, ağrıyan shaftında yükseldiğini hissetti.

"Tohumumu amının derinliklerine dökmemi ister misin?"

"*Evet bebeğim*," diye inledi, dudakları aralandı, kalçalarını Vikan'ınkilerle uyumlu bir şekilde hareket ettirdi, Vikan onu becerirken o da Vikan'ı becerdi. "Lütfen, Vikan!"

Ona karşı koyamayan adam, mağaranın tavanına doğru boğuk bir feryat kopardı, sırtı kamburlaştı ve sonunda tohumunun sikinin ucundan patladığını hissetti. Opalesan sperminin ipleri ve ipleri onu ağzına kadar doldurdu ve içinde mümkün olduğunu düşündüğünden daha fazla tohum harcadı.

"*Aman Tanrım,*" diye nefes aldı, adamın ona duyduğu arzusun uzunluğunu ve derinliğini hissettikçe gözleri büyüyordu. "Seni hissediyorum."

Daha önce hiç tatmadığı bir zevk bedenini kasıp kavuruyor, içinde uyandığından beri ilk kez İçgüdüsünü tatmin ediyordu. Ve orgazmı hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyordu. Tam bittiğini düşündüğü anda, başka bir zevk dalgası pençelerini kadının kalçalarına geçirdi ve sisin içinden, *luxiva*'sının parmaklarının kollarına kenetlendiğini, onu çiftleştirmeye devam ederken kendisine tutunduğunu, sıkı sıcağına vurduğunu hissetti.

Zevkin son damlaları da bedeninden şiddetle çekildiğinde, Vikan akılsız bir tatminle öne doğru düşmemek için ellerini onun iki yanına koydu. Onun yumuşak dudaklarını öpebilmek için eğilerek inledi, onun tadına bakmaya *ihtiyacı vardı*.

Nefesi kesildi ve fısıldadı, "Hâlâ sertleşmişsin Vikan."

Boğazından tatmin olmuş, eğlenmiş bir mırıltı yükseldi. Eşine bakmak için uzaklaştığında, "Bu gece için işimin bittiğini mi düşündün dişi?" diye homurdandı.

Taylor'ın dudakları aralandı ve amcığı beklentiyle sıkılaştığında Vikan homurdandı.

"Bu geceyi bitirmeye yakın bile değiliz, *luxiva*," dedi ona.

* * *

Vikan'ın ona merhamet etmesi için *saatler geçmesi* gerekti.

Saatlerce çeşitli pozisyonlarda çiftleşti, saatlerce vücudunu titreten çoklu orgazmlar yaşadı, saatlerce içine boşaldı ve onu tohumuyla ağzına kadar doldurdu.

Hayatının en erotik, en yoğun gecesi idi. Daha önce hiç kimseye karşı Vikan'a olduğu kadar yakın ve savunmasız hissetmemişti.

Şimdi onun neden kürklü bir yatakta seks yapmak için beklemek istediğini anlayabiliyordu, çünkü mağaranın zemini yüzünden tüm vücudu ağrıyordu. Sabah olduğunda en iyi şekilde morarmış ve ağrıyor olacaktı ve bu konuda gülümseyeceğini garanti edebilirdi.

Vikan sonunda onu yanına oturttuğunda kalp atışları göğsünde çarpıyordu ama siki bir kez bile vücudundan çıkmamıştı. *Hâlâ* sertti

Ama küçük mağaralarında yankılanan mırıltılar, onun bu gece için fazlasıyla mutlu ve doygun olduğunu gösteriyordu.

Hayat deęiřtirici, diye dūřündü uykulu uykulu. Seks kelimenin tam anlamıyla hayatını deęiřtirmişti, o kadar iyiydi ki.

Eforlarından dolayı vücudunu ter kaplamıştı ama bu konuda bir şey yapmak için tek bir kasını bile oynatamayacağını biliyordu. Ayrıca, eşine karşı o kadar sıcak ve rahattı ki, o gece bir santim bile kıpırdamasına imkân yoktu.

"Dinlen, *lüksiva*," diye mırıldandı ona, gri gözleri daha önce hiç görmediği gibi parlıyordu. Onu öptü, dudaklarından çok uzun süre ayrılamadı. Taylor da ona uykulu bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Bu gece rüyanda yürüyüp beni bulmaya gelir misin?" diye sordu, sesi yumuşaktı, kelimeleri o kadar rahattı ki neredeyse geveliyordu.

Bir an için cevap vermedi. Sonunda yumuşak bir sesle, "Bu gece bir şeyler yapmalıyım, kadın. Şimdi dinlen. Sabah yakında gelecek."

Çok yorgundu, onun tuhaf cevabını düşünemeyecek kadar bitkin düşmüştü ve bir an sonra rüyalarına daldı.

SEKİZ

TAYLOR, eşinin kollarında sarsıldı ve uykunun bulanıklığından gözlerini kırptırarak uyandı. Tepesinde, gecenin ne kadar geç olduğunu ona gösteren parlak yıldızlar gördü. Sessizdi, duyduğu tek ses kayalıkların aşağısındaki kıyı şeridi boyunca çarpan hafif dalgalar ve Vikan'ın ağır Teraslarının taşında ayak sesleri.

İçini çekerek ona daha sıkı sarıldı. Adam onu hovercraft'larından Lopixa kayalıklarının tepesindeki evlerine gelin gibi taşıyordu.

Vikan'ın dudakları onun uyandığını görünce eğlenerek kıvrıldı ve kadın inleyerek, "Her şeyi kaçırdım mı?" diye mırıldandı.

"Ziyafet boyunca uyanık kaldın, dişi. Yemek biter bitmez dinlenmek için kucağıma atladın."

"Dansı özledim," diye tahmin etti iç çekerek.

Luxiria'nın ayının dolunay olduğu ay kutlamaları onun en sevdiği zamanlardı. dört gözle beklediği bir etkinlikti. Tüm Luxiria aynı gece kutlama yapıyordu ve o da hazırlıklara yardım etmişti o özel toplantı için. Vikan'ın eşi olarak, onun görevi Lopixa, ama bu onun da hoşuna giden bir şeydi.

İyi yemek, kahkaha, topluluk ve dans dolu bir geceydi.

Ve çok yorgun olduğu için bunu kaçırmıştı.

"Seni uyandıramadım bile," diye mırıldandı, evlerinin kapısını iterek açtı ve arkalarından ağır ağır düşmesine izin verdi. "Endişelendim ama Pillenva bana bunun normal olduğunu söyledi."

Taylor yine içini çekti ama sonra şaka yaptı: "Lütfen bana kutlamanın ortasında olay çıkarıp şifacıyı çağırmadığını söyle."

"Davulculara müziği durdurmalarını söyledim ve Pillenva kalabalığın arasından bizi bulana kadar dansçıların durması için kükredim," dedi ona.

Taylor onun böyle bir şey yapmadığını ve sadece şaka yaptığını bilerek güldü. "Bunu senden beklemezdim, bebeğim."

"Sıcak bir duş mu istersin yoksa biraz daha uyumak mı?" diye sordu, gözleri kızın yüz hatlarını incelerken. Bir şey söylememiş olsa bile Taylor onun yüz hatlarındaki endişeyi hâlâ görebiliyor, aralarındaki kan bağı sayesinde onun endişesini ve kaygısını hissedebiliyordu. Bir dokunuş gibi ona uzandı ve o da bunu karşılayarak güven dalgalarını geri gönderdi.

"Şey," diye mırıldandı gülümseyerek, "zaten kestirdiğime göre, sanırım banyo kulağa mükemmel geliyor."

Vikan mırıldanarak ona o gece tuvalette ıslanmaktan daha fazlasını yapacaklarını söyledi. Dürüst olmak gerekirse, Taylor o ısıtılmış havuzda seks yapmadıkları bir zamanı hatırlayamıyordu.

Labirent gibi evlerinin içinden geçerek şu adrese geldi Tuvaletleri, evdeki en sevdiği yerlerden biriydi. Tüm Luxirian konutlarında olduğu gibi, onların tuvaletinde de daha çok küçük bir havuz büyüklüğünde, içine gömülmüş büyük bir 'küvet' vardı. Vikan ona Altın Şehir'de, kendi deyimiyle kirvax'ın dağın altından doğal olarak ısıtıldığını, tıpkı suyu sürekli süzen bir kaplıca gibi olduğunu söylemişti. Ancak Lopixa'da, suyu denizden çeken karmaşık bir ısıtma ve filtreleme sistemiyle kirvax'ı taklit etmişlerdi.

Taylor onu ilk gördüğünde hiç bu kadar mutlu olmamıştı ve gecelerinin büyük bir bölümünü diğer aktivitelerin yanı sıra onun içinde geçiriyorlardı.

Vikan yavaşça onu ayağa kaldırdı, ama onu kendi bedenine yakın tuttu. kutlama. Hafif, tüllü kumaş vücudundan aşağı kayarak ayaklarının dibinde toplanıyor, büyüyen göğüslerini ve hafif yuvarlak karnını ortaya çıkarıyordu.

Eşinin boğazında o tanıdık hırıltı yükseldi ve yastıklı terliklerinin bağını çözmeye yardım etmek için önünde dizlerinin üzerine çöktü. Ama işini bitirdiğinde öne doğru eğildi ve alnını, içinde hızla büyümekte olan çocuklarını koruyan karnına bastırdı.

Parmaklarını Vikan'ın saçlarında gezdirirken duyduğu şefkat gözlerini yaşarttı. Onu böyle kucaklamayı, çocuğuna yakın olmayı seviyordu. Taylor Lopixa'nın şifacısı Pillenva'ya göre sadece bir aylıkmış. Ona Vikan'ın son ay kutlaması sırasında onu hamile bıraktığını söylemişti.

Taylor o geceyi çok iyi hatırlıyordu. Biri için açlıktan ölüyorlardı. ve kutlama dağıldıktan sonra bütün gece boyunca çiftleşmişlerdi.

Sadece bir aylık hamile olabilirdi ama öğrendiği bir başka şey de Luxirian dişilerinin yavrularını sadece üç ay doğurabildiği idi. Kate, Vaxa'an'ın ilk hamile kalan eşi, üç aydan kısa bir süre sonra çocuklarını doğurmuştu. Tüm şifacılar Luxirian genlerinin insan genlerine baskın olduğundan şüpheleniyordu, bu da hızlı hamileliği açıklıyordu.

"Birkaç ay içinde bu evde bir bebeğimiz olacağı pek gerçekçi gelmiyor," diye mırıldandı.

"Eninde sonunda bu konut yavrularla dolacak," diye gürlledi. Taylor güldü. "O köprüye geldiğimizde geçeceğiz, dostum."

Ama etrafta koşuşturan, tomurcuklanan boynuzları ve gri gözleriyle küçük Vikanları hayal ederken gülümsemekten kendini alamadı.

Sonunda Vikan ayağa kalktı ve soyunup ikisini de banyoya götürmeden önce dikkatlice en derin yere inmesine yardım etti. Daha önce Vikan'ın kendisi için endişelendiğini ve korumacı davrandığını düşündüyse de, şimdi hamile olduğu için bu daha da kötüydü.

Ancak Taylor bundan hoşlanmadığını söylerse yalan söylemiş olur. O sevdi onu. Sadece onun güvende, sağlıklı ve mutlu olduğundan emin olmak istiyordu. Bu yüzden Taylor onun için normalden biraz daha fazla endişelenirse bununla başa çıkabilirdi.

İçini çekti, sıcak suyun yorgun uzuvlarına sızdığını ve vücudunu rahatlattığını hissetti. O gece kutlamayı planlamanın stresinden kaynaklanan kaslar ve düğümler. Kollarını erkeğinin boynuna doladı ve onun kendisine destek olmasına izin verdi.

Her zaman hassas olan göğüslerini ona bastırmadan önce ikisini de derin suya soktu. Yavaşça adamın başını aşağıya çekti ve yumuşak bir şekilde inledi.

Dudakları onunkini buldu, onu gülümseten ama aynı zamanda omurgasından aşağıya sıcak ürpertiler gönderen bir öpücük verdi.

Kısa süre sonra, her zaman olduğu gibi, o yumuşak öpücük daha fazlasına dönüştü ve tuvaletlerinden çıkmaları uzun zaman aldı, kızarmış, temiz ve doyuruldu.

Taylor o gece Vikan'ın kollarında, kürk ve minderlerden oluşan lüks yataklarında, onun yanına iyice sokulmuş bir şekilde uykuya dalarken, Vikan'ın derin nefeslerinin sesini, altlarındaki okyanus dalgalarının hafif tıslamalarını dinledi ve ellerini Vikan'ın koruyucu bir şekilde duran ellerinin üzerine koydu

büyüyen karnının üzerinde.

Aralarındaki kan bağı sayesinde onun kendisine olan sevgisini hissetti. Taylor gülümsedi, o gece onu rüyalarında bulacağını biliyordu.

Göz kapakları ağırlaştı ve çok geçmeden onu beklemek üzere uykuya daldı.

* * *

Taylor'ın gözleri yavaşça açıldı, o sevgi ve sakinlik hissi onunla birlikte rüyanın sınırlarını aşıp *Lopixa*'ya yakın bir yerde, küçük mağaralarındaki gerçekliğe geri döndü. Dudakları aralandı ve bir an için, tıpkı rüyadan hatırladığı gibi, kan bağının ağır dokunuşunu zihninde hissettiğine yemin etti.

Ama çok geçmeden bu his kayboldu. Yine de görüşü kaybolmadı ve elleri çıplak vücudunda gezindi, Vikan'ın kalçalarının üzerinde asılı duran ağır kolunun üzerinden geçerek karnına dokundu.

Bir çocuk.

Vikan'ın

çocuğu.

İmgeleminde hamileydi.

Taylor alt dudağını sertçe ısırdı, binlerce duygu aynı anda ona çarptı. Beyninin mantıklı kısmı bunun sadece bir rüya olabileceğini, başka bir şey olmadığını, fazla umutlanmaması gerektiğini söylüyordu.

Çünkü gerçek şu ki, her zaman çocuk istemiş, geleceğinde her zaman bir aile görmüş, ancak yıllar içinde bu hayalini gerçeğe dönüştürme umudunu kaybetmişti.

Ve şimdi... hayatta en çok istediği şeyle karşılaşmıştı. Şefkatli, koruyucu bir eş, bir çocuk -ve gelecekte çok daha fazlası olma ihtimali, emniyet, güvenlik... *aşk*.

Mutluluk. Yoğun bir mutluluk, mümkün olabileceğini hiç düşünmediği türden bir mutluluk.

Peri masalı gibi.

Beyninin mantıklı kısmı bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu, dün geceki muhteşem seksin sadece aklını karıştırdığını söylüyordu.

Ama... ya doğruysa? diye düşündü. Ya *her şey* doğruysa? İmgelemler, Kaderler, kan bağı, hamilelik? Ya *Luxiria*'da kalmayı, Vikan'la bir hayat kurmayı seçmek şimdiye kadar verdiği en iyi karar olacaksa?

Kafası çok karışık. Taylor yetişkinlik hayatı boyunca ne istediğini tam olarak bilen bir insan olduğu için gurur duymuştu. Ve işte buradaydı... Hayatını değiştirecek en önemli karar konusunda kafası karışmıştı. Hayatının gidişatını sonsuza dek değiştirecekti ama tetiği çekemedi.

Derin bir nefes alarak Vikan'ın kollarında yavaşça döndü, böylece Vikan'la yan yana duruyordu. Vücudu protesto edercesine ağrıyor, kasları sızlıyordu.

Varlığından bile haberi yoktu. Mağara zemini üzerinde uyumak için en rahat şey değildi ama Vikan'ın yanında olmak anlamına gelse bir kaktüs bitkisinin üzerinde uyuyabileceğini hissediyordu.

Acının ötesinde, kendini harika hissediyordu. Hepsi onun sayesinde.

Şaşırtıcı bir şekilde Luxirian savaşçısı hâlâ uyuyordu ama dün gece seks maratonu sırasında harcadığı enerjinin onu çok yordüğünü tahmin ediyordu. Arada bir, gözlerinin gözlerinin arkasında titreştiğini gördü.

göz kapakları. Sabahın erken saatlerinde güneş ufukta hâlâ alçakta olduğundan, teninin büyük bir kısmı tıpkı gözleri gibi yumuşak bir gri renkteydi ve ateş ışığı ona doğru vurduğunda altın rengi parlıyordu.

Güzel, diye düşündü, gözleri erkeksi, güçlü yüzünün çizgileri. Gözlerini kapattığında onu hâlâ görebiliyordu, o kadar mükemmeldi ki portresini çizebilirdi.

Ve birdenbire, hiçbir şey yokken ona çarptı. Cevap açtı. Taylor ona veda edemezdi.

Yumuşak bir şekilde nefes vermeden önce derin bir nefes aldı, rahatlama ağrıyan kaslarının gevşemesini sağladı.

Belki de pervasızcaydı. Belki de böyle bir şey yapmak onun yapacağı bir şey değildi. Vikan'ı üç haftadan daha kısa bir süredir, onu Çukur'dan kurtardığından beri tanıdıktan sonra kendiliğinden bir karar.

Ama aynı zamanda korkularına rağmen muhakemesine güvendiğini de biliyordu. Sezgilerine güveniyordu ve her şey ona Vikan'ı ilk gördüğünden beri onu rahatsız eden rüyaların vizyon *olduğunu* söylüyordu. Birlikte geçirecekleri geleceğin vizyonları. Sadece olası bir geleceğin değil, geleceğin *de*. Tek gelecek.

Ve o gelecekte mutluydular.

Ve Taylor'ın tek istediği de buydu. Vikan'a aşık olmaya başlamıştı bile. Gördüğü imgelemlerden aşkın katlanarak büyüdüğünü ve şaşırtıcı boyutlara ulaştığını biliyordu ve bunu bir kenara atmaya hayal bile edemiyordu.

Onunla kalmak istiyordu. Sonsuza kadar.

Taylor gülümseyerek arkadaşına dokunmak için uzandı ve parmaklarını göğsünün yontulmuş hatlarında gezdirdi.

Şimdi, keşke uyanabilseydi de ona söyleyebilseydi.

NINETEEN

VIKAN onu her zaman bulduğu yerde buldu. Onunla karşılaştığı yerde, Altın Şehir'de, en alt terastaki kalabalık pazar yerinde buldu. karanlık dağ.

Kalabalıktan habersiz, kendi küçük dűnyasındađı. O Kűrklerle ve parlak renkli ipeklere göz atarken bařı yana eğikti, siyah saçları sırtından ařađı dökűlűyordu. İlk dikkatini çeken saçları olmuřtu.

Ama onu bu řekilde ziyaret ettiđi diđer zamanların aksine, Vikan Keder ya da kayıpla sarsılmıř. Onu kavrulmuř gibi içine çekmedi. Zaman geçtikçe yumuřamaya ve solmaya bařlayan güzel yüzűnűn hatlarını incelemedi ve ezberlemeye çalıřmadı çünkü artık Vikan bunun ötesini görebiliyordu. Her řeyi yeni gözlerle görebiliyordu.

Ve tıpkı diğer zamanlarda olduğu gibi, onun gerçekten o olmadığını biliyordu. Bu sadece anılarını, onu özlediğinde, görmek istediğinde, hatırlamak istediğinde sık sık ziyaret etmekten hoşlandığı zihninin güvenli alanlarında saklıyordu.

"Nitav," diye seslendi.

Ona döndű, mavi gözleri parlıyordu, ipekleri unutmuřtu. hemen yaklařtı. Nitav koluna dokunmak için uzandı ve her zaman olduđu gibi parmakları sođuktu.

"Geri döndűn. Hep öyle yapıyorsun," dedi, sesi hafif ve şakacığı. Bir esinti saçlarını ona doğru hışırdattı ve kokusu ona ulaşmasa da iyi hatırladı. Birçođu öldürűlmeden önce, o zamanlar pek çok dişinin tercih ettiği dođu topraklarında yetişen güzel kokulu bir kökün çıkarılan yağının kokusu.

O zamanlar huzurluydu. Farklı bir hayat. Hepsi farklığı.

Onu pazarın kuzey ucuna dođru, kalabalıktan ve gürűltűden uzak, biraz da korunaklı özel bir bölmeye götürdű.

üzerlerine çöken yoğun Luxirian sıcaklığı. "Ne oldu?" diye sordu.

Vikan bunun gerçek olmadığını biliyordu ama kaçtığı onca rotasyondan sonra bunu kendisi için yapması gerekiyordu.

Nitav'a hiçbir zaman gerçekten veda etmemişti. Belki de onun anısına bu kadar uzun süre tutunmasının nedeni buydu... çünkü veda edememişti. Ama o anda tek düşünebildiği, Taylor'la bir hayata başlamayı ne kadar çok istediğiydi, ilk başta ne kadar zor olsa da, Nitav'ın ölümüyle barışana kadar bunu yapamayacağını biliyordu.

"Uzun zamandır yoktun Nitav," diye yumuşak bir sesle başladı, gözleri Nitav'inkileri tutuyordu. Gözleri parlak bir maviydi. Bir zamanlar hiçbir şeyin onun için daha güzel olamayacağını düşünmüştü. Taylor onu bulana kadar. "On rotasyondan fazla oldu."

"Nereye gittin?" dediğinde sesi yumuşaktı. Bunca zamandır buradaydım Vikan."

"Kara dünyaya," diye cevap verdi. "O dönemde pek çok kadın ve erkeğimizin yaptığı gibi. Pek çok kişinin yası tutuldu, pek çok gereksiz ölüm yaşandı.

Haksız ölümler. Pek çok kişi kaderin bizi cezalandırdığını düşündü. Birçoğu kendi acıları onların da hayatını çalmadan önce onlara sırtını döndü."

"Vikan," dedi sessizce.

"Uzun bir süre boyunca üzüntüm benimkini çaldı," diye itiraf etti. "Ama bazı nedenlerden dolayı, buna bir son vermedim. Devam ettim çünkü bir şey beni buna zorluyordu, bir şey pes etmeme izin vermiyordu. Şimdi nedenini biliyorum."

"Anlamıyorum," diye fısıldadı. "Bilmece gibi konuşuyorsun. Bu hiç sana göre değil."

"Kader eşimi buldum, Nitav," dedi Vikan ona.

Nefesi kesildi, gözlerinde acı vardı. "Bu kadar çabuk mu? Daha fazla zamanım olduğunu sanıyordum. Daha fazla zamanımız olduğunu sanıyordum."

Vikan hayattayken, Nitav'ın, o hâlâ Üreme ortağıyken kendi kader eşini bulacağından endişe ettiğini sık sık duymuştu. O zamanlar Nitav'ın endişelerini görmezden gelmiş ve ona kendisinin de kader eşini bulacağından endişe ettiğini söylemişti.

İkisi de bunun meşru bir endişe olmadığını düşünecek kadar birbirlerini seviyorlardı. Ama artık Vikan daha iyi biliyordu. Vikan, başlangıçta ne kadar çabalamış olursa olsun, kaderindeki eşiyile arasındaki çekim ve bağın görmezden gelinemeyeceğini ve buna karşı koyulamayacağını biliyordu.

Peki ya şimdi? Hayatını Taylor olmadan hayal bile edemiyordu. Akıl alır gibi değildi. Ve onu, Taylor'ın hayatına girmeye ikna etmek için her şeyi yapacağını biliyordu.

kalmasını istedi. Kalmazsa, onu ikna edene kadar, sonuçları ne olursa olsun, onu Dünya'ya kadar takip edecekti.

Sözlerini söylerken son sözlerini söylemiş gibi hissetti: "O benim geleceğim Nitav. O zamanlar birbirimizi ne kadar sevmiş olsak da, sen benim geçmişimsin. Seni burada ziyaret etmeye devam edemem. Buraya veda etmeye ve tüm bu dönüşlerden sonra nihayet gitmene izin vermeye geldim."

Dudakları aralandı ve onu inceledi, gözleri kasvetliydi.

"Nihayet zamanı geldi," diye mırıldanarak parmaklarını elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. Göğsünde sıcak bir şefkat hissetti ama artık romantik aşkın acı veren iğnesini hissetmiyordu. Nitav onun yalnızca Üreme ortağı değil, aynı zamanda en yakın arkadaşıydı. Veda ediyor olsa da, onu her zaman sevgiyle hatırlayacağını biliyordu.

Ama devam etme zamanı gelmişti. Yeniden başlama zamanıydı.

Uzun zamandan beri ilk defa, gerçekten de ve kendi kaderini göremese de buna ihtiyacı yoktu. Taylor yanında olduğu sürece geleceği parlaktı.

Sonunda Nitav konuştu. Vikan, Nitav'ın söylediklerinin, eğer hayatta olsaydı ona söyleyeceği şeyler olduğunu biliyordu.

Elini tuttu ve soğuk parmaklarıyla nazikçe sıktı. "Ben Seni her zaman seveceğim Vikan," diye mırıldandı, yüzünde küçük, hüznü bir gülümseme belirdi. "Ama biz her zaman kaderimizdeki biriyle asla rekabet edemeyeceğimizi biliyorduk.

Her ne kadar kendimizi kandırmaya çalışsak da. Size sadece mutluluklar dileyebilirim ve Kader'in eşliğinizi ve doğacak çocuklarınızı kutsaması için dua edeceğim.

ondan gelir."

Vikan başını ona doğru eğdi, göğsü ağrıyordu. "Dualarınla beni onurlandırırıyorsun Nitav."

"Bana onun adını söyleyecek misin?" diye sordu, onu şaşırtarak. "Adı Taylor."

"Taylor," diye tekrarladı Nitav, Dünya ismi dilinde garip bir şekilde yuvarlanıyordu. Gülümsemesi hâlâ hüznü olsa da sessizce, "Senin gibi bir erkeğe sahip olduğu için çok şanslı Vikan. Lütfen bunu ona söyle. Lütfen ona sana mutluluk getireceğini bildiğimi söyle."

Vikan yavaşça uzandı ve onu son kez kucakladı. Onun kollarında kendini tuhaf ama tanıdık hissediyordu.

Yavaş yavaş rüyanın solduğunu, kenarlarının içeri kıvrıldığını hissetti. Ve asla geri dönemeyeceğini biliyordu.

"Hoşça kal Nitav," dedi yumuşak bir sesle.

* * *

Rüyadan uyandığında Taylor uyanıktı, zihni sis ve anılarla doluydu. Zihninin berraklaşması biraz zaman aldı ve berraklaştığında Taylor'ın yanında oturduğunu fark etti, çıplak vücudu kamburlaşmış ve kıvrılmıştı, kolları göğsüne doğru çekilmiş dizlerine dolanmıştı.

Vikan mırıldanarak ona uzandı ve parmaklarını kollarında gezdirdi.

Ancak kız onun dokunuşundan ürküp kaçtığında dudakları aşağıya döndü. O zaman kızın gözleriyle tam olarak buluşamadığını fark etti.

Endişeyle yerdeki pozisyonundan doğruldu. "*Luxiva*, sorun nedir?"

Zarar görmemiş görünüyordu, sadece çiftleştikleri geceden dolayı biraz dağılmıştı. Adamın yüreği burkuldu. "Dün gece seni incittim mi?"

Çenesinin titrediğini gördü ve o zaman başını çevirip ona baktı. Yüz ifadesini okumak zordu. Dudakları bir gece önceki öpücüklerinden dolayı kırmızıydı ama yanakları solgun ve gözleri hüznüydü.

"Onun adını söylüyordun," dedi Taylor usulca. "Tekrar tekrar." Kaşları çatıldı. "Ne-"

"Nitav," diye fısıldadı Taylor. "Nitav, Nitav."

Vikan durdu, anladığı için donakaldı.

"Taylor, öyle değil... Ben..." Ancak panik ve korku damarlarını doldurup kemiklerini ağırlaştırırken kelimeler kifayetsiz kaldı. "Lütfen, *luxiva*. Bırak beni açıkla."

"Seni uyandırmaya çalışıyordum," dedi, daha önce hiç duymadığı bir ses tonuyla. "Burada, senin kollarında yatıyordum, sıcak ve mutluydum ve sonra ben sana dokunurken onun adını tekrar tekrar söyledin. Ne yapmam gerekiyordu?"

ne yaparsın?"

Kalp atışları boğazında öfkeyle çarpıyordu ama o cevap veremedi kadın devam etti.

"En kötüsü de, hayatına devam ettiğini söylediğinde, benimle bir gelecek istediğini söylediğinde sana gerçekten inanmış olmam," diye fısıldadı. Gözlerine tekrar garip bir nem girdi.

"Bildiğimi biliyorsun," diye homurdandı. "Lütfen bundan şüphe etme,

Luxiva." "Dün gece," diye söze başladı, gözleri onu izliyordu, "sana rüyamda beni bulacağını söylemiştin. Ve sen de bunu yapmak zorunda olduğunu söyledin."

Bir şey. Ona gittin, değil mi? Onu hayal etmek istiyordun." "*Tev*, ama düşündüğün sebeplerden dolayı değil, kadın," dedi, sesi alçaktı, boynuzları kafatasına doğru düzleştirdi. "Onu kendi anılarımda buldum Çünkü ona veda etmek istiyordum. Temelli olarak. Onun ölümüyle barışmak için."

Taylor dudaklarını ısırarak, yüz ifadesi yaralıydı ve Vikan buna kendisinin neden olmasından nefret ediyordu.

"Buna inanabilir miyim bilmiyorum," diye itiraf etti, elleri şakaklarını sıkmak için yukarı kalktı ve ondan uzağa baktı. "Sana daha önce inanmıştım ama şimdi bilmiyorum."

Vikan, Nitav'a saf niyetlerle gittiğini anlaması için eşine gitti. Nitav'la nihayet vedalaştığında, Nitav'ın anısının Taylor'la olan geleceğini tehdit etmesi ona ironik gelmişti.

"Lütfen, *luxiva*," diye mırıldandı, onu net bir şekilde görebilmek için ellerini başından çekti.

Gözlerinden sızan nem yüzünden yüzü çizgilerle kaplıydı ve "Lütfen bana öyle deme. Şu anda olmaz."

"Sana *hep* böyle *sesleneceğim*," diye homurdandı başını sallayarak.

"Vikan," diye fısıldadı, onu itmeye çalışıyordu, yüz ifadesi hiç görmediği kadar yenilmişti. Midesinde daha fazla korku birikti. Artık *Lopixa*'ya çok yaklaşmışlardı, Altın Şehir'e dönmek için onu terk etmesine çok az kalmıştı. "Lütfen durun. Sadece düşünmem gerek. Ve sürekli düşünmekten bıktım."

Vikan kendini sakinleştirmeye çalıştı ama hissettiği panikle bunu yapmak zordu. Ama yolculukları sırasında eşi hakkında çok şey öğrenmişti ve Taylor'ın söylediklerinde ciddi olduğunu biliyordu. Zamana ihtiyacı vardı.

Ellerinde fazla kalmamıştı.

Ama ona güvenmesi gerekiyordu. Ona kendi zihninde biraz zaman tanıyacaktı ama bunu yakında ayrıntılı olarak konuşmaları gerekecekti. Ve eğer o zamandan önce *Lopixa*'ya ulaşırlarsa, Vikan onunla konuşmayı kabul edene kadar onu Altın Şehir'e kadar takip edecekti. Ondan asla vazgeçmeyecekti. Onu Dünya'ya kadar takip etmesi gerekse bile, hiç tereddüt etmeden takip ederdi.

Bu yüzden, yapmak zorunda kaldığı en zor şey olmasına rağmen, "Sana zaman vereceğim, *lüksiva*," dedi. Bu kelimeyi duyunca nefesi kesildi ama

bu konuda hiçbir şey söylemedi. "Ben gidip kıyıdan örtülerimizi alayım, sonra gidebiliriz."

Taylor gözlerini mağaranın zemininden ayırmazken Vikan ayağa kalktı, göğsü ağırlaşmıştı.

Mağaranın girişine doğru yürüdü, güneşin yükselmekte olduğunu gördü, bu yolculuğun son zamanlarını müjdeliyordu. Oradan *Lopixa*'ya ulaşmaları uzun sürmeyecekti.

Yumuşak bir sesle, "Birbirimizi ne kadar zamandır tanıyor olursak olalım, kadın, beni gördüğünü biliyorum. Beni özüme kadar tanıdığını biliyorum. Başka hiçbir şey olmasa bile buna güven, *tev*?"

Kızın yanıt olarak boğazının arkasından küçük bir ses çıkardığını duydu. Sonra da son yolculuklarına başlayabilmeleri için örtülerini almak üzere ayrıldı.

YİRMİ

Günün çoğunu sessizlik içinde geçirdiler.

Vikan ne zaman bir kayanın ya da küçük bir girintinin üzerinden geçmesine yardım etse Taylor birkaç sessiz teşekkür dışında neredeyse hiç konuşmuyordu, kendi düşüncelerine ve o sabah olanlara çok dalmıştı. Arada sırada Vikan ona sessizce, "Bunu tartışabilir miyiz *lüksiva*?" diye soruyor, o da başını sallıyor ve sonra tekrar sessizliğe gömülüyorlardı.

Taylor kendi içine çekiliyordu. Ve bundan nefret ediyordu. Bunu büyükannesi öldüğünde de yapmıştı. Neredeyse hiç konuşmamıştı, sadece hayatına devam etmişti ama kendini... kapalı hissetmişti. Tam olarak uyuşmuş değil, ama sadece... boş.

Ancak bunu yapmak istemiyordu. Vikan'a değil.

Ama Nitav'ın adını söylediğini duyduğunda canı çok *yanmıştı*. Dehşetle fark ettiği üzere, Nitav'ın kendi isteğiyle eski eşini rüyasında görmek istemesi canını *yakmıştı*.

Ona söylediği her şeyden, hayatına devam ettiğinden, onunla bir hayat kurmak istediğinden şüphe duymasına neden oldu.

Vikan'ın Taylor'ı sadece kader arkadaşı olduğu için mi istediğini -aslında kimyasal bir reaksiyondur, şehvetle aşılarmıştı ama aşkla değil- yoksa onunla gerçekten bir gelecek gördüğü, ona karşı gerçekten güçlü hisler beslediği için mi istediğini sorgulamasına neden oldu.

Ona karşı bir şeyler hissettiğini henüz dile getirmemişti. Öte yandan, o da dile getirmemişti.

Açık ve basit, sadece boktan bir zamanlamaydı. Tam da sonunda onunla kalmaya karar verdiğinde, bunu ona söylemek için heyecanlandığı anda, o sabah başından aşağı bir kova buz gibi su dökülmüştü.

O muhteşem geceden sonra, o muhteşem görüntüden sonra... yüzüne bir tokat yemiş gibi hissetmişti.

Taylor uzun bir nefes aldı ve güneşi izlemek için gökyüzüne baktı. O mağarayı arkalarında bıraktıklarından beri saatler geçmiş gibiydi ve o hiç

kafasında neler olup bittiğini anlamaya daha da yaklaştı.

Vikan ona veda etmek için Nitav'ı aradığını söyledi. Temelli olarak.

Taylor çaresizce buna inanmak istedi. Ama bu nasıl mümkün olabilirdi? Gerçekten onu ziyaret edebilecek miydi? Onunla tanışmadan önce Taylor kesinlikle bunların hiçbirine inanmazdı. Ama imgelemleri bizzat gördüğünde, Vikan'ın ona küçük kızın kaderini değiştirmeye çalışmakla ilgili anlattıklarını duyduğunda, aralarındaki kan bağı ve birbirlerine olan yoğun bağlarını hissettiğinde, Taylor bunların hepsinin doğru olduğunu biliyordu. Ve eğer bunların hepsi doğruysa, Nitav'la bağlantı kurabilmesi kesinlikle mümkündü.

Ne zamandır onunla görüşüyor, onu ziyaret ediyordu?

Kalbi sıkıştı, o noktada kıskançlığın ötesine geçti. Sadece... acıttı.

Her şey acıttı.

Ancak odaklandığı tek soru şuydu: Onunla kalma planlarını gerçekten değiştirecek miydi? Taylor ona henüz ne karar verdiğini söylememişti ama kendi zihninin mahremiyetinde bunu düşündü.

Ve fark etti ki...hayır. Bu Luxiria'da onunla birlikte kalmayı planladığı gerçeğini değiştirmiyordu.

Çünkü eğer bunu gerçekten yapacaklarsa, o zaman en ufak bir engelle karşılaştığında pes edemezdi. Taylor için savaşmaya inanıyordu Buna degecek şeyler. Ve buna degecek her şey, çoğu zaman uğruna savaşmanız ve *çok* mücadele etmeniz *gereken şeylerdi*. Vikan, potansiyel ilişkileri ve gelecekleri de farklı değildi.

Hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediği yabancı bir gezegende bir hayata başlamanın kolay olacağını mı düşünmüştü? Bazı sorunlarla, bazı kültür şoklarıyla karşılaşmayacağını mı düşünmüştü? Vikan'la kader arkadaşı oldukları için normal çiftler gibi saçma sapan şeyler yüzünden kavga etmeyeceklerini mi düşünmüştü?

Zor olacağını biliyordu. Ama derinlerde bir yerde, *buna degeceğini* biliyordu. İçindeki her şey buna degeceğini haykırıyordu.

O sabah yola çıkmadan önce Vikan ona kendisini özüne kadar tanıdığını ve sözüne güvenmiyorsa bile buna güvenmesi gerektiğini söylemişti.

Nefesini üflediğinde Vikan'la konuşma zamanının çoktan geçtiğini biliyordu. Hâlâ canı yanıyordu ama sessizlikleri biraz daha fazla acıtıyordu, özellikle de yolculukları boyunca kat ettikleri mesafe düşünüldüğünde. Onu *özlemişti* ve o bir kol mesafesinde yürüyordu. Onun homurdanan sesini ve kendisine dokunuşunu özlemişti, ona her baktığında gözlerinin hafifçe yumuşamasını ya da onunla her dalga geçtiğinde cehennem ateşine dönmesini özlemişti.

Bunun üstesinden geleceklerdi. Taylor bunun üstesinden gelmek *istiyordu*. Ama kelimenin tam anlamıyla, onun dikkatini çekmek için ağzını açtığı anda Vikan aniden durdu, göğsündeki bıçağı kınından çıkardı ve onu itmeden önce

arkasından alçak, beklenmedik bir hırıltıyla.

Taylor şaşırmış bir şekilde nefesini içine çekti, yakınlarda bir hayvan hissedip hissetmediğini merak ediyordu, ona bahsettiği hayvanlardan biri.

Ama sonra, ilerledikleri virajın hemen üzerinde, bir grup erkek Luxirian - dört kişi- ortaya çıktı.

Vikan'ın omuzları gözle görülür bir şekilde gevşedi ve keskin bir nefes verdi. Doğruldu ve ona tekrar bakmadan önce kılıcını kınına soktu.

"Onları tanıyor musun?" diye sordu sessizce, bakışları endişeyle kendilerine yaklaşan gruba kaydı. Hepsi gömleksizdi ama Vikan'ın giydiği siyah pantolon yerine gri bir süet giymişlerdi. Bellerindeki altın kılıflarda uzun, kavisli bıçaklar asılıydı.

"Tev," diye mırıldandı. "Onlar sınır muhafızları, bize eşlik etmeye geldiler." Taylor onun bakışlarını yakaladı. "Şimdiden burada mıyız?"

Vikan başını eğdi. "Bir süre önce *Lopixa'nın* topraklarına girdik. Ancak bize bu kadar çabuk eşlik etmelerini beklemiyordum. Bu da hiç şüphesiz Vaxa'an'ın çoktan burada olduğu anlamına geliyor."

Taylor'ın midesi bulandı.

İkisinden sadece bir metre uzakta durduklarında tüm muhafızlar başlarını Vikan'a doğru eğdi. Ve sonra Vikan Luxirian dilinde konuştu.

Dört muhafızın da gözleri onun üzerindeydi, yüzlerindeki ifade meraklı ama ihtiyatlıydı. En uzun boylu olanı, omzunun üzerinden kıvrılan uzun saç örgüsüyle, Vikan'ın söylediklerine gırtlaktan gelen keskin seslerle cevap verdi. Taylor Luxirian dilini öğrenip öğrenemeyeceğini merak ediyordu ama bu dili konuşabileceğinden şüpheliydi.

Muhafızın söylediği şey Vikan'ın başını sallayarak kaslarını germesine neden oldu.

"Ne oldu?" diye sordu usulca. "Vikan?"

Muhafızlardan biri öne çıktığında Taylor onun belindeki altın kılıftan bir dizi siyah zinciri çıkarışını izledi.

Zincirleri Vikan'ın bileğine geçirip önünde birbirine bağladığında Taylor, "Ne halt ediyorsun?" diye soluk soluğa kaldı.

Vikan ona bakarak, "*Luxiva*," diye mırıldandı. Bu söz üzerine muhafızlar arasında bir enerji dalgalanması oldu ama Taylor onlara aldırmadı. Muhafızlar onları sıkarken bile Vikan, "Her şey yolunda. Endişelenmeyin."

"Endişelenmiyor musun? Zincirlisin!"

Vikan ona, "Eminim Vaxa'an bunu bir önlem olarak söylemiştir," dedi. Bunu söylerken bile dişlerini gıcırdatıyor, çenesi titriyor, belli ki bağlı olduğu için sinirleniyordu. Vikan Taylor'a hapsedilmeyi iyi karşılayan bir erkek gibi görünmemişti. Kafese kapatılmayı sevmezdi. Ve *dört* kişiye bakılırsa Onu karşılamak ve zapt etmek için gönderilen muhafızlar, belki de Vaxa'an bunu da biliyordu.

"Onunla konuşacağız Vikan. Bunu düzelterek," dedi, eşini serbest bırakmaya kararlıydı. "Söz veriyorum."

* * *

Muhafızlar onları yönlendirdikten sonra karakolun merkezine ulaşmaları uzun sürmemişti. Taylor tüm bu süre boyunca eşinin yanında durmuş, ağır zincirlerin şingirtisinden nefret etmiş ve onun gibi gururlu bir erkeğin bunlara dayanamayacağını bilmişti.

Uçurumun tepesine vardıklarında *Lopixa*'ya dair ilk düşüncesi, onu daha önce gördüğü oldu. İmgelemlerinde de görmüştü. Ama rüyalarında, karakolun neye benzediğine dair belli belirsiz izler vardı, Bir duvarın üzerinde sürüklenen gölgeler gibi. Ve onu şahsen, parlak gün ışığında görmek tamamen başka bir şeydi.

Etkileyiciydi ve düşündüğünden çok daha büyüktü. İki farklı alan vardı; biri denize doğru uzanan alt uçurumda, diğeri ise daha yüksek uçurumda daha küçük bir bölüm. Vikan'ın evinin orada olduğunu biliyordu... kendisinin de orada yaşayacağını.

Alt kısımda, bej kumtaşına benzeyen, dairesel pencereli ve sivri çatılı küçük evler vardı.

sedef gibi parıldıyordu. Beyaz deniz kabukları ve çakıl taşlarıyla kaplı dar bir yol, çok sayıdaki evin etrafını sarıyor, bir labirent gibi girip çıkıyordu. Farklı türden yapılar, Taylor'ın dükkân ya da yiyecek satıcısı olduğunu düşündüğü önü açık küçük tezgâhlar, denizden en uzakta ayrılmıştı ve buranın pazar yeri olduğunu biliyordu.

Denize en yakın alan, diğer toplantıların yanı sıra ay kutlamalarının da yapıldığını bildiği açık bir rekreasyon alanına benziyordu.

Karakolun uçuruma oyulmuş dik bir merdivenle çıkılan üst bölümü, muhafızların onları yönlendirdiği yerd. Luxirianlar onlar geçerken durup baktılar, şüphesiz Büyükelçilerinin neden zincirli olduğunu merak ediyorlardı

silahlı muhafızlar tarafından yönetilen tuhaf görünümlü bir kadınla birlikte. Taylor daha önce hiç insan görüp görmediklerini merak etti.

Vikan onun yanında bastırılmış bir enerjiyle adeta mırıldanıyordu. Halkından bazıları soru sorarcasına adını seslendi, o ise cevap vermedi. Muhafızlar ne zaman biri karşılarına çıksa Luxirian dilinde bir şeyler ısıyorlardı ama durmadılar ve yollarına devam ettiler.

Üst kata ulaştıklarında, çıkmak zorunda kaldıkları merdivenlerden sonra Taylor'ın bacakları yanıyordu ama yine de durmadılar. Üst katta daha az bina vardı, ama sayı olarak eksikliklerini büyüklükleriyle telafi ediyorlardı. Sahanlığın tam ortasında yükselen bir bina görünüşe göre varacakları yerdı ve Taylor binanın en dibine geldiklerinde tepesini net olarak görebilmek için boynunu yukarı kaldırmak zorunda kaldı.

Muhafızlar onları içeri, Taylor'a bir taht odasını hatırlatan aydınlık ve geniş bir alana götürdüğünde, Luxiria'nın Baş Lideri ve eşinin zincire vurulmasını emreden erkek Vaxa'an onları bekliyordu. Muhafızlar tanıdık Luxiria liderinin önünde başlarını eğerek selam verirken, zemin, ayak seslerini duvarlara çarparak yankılandı.

Vaxa'an metal bir masanın üzerinde duruyordu. Küçük bilgisayar ekranları Taylor'ın hovercraft'ta gördükleri, önüne serilmişti ve beyaz cüppeler giymiş başka bir Luxirian ile konuşuyordu. Ancak Taylor cümlesinin ortasında durdu ve diğer Luxirian'ın sözünü kesti.

Erkek, onların içeri girdiğini gördüğünde şöyle diyordu.

Vaxa'an'ın gözleri hemen Taylor'ın üzerinde gezindi ve sanki Vikan'ın ona zarar verebileceğine gerçekten inanıyormuş gibi onu değerlendirdi. Bakışları Vikan'ın üzerine indiğinde, eşinin göğsü hafifçe kalktı ve çenesi yukarı doğru eğildi. Gururlu erkek.

Vaxa'an hırladı ve sonra Luxirian dilinde bir şeyler ısırdı. Taylor bunun 'dışarı çıkın' gibi bir anlama geldiğini düşündü çünkü tüm muhafızlar ve hatta beyaz cüppeli erkek bile taht odasını hemen terk etti ve sadece kendisi, Vikan ve çok sinirli bir lider kaldı.

Vaxa'an ona hitap ederken İngilizceye geçti, "Yaralandın mı, kadın?"

Taylor kaşlarını çatı. "Hayır."

"O zaman cildin neden mavi görünüyor? Benim *luxiva*'m onlara morluk diyor, *tev*?"

Şaşırın Taylor kendine bakarken Vikan'ın da aynı şeyi yaptığını fark etti.

Boğazının arkasından sıkıntılı bir ses çıkardı.

O da kollarında ve bileklerinde morluklar oluştuğunu gördü ve kalçalarının arasında benek benek morluklar olduğunu biliyordu.

O sabah olanları düşününce fark etmemişti bile.

Ama Taylor'ın umurunda değildi ve Vikan'ın iyi bir arkadaş olarak gördüğü birinden böyle bir muamele görmesine çok kızmıştı. Bu yüzden çenesini Vaxa'an'a doğru kaldırdı ve ısırarak, "Çünkü eşin seni terk ettiğinde böyle olur.

seni saatlerce becerir."

Vikan keskin bir nefes aldı, tıpkı Vaxa'an'ın bir nefes verdiği gibi.

İşte o zaman Vaxa'an soğuk gözlerini Vikan'a çevirdi. "Onunla çiftleştin mi?"

Vikan gözlerini bir kez olsun Başbakan'dan ayırmadı. "*Tev.*"

"Seninle o aralıkta konuştuğumda, seni son gördüğümde," diye başladı Vaxa'an, sesi sessizdi ama taht odasında gürliyordu, "dişiler gidene kadar *Lopixa*'ya dönmeni istediğimi söylemişim."

"Bu emri bana Başbakan olarak siz de verdiniz," dedi Vikan ısırarak. Vücudunu Taylor'a yaklaştıırken zincirlerini sallıyordu. "Arkadaşım olarak bu seçimi bana bıraktın."

"Onu komuta merkezinden çalmanı istememişim," diye homurdandı Vaxa'an, sesi sertleşmişti.

"Sanki burada durmuyormuşum gibi benim hakkımda konuşmak zorunda değilsiniz," dedi Taylor. "Ve beni çalmadı. Ona onunla gitmek istediğimi söyledim."

Vaxa'an şaşırılmış görünüyordu, "*Rebax?*"

"*Luxiva,*" diye ısırdı Vikan. "*Nix.* Vaxa'an, bunu o yapmadı. Hata tamamen benim."

Taylor ona dönerek, "Vikan," dedi. "İzin ver-"

"Bana ne olduğunu anlat," diye homurdanan Vaxa'an onun sözünü kesti.

"O yanlış bir şey yapmadı!" Taylor başını Vaxa'an'a doğru sallayarak bağırdı. "Lütfen, bu çok saçma."

Vikan kısa bir süre sessiz kaldıktan sonra nihayet şöyle dedi: "Seninle o konuşmayı yaptıktan sonra Altın Şehir'deki evime döndüm. *Yikava*'yı yaktım, o çoktan gidene kadar, seçim kadere bırakılana kadar dünyayı karartmasını umuyordum."

Taylor'ın nefesi kesildi.

"Bu beni çoğu zaman uyuşturdu ama onu hayal ettim. Sürekli," diye itiraf etti Vikan. "Yeniden uyandığımda geceydi. Ve o anda onun gitmesine izin veremeyeceğimi anladım. Ancak benim zamanım yoktu. Komuta merkezindeki muhafızlara, bu işi devraldığımı söyledim.

Böylece gideceklerdi. Sonra dişimi aldım. Adil bir şekilde yaptık. yakıtımız bitmeden önce. O zamandan beri yaya olarak seyahat ediyoruz," diye sözlerini tamamladı Vikan. "Bu aptalca ve acele verilmiş bir karardı. Ama pişman değilim. Beni hapsedmeniz gerekiyorsa, tamam. Rütbemi sökmeniz gerekiyorsa, tamam. Ama sen de dahil olmak üzere *herhangi bir* erkeğin benim durumumda aynı şeyi yapacağını bilmek için öngörü yeteneğine ihtiyacım yok. İnkâr mı ediyorsun? Kendi rütbeni En onurlu şekilde de kadın, ama kalplerimiz hepimizi aptal yerine koyuyor."

Taylor'ın dudakları aralandı. Kalbi mi? Bu şu anlama mı geliyordu...?

Vaxa'an arkadaşını inceledi, çenesi titriyordu. "Dişinizle yalnız konuşmak istiyorum."

"Nix," diye hırladı Vikan. "Senin yanında gözümün önünden ayrılmıyor."

"Konuşacağım," dedi Taylor, Vaxa'an'ın söylemek üzere olduğu şeyi keserek. Vaxa'an'ın mavi gözleri onunkilerle birleşti ve yavaşça, "Seninle yalnız konuşacağım. Ama önce onu o tutsaklardan kurtarmalısın. Zincirler."

"Ciddi bir suç işledi-"

"Umurumda değil," dedi Taylor sabırsızlıkla. "Bunun için onu affettim ve gördüğün gibi iyiyim. Bana çok iyi baktı. Ve onu o zincirler içinde görmeye dayanamıyorum!"

Vaxa'an burun deliklerinden keskin bir nefes verdi. Sonra Vaxa'an aniden Luxirian dilinde seslenince Taylor sıçradı. Başlangıçta arkadaşını kelepçeleyen muhafız ortaya çıktı. Vaxa'an başını metale doğru salladı ve kısa bir süre içinde Vikan'ın elleri serbest kaldı.

"Şimdi dişinizle yalnız konuşacağım," diye gürledi Vaxa'an. "Ve biliyorum ki o yanında olduğu sürece uzağa gitmeyeceksin. Bizi yalnız bırak."

Vikan gözlerini arkadaşına ve liderine dikti. Taylor'a döndüğünde gözleri az da olsa yumuşamıştı ve Taylor bunu görünce rahatlamıştı. Bir elini uzatıp onun yanağında gezdirdi ve ifade etmek istediği her şeyin bu dokunuşta olduğunu umdu. Gözleri kapandı ve kısa bir nefes verdi.

"İyi olacağım," dedi usulca. "Git."

Vikan onun sözüne güvenmeye karar verdi. Bir an sonra başını sallayarak onu terk etmek istemediğini belli etti. Ama bir an sonra Vaxa'an'la yalnız kalabilmek için geldikleri yoldan geri döndü.

Başbakan'a döndüğünde her şeyin yoluna gireceğini anladı. Çünkü Taylor istediği zaman çok ikna edici olabiliyordu.

Ve hayatında hiç bu kadar kararlı olmamıştı.

OceanofPDF.com

YİRMİ BİR

İkisi de önce konuşmadığı için TAYLOR Vaxa'an'a baktı. Kendini bir tür Luxirian güç mücadelesinin içinde buldu. Ve Taylor'ın Vaxa'an'ın eşine hâlâ kızgın olduğunu bilmesi için Luxirian olmasına gerek yoktu.

Sessiz kalarak hiçbir yere varamayacağını anlayan Taylor, davasını anlatmak ve arkadaşını kancadan kurtarmak için istekli bir şekilde ilk konuşan oldu.

"Bakın, Başbakan," diye başladı Taylor, "neden üzgün olduğunuzu anlayabiliyorum. Ama bu beni de ilgilendirdiği için, size dürüstçe söyleyebilirim ki, bunu olduğundan daha büyük bir mesele haline getiriyorsunuz."

Vaxa'an devasa kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, pazularının etrafına taktığı altın bantlar parlak ışıktaki parlıyordu. "Vikan birçok rotasyon boyunca benim için sadık bir Büyükelçi ve dost oldu, kadın. Yapabilirim Sizi temin ederim ki bunu "daha büyük bir mesele" haline getirmiyorum. Sizi Altın Şehir'den iznim olmadan götürmekle kalmayıp Luxiria'nın vahşi doğasında hayatınızı tehlikeye atarak Başbakanının doğrudan emrine itaatsizlik etti. Her şey olabilir."

Taylor bir nefes verdi. İş başından aşkındı.

"Bunu anlıyorum. Ama sizi temin ederim ki Vikan benimle ilgilendi. Onun önceliği benim güvenliğimdir. Kader arkadaş olduğum için bana zarar gelmesine izin verecek kadar dikkatsiz davranacağına gerçekten inanıyor musun?"

"Kadın-"

"Sıcak olduğumdan, beslendiğimden ve iyi dinlendiğimden emin oldu. Her gece güvenli bir barınağımız olduğundan emin oldu. Ve dürüst olmak gerekirse, kızgınlığımı üzerimden attıktan sonra, bizi bıraktığın o lanet odadan çıkmak *güzeldi*."

Gözleri kısıldı. "O odalar böyle bir şeyin asla yaşanmamasını sağlamak içindi, dışı."

"Hayır, bizi birkaç hafta boyunca orada kilitli tuttunuz ve bize ne yapacağınız hakkında hiçbir şey söylemediniz. Tanrıya şükür ki arkadaşın geldi."

bizi görmek ve neler olduğunu anlatmak için. Hepimiz korkmuştuk. Ne planladığınız hakkında hiçbir fikrimiz yoktu."

Vaxa'an sabırlı bir nefes aldı. "Sizi orada tuttum çünkü içinizden birinde başka bir Luxirian İçgüdü'sü'nün uyanacağını garanti edemezdim. Belli ki Vikan sizi kurtarma operasyonunda zaten görmüştü. Ama diğerleri..."

Taylor sakinleşmeye çalışarak, "Anlıyorum," dedi. Bu şekilde hiçbir yere varamazdı.

sinirleniyor. "Ama bu en iyi yaklaşım değil. Oradaki tüm kadınlar, böyle bir şey olursa kendi savaşlarını verebileceklerini ve kendi kararlarını verebileceklerini garanti edebilirim."

"Artık bunun bir önemi yok, dişi," dedi Vaxa'an. "Dördüncü Çeyrek'e, Dünya'ya yolculuk için bir gemi uygun şekilde donatıldı ve yakıt ikmali yapıldı. Sizi güvenli bir şekilde Altın Şehir'e geri getirdiğimde, hepiniz evinize doğru yola çıkabilirsiniz."

Taylor omurgasını dikleştirdi ve yumuşak bir sesle, "Hiçbir yere gitmiyorum," dedi. Vaxa'an başını yana eğdi, düşüncelerini toparlıyormuş gibi bakışlarını yere indirdi ve sonra bakışlarını kadına çevirdi. "Kadın, ben Vikan'ın geçmişi hakkında size ne söylediğini biliyorum."

"Bana her şeyi anlattı," dedi Taylor. "Bana ondan ve Nitav'dan bahsetti."

"O zaman onun tam olduğundan emin olamayacağımı biliyorsun. Ya da başka bir eş için hazır olduğundan."

Bir anlık öfke ona çarptı, eşini savunma ihtiyacı çok güçlüydü. Vaxa'an haklı bir noktaya değinmiş olsa da Taylor kalbinin derinliklerinde onun yanıldığını biliyordu. Vikan ona, onun sözlerine güvenmiyorsa bile onun hakkında bildiklerine güvenmesini söylemişti. Ve o anda, gerçeği biliyordu.

"Bana benimle bir hayata başlamaya hazır olduğunu söyledi. Ben de ona inanıyorum," dedi ve gözlerini Vaxa'an'a dikti.

Başbakan onu mikroskop altındaki bir numuneymiş gibi inceledi, sanki onu anlamaya çalışıyordu.

Taylor eşinin cezalandırılması konusuna girmeden devam etti, "Ama biliyorsun, eğer o kilit altında tutulursa ya da onunla her ne yapmayı planladıysan, yeni hayatlarımıza başlamak biraz zor olacak."

"Kilit altında mı?" Vaxa'an kibirli bir ifadeyle kaşlarını çatarak tekrarladı. Taylor, Kate'in bu zorba ve baskın erkekle işinin zor olduğunu düşünmekten kendini alamadı. "Onu kilit altında tutmayı planlamıyordum."

"O zaman ne yapmayı planlıyordun?"

Vaxa'an kaşlarını çattı ve bir elini boynuzunda gezdirdi. "Henüz karar vermemiştim."

Taylor'ın göğsünde bir umut belirdi ve o da bunun üzerine atladı. "O yanlış bir şey yapmadı. En azından benim gözümde. Evet, yakıt olayı biraz berbattı ama şimdi geriye dönüp baktığımda hiçbir şeyi değiştirmezdim," diye itiraf etti. "O iyi bir erkek, Vaxa'an. Beni mutlu ediyor. Ve biliyorum ki ben de onu mutlu edebilirim."

Vaxa'an tekrar yere baktı ve Taylor onun en azından biraz olsun düşünmesini sağladığını biliyordu. Bu onu devam etmeye teşvik etmek için yeterliydi.

Ve böylece ona söylemeye karar verdi.

"Kurtarma görevinden sonra," diye başladı, "Vikan'ı ilk kez gördükten sonra rüyalar görmeye başladım."

Vaxa'an, "Rüyalar olağandışı değildir, dişi," diye yorumladı.

"Yine de her zaman ondandılar. Her gece. Ama hissettiler bana garip geldi. Kendilerini... *net* hissediyorlardı," diye itiraf etti. "Ve neler olduğunu bilmiyordum ama Vikan'ın beni aldığı gece, o gelmeden önce bir rüya gördüm. Ve o rüyada bizi gördüm. O zaman ne olduğunu bilmesem de kan bağıını hissettim. Daha önce bilmesem de onun adını biliyordum."

Vaxa'an'ın kaşları çatıldı, dudakları büküldü.

"Olmaması gereken bir şekilde bana tanıdık geliyordu. Bilmemem gereken şeyleri biliyordum. Nitav'ın adını bana ondan bahsetmeden önce biliyordum. Hiç adım atmamış olmama rağmen evinin neye benzediğini biliyorum. içeride."

"Onun hediyesi..." Vaxa'an mırıldandı, sözünü keserek.

"Yeteneği... İçgüdüğü uyandığında bir şekilde beni etkiledi. Aslında rüya değillerdi, birlikte geleceğimizin vizyonlarıydı."

Farkına varma Başbakan'ı vurdu. "Vikan her zaman özeldi, dişi. Onun tüm soyu her zaman bu yeteneklere sahip oldu, ancak bilmelisin ki bu yetenekler ona çok zorluk getirdi. Eğer bu hayatı seçersen, bu onun ve senin her zaman yükünü çekeceğiniz bir şey olacak."

"Bana," dedi usulca, "burada olanları anlattı. Bunun onu hâlâ ne kadar etkilediğini görüyorum ama ona yardım edebileceğimi biliyorum. Onun için güçlü olabileceğimi biliyorum, tıpkı onun benim için olduğu gibi."

Vaxa'an'ın gözleri kayarak kapandı ve ifadesi hafifçe değişti.

Dudağını ısırdı. "Ben... Ben ona aşık oluyorum, Vaxa'an." Gözlerini açıp ona baktı. "Hala üzerinde çalışmamız gereken çok şey olduğunu biliyorum ama geleceğimizi de gördüm ve her şeye degeceğini biliyorum. Bizim

Aşk zamanla derinleşiyor, ta ki hayal bile edemeyeceğim bir şeye dönüşene kadar. Şu anda bunu göremediğinizi biliyorum ama o sadece benim için değil, *kendisi* için de değişti."

Taylor eşinin yanına gitmeyi, ona daha önce içine kapandığı için üzgün olduğunu söylemeyi arzuluyordu. Ona karşı olan hislerinden bahsetmek, evet, onunla bir gelecek istediğini, ayrılmak istemediğini söylemek istiyordu.

"Yaptığı şey yüzünden kızgın olduğunu biliyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Ama *lütfen*. *Lopixa*'nın onun için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Uzun zamandır senin sadık bir dostun ve ona vereceğin her türlü cezayı kabul edeceğini biliyorum.

Ama lütfen burayı ondan almayın."

Vaxa'an sözleri üzerinde düşünürken odada uzun bir süre sessizlik oldu. Taylor kalbinin boğazında attığını hissedebiliyor, onun kendisini yüksek sesle ve net bir şekilde duyacağını ve anlayacağını umuyor ve dua ediyordu.

Sonunda, saatler gibi gelen bir sürenin ardından Vaxa'an başını eğdi ve teslim olmuş bir nefes verdi.

"Haklısın kadın," dedi Vaxa'an sessizce. "Vikan birçok rotasyon boyunca benim için sadık bir dost oldu. Ve ben de onun bir an önce benim *luxiva*'mda bulduğum mutluluk gibi. O bunu kesinlikle tanıdığım diğer erkeklerden daha fazla hak ediyor."

Umut çiçek açtı ve Taylor nefesini tutarak onun kararını bekledi.

Vaxa'an sözlerine şöyle devam etti: "Zarar görmediğin ve onu kendin de affettiğin için bunu affedeceğim."

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı.

"Ancak, onun yaptıklarını kendinize saklamalı ve kimseye söylememelisiniz. Altın Şehir'de meseleyi sessiz tutmayı başardım, bu yüzden diğer erkeklerin böyle düşüncesizce bir şeyi sonuçsuz bırakabileceklerini düşünmelerine ihtiyacım yok, *tev*?"

Ağzının üzerinden bir fermuar hareketi yaptı, bu hareketin adamın kafasından geçtiğine şüphe yoktu. "Söz veriyorum."

Vaxa'an keskin bir nefes verdi ve başını sallayarak onayladı. "O zaman git. Eşini bul ve ona iyi haberi ver. Bir sonraki sefer yola çıkmadan önce onunla konuşacağımı söyle."

Kendini tutamayarak, rahatlama ve mutlulukla öne çıktı ve onu kucakladı. Vaxa'an'ın şaşırdığı belliydi ama kibar bir hareketle omzunu sıvazlaması onu gülümsetti.

Uzaklaştığında tekrar, "Teşekkür ederim, teşekkür ederim," dedi.

Başını büyük odanın girişine doğru salladı. "Git. Eminim çok uzakta değildir."

Vaxa'an daha cümlesini bitirmeden Taylor arkasını döndü ve eşini görmek için sabırsızlanarak kapıya doğru koştu.

Arkasında, Başbakan'ın güldüğünü duyduğuna yemin etti.

OceanofPDF.com

YİRMİ İKİ

VIKAN bileklerini ovuşturdu, hâlâ zincirlerin ağırlığını hissediyor ve onları zihninden atmaya çalışıyordu. Bunun yerine derin bir nefes aldı ve başını geriye doğru eğerek *Lopixa*'nın üzerindeki gökyüzüne baktı; Vaxa'an rütbesini elinden alırsa gökyüzünü bir daha görüp göremeyeceğini merak ediyordu.

Ancak hapsedilme ya da evini bir daha asla görememe düşüncesi bile dışısının onu terk etmeyi seçeceğine dair duyduğu derin ve acı veren korkuyla kıyaslanamazdı.

Aralarında çözülmemiş çok şey vardı, hâlâ söylenmesi gereken çok şey vardı. Vikan daha bir gece önce *luxiva*'sının içinde olduğuna, onu bedeniyle sevdiğine, her nefes alışını ve adının her inleyişini ruhuna aldığına ve birlikte gelecekleri için inanılmaz bir umut hissettiğine inanamıyordu.

Peki ya şimdi? Her şey başına yıkılıyordu. Tam bir süreden daha kısa bir sürede en yüksekten en alçağa düşmek? Acısını Kader'e haykırmamak için Vikan'ın içindeki her şeyi ortaya koyması gerekiyordu.

Çok uzun zamandır sefalet içinde yaşıyordu. *Vrax!* Tek istediği *luxiva*'sını mutlu etmekti. Ama ya onsuz daha mutluysa? Ya eski eşinin yasını tutan başka bir erkeğe bağlı olmadığı için daha mutluysa? Son on rotasyon boyunca bazen karamsar ve huysuz olan ve zaman zaman onu ondan uzaklaştıran önemli görevleri olan?

Bu düşünce ayıltıcıydı. Tüm kibrine rağmen, onsuz daha mutlu olabileceğini bir kez bile düşünmemişti.

"İşte buradasın," dedi yumuşak sesi, köşeyi dönüp adamın girdiği karanlık ara sokağa girdiğinde.

Nefesi kesildi.

"Her yerde seni arıyordum. Neden buraya döndün?" Taylor onun önünde durduğunda kaşlarını çatarak sordu.

Vikan yutkundu, çömeldiği yerden hemen kalktı, gözleri sadece kızdaydı. Aklına gelen düşünceyi atlatamıyordu ve aniden bilmek zorunda kaldı.

"Dünya'ya döndüğünde daha mutlu olacağını düşünüyor musun?" "Ne?" diye sordu, dudakları aralanarak.

"Bensiz... daha mutlu olacağını mı düşünüyorsun?" diye zorladı, o anda hayatı boyunca olmadığı kadar savunmasızdı. "Sana sadece sorun getirdiğimin farkındayım..."

"Vikan," diye nefes aldı Taylor, elini uzatıp ön kolunu sıktı ve dokunuşunun oyalanmasına izin verdi.

Onu umutla doldurmak yerine, bunun kendisine son dokunuşlarından biri olup olmayacağını merak etmekten kendini alamadı.

Usulca içini çekti ve içinde bulundukları küçük ara sokağa baktı. Sonra onun gözleriyle buluştu. "Beni yerimize götüreceksin mi? Kıyıya mı? Orayı görmek istiyorum."

Vikan'ın omuzları çöktü ama sonunda başını sallayarak onayladı.

Vaxa'an gitmelerini istemese bile, ona bunu gösterecekti. Kıyıya, sonuçlara lanet olsun. Luxiria'yı terk etmeyi seçerse zaten hiçbir şeyin önemi kalmayacaktı.

Onları *Lopixa*'nın en yüksek binası olan *Nuvera*'nın arka sokağından geçirerek birkaç hovercraftın indiği terasa kadar götürdü. Sürenin geri kalanı boyunca kaçırılmayacağını bildiği için bir tanesine el koydu ve dışısının içine tırmanmasına yardım etti. Ve sonra onları yerden kaldırdı ve hovercraft gökyüzüne fırladı, Vaxa'an'ın ulaşamayacağı bir yerde, *Lopixa*'nın uçurumunun genişliği üzerinde havada süzüldü.

Kenara ulaşmaları uzun sürmedi ve sonra onları aşağıya, en yakın kumsalın yumuşak kıyısına doğru yönlendirdi.

Adam hovercraft'ı yere indirirken altlarından yumuşak kumlar fişkırdı. Taylor aşağı atlarken elini onun koluna koydu ve o da onu rüyasında getirdiği yere doğru yönlendirdi.

"Çok güzel," dedi usulca, kumda onun yanına oturdu, parıldayan, dingin sularıyla *Lopitax* denizine baktı.

Soğuk mevsimlerde bu sular tehlikeli bir hal alıyor, dalgalar uçurumun tepesine kadar yükseliyordu, ama o zamanlar? Mükemmeldi.

"Şahsen çok daha iyi," diye ekledi usulca, ona bakarak.

Vikan bu konuşma için kendini hazırlamıştı, üzerindeki baskı onu zorluyordu. Bu, hayatının en önemli konuşması olacaktı.

"*Luxiva*," diye mırıldandı, gözleri sanki son kez görecekmış gibi onun yüzünü ezberliyordu. "Nereden başlayacağımı bilmiyorum."

"O zaman ikimiz için de başlamama izin ver," diye fısıldadı usulca, ona doğru döndü, bacakları altında kıvrıldı. "Vikan, bu sabah olayları ele alışı biçimim için özür dilerim. İncindim ve bunu her zaman yaptığım gibi ele aldım... kendi içime çekilerek ve daha az acı verene kadar sorunu bloke ederek. Ama bunu yapmak istemiyorum. Sana değil."

"Seni buna ben sürükledim," diye mırıldandı. "Hata tamamen benim."

Taylor başını sallayarak, "Hayır, değil," diye cevap verdi. Bir nefes verdi ve onun gözlerine baktı. "Bana bu sabah neler olduğunu anlat. Dinlemeye hazırım. Sen... Nitav'ı *gerçekten* ziyaret edebilmenin bir yolu var mı?"

Vikan elini sol boynuzunun üzerinde gezdirdi. Ona her şeyi anlatmak *istiyordu*. "Nix," diye mırıldandı, onun bakışlarını tutarak. "Belirli anıları yeniden ziyaret edebilirim ve sanki onunla gerçekten konuşabiliyormuşum gibi hissetmeye *başlayabiliyorum*. Değişip dönüşüyorlar, yaptığımız farklı konuşmalar ya da onun kendi zihninden kaynaklandığını söyledim."

"Oh," diye mırıldandı usulca.

"Ölümünden sonra onu orada ziyaret etmek, hatırlamak rahatlatıcıydı," diye itiraf etti.

"Eminim öyledir Vikan," dedi usulca, elini tutmak için uzanarak. "Bunu yaşamak zorunda kaldığın için gerçekten üzgünüm. Keder kolay değildir ve hepimiz bununla farklı şekillerde başa çıkarız."

Vikan başını kaldırdı. "Dün gece ona gitmem gerekiyordu, *Lüksiva*. Senin düşündüğün gibi onu görmeyi arzuladığım için değil. Ona gittim çünkü kendi yöntemimle veda etmem gerekiyordu. Ona asla gerçekten veda edemedim çünkü hiç veda edemedim. O öldüğünde ben gezegen dışındaydım ve ben geri dönemeden Luxirian geleneklerine göre yakıldı."

"Vikan..." diye fısıldadı.

"Ona kader eşimi bulduğumu söyledim. Ona senin adını söyledim. Ona sonunda onu bırakmaya geldiğimi söyledim çünkü *sen* benim bugünüm ve geleceğimsin ve doğru başlamak, seninle yeniden başlamak istedim," diye mırıldandı, gözlerinin nemle dolmasını izleyerek. "Gerçekten veda etmediğimi ve onun ölümüyle barışmadığımı bilerek bunu yapamazdım."

"Oh, Vikan."

"Belki benim açımdan talihsiz bir zamanlamaydı ama onu anılarımda aradığım için pişman değilim, *luxiva*. Bunun yapılması gerekiyordu ve sonrasında büyük bir rahatlama ve mutluluk hissettim."

"Ben her şeyi mahvedene kadar," diye fısıldadı, omuzları biraz düşmüştü. "Bana söylediğinde sana inanmalıydım."

"Sana bunun için hiçbir neden vermedim," diye mırıldandı.

"Yine de var Vikan," dedi usulca, onun gözlerine bakarak. "Bana bunun için pek çok neden verdin."

Kadının bakışları karşısında nefesi kesildi ama umudun gerçeklikle alay etmesine izin vermeyecekti.

"Bana onu anlatır mısın?" diye sordu. "Nasıl biriydi?"

Kaşları çatıldı çünkü kızın isteği hiç beklenmedik bir şeydi. Ama kızın istediği her şeyi yapardı.

Vikan yutkunduktan sonra şöyle dedi: "Nitav... kaygısızdı. Onu tanımlamak için aklıma gelen ilk kelime bu. Bazen kendi kafasının içinde yaşar, etrafında olup biten pek çok şeyden habersiz olurdu. Ama kolayca güler ve gülümserdi ve kısa da olsa hayatından keyif alırdı. Onun için sorunlar geçiciydi ve her şey çözülebilirdi.

Çok güzeldi. Saçları konusunda biraz kibirliydi. Saçlarını o kadar sık tarardı ki bazen saçlarının döküleceğine ve artık saçları için endişelenmesine gerek kalmayacağına dair şakalar yapardı." Taylor buna gülümsedi. "Gelecek hakkında pek düşünmezdi. Bazen konuşurduk ama o da planlar için dürtüsel. Benim için bu... hoş bir şeydi, çünkü benim tek düşündüğüm gelecekti, kendiminkini değil."

"Sesi çok güzeldi," diye fısıldadı Taylor, gözleri yumuşamıştı.

"Öyleydi," diye kabul etti Vikan, yavaş bir nefes alarak. "Ama o da gençti. İkimiz de gençtik. Ve o öldüğünde, *tev*, acı içindeydim. Ama eşleri ellerinden alınan diğer pek çok arkadaşımın yaptığı gibi yaşam süremi sonlandırmaya karar verecek kadar değil. Bu konuda kendimi hep suçlu hissettim. bir şekilde onu yeterince sevmedim."

"Vikan. Bu konuda kendini asla suçlu hissetme."

"Artık yapmıyorum," dedi. "Beni neyin beklediğini bildiğim için bitirmediğimi fark ettim."

Dudakları aralandı.

"Kader bana beklememi söyledi. Ben de bekledim. Ve bana seni getirdiler," diye usulca bitirdi. "Her şey olması gereken yere geldi ve ben senin geldiğini bile görmedim."

Taylor kımıldadı, yaklaşabilmek için dizlerinin üzerine kalktı. Vikan'ın bacakları, Vikan'ın bacaklarının arasına yerleşebilmesi için genişledi ve Vikan, Vikan'ın elmacık kemiklerinin hatlarını nazikçe çizirken nefesini tuttu.

Uzun bir süre sessiz kaldı, sadece ona dokundu ve yüzüne baktı. Sonunda mırıldandı: "Ona gittiğine sevindim Vikan."

"*Tev?*"

Başını salladı. "Ve sonunda onunla kendi yöntemlerinle barıştığın için memnun olsam da, bu onu unutmamı istediğim anlamına gelmiyor. O senin hayatının büyük bir parçasıydı ve o olmasaydı bugün olduğun erkek olamazdın." Derin bir nefes aldı ve yumuşak bir sesle, "Sen benim aşık olduğum erkek olamazdın." dedi.

Vikan'ın nefesi kesildi, onu doğru duyduğunu ummaya cesaret edip edemeyeceğini merak ediyordu.

"*Rebax?*" diye sordu sessizce, bakışları onunkilere yapışmıştı.

Taylor dudaklarını yaladı ve "Senin için deli oluyorum Vikan," dedi.

"*Rebax?*"

Gülümsedi ve fısıldadı, "Beni duydun."

"*Luxiva,*" diye homurdandı, onun belini kavradı, kendini ona dokunmaktan bir an daha alıkoyamadı.

"Bunu nasıl başardığını bilmiyorum," dedi, ses tonu biraz alaycıydı, "ama beni kaçırıp garip Luxirian ormanlarında sürüklemen ve sevimli mağara gecelerimiz arasında bir yerde, bir şekilde senin için deli oluyorum."

Vikan sertçe yutkundu, zihni onun söylediği her şeyi kavramaya çalışıyordu. "Ne... Bu ne anlama geliyor?"

Taylor öne doğru eğildi ve Vikan'ın kalbinin teklemesine neden olan bir hareketle alınlarını birbirine bastırdı. Ve bunu daha önce *hiç* hissetmemişti.

"Bu sabah sen uyanmadan önce çok önemli bir karar verdim." "*Tev?*" diye mırıldandı usulca, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki muhtemelen Dinle.

"Seninle burada, Luxiria'da kalmaya karar verdim," diye fısıldadı, yeşil gözleri nemden parlıyordu ama adam onun bakışlarında neşe görüyordu. "Seninle bir gelecek istiyorum ve birlikte ne kadar muhteşem olacağımızı *biliyorum.*"

Daha önce hiç hissetmediği bir mutluluk göğsünde kabardı ve nefes almasını zorlaştırdı.

"Bu gerçek mi?" diye sordu ona usulca. "Yoksa şu anda rüyada mı geziniyoruz?"

Taylor ona karşı sırtarak, "Bu gerçek Vikan. Her zaman gerçektir, tıpkı senin söylediğin gibi."

Ve aynen böyle, o mutluluk ondan fışkırdı ve Taylor dudaklarını şiddetli, aç, rahatlamış bir öpücükle yakaladığında nefesi kesildi.

Onu belinden yakalayarak, sırtı yumuşak, minderli kumla buluşacak şekilde manevra yaptı ve onun üzerinde havada asılı duruyordu.

Ön kollar.

Ona baktığında gözleri yumuşak ve dudakları kırmızıydı. "Neredeyse her şeyi mahvediyor muydum?" diye sordu ona, yanağına dokunarak.

Elim titriyor, kokusunu içime çekiyorum.

Taylor başını salladı. "Hayır. Olanlara rağmen, bunun üstesinden gelebileceğimizi biliyordum. Geleceğimizin uğruna savaşmaya değer olduğunu biliyordum. Keşke bunu seninle bu sabah daha önce konuşmuş olsaydım."

"Önemli değil," diye mırıldandı. "Bunu şimdi konuştuk."

Vikan onu tekrar öpmeye karşı koyamadığında Taylor usulca inledi. Tadı bağımlılık yapıyordu ve dilinin sıcaklığı ilahi bir şeydi.

Aralarındaki ihtiyacın büyüdüğünü hissederek homurdandı. Ama öpücükler arasında, "Vaxa'an'la ne konuştuğumuzu sormayacak mısın?" diye mırıldandı. "Şimdi mi, dışı?" diye homurdandı, hâlâ *lüksünün* bu kadar büyük olduğuna inanamıyordu.

Onunla kalmayı seçti, onu sevmek, korumak, ona değer vermek için ihtiyacı olan tüm zamana sahip olacaktı.

Taylor kısa bir an için geri çekildi. "Seni affetmeye karar verdi. Yarın seninle konuşacağını söyledi ama sen kurtuldun."

Vikan şansına inanamayarak gözlerini kapadı. "Gerçekten mi?"

"Evet," diye mırıldandı gülümseyerek. "Sana ne kadar değer verdiğini, sana ne kadar saygı duyduğunu anlayabiliyorum. Senin mutlu olmanı istiyor."

"Peki ya sen, dışı?" Vikan sessizce ona bakarken *Lopixa'nın* serin esintisinin aralarına girdiğini ve deniz kokusunu da beraberinde getirdiğini hissetti. "Soruma hiç cevap vermedin."

"Sensiz daha mutlu olup olamayacağım hakkında mı?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"*Tev*," diye mırıldandı. "Kalbim sende, *Luxiva*. Ömrümüzün geri kalanı boyunca. Sadece seni mutlu etmek için yeterli olacağımdan emin olmak istiyorum."

Nefesi kesildi, gözleri yumuşadı. "Gerçekten mi? Kalbin bende mi?"

"*Tev*," diye homurdandı. "*Her zaman*."

Ve sonra o kadar parlak bir şekilde gülümsedi ki Vikan onun güzelliği karşısında bir anlığına afalladı, göğsü İçgüdüünün çekimiyle gümbürdedi.

Sonra gülümsemesi yumuşadı ve parmağını adamın dudaklarına götürmek için uzandı.

Sorusuna cevap vermek yerine, "Dün gece başka bir imgelem gördüm," diye fısıldadı.

"*Tev*?"

"Hamileydim."

Vikan sert bir nefes çekti, boğazında hemen bir hırıltı yükseldi. Bir anda onu, yavrularıyla birlikte ağırlaşmış olarak hayal etti ve *luxiva*'sının yanı sıra, hayatı boyunca daha fazla bir şey istememişti.

Bir çocuk.

Bir aile için tüm umutlarını yitirmişti. Ama onun dışısiyle... her şey mümkündü. O eski hayaller, onu tüketmekle tehdit eden kükreyen bir ateş gibi uyandı.

"Bir ay kutlamasından sonraydı ve ben uykuya dalmıştım. Ve sen beni evimize taşıyordun," diye fısıldadı, gözleri o anın hatırasıyla yumuşamıştı. "Ve o gece, yatağımızda uzanırken, ellerin büyüyen çocuğumuzun üzerinde uyuyakaldın ve ben orada uzandım ve kan bağımızı hissettim. Rüya görürken bile beni ne kadar çok sevdiğini hissettim. Birbirimizi ne kadar çok sevdiğimizi ve olacaklar için ne kadar heyecanlı olduğumuzu hissettim."

"*Luxiva*," diye mırıldandı, duyguları göğsünde patlıyordu.

"O imgelemde, gerçek olabileceğini hiç düşünmediğim kadar yoğun bir mutluluk hissi hatırlıyorum. O aşkı hissettiğimi hatırlıyorum," diye fısıldadı. "Ve *şu anda da* aynı şeyleri hissediyorum. Tam *şu anda*." Gözlerini onunkilere dikmeden önce usulca dudaklarını gagaladı, y ü z ü n d e alaycı bir gülümseme vardı. "Bu soruna cevap oldu mu?"

Vikan homurdandı, ihtiyaç, arzu, aşk ve heyecan vücudunda tıngırdıyordu. Bu onu serbest bıraktı. Her endişe verici düşünce, her korku... yok olmuştu.

Taylor, "Vikan," diye soluk soluğa haykırırken, Vikan onun dudaklarını bir kez daha yakaladı, başları dönene ve elleri utanmazca dolaşmaya başlayana kadar onu öptü.

"*Tev, luxiva*," dedi ve alnını onunkine yaslamak için geri çekildi.

Az önce ona tüm evreni veren o güzel yeşil gözlere baktı.

Gülümseyerek, "Her şeye cevap veriyor" dedi.

EPILOG

İKİ AY SONRA.

Bu garip bir duyguydu, diye düşündü Taylor uykulu bir şekilde, ne zaman imgelemleri gerçek oldu. Deja vu gibi, ama daha yoğun, çünkü bundan sonra gelecek her şeyi biliyordu.

Gülümsedi, iç çekti ve eşinin sıcaklığına yaslanarak gerindi. Dışarıda gri ışık içeri süzülüyordu, büyük pencerelerinden dışarı baktığında bulutlu bir gökyüzü onu karşıladı. Vikan soğuk mevsimin yaklaştığını söylemişti ama Taylor havanın değişmesine aldırmıyordu, özellikle de kürklerle kaplı pelüş yataklarında onu sıcak tutacak muhteşem bir erkek varken.

Uzun zaman önce rüyalarında gördüğü ay kutlamasının ertesi gecesiydi. Şenlikler sırasında eşinin kucağında uyuyakalmış, eşi onu evlerine taşımış, banyoda sevişmişler ve sonra onun kollarında uyuyakalmıştı.

Ve şimdi sabah olmuştu. Eşi hala onun yanında mışıl mışıl uyuyordu. Kolları hâlâ büyüyen karnının etrafını korumacı bir şekilde sarıyordu. Vikan o kadar harika bir baba olacaktı ki Taylor bunu her düşündüğünde ağlıyordu. Hormonları onu şimdiden duygusal bir enkaz haline getirmişti ve hayatında hiç bu kadar çok ağlamamıştı. Çoğunlukla mutluluk gözyaşları, ama bazen İyi bir anne olamayacağından ya da doğum sırasında bir şey olabileceğinden endişe ettiği için ya da sadece hayatlarının bu yeni bölümüne başlamaktan korktuğu ve heyecanlandığı için ağladı.

Vikan ne zaman böyle bir şey olsa onu sabırla ve sevgiyle sakinleştirirdi. Onu kollarına alır ve kulağına yavruları için harika bir anne olacağını ve çocuklarını dünyaya getirmek için sabırsızlandığını fısıldardı. Ona gelecek hakkında endişelenmemesini, çünkü şu anda onlar için önemli olanın şimdiki zamanlarını oluşturan tekil küçük anlar olduğunu söylerdi. Ona gelecekte başlarına gelebilecek her şeyle başa çıkabileceklerini çünkü birbirlerine sahip olduklarını söyledi.

Taylor parmaklarını Vikan'ın kolunda hafifçe gezdirdi ve yüzünü ona dönebilmek için yavaşça döndü. *Tanrım*, bu uzaylıyı seviyordu.

Aralarındaki kan bağı sayesinde, hafifçe tıngırdatarak onu uyanmaya ikna etti. Onunla dün gece rüyalarında tanışmış ve sırf eğlence olsun diye onları *Lopixa*'ya yolculukları sırasında kaldıkları mağaralardan birine geri götürmüştü.

Taylor gülümsedi. O mağarada her türlü yaramazlığı yapmışlardı ve Taylor her saniyesine bayılmıştı.

Dudağını ısırdı. Hamileliğin bir başka etkisi de her zaman azgın olmasıydı. Hamile kalmadan önce de öyle değildi, özellikle de söz konusu eşi olduğunda. Ama şimdi, ihtiyacı daha da yoğundu. Daha önce günde yaklaşık üç kez çiftleşirlerken, şimdi en az beş kez çiftleşiyorlardı.

Bazen Vikan'ın karakolu soğuk mevsime hazırlamakla meşgul olduğu ve Taylor'ın *Lopixa* hakkında bilgi edinmek ve karakolla tanışmakla geçirdiği yoğun günler ve elinden geldiğince yardım etse de, gün içinde seks için yeterli zaman yokmuş gibi görünüyordu. Ama bir şekilde, her zaman bunun için zaman yaratıyorlardı.

Vikan hâlâ baygındı ve Taylor onun neyi bu kadar yoğun bir şekilde hayal ettiğini merak ediyor, bunun onun yeteneği olup olmadığını düşünüyordu. Bazen, arada sırada, Vikan'ın varlığının bastırmasına yardımcı olmasına rağmen, bu güç başını kaldırıyor ve Vikan'ın zihninin çatlaklarından içeri süzülüyordu.

Ne zaman olursa olsun, onun ruh haline göre bunun kötü bir imgelem mi yoksa iyi bir imgelem mi olduğunu anlıyordu. Eğer iyiye, ona anlatırdı. Eğer kötüye sessizleşir, sonunda Taylor'ın sırrını ona açması için yalvarmasına boyun eğdi, çünkü Taylor onun bunu tek başına yaşamasını istemiyordu. Onun yanında olmak, ona elinden geldiğince yardım etmek istiyordu.

"Vikan," diye fısıldadı, yanağını onun göğsüne yasladı ve kalbinin kulağında güçlü bir şekilde atmasını dinledi.

Adam kıpırdanmaya başladı ve başını kaldırıp adamın gözlerinin yavaşça açıldığını, zifiri siyahtan bildiği ve sevdiği griye döndüğünü görünce gülümsedi.

Hemen onun bakışlarını aradı ve onu gördüğünde Luxirian dilinde bir şeyler mırıldandı.

"İngilizce, bebeğim," diye fısıldadı. Luxirian dilindeki kelimeleri ve cümleleri tanımaya başlamış olsa da, bu karmaşık dili anlaması uzun zaman alacaktı. Ama eninde sonunda başaracaktı.

"Bizi gördüm," diye homurdandı, kolu onun etrafında sıkılaştı, mümkünse onu vücuduna daha da yaklaştırdı. Hemen inledi, sertleşmiş siki

karnına yaslanmıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Kaderler... bana bir öngörü verdiler," dedi. "*Bizimle* ilgili."

Taylor sustu. Vikan sevdikleri hakkında asla imgelem

görmezdi. "Gerçekten mi?" diye fısıldadı. "Ne hakkında?"

"Olacağını bildiğimiz her şey var," dedi, sesi uykudan kalma koyu kadife gibiydi.

"Nedir?"

"Geleceğimiz."

Taylor'ın nefesi kesildi. "Sen... bebeği gördün mü?"

"*Tev*," diye mırıldandı Vikan, alnını onunkine yaklaştırarak. Boynuzları kızın saçlarına sürtündü. "*Çok*."

Aman Tanrım.

Taylor inanamayarak bir kahkaha attı ve ardından, "Sanırım beni çok içmeye ikna ettin," diye takıldı.

Vikan'ın dudakları büküldü, "Seni ikna etmek için dolambaçlı yöntemler kullandım."

"Hiç şüphesiz," diye fısıldadı, ellerinin çıplak karnının üzerinde kaydığını hissederek. "Kız mı erkek mi?"

"Bilmek mi istiyorsunuz?"

"Evet," dedi Taylor gülümseyerek. "Kesinlikle."

O bunu söylerken bile, saldırısına tam olarak hazır değildi.

Vikan, "Bir dişi. Yeşil gözleri ve küçük, siyah boynuzları olacak. Çok güzel olacak."

Gözlerinden yine yaşlar süzölmeye başladı ve Vikan yanaklarından aşağı süzülen yaşları sildi. "Gerçekten mi?"

"*Tev*," diye hırladı ona karşı.

Gördüğü her şeyi daha sonra ona anlatacak ve hatırlayabildiği her ayrıntıyı öğrenmek için peşine düşecekti. Ama o anda, aralarındaki kan bağıını öylesine yoğun bir aşk sarmıştı ki, ihtiyaç da beraberinde gelmişti.

Vikan onun ensesinden yakalayıp dudakları tutku ve vaat dolu derin bir öpücikle buluşana kadar onu çektiğinde Taylor her şeyiyle karşılık verdi.

Ve sonra inledi çünkü kadın kürkleri vücutlarından attı ve onu sırt üstü yatırarak kalçalarına oturmasını sağladı. Ön sevişmeye ihtiyaçları yoktu. Sadece ona bakmak bile ön sevişmeydi ve gözlerinin arzudan nasıl büyüdüğüne bakılırsa o da aynı şeyi hissediyordu.

Taylor onun sikine gömüldüğünde nefesi kesildi ve onun kendisini o tanıdık, hınzır şekilde ağzına kadar doldurduğunu hissetti. Bir nefes verdi, mırıldanan hırıltısı çoktan yükselmeye başlamıştı ve bir an sonra kalçalarını yakaladı.

Taylor ellerini adamın geniş, güçlü göğsüne dayadı, adam yukarı doğru ittikçe Taylor onun üzerine doğru eğildi ve *yıldızları* gördü, bu çok iyiydi.

Vikan, diye inledi aralarındaki kan bağı sayesinde ve *Vikan*'ın hızının, yapabileceği tek şey kendini desteklemek olana dek arttığını hissetti. Hızlı, derin vuruşlarla kalçalarını aşağı yukarı pompaladı, her bir topuz onun içinde mükemmel bir şekilde kayıyor, orgazmının eşiğine gelene kadar her hassas noktaya çarpıyordu.

"*Tev, luxiva, brixav ta!*" diye hırladı.

Luxirian dilinde *bunun* ne anlama geldiğini biliyordu ve inledi, onun itişlerini yenilenmiş bir güçle karşıladı, onu becerdiği kadar istikrarlı bir şekilde becerdi.

Kasları parmaklarının altında kayıyor, güçleniyor, büyüyordu. Luxirianlar seksten güç alırlardı ve şimdi *Vikan* bunu elde ediyordu. Günde birkaç kez, sanki bir beden büyümüş gibi görünüyordu. Eski kıyafetleri yeni kaslarını zorluyor, ona ikinci bir deri gibi yapışıyor.

Taylor inledi. Umursadığından değil.

Öne doğru düştü, kolları titremeye başladı ve açısındaki değişiklik, eşinin üzerine eğilirken klitorisini uyardı.

Taylor onun etrafında sertçe boşalmadan önce boğuk bir çığlık atmayı zor başardı, orgazmı içinden hızla, sert, hızlı ve güçlü bir şekilde geçti ve aralarındaki kan bağı sayesinde *Vikan*'ın da onun zevkini hissettiğini biliyordu.

Kısa süre sonra, bu onunkini tetikledi ve tohumunu sert bir kükremeyle içine döktü, duvarlarını kapladı, sıcak kırbaçtan sonra sıcak kırbaç. Taylor daha fazlası için sırtını dikleştirdi, etrafındaki kaslarını sıktı, içine boşalma hissine bağımlı oldu.

Vikan onu memnun, homurtulu bir mırıltıyla yakaladı, yan yana yatmaları için yerlerini değiştirdi ama vücudunun sıcaklığını hiç bırakmadı.

Taylor'ın nefesleri hızlı hızlı kesiliyordu ama gülümsedi ve "Güne başlamak için bundan daha iyi bir yol olamaz" diye fısıldadı.

Vikan homurdandı, aynı fikirdeymiş gibi onun yanağına sokuldu.

"Seni seviyorum dişi," diye mırıldandı kabaca, dudaklarını teninde gezdirerek. "Her seferinde kalbimden daha fazlasını alıyorsun ve ben zaten hepsine sahip olduğuna inanıyordum."

Taylor eridi. *Vikan* ona duygularını sık sık dile getirmiyordu ama *Vikan* her gün duygularının gücünü hissediyordu. Aralarında kan bağı olmasa bile

Aralarındaki bağ devam etse de Taylor bunu biliyordu çünkü birlikte oldukları her an ona sevgisini gösteriyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, parmaklarını onun yanağında gezdirdi ve onu en başından beri büyüleyen o gri gözlere baktı.

Onunla kalmayı seçmek hayatının en iyi kararıydı. Kolay olmamıştı ama buna değmişti.

Hayal edebileceğinden çok daha değerliydi. "Vikan?"

"Tev, luxiva?"

Büyümekte olan çocuklarını bedenlerinin arasında hissederek gülümsedi ve "Son zamanlarda beni kaçırdığın için ne kadar mutlu olduğumu sana söylemiş miydin?" dedi.

Ondan şaşkın bir kahkaha patladı ve Taylor bunu duymaktan asla bıkmayacağını biliyordu. Hayatının geri kalanında onun kahkahasını duymak ve gülümsemesini görmek istiyordu.

Ve biliyordu ki, hiç şüphesiz bunu yapacaktı.

Hırladı ve ona bir öpücük verdi. "Son zamanlarda değil, dişi."

SON

OceanofPDF.com

***Luxiria Savaşçıları* serisi devam
edecek...**

Yaz 2018

**(Sayfayı çevirin ve yeni kitabın çıkışından
haberdar olmak için haber bültenime kaydolun!)**

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN

Zoey Draven'in Posta Listesine kaydolmak için nedenler:

1. Özel bonus bölümler/içerik
2. ARC fırsatları aracılığıyla ücretsiz kitaplar
3. Özel hediye kartı çekilişleri
4. Yeni sürüm bilgileri doğrudan
gelen kutusu
5. Spam yapmama garantili seksi alfa
uzaylı dozunuz! ;)

**Zoey Draven'in Postaları için Kaydolun
Liste burada!**

OceanofPDF.com

Sevgili harika okuyucu,

***Uzaylının Rüyası'nı* okuduğunuz için çok teşekkür ederim!**

Kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum bırakmayı düşünün. Yorumlar sizin gibi diğer okuyucuların yeni kitaplar ve yazarlar bulmasına yardımcı oluyor... ve bu uzaylılar ve insan eşleri hakkında ne düşündüğünüzü duymayı seviyorum ;)

[Yorum bırakmak isterseniz lütfen buraya tıklayın!](#)

Müşteri yorumları bölümünü kitabın ürün sayfasının altında bulabilirsiniz.

Çok minnettarım!

Çok Sevgiler, Zoey

OceanofPDF.com

ZOEY DRAVEN'DAN DAHA FAZLA OKUMAK İSTER MİSİNİZ?

Luxiria Savaşçıları:

[Uzaylının Ödülü](#) (Vaxa'an ve Kate)
[Uzaylının Eşi](#) (Vaxa'an ve Kate) [Uzaylının](#)
[Sevgilisi](#) (Lihvan ve Beks) [Uzaylının](#)
[Dokunuşu](#) (Rixavox ve Cecelia)

Rozun Savaşçısı:

[Hinzır Kaptan](#) (Devix ve Cara) [Hinzır Eş](#)
(Devix ve Cara)

OceanofPDF.com

ZOEY HAKKINDA

Zoey Draven seksi, doyumsuz, alfa uzaylıları seviyor ve onlar hakkında yazmayı daha da çok seviyor. *Warriors of Luxiria* ve *Warrior of Rozun* serilerinin yazarıdır. Ayrıca Emilia Winters (www.EmiliaWinters.com) takma adıyla buharlı çağdaş romantizm yazıyor.

Amazon Yazar Sayfası: <https://www.amazon.com/Zoey-Draven/e/B06X6HSVD7>

Zoey'i Facebook'ta beğenin:

<http://www.facebook.com/zoeydraven> Zoey'e e-posta gönderin:
zoeydraven@gmail.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.